

Gal 2 e
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

EURIPIDIS
HIPPOLYTUS.

VARIIS LECTIONIBUS ET NOTIS

Editoris accessere Viri Clarissimi JEREMIAE
MARKLAND Emendationes.

EDITIO ALTERA.

Cum VERSIONE LATINA, et secundis Cl. EDITORIS
in NOTIS et LECTIONIBUS curis aucta,

Juxta EURIPIDIS Editionem Oxon. impressam,
A. D. 1777.

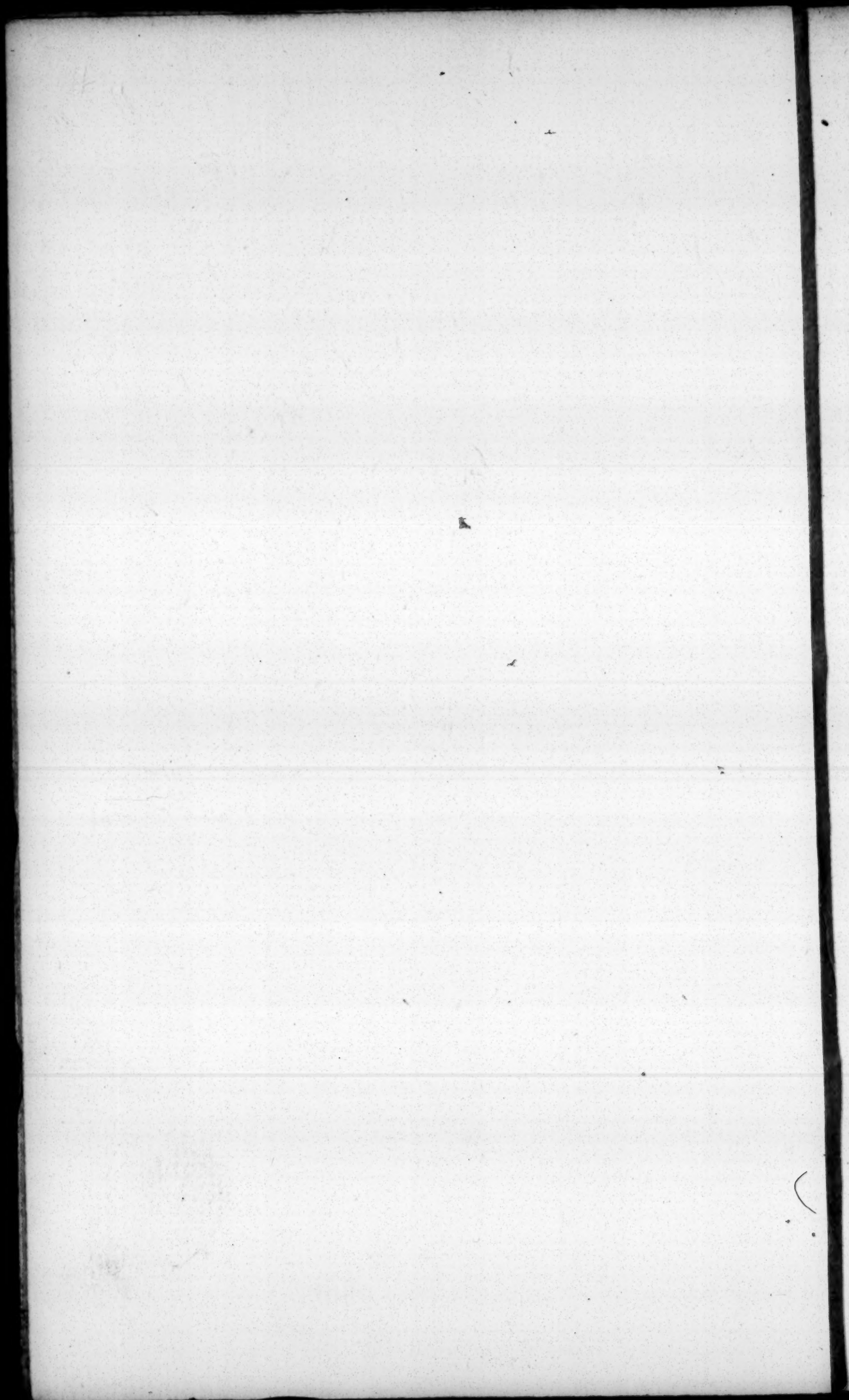
ETONÆ:

Excudunt M. POTE, et E. WILLIAMS.

MDCCXCIX.

17

PRÆFATIO EDITORIS,

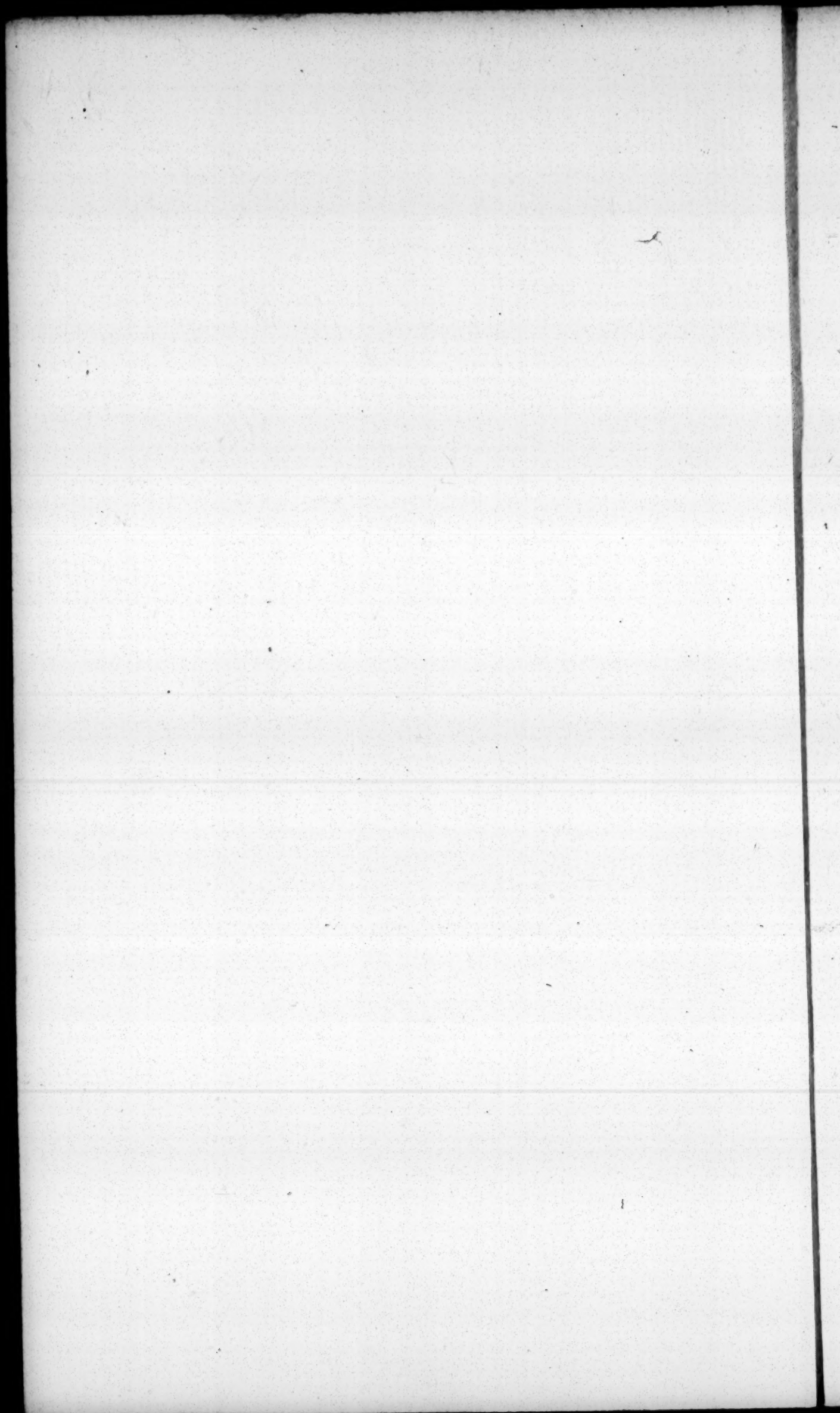
Ad priorem hujus Fabulæ Editionem,
A. D. 1756. *Oxonæ* editam.

ET SI studiosorum gratiam ei minimè defuturam esse arbitror, qui ad commune literarum bonum operam diligenter atque ex fide contulerit; ut minùs de excusatione mihi laborandum sit, si hoc inceptum difficilius atque operosius quam pro ætate meâ existimari contigerit; tamen quoniam nonnulli in animum induxerunt, Euripidis edendi curam (de quo sciunt me cogitare qui res meas sciunt) vel hominem eruditissimum difficultate obruere posse, breviter aperiendum esse censui, cùm totum hoc cujusmodi sit consilium, tùm verò quibus rationibus, quâque perficiendi spe susceptum initio fuerat. Atque hic non diffitebor illud me præcipuè in hanc cogitationem erexisse, quod deterrere etiam poterat,

iv PRÆFATIO EDITORIS.

veræ Læctionis innumerabiles fere in hoc Auctore depravationes. Sed ego sic mecum reputabam : ubi ampla vitiorum seges effet, ibi vel mediocri ingenio et honestæ exercitationis materiem dari, et occasionem non pœnitendam aliorum quoque studia aliquâ ex parte adjuvandi. Nam ut omnes omnino falebræ vel commodâ explicatione, vel probabili emendatione è medio tollerentur, id uti probè videbam à me præstari non posse, ita intelligebam ab æquis peritisque rerum æstimatoribus nullo modo expectari. Quod igitur nefas erat sperare, id neque tentandum esse existimavi ; sed ubi species aliqua veritatis inveniri posset, non premen- dam ; in reliquis, aliorum ingeniis et diligentiae omnia permittenda.

Atqui nescio an aliud meum viris erudit- tis probaturus sim consilium, in quo à ple- risque Tragicorum Editoribus diversus sus- tinui abire. Cum enim ii in metris Chori-
cis

PRÆFATIO EDITORIS. v

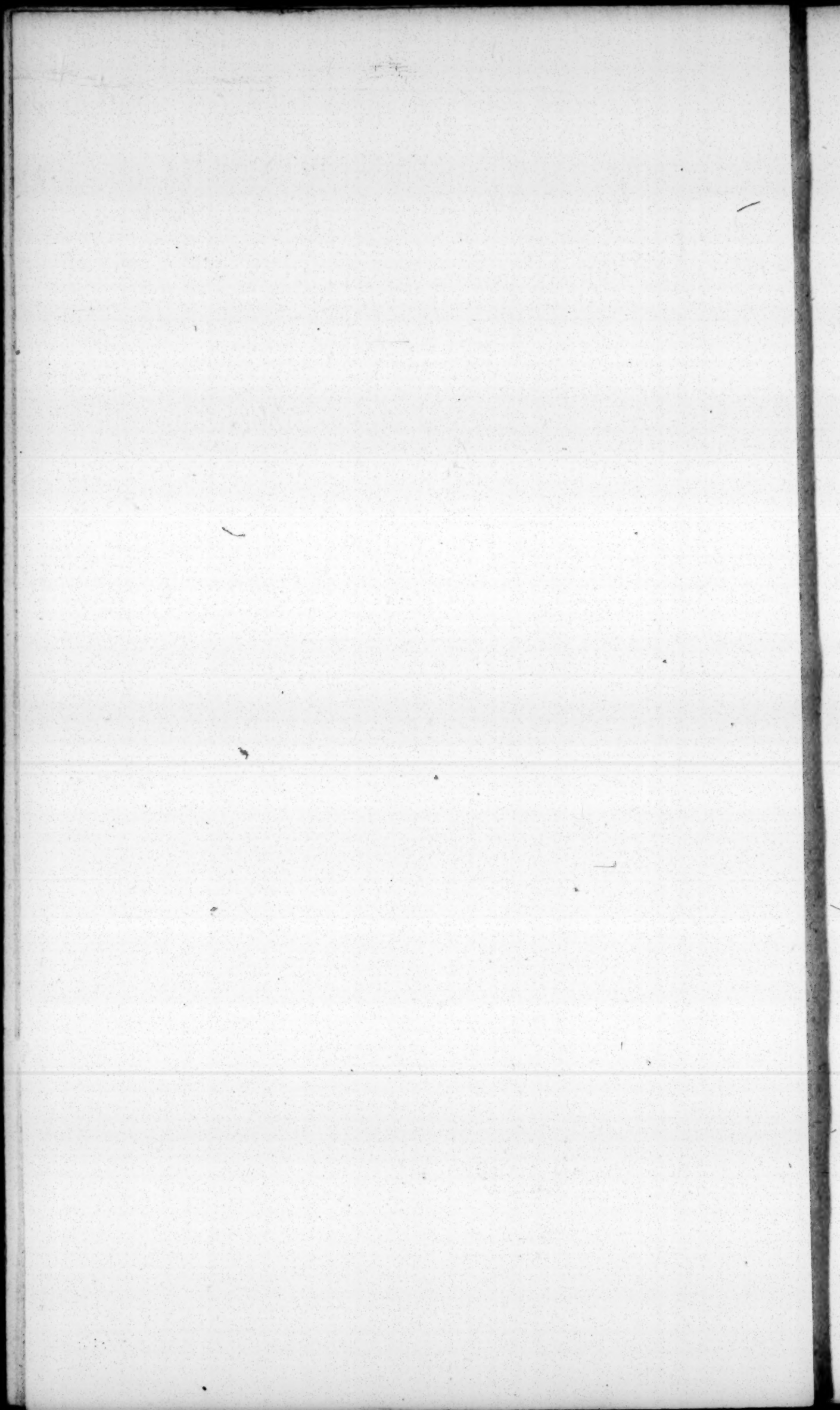
cis constituendis laborare soleant, idque velut in parte provinciæ suæ ponant, ut Antistrophen Strophæ per omnia accommodent, ego ab omni hoc negotio obstinendum esse censui. Fateor enim me neque Versuum Choricorum species, neque pedum ἰσοδυναμίας tam accuratè perdidicisse, ut quid versum efficiat, quid non, quid cuique respondeat, quid discrepet, in hujusmodi systematibus definire ausim. Magnum præterea videbatur fore, si ubi Strophe et Antistrophe manifestè à se invicem discederent, ego qui neque à quopiam edoctus essem, neque conjecturâ assequi possem, utra earum depravata esset, de alterutrâ emendandâ cogitarem. Quare ut propter metrum quidquam conjecturis tentarem, nunquam adhuc animum potui inducere, satis contentus si neque contra metrum quidquam. Quæ tamen omnia non ideo à me dicta sunt, quasi Viros literarum usu et tractatione multò exercitatiores deterrire debuerit, quod me deterruit; cum

ex

vi PRÆFATIO EDITORIS.

ex felicissimâ Cl. Marklandi in hanc ipsam fabulam diligentîâ satis perspicuum sit, quàm illud negotium bonis auctoribus utile futurum sit, si eruditè et cum judicio administretur.

Quas verò regulas Viri Eruditi posuerunt de Anapæstis ex secundâ quartâque Iamborum sede ejiciendis, de Augmento nunquam in Poetis Atticis omittendo, de usu denique Articuli *ς*, iis neque adversatus sum, si quando per sensum et MSS. obsequi mihi licuit, neque sine MSS. vel literulam propter eas mutandam esse censui. Nam qui hos veluti Canones quosdam Lectionis constituendæ proponunt, ii, ni fallor, profitentur vel levi immutatione sese emendaturos quæcunque adversantur loca, vel ullâ ratione mendosa esse ostensuros. Quod in me nolui recipere. Memineram enim et Anapæstos duobus apud Sophoclem locis quartam Iambi sedem occupare; quorum alter in Trachiniis extat

PRÆFATIO EDITORIS. vii

v. 295. των μεν παροντων, των δε πεπυσμενη
 λογω: alter in Philoctete v. 498. Τραχινίαν
 τε δειραδα και τον ευροον: et Augmentum ab
 Euripide omiffum in versu, si quis alius, sa-
 no atque integro:

—ανεφερ' η μεν ωλενην,
 'Η δ' ιχνος αυλαις αρβυλαις ΓΥΜΝΟΥΝΤΟ
 δε
 Πλευραι σπαργμοις. *Bacchæ* v. 1132.

Nam de usu Articuli δ, quem et iidem nimis
 astringunt, subtilior controversia est, quam ut
 eam nunc persequi necesse sit.

Cæterum, ut de subsidiis, quæ ad Euripi-
 dem edendum hætenus comparare potui,
 aliquando differere incipiam; ex quo me
 hæc cogitatio incessit, statueram, si qua op-
 portunitas daretur, Parisios proficisci, Vete-
 resque Codices qui in Regiâ Bibliothecâ
 satis magno numero servari dicebantur, e-
 volvere; quod brevi post tempore consecu-
 tus

viii PRÆFATIO EDITORIS.

tus sum. Neque me itineris suscepti ullò modo pœnituit; siue enim MSS. copiam, vetustatem, varietates denique eximias spectes, nihil in eo genere majus aut insignius cogitari potuit: siue spectatissimam Cl. Sallierii humanitatem, iis sum officiis ab eo sublevatus, ut MSS. omnium Euripidis accuratam collationem, quod opus multò longioris industriæ credideram fore, spatio trimestri absolverim; iis exceptis, in quibus Tres duntaxat priores Tragœdiæ extabant, quorum qui Vetustissimus videbatur, diligenter evolvi; reliquos in locis tantùm suspectis et obscurioribus inspexi. Non leve quoque adjumentum contulere Editio Vetusta, literis majusculis Florentiæ, uti credibile est, impressa; quam in versibus Choricis dividendis, ut cætera omittam, uno alterove in loco secutus sum: Codicis Scalligeriani, quem Barnesius memorat, collatio accuratiùs quam ab ipso facta: Variæ denique Lectiones quas ex MSO quodam Cotto-

PRÆFATIO EDITORIS. ix

Cottoniano excerptas Idem in margine Editionis suæ descripsit. Id Exemplar paucis abhinc annis in Bibliothecam Bodleianam devenit. Manuscriptum, quod ægrè tuli, invenire non potui.

Collectis, quæ memoravi, subsidiis, cum edere in publicum decrevissem diligentia meæ specimen, essentque Hippolyti schedæ duæ priores eo consilio impressæ, delatus est à Cl. Marklando Emendationum Libellus, quem Amicissimi cujusdam Viri rogatu atque operâ impetraveram. Dictu difficile est quantâ me delectatione affecerit beneficium insigne, ab eo præsertim Viro in me collatum, qui tam multâ tamque præclara ipse in Literis præstiterat; quæ mihi non fumo deprædicanda; nihil enim attinet et à me et apud scientes commemorari: Humanitatem ejus candoremque excors sinisi animo memoriâque imbiberim. Harum igitur emendationum quum magna pars, in-

B

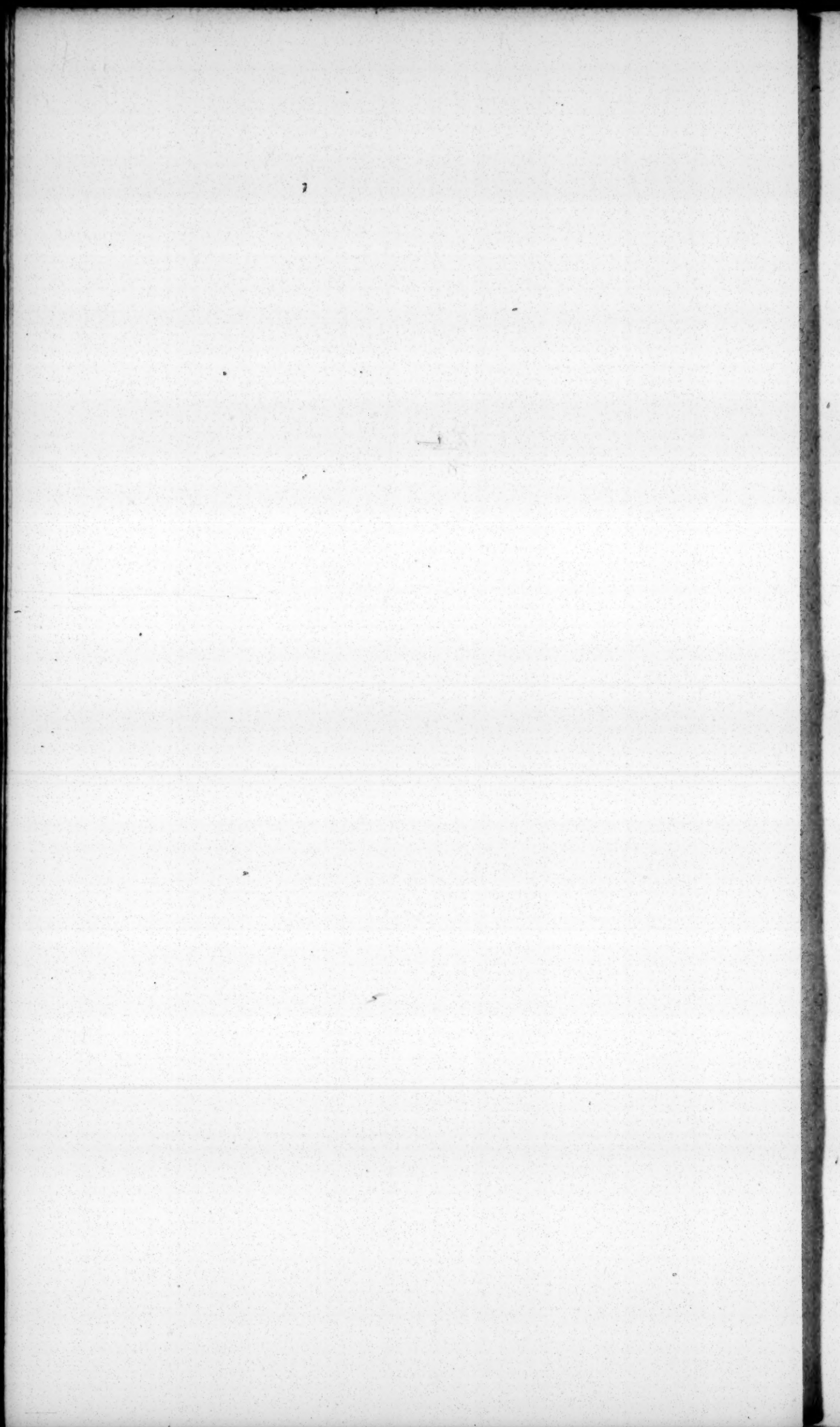
choato

x PRÆFATIO EDITORIS.

choato demùm opere, memorari non posset in eo loco, ubi et aliorum et meas etiam suspiciones conjeceram, omnes ad finem collocavi: quod gratius Lectori puto fore, fortasse et commodius, quam si plerisque in inferiori paginae margine obviàm se offerentibus, reliquæ in fine, quasi absconditæ, laterent.

THOΘEΣIΣ

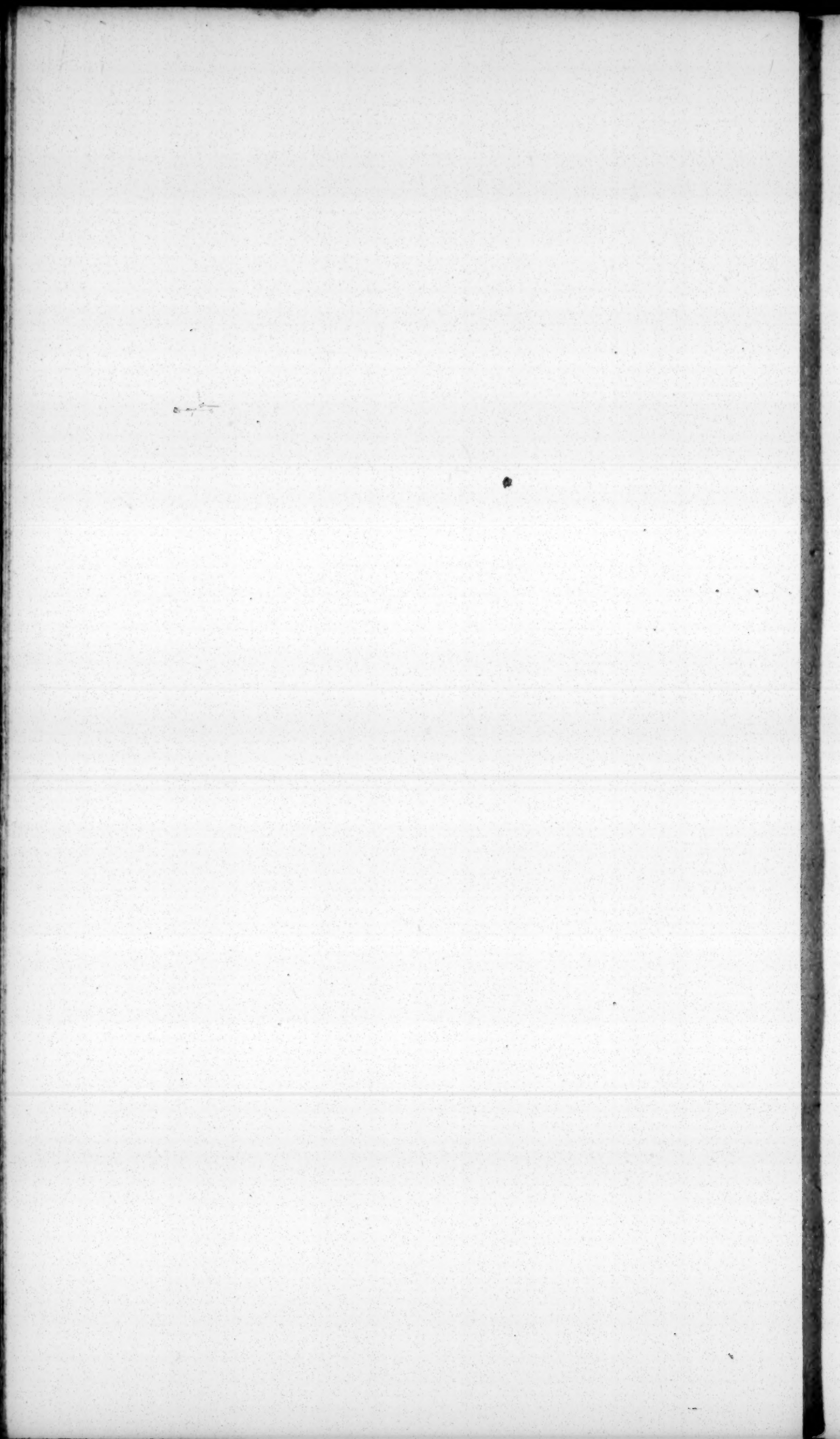

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ.

Θησεύς υἱὸς μὲν ἦν Αἴθρας καὶ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς δὲ Αθηναίων· γήμας δὲ μίαν τῶν Αμαζόνων Ἰππολύτην ¹, Ἰππόλυτον ἐγέννησε, κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφέροντα. Ἐπεὶ δὲ ἡ ² συνοικῆσα τὸν βίον μετήλλαξεν, ἐπεισηγάγετο Κρητικὴν γυναῖκα, τὴν Μίνως τῷ Κρητῶν βασιλέως, καὶ Πασιφάης θυγατέρα, Φαίδραν. Ὁ δὲ Θησεὺς Πάλλαντα, ἕνα τῶν συγγενῶν, φονεύσας, φεύγει εἰς Τροίηνα μετὰ τῆς γυναικὸς ³. οὗ συνέβη τὸν Ἰππόλυτον παρὰ Πιτθεῖ τρέφεσθαι. Θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ Φαίδρα, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν, ἔκ ἀκόλαστος ἔσα, πληρῆσα δὲ Ἀφροδίτης μῆνιν, ἡ τὸν Ἰππόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀνελεῖν κρίνασα, τὴν Φαίδραν εἰς ἔρωτα παρώρμησε ⁴, τέλος δὲ ⁵ τοῖς προτεθεῖσιν ἐπέθηκε. Στέργασα γὰρ τὴν νόσον ἡ Φαίδρα, χρόνῳ πρὸς τὴν τροφήν δηλῶσαι ἠναγκάσθη· ἡ δὲ, καλεπηγγείλατο αὐτῇ βοηθήσειν. Ἦτις καὶ παρὰ ⁶ τὴν προαίρεσιν, λόγῳ προσήνεγκε τῷ νεανίσκῳ. Τράχυνόμενον δὲ αὐτὸν ἡ Φαίδρα καλῶμαθῆσα, τῇ μὲν τροφῇ ἐπέπληξεν, ἑαυτὴν δὲ ἀνῆρτησε. Καθ' οὗ καιρὸν φανεῖς Θησεύς, καὶ καθελεῖν θύλων τὴν ἀπηγχοισμένην, εὔρεν αὐτῇ προσήρημένην δέλτον ⁷, δι' ἧς Ἰππολύτης φθορὰν κατηγορεῖ, καὶ ἐπιβεβλήν. Πισεύσας δὲ τοῖς γεγραμμένοις, τὸν μὲν Ἰπ-

πόλυτον ἐπέταξε φεύγειν, αὐτὸς δὲ τῷ Ποσειδῶνι ἀράε
 ζῆλο· ὣν ἐπακῶσας ὁ θεὸς, τὸν Ἰππόλυτον διέφθειρεν. Ἀρ-
 γεμὶς δὲ τῶν γεγεννημένων ἕκαστον διασαφήςασα Θησεῖ, τὴν
 μὲν Φαίδραν ἐκ ἐμέμψατο, τῆτον δὲ παρεμυθήσατο υἱὲ καὶ
 γυναικὸς σεσηθέντα· τῷ δὲ Ἰππολύτῳ τιμὰς ἔφη ἐπιχω-
 ρίης ⁸ ἐγκαλῆσθαι. Ἡ σκηνὴ τῆ δράματος ἐν Θήβαις
 κεῖται ⁹.

Variae Lectiones ex editione Arsenii. 1. Αν-
 τιόπην. 2. d^e ἡ. 3. μετὰ τῶν συγγενῶν. 4. defunt
 hæ quinque voces. 5. d^e δὲ. 6. ἥτις κατὰ. 7.
 βίβλον. 8. γῆς. 9. ὑπόκειται ἐν Θήβαις. Ἐπὶ Αμεί-
 νουτος ἄρχοντος Ὀλυμπιάδι πζ', ἔτει δ'. Πρῶτος Εὐριπί-
 δης. Δεύτερος Ἰοφῶν. Τρίτος Ἰῶν. Ἐστὶ δὲ ἄτος ὁ Ἰπ-
 πόλυτος δεύτερος καὶ σεφανίας προσαγορεύόμενος· ἐμφαίνε-
 ται δὲ ὕστερος γεγραμμένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ καλῆχο-
 ρίας ἄξιον ἐν τῷ δῶρῳ τῷ δράματι· τὸ δὲ δρᾶμα
 τῶν πρώτων.

PA. TOT

ΔΕΛΤΑΜΑΤΟΣ ΗΕΟΖΕΝΑ

ΑΙΔΙΑΝΑ

ΑΠΟΔΑΤΗ

ΟΕΖΕΤΗ

ΙΝΗΟΑΤΟΕ

ΧΟΡΟΕΚΤΟΝΗΜΩΝ ΗΜΙΟΝΙΟΝ

ΑΙΔΕΑΝΑ

ΤΕΜΑΝΟΝ

ΙΤΤΟΕ ΑΙΔΕΑΝΑ

ΟΡΑΝΑΝΑ

ΑΠΟΔΟΕ ΑΙΔΙΑΝΑ ΑΠΕΜΙΝΑ

ΙΝΗΟΕΚΤΟΝΗΜΩΝ ΗΜΙΟΝΙΟΝ

ΤΑ ΤΟΥ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

ΦΑΙΔΡΑ.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ ΕΚ ΤΡΟΙΖΗΝΙΩΝ

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

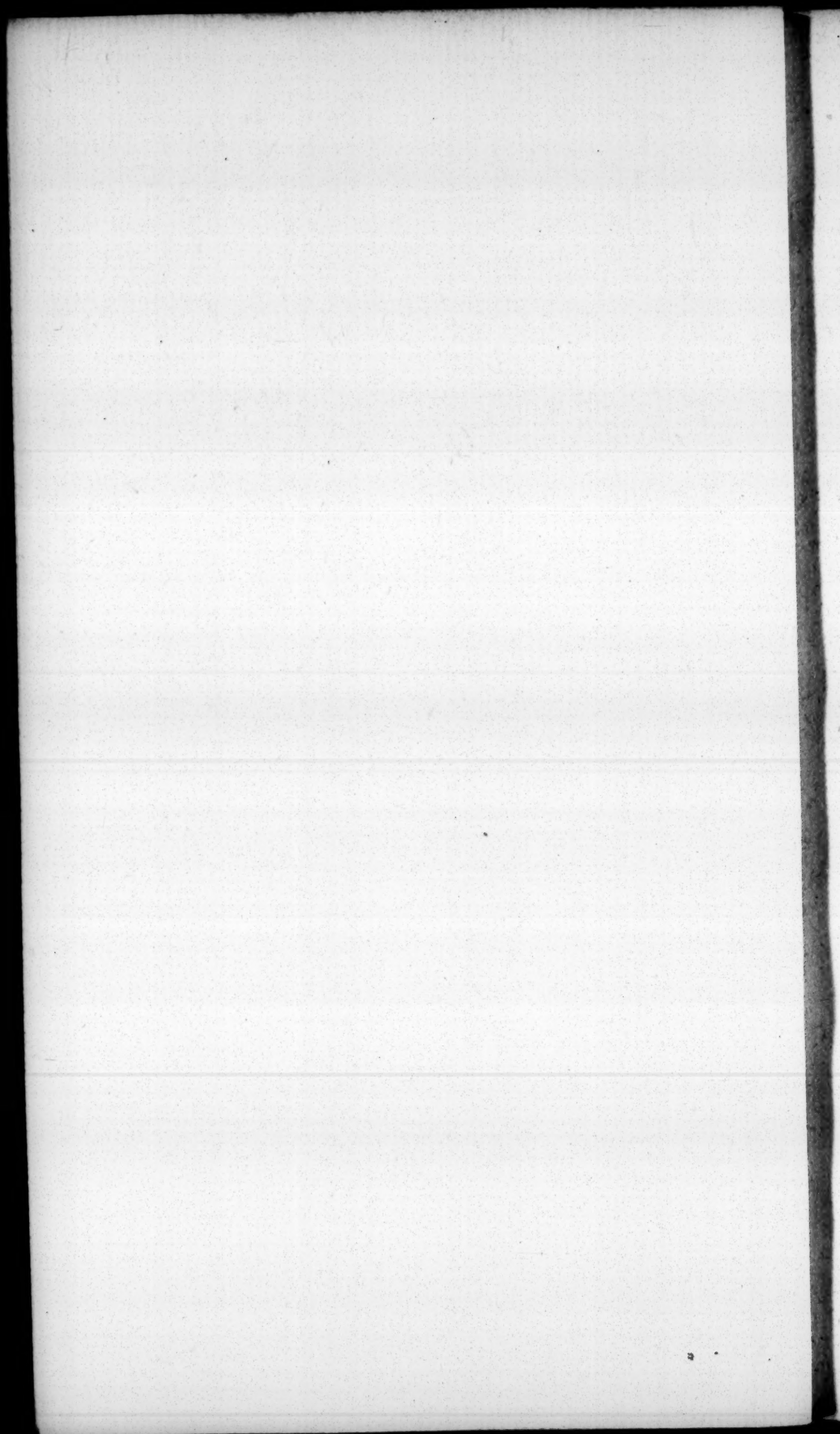
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΤΡΟΦΟΣ ΦΑΙΔΡΑΣ

ΑΡΤΕΜΙΣ.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἀφροδίτη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

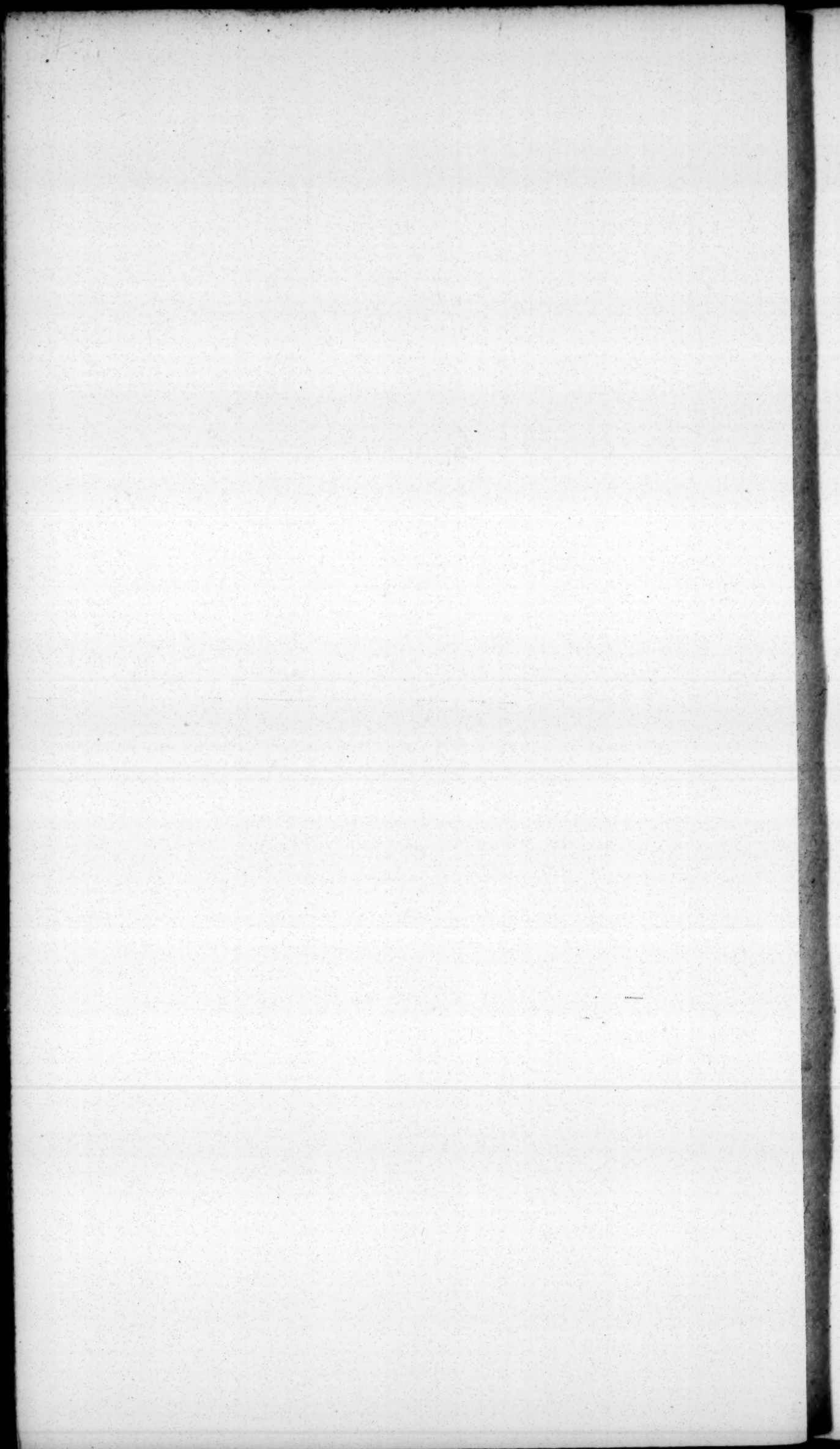
ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

ΑΦρ. ΠΟΛΛΗ μὲν ἐν βροτοῖσι, καὶ ἀνάνυμος
 Θεὰ κέκλημαι Κύπρις, ἔραν' ἔ' ἔσω.
 Ὅσοι τε πόν' ἔχουσιν, τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν
 Ναίεσιν εἴσω, Φῶς ὀρώντες ἡλίου.
 Τὸς μὲν σέβοντας τὰ μὰ πρεσβεύω κράτη, 3
 Σφάλλω δ' ὅσοι φρονέουσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.
 Ἐνεσι γὰρ δὴ καὶ θεῶν γένει τόδε,
 Τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο.
 Δείξω δὲ μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν τάχα.
 Ὁ γὰρ με Θεσέως παῖς, Ἀμαζόνος τόκος, 10
 Ἰππόλυτος, ἀγνὸς Πιθέως παιδεύμαλα,
 Μόνος πολιτῶν τῆσδε γῆς Τροιζηνίας,
 Λέγει κακίστην δαιμόνων πεφυκέναι.
 Ἀναίνεται δὲ λέκτρα, καὶ ψαύει γάμων.
 Φοίβη δ' ἀδελφὴν Ἀρτεμιν, Διὸς κόρη 15

Τιμᾶ

Τιμᾷ μεγίστην δαιμόνων ἡγέμενος·
 Χλωρὰν δ' ἄν' ὕλην παρθένῳ ξυνὼν αἰεὶ,
 Κυσὶν ταχείαις Θῆρας ἐξαίρει χθονὸς,
 Μείζω βροδείας προσπεσὼν ὁμιλίας.
 Τέτοισι μὲν γ' ἔνδ' ὀφθονῶ· τί γάρ με δεῖ; 20
 Ἄδ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε, τιμωρήσομαι
 Ἰππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ· τὰ πολλὰ δὲ
 Πάλαι προκόψασ', ὃ πόνος πολλῶ με δεῖ.
 Ἐλθόντα γάρ νιν Πιτθέως πῶτ' ἐκ δόμων
 Σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυσηρίων 25
 Πανδίωνος γῆν, πατρὸς εὐγενῆς δάμαρ
 Ἰδῶσα Φαίδρα, καρδίαν κατέσχετο
 Ἔρωτι δεινῶ, τοῖς ἐμοῖς βελεύμασι.
 Καὶ πρὶν μὲν ἔλθειν τήνδε γῆν Τροϊζηϊάν,
 Πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος, κατόψιον 30
 Γῆς τῆσδε, ναϊὸν Κύπριδος ἐγκαθίστατο,
 Εἰρῶσ' ἔρωτ' ἐκδημον· Ἰππολύτῳ δ' ἔπι
 Τολοιπὸν ὠνόμαζεν ἰδρύσθαι θεῶν.
 Ἐπεὶ δὲ Θησεὺς Κεκροπίαν λείπει χθόνα,
 Μίασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν, 35
 Καὶ τήνδε σὺν δάμαρτι ναυτολεῖ χθόνα,
 Ἐνιαυσίαν ἐκδημον αἰνέσας φυγὴν,

Ἐνθαῦτα.

Ἐνταῦθα δὴ σένεσσα κακπεπληγμένη
 Κέντροις ἔρωτος ἢ τάλαιν', ἀπόλλυται
 Σιγῇ· ξύνοιδε δ' ἔτις οἰκετῶν νόσον. 40
 Ἄλλ' ἔτι ταῦτη τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν·
 Δείξω δὲ Θησεῖ πρᾶγμα, κακφανήσεται·
 Καὶ τὸν μὲν ἡμῖν πολέμιον πεφυκότα,
 Κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν, ἃς ὁ πόνητος
 Ἀναξ Ποσειδῶν ὤπασεν Θησεῖ γέρας, 45
 Μηδὲν μάταιον ἐς τρίς εὐξασθαι θεῶ.
 Ἡ δ' εὐκλεῆς μὲν, ἀλλ' ὅμως ἀπόλλυται
 Φαίδρα· τὸ γὰρ τῆσδ' ἔ' προτιμήσω κακόν,
 Τῷ μὴ ἔ' παρασχεῖν τὸς ἐμὲς ἐχθρὸς ἐμοῖ
 Δίκην τοσαύτην ὥς ἐμοὶ καλῶς ἔχειν. 50
 Ἄλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε παῖδα Θησέως
 Στείχοντα, θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα,
 Ἰππόλυτον, ἔξω τῶνδε βήσομαι τόπων.
 Πολὺς δ' ἀμ' αὐτῷ προσπόλων ὀπισθόπτης
 Κῶμος λέλακεν, Ἀρτεμὶν τιμῶν θεῶν 55
 ὕμνοισιν· ἔ' γὰρ οἷδ' ἀνεωγμένας πύλας
 Ἄδω, Φαῶς τε λοίσθιον βλέπων τόδε. —

Ἰππ. Επεσθ' ἄδοντες ἐπεσθε

Τὰν Διὸς ἑρανίαν Ἀρτεμιν,

C

Ἀρτεμιν,

Αρτεμιν, ἧ μελόμεσθα.

60

Χο. Πότνια, πότνια, σεμνοτάτα,

Ζανὸς γένεθλον,

Χαῖρέ μοι ὦ κόρα,

Χαῖρέ μοι Λατῆς

Αρτεμι καὶ Διὸς,

65

Καλλίσαι πολὺ παρθένων,

Αἰ μέγαν κατ' ἔρανόν

Ναίειτ' εὐπαλέρειαν αὐλάν,

Ζανὸς, πολύχρυσον οἶκον.

Χαῖρέ μοι ὦ καλλίσα,

70

Καλλίσα τῶν κατ' ὀλύμπου

Παρθένων Αρτεμι.

Ιππ. Σοὶ τόνδε πλεκλὸν σέφανον ἐξ ἀκηράτῃ

Λειμῶνος, ὧ δέσποινα, κοσμήσας φέρω,

Ενθ' ἔτε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ, 75

Οὐδ' ἤλθέ πω σίδηρος, ἀλλ' ἀκήρατον

Μέλισσα λειμῶν' ἑαρινὸν διέρχεται,

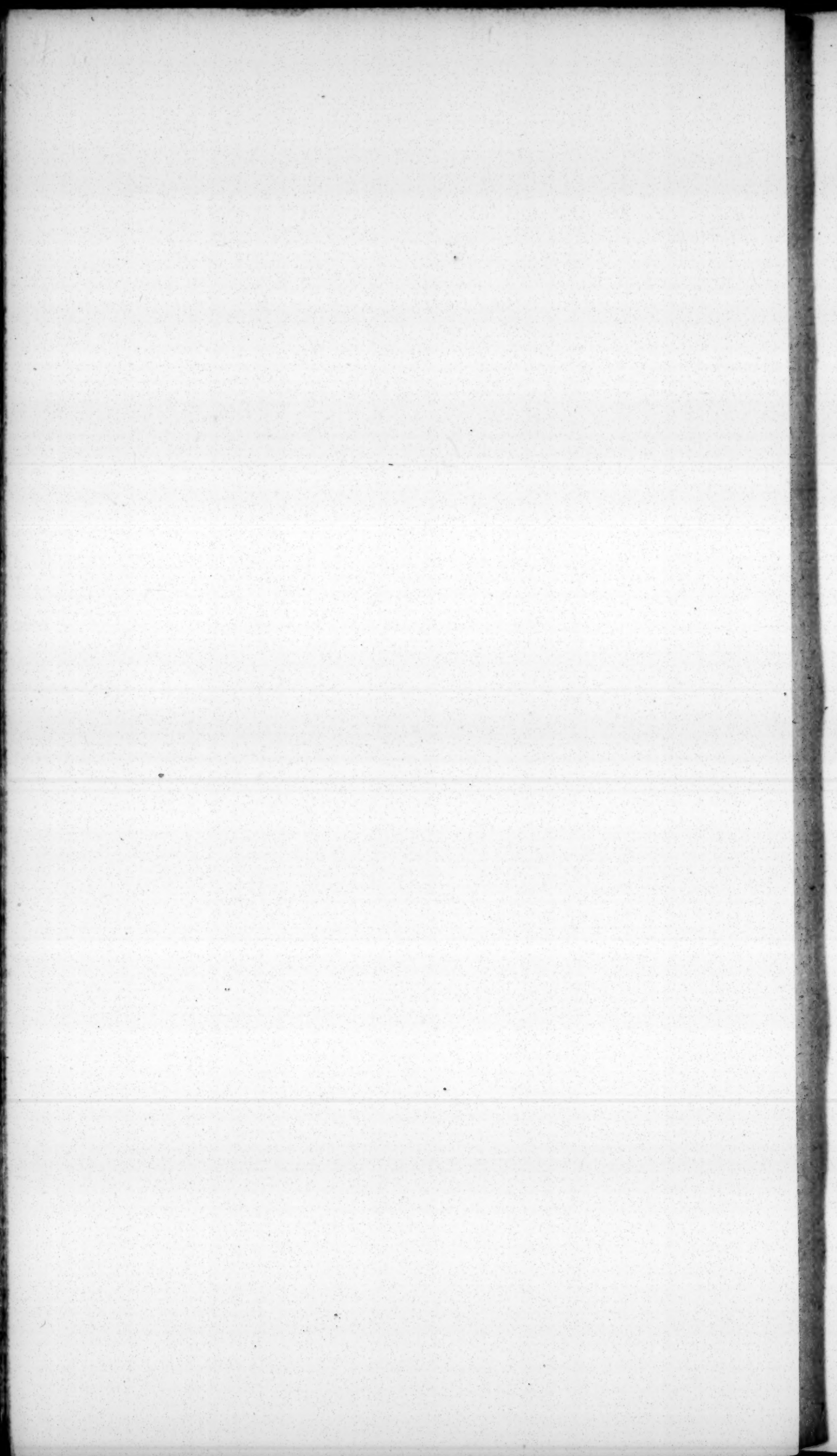
Αἰδῶς δὲ πτολίαισι κηπεύει δρόσοις.

Οσοὺς διδάκτον μηδὲν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει

Τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν εἰς τὰ πάντ' αἰεὶ, 80

Τέτοισι δρέπεσθαι, τοῖς κακοῖσι δ' ἐδέμεις.

Ἄλλ'

Ἄλλ' ὦ φίλη δέσποινα, χρυσέας χόμης
 Ανάδημα δέξαι, χειρὸς εὐσεβῆς ἄπο.
 Μόνῳ γάρ ἐσι τῷτ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν
 Σοὶ καὶ ξύνειμι, καὶ λόγοις ἀμείβομαι, 85
 Κλύων μὲν αὐδὴν, ὅμμα δ' ἔχ' ὁρῶν τὸ σόν.
 Τέλος δὲ κάμψαιμ' ὥσπερ ἠρξάμην βίῃ.

Θε. Αναξ, Θεὸς γὰρ δεσπότης καλεῖν χρεὼν,
 Ἀρ' ἂν τι μὲ δέξαιο βελεύσαντος εὔ;

Ιππ. Καὶ κάρλαγ'· ἥ γὰρ ἔσοφοι φαίνοίμεθ' ἂν. 90

Θε. Οἷσθ' ἔν βροτοῖσιν ὅς καθέστηκεν νόμος;

Ιππ. Οὐκ αἶδα· τῷ, δὲ καὶ μ' ἀνισορεῖς πῆρι;

Θε. Μισεῖν τὸ σεμνόν, καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.

Ιππ. Ορθῶς γε· τίςδ' ἔσεμνός ἀχθεινός βροτῶν;

Θε. Ἐν δ' εὐπροσηγόροισιν ἔσι τις χάρις; 95

Ιππ. Πλείστη γε, καὶ κέρδος γε σὺν μόχθῳ βραχεῖ.

Θε. Ἡ καὶν θεοῖσι ταυτὸν ἐλπίζεις τόδε;

Ιππ. Εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα.

Θε. Πῶς ἔν σύ σεμνήν δαίμον' ἔπροσεννέπεις;

Ιππ. Τίν'; εὐλαβῆ δὲ μή τι σὸν σφαλῇ σόμα. 100

Θε. Τήνδ', ἥ πύλαισι σαῖς ἐφέστηκεν Κύπρις.

Ιππ. Πρόσωθεν αὐτὴν ἀγνός ὦν ἀσπάζομαι.

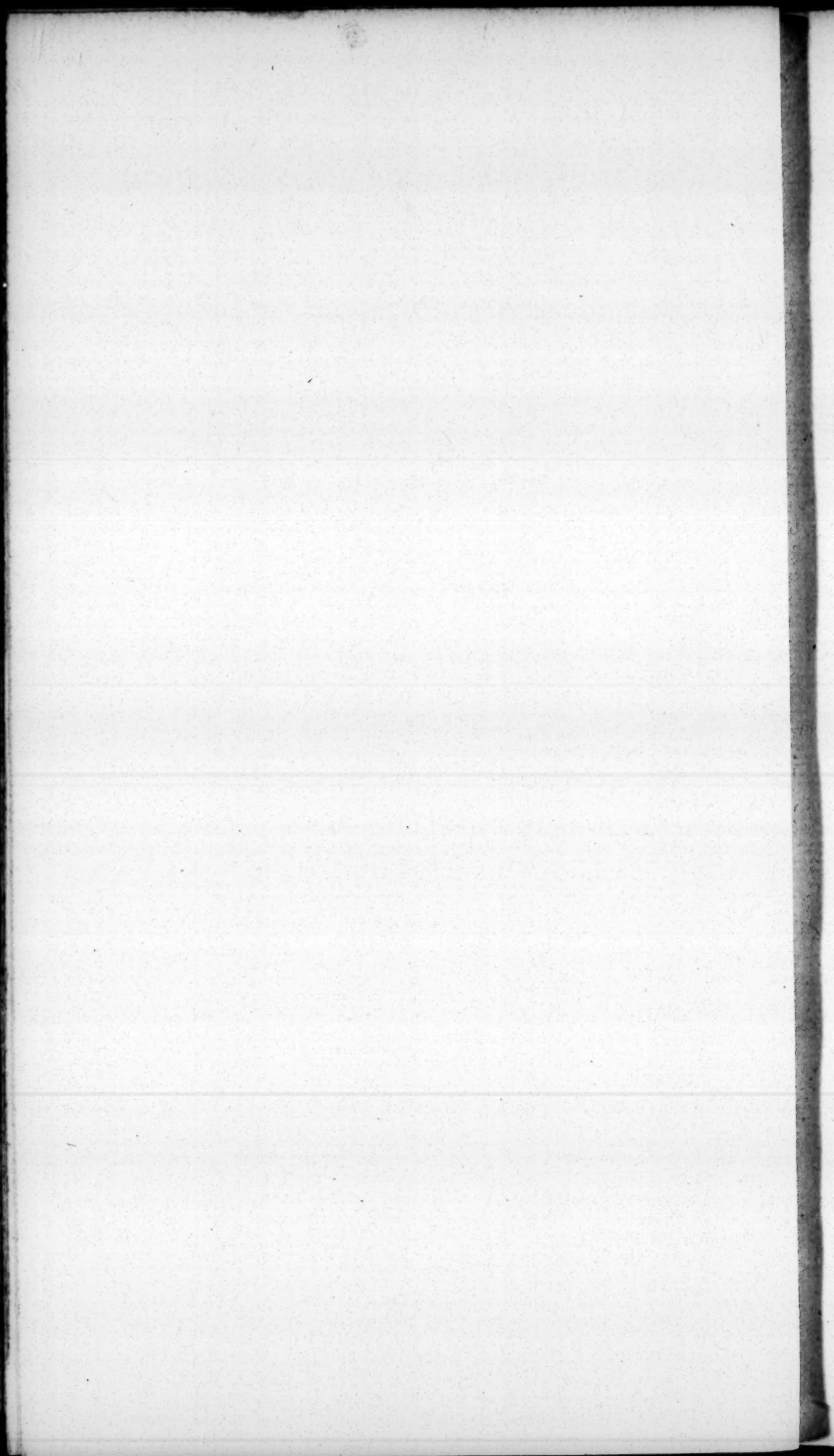
Θε. Σεμνή γε μέντοι, κατ'πίσημος ἐν βροτοῖς.

- Ιππ. Ἀλλοισιν ἄλλος Θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων μέλει.
 Θε. Εὐδαιμονοίης νῦν ἔχων ὅσον σε δεῖ. 105
 Ιππ. Οὐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θανμασὸς Θεῶν.
 Θε. Τιμαῖσιν, ὦ παῖ, δαιμόνων χρῆσθαι χρεῶν.
 Ιππ. Χαρεῖτ' ὅπαδοι, καὶ παρελθόντες δόμους,
 Σίτων μέλεσθε· τερπνὸν ἐκ κυναγίας
 Τρώπεζα πλήρης· καὶ καθαψήχειν χρεῶν 110
 Ιπποῖς, ὅπως ἂν ἄρμασι ζεύξας ὕπο,
 Βορᾶς κορεσθεῖς, γυμνάσω τὰ πρόσφορα.
 Τὴν σὺν δὲ Κύπριν, πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
 Θε. Ἡμεῖς δὲ, τὰς νέες γὰρ ἔμμιμνέον,
 Φρονέοντες ἔτως ὥς ἔρεπει δέλοισι λέγειν, 115
 Προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι,
 Δέσποινα Κύπρι· χρεὶ δὲ συγγνώμην ἔχειν,
 Εἴ τις σ' ὑφ' ἥβης σπλάγχχον ἐλθόνον φέρων,
 Μάταια βάζει· μὴ δόκει τέττε κλύειν.
 Σοφώτερος γὰρ δεῖ βροτῶν εἶναι Θεός.--- 120

Στροφὴ α'.

- Χο. Ωκεανὸς τις ὕδωρ
 Στάζεσα πέτρα λέγεται,
 Βαπλᾶν κάλπισι ρυτὰν παγὰν

Προϊῆσα

Προϊῆσα κρημνῶν·
 Τόθι μοι τίς ἦν φίλα, 125
 Πορφύρεα φάρεα
 Ποταμία δρόσω
 Τέγγεσσα, θερμαῖς δ' ἐπὶ νῶτα πέτραις
 Εὐαλίς κατέβαλεν· ὅθεν μοι
 Πρῶτα φάτις ἦλθε, δέσποιναν 139

Ἀντιστροφὴ α'.

Τειρομέναν νοσερᾷ
 Κοίται, δέμας ἐντὸς ἔχειν
 Οἴκων· λεπτὰ δὲ φάρεα ξανθὰν
 Κεφαλὰν σκιάζειν.
 Τριτάταν δὲ νιν κλύω 135
 Τάνδε κατ' ἀμβροσίῃς
 Στόμαχος ἀμέραν
 Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν,
 Κρυπλῶ τε πένθει θανάτῃ θέλῃσαν
 Κέλσαι ποτὶ τέρμα δύσανον. 140

Στροφὴ β'.

Σὺ γὰρ ἔνθεος, ὦ κέρα,
 Εἴτ' ἐκ Πανὸς, εἴθ' Ἐκάτας,

Ἡ σεμ-

Η σεμνῶν Κορυβάντων,
 Η ματρὸς ἑρέας Φοῖαλέε.
 Σὺ δ' ἀμφὶ τὰν πολύθηρον
 Δίκλυνναν ἀμπλακίαις
 Ἀνίερος ἀθύτων πελάγων τρύχη.
 Φοιτᾷ γὰρ καὶ διὰ λίμνας,
 Χέρσον θ' ὑπὲρ πελάγους,
 Δίναισι ποτίαις ἄλτας.

145

150

Ἀντιστροφὴ β'.

Η πόσιν τὸν Ερεχθιδᾶν
 Αρχαγόν, τὸν εὐπαλρίδαν,
 Πημαίνει τις ἐν οἴκοις,
 Κρυπλᾷ γε κοίτῃ τῶν σῶν λεχέων.
 Η ναυβάτας τις ἔπλευσεν
 Κρήτας ἕξορμος ἀνὴρ
 Λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις,
 Φήμαν πέμπων βασιλείᾳ.
 Λύπα δ' ὑπὲρ παθέων
 Εὐναία δέδεται ψυχά.

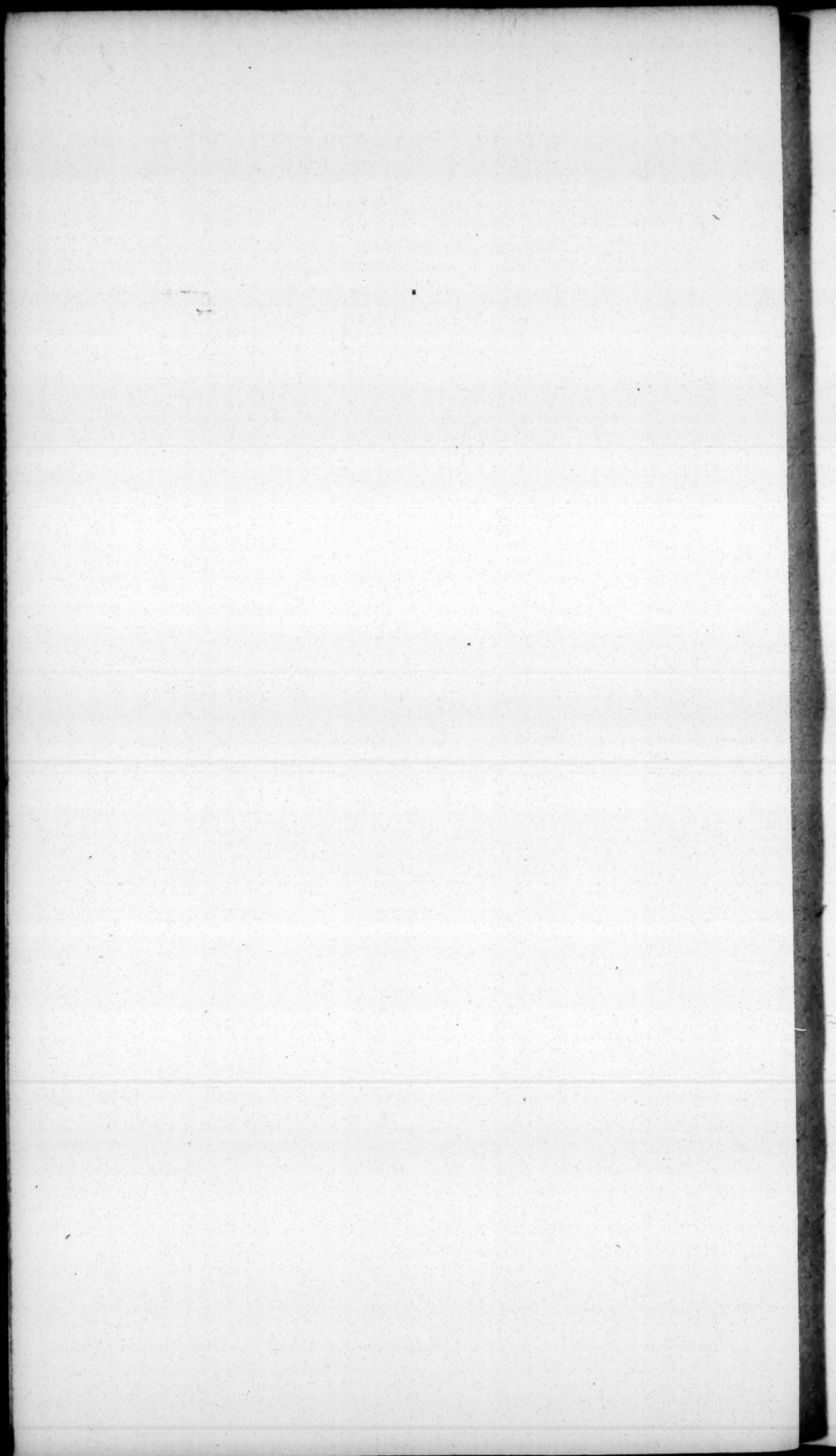
155

160

Ἐπωδὸς.

Φιλεῖ δὲ τᾷ δυσρόσῳ γυναικῶν
 Ἀρμονία κακὰ δύσανος

Ἀμνηστία

Ἀμνηχανία συνοικεῖν

Ὡδίνων τε καὶ δυσφροσύνας· δι' ἐμᾶς

Ἠῖξε ποτὲ νηδύος ἅδ' αὔρα.

165

Τὰν δ' εὐλοχον ἔρανίαν

Τόξων μεδέεσαν

Ἀρτεμιν αὔτευν.

Καί μοι πολυζήλωτος

Αἰεὶ σὺν θεοῖσι φοιτᾷ.

170

Ἀναπαίσεις.

Ἄλλ' ἥδε τροφὸς γεραιὰ πρὸ θυρῶν

Τήνδε κομίζεσ' ἔξω μελάθρων,

Στυγνὸν δ' ὀφρύων νέφος αὐξάνεται.

Τί ποτ' ἐστὶ μαθεῖν ἔραται ψαχὰ,

Τί δεδήληται

175

Δέμας ἀλλόχροον βασιλείας.

Τρο. Ὡ κακὰ θνητῶν, συγεραί τε νόσοι,

Τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω;

Τόδε σοι φέγγος λαμπρὸν, ὃδ' αἰθήρ·

Ἐξω δὲ δόμων ἤδη νοσερᾷς

180

Δέμνια κοίτας.

Δεῦρο γὰρ ἐλθεῖν πᾶν ἔπος ἦν σοι.

Τάχα

Τάχα δ' εἰς θαλάμους σπεύσεις τὸ πάλιν·
 Ταχὺ γὰρ σφάλλῃ, κἄδενι χαίρεις.
 Οὐδέ σ' ἀρέσκει τὸ παρὸν, τόνδ' ἀπὸν 185
 Φίλτερον ἡγῇ.

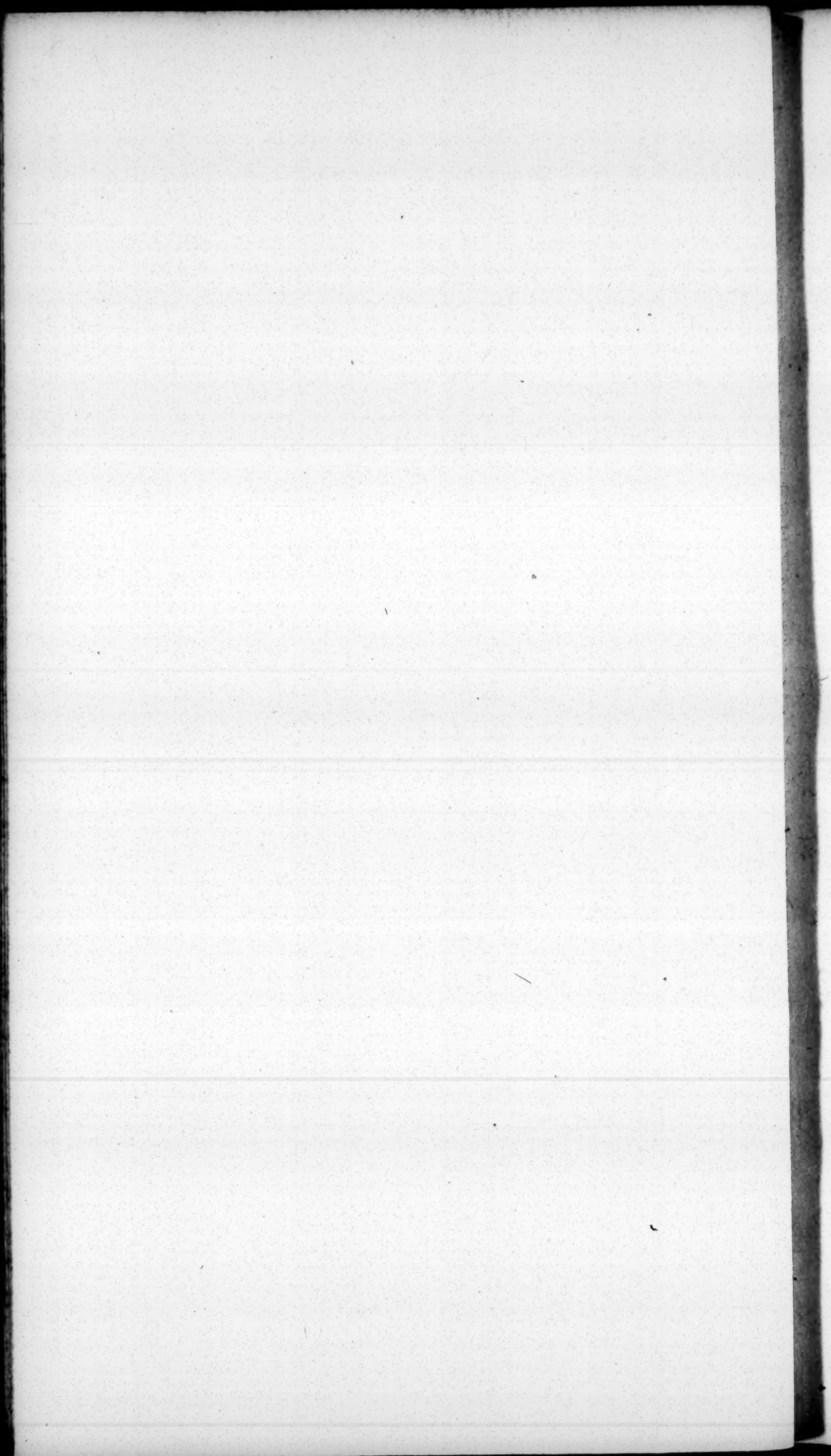
Κρεῖσσον δὲ νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν.
 Τὸ μὲν ἐστὶν ἀπλῆν, τῷ δὲ, συνάπλῃ
 Λύπη τε φρενῶν, χερσὶν τε πόνος.
 Πᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων, 190
 Κἔκ ἔστι πόνων ἀνάπαυσις.

Αλλ' ὅτι τῷ ζῆν Φίλτερον ἄλλο
 Σκότος ἀμπίσχων κρύπτει νέφελαις,
 Δυσέρωτες τῇ φαινόμεθ' ὄντες
 Τῷ δ', ὅτι τῷτο σίλβει κατὰ γῆν, 195
 Δι' ἀπειροσύναν ἄλλῃ βιότῃ,
 Κἔκ-ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίης.
 Μύθοις δ' ἄλλως φερόμεσθα.

Φαί. Αἰρετέ με δέμας· ὀρθῶτε κάρα·
 Λέλυμαι μελέων σύνδεσμα, Φίλαί. 200
 Λάβειτ' εὐπήχεις χεῖρας, πρόπαλοι.
 Βαρὺ μοι κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν.
 Αφελ', ἀμπέτασον Βόσρυχον ὤμοις.

Τρο. Θάρσει τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς

Μετὰ βάλαν

Μετάβαλλε δέμας.

205

Ρᾶν δὲ νόσον μετὰ θ' ἡσυχίας

Καὶ γενναίῃς λήμας οἴσεις.

Μοχθεῖν δὲ βροθοῖσιν ἀνάγκη.

Φαί. Ε. ἔ.

Πῶς ἂν δροσεῶς ἀπὸ κρηνίδος

210

Καθαρῶν ὑδάτων πόμ' ἀρυσαίμαν;

Υπὸ τ' αἰγείροις, ἐν τε κομήτῃ

Λειμῶνι κλιθεῖς ἀναπασαίμαν;

Τρο. Ω παῖ, τί θροεῖς;

Οὐ μὴ παρ' ὅχλῳ τάδε γηρύσῃ,

215

Μανίας ἔποχον ριπιδεῖσα λόγον.

Φαί. Πέμπετέ μ' εἰς ὄρος· εἶμι πρὸς ὕλαν,

Καὶ παρὰ πεύκας, ἵνα θηροφόνσι

Στείβουσι κύνες,

Βαλίσαις ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι.

220

Πρὸς θεῶν ἔραμαι κυσὶ θωύξαι,

Καὶ παρὰ χαίταν ξανθὰν ρίψαι

Θεσσαλὸν ὄρπακ' ἐπίλογχον ἔχουσ'

Εν χειρὶ βέλος.

Τί ποτ' ὦ τέκνον τάδε χηραίνεις;

225

Τί κυνηγεσίῳ καὶ σοὶ μελέτης;

D

Τί

Τί δὲ κρηναίων νασμῶν ἔρασαι ;
 Παρὰ γὰρ δροσερὰ πύργοις συνεχῆς
 Κλιτύς, ὅθεν σοι πῶμα γένοιτ' ἄν.

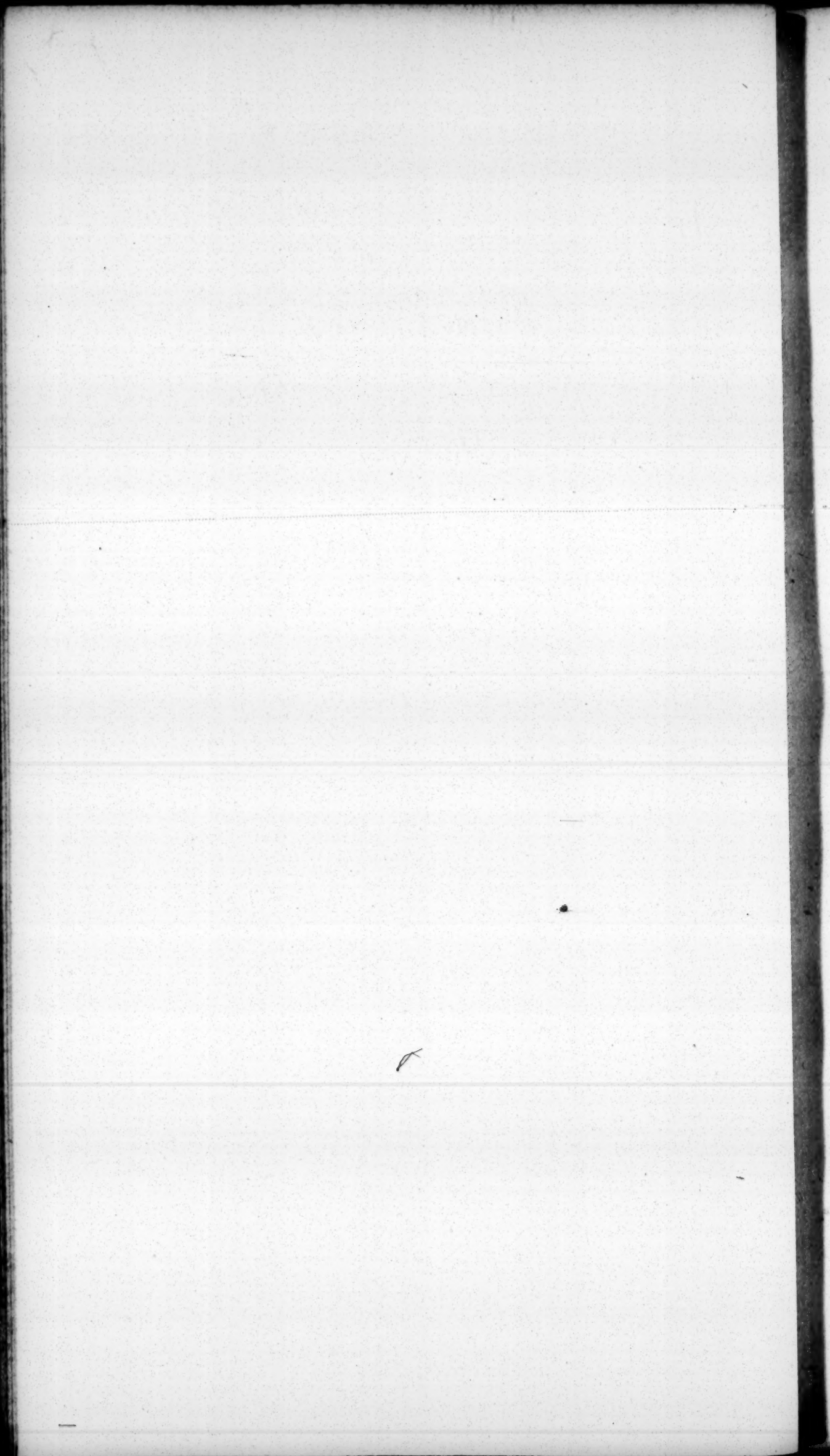
Φαί. Δέσποιν' ἀλίας Ἀρτεμι λίμνας, 230
 Καὶ γυμνασίων τῶν ἵπποκρότων,
 Εἴθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις,
 Πῶλῃς Εὐέτας δαμαλιζόμενα.

Τρο. Τί τόδ' αὖ παράφρον ἔρρηψας ἔπος ;
 Νῦν δὲ μὲν ὄρος βᾶσ' ἐπὶ Θήρας 235
 Πόθον ἐτέλλῃ· νῦν δ' αὖ ψαμάθοις
 Ἐπ' ἀκυμάντοις πῶλων ἔρασαι.
 Τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς,
 Οἷς σε θεῶν ἀνασειράζει,
 Καὶ παρανόπτει φρένας, ὦ παῖ. 240

Φαί. Δύτανος ἐγὼ, τί ποτ' εἰργασάμαν ;
 Ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς ;
 Ἐμάνην, ἔπεσον δαίμονος ἄτα.
 Φεῦ· Φεῦ· τλήμων.
 Μαίᾳ, πάλιν μὲ κρύψον κεφαλάν· 245
 Αἰδέμεθα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.
 Κρύπτει· κατ' ὅσων δάκρυ μοι βαίνει,

234. F. παραφρον vel παραφρων met. gr.

Καὶ

Καὶ ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται.
 Τὸ γὰρ ὀρθῶσθαι γνῶμαν, ὀδύνα·
 Τὸ δὲ μαινόμενον, κακόν· ἀλλὰ κρατεῖ, 250
 Μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι.

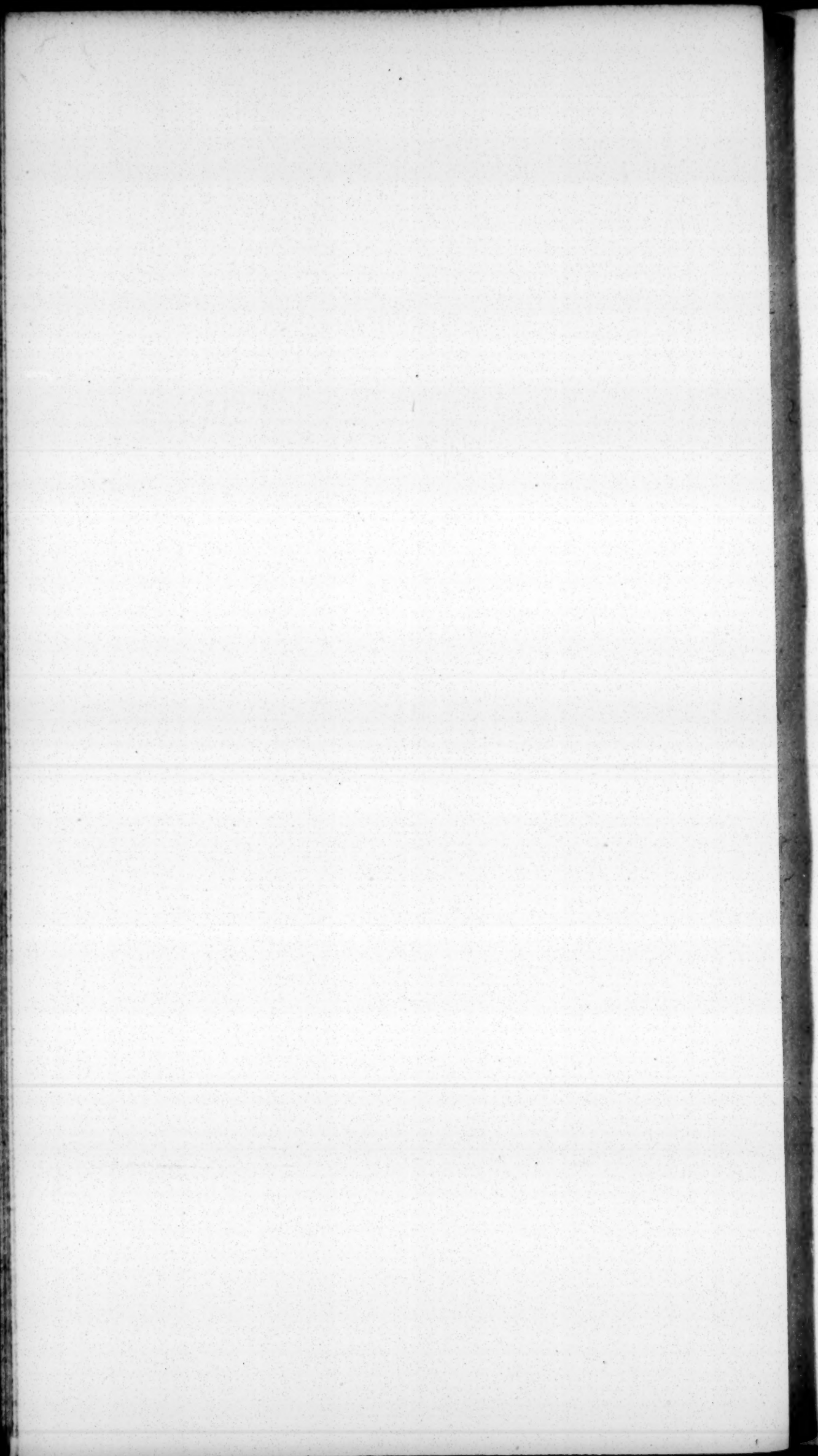
Τρο. Κρύπτω· τὸ δ' ἐμὸν, πότε δὲ θάνατος
 Σῶμα καλύψει;
 Πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίος.
 Χρῆν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους 255
 Φιλίας θνητὸς ἀνακίρνασθαι,
 Καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς,
 Εὐλύτα δ' εἶναι σέργηθρα φρενῶν,
 Ἀπὸ τ' ὥσασθαι, καὶ ξυνεῖναι.
 Τὸ δ' ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν 260
 Ψυχάν, χαλεπὸν βάρος, ὡς καὶ γὰρ
 Τῆσδ' ὑπεραλγῶ.
 Βίος δ' ἀτρεκέϊς ἐπιηδεύσεις
 Φασὶ σφάλλειν πλέον, ἢ τέρπειν,
 Τῇ θ' ὑγείᾳ μᾶλλον πολεμεῖν. 265
 Οὕτω τὸ λίαν γ' ἥσσον ἐπαινῶ
 Τῷ μὴδὲν ἄγαν·
 Καὶ ξυμφήσῃ σοφοί μοι.

Χο. Γύναι γεραιὰ, βασιλίδος πεισὴ τροφῇ

D 2

Φαίδρας,

- Φαίδρας, ὁρῶμεν τάσδε δυσήνευς τύχας. 270
 Ασημα δ' ἡμῖν, ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος.
 Σὲ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλύειν βελοίμεθ' ἄν.
 Τρο. Οὐκ οἶδ' ἐλέγχουσ'. εἰ γὰρ ἐννέπειν θέλει.
 Χο. Οὐδ' ἥτις ἀρχὴ τῶνδε πημάτων ἔφυ;
 Τρο. Εἰς ταυλὸν ἤκεις· πάντῃα γὰρ σιγαῖ τάδε. 275
 Χο. Ως ἀσθενεῖ τε καὶ καλέξανται δέμας.
 Τρο. Πῶς δ' εἰ, τριταίαν γ' ἔσ' ἄσπις ἡμέραν;
 Χο. Πότερον ὑπ' ἄτης, ἢ θανεῖν πειρωμένη;
 Τρο. Θανεῖν· ἀσπίδι δ' εἰς ἀπόσασιν βίβ.
 Χο. Θαυμαστὸν εἶπας, εἰ τὰδ' ἐξαρκεῖ πόσει. 280
 Τρο. Κρύπτει γὰρ ἥδε πῆμα, καὶ φήσιν νοσεῖν.
 Χο. Οὐδ' εἰς πρόσωπον εἰ τεκμαίρεται βλέπων;
 Τρο. Εκδημος ὦν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.
 Χο. Σὺ δ' ἐκ ἀνάγκην προσφέρεις, πειρωμένη 284
 Νόσον πυθέσθαι τῆσδε, καὶ πλάνον φρενῶν;
 Τρο. Εἰς πάντ' ἀφίγμαι, καὶ δὲν εἴργασμαι πλέον.
 Οὐ μὲν ἀνήσω γ' εἰδὲ νῦν προθυμίας,
 Ως ἂν παρῆσα καὶ σὺ μοι συμμαρτυρῆς,
 Οἷα πέφυκα δυσυχῆσι δεσπόταις.
 Αλλ' ὦ φίλη παῖ, τῶν πάροιθε μὲν λόγων 290

Λαθώμεθ' ἄμφω· καὶ σύ θ' ἠδίων γενῆ,
 Στυγνὴν ὄφρυν λύσασα, καὶ γνώμης ὁδὸν,
 Εγὼ θ' ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμεν,
 Μεθεῖσ' ἐπ' ἄλλον εἴμι βελτίῳ λόγον.

Κεῖ μὲν νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν, 295

Γυναῖκες αἶδε συγκαθιστάναι νόσον.

Εἰ δ' ἔκφορός σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας,
 Λέγ', ὥς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ τόδε.

Εἶεν· τί σιγᾶς; ἔκ ἐχρῆν σιγᾶν, τέκνον,

Ἀλλ' ἢ μ' ἐλέγχειν ἦν τι μὴ καλῶς λέγω, 300

Ἡ τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις.

Φθέγξαι τί· δεῦρ' ἄθρησον ὦ τάλαιν' ἐγὼ.

Γυναῖκες, ἄλλως τέσδε μοχθῶμεν πόνους,

Ἴσον δ' ἄπεςμεν τῶν πρὶν· ἔτε γὰρ τότε

Λόγοις ἐτέγγεθ' ἦδε, νῦν τ' ἔ' πείθεσθαι. 305

Ἀλλ' ἴσθι μέντοι (πρὸς τὰδ' αὐθαδεστέρα

Γίγνεσθαι θαλάσσης) εἰ θανῇ, προδέσσει σὲς

Παῖδας, πατρῶων μὴ μεθέξοντας δόμων·

Μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππείαν ἀμαζόνα,

Ἡ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνασθαι

310

Νόθον, φρονεῖν γνήσι, οἷσθ' αὖτις καλῶς,

296 F. συγκαθισταιτ' αἰ.

304 F. τῷ πρὶν Scaliger.

Ἰππόλυτος

Ἰππόλυτον. Φ. οἴμοι. Τ. θιγγάνει σέθεν τόδε;

Φαί. Ἀπώλεσάς με, μαῖα, καί σε πρὸς θεῶν

Τῷδ' ἀνδρὸς αὐθις λίσσομαι σιγαῖν πένρι.

Τρο. Οὐρᾶς; φρονεῖς μὲν εὖ. φρονέσας δ', ἐθέλεις 315

Παῖδάς τ' ὀνῆσαι, καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.

Φαί. Φιλῶ τέκν'. ἄλλη δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι.

Τρο. Ἀγνάς μὲν, ὦ παῖ, χεῖρας αἵματος φέρεις.

Φαί. Χεῖρες μὲν ἀγναί, φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι.

Τρο. Μῶν ἐξ ἐπακλῆς πημονῆς ἐχθρῶν τινος; 320

Φαί. Φίλος μ' ἀπόλλυσ', ἐχ' ἐκῆσαν ἐχ' ἐκόν.

Τρο. Θεσεύς τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἁμαρτίαν;

Φαί. Μὴ δρῶς' ἔγωγ' ἐκεῖνον ὀφθεῖν κακῶς.

Τρο. Τί γὰρ τὸ δεινὸν τῷθ', ὃ σ' ἐξαίρει θανεῖν;

Φαί. Εἰ μ' ἁμαρτεῖν' ἐ γὰρ εἰς σ' ἁμαρτάνω. 325

Τρο. Οὐ δὴθ' ἐκῆσά γ', ἐν δὲ σοὶ λελεῖψομαι.

Φαί. Τί δρᾶς; βιάζῃ χειρὸς ἐξαρτρωμένη;

Τρο. Καὶ σῶν γε γονάτων ἐ μεθήσομαί ποτε.

Φαί. Κἀν' ὦ τάλαινα σοὶ, τάδ' εἰ πεύσῃ κακά.

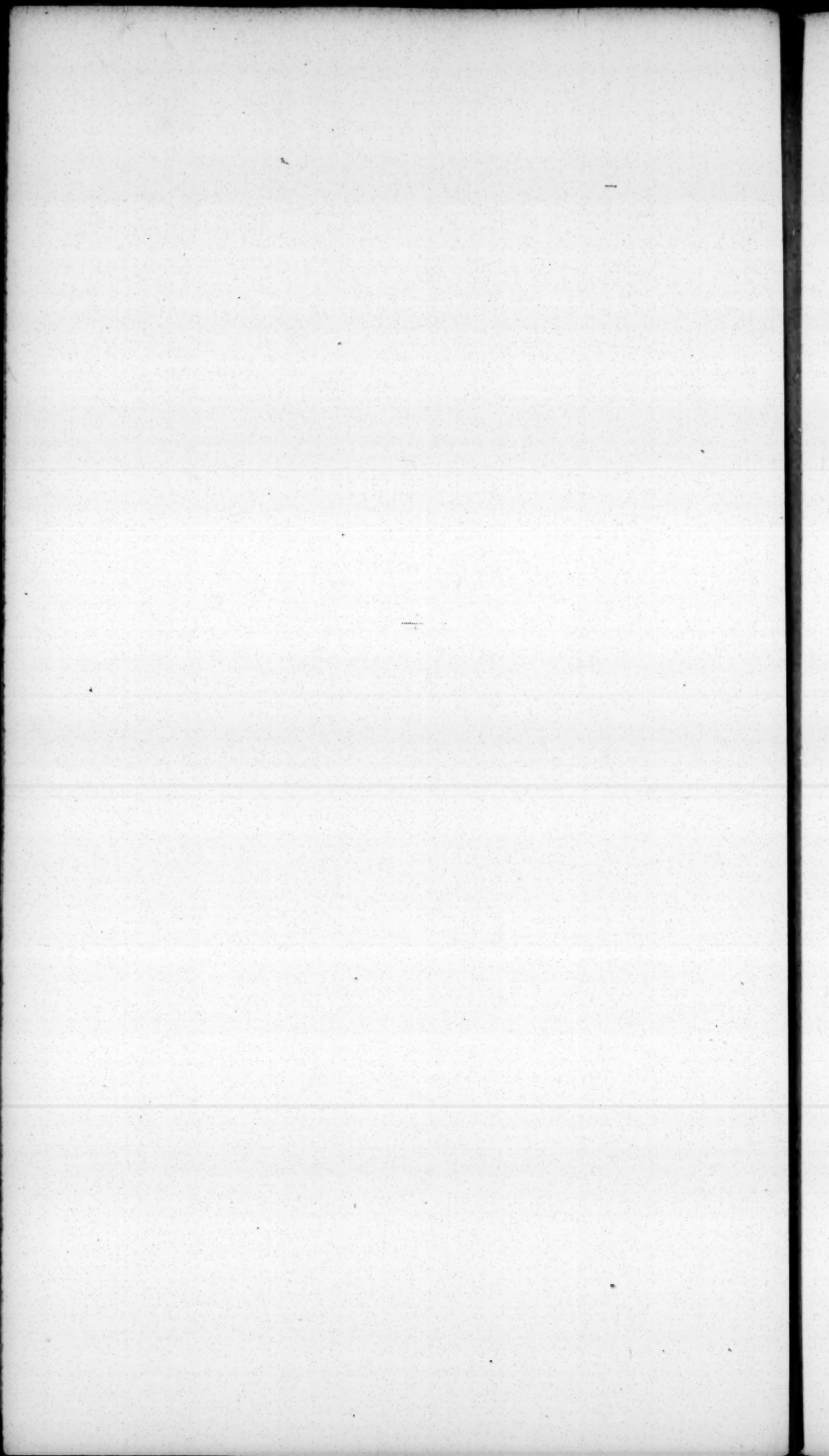
Τρο. Μείζον γὰρ ἢ σὲ μὴ τυχεῖν, τί μοι κακόν. 330

Φαί. Ολῆ' τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει.

Τρο. Κᾶπειλα κρύπτεις, χρήσθ' ἱκνεμένης ἐμῆ;

Φαί. Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχυρῶν ἐσθλὰ μηχανώμεθα.

Τρο. Οὐκῆν

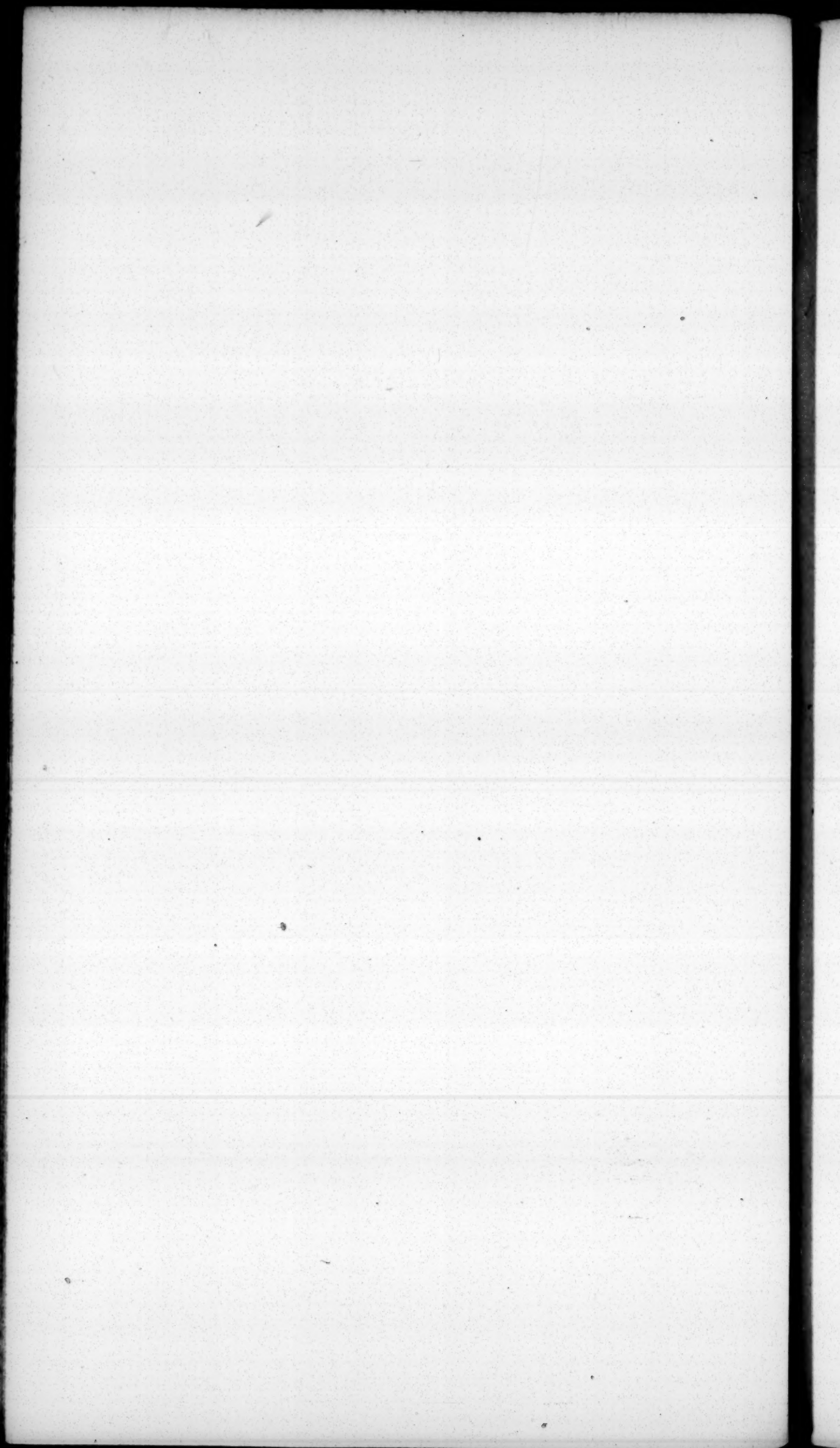
- Τρο. Οὐκ ἔν λέγῃσα, τιμιωτέρα Φανῇ.
 Φαί. Απελθε πρὸς Θεῶν, δεξιᾶς τ' ἐμῆς μέθες. 335
 Τρο. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι δῶρον εἰ δίδως ὁ χρῆν.
 Φαί. Δώσω· σέβας γὰρ χειρὸς αἰδῶμαι τὸ σόν.
 Τρο. Σιγῶμ' ἂν ἦδῃ· σὸς γὰρ εἰ ντεῦθεν λόγος.
 Φαί. Ω τλήμον, οἷον μῆτερ ἠράσθης ἔρον;
 Τρο. Ον ἔσχε ταύρα, τέκνον, ἢ τί Φῆς τόδε; 340
 Φαί. Σύ τ' ὦ τάλαιν' ὄμαιμε, Διονύσε δάμαρ.
 Τρο. Τέκνον, τί πάσχεις; συγγόνους κακοῖροθεῖς;
 Φαί. Τρίτη δ' ἐγὼ δύστηνος ὡς ἀπόλλυμαι.
 Τρο. Εκ τοι πέπληγμαι· ποῖ ποροθήσεται λόγος;
 Φαί. Εκείθεν ἡμεῖς, εἰ νεωπὶ δυσυχεῖς. 345
 Τρο. Οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ' ἢ βέλομαι κλύειν.
 Φαί. Φεῦ.
 Πῶς ἂν σύ μοι λέξεις ἃ 'μ' ἐχρῆν λέγειν;
 Τρο. Οὐ μάντις εἰμὶ τὰ Φανῇ γνῶναι σαφῶς.
 Φαί. Τὶ τέθ' ὃ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπους ἑρᾶν; 350
 Τρο. Ἡδισον, ὦ παῖ, ταυτόν, ἀλγεινόν θ' ἅμα.
 Φαί. Ἡμεῖς ἂν εἴμεν θατέρω κεχρημέναι.
 Τρο. Τί Φῆς; ἑρᾶς, ὦ τέκνον, ἀνθρώπων τινὸς;
 Φαί. Οσίς ποθ' ἔτός ἐσθ' ὃ τῆς ἀμαζόνος; 354
 Τρο. Ἰππόλυτον αὐδᾶς; Φ. σὲ τὰδ', ἐκ ἐμῶ κλύεις.
 Τρο. Οἶμοι

Τρο. Οἶμοι, τί λέξεις, τέκνον; ὡς μ' ἀπώλεσας.
 Γυναιῖνες, ἐκ ἀνάσχετ'· ἐκ ἀνέξομαι
 Ζῶσ'· ἐχθρὸν ἡμαρ, ἐχθρὸν εἰσοῦν Φάος.
 Ρίψω, μεθήσω σῶμ'· ἀπαλλαχθήσομαι
 Βίη θανῶσα· χαίρετ'· ἐκ ἔτ' εἴμ' ἐγώ. 360
 Οἱ σῶφρονες γὰρ ἐχ' ἐκόντες, ἀλλ' ὁμως,
 Κακῶν ἐρῶσι. Κύπρις ἐκ ἄρ' ἦν θεός,
 Ἀλλ' εἴτι μείζον ἄλλο γίγνεται θεῦ,
 Ἡ τήνδε, καί με, καὶ δόμους ἀπώλεσεν.

Στροφή.

Χο. Αἶες ὦ, ἔκλυες ὦ, 365
 Ἀνήκεις τὰς τυράννας
 Πάθεα μέλεα θροομένας.
 Ολοῖμαν ἔγωγε, πρὶν σ' ἂν φίλαν
 Καταλύσαι φρένα.
 Ἰὼ μοι μοι· φεῦ· φεῦ· 370
 ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων.
 ὦ πόνοι τρέφοντες βροτῆς.
 Ολωλας· ἐξέφηνάς εἰς Φάος κακός.
 Τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει;
 Τελευτήσεταιί τι κακὸν δόμοις. 375

Λσημα

Ἀσημά δ' ἐκ ἔτ' ἐστὶν οἳ φθίνει τύχᾳ

Κύπριδος, ὣ τάλαινα παῖ Κρησία.

Φαί. Τροϊζήνιαι γυναῖκες, αἱ τόδ' ἔσχατον
Οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας περονώπιον,
Ἡδὴ πότε ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ 380

Θνητῶν ἐφρόντισ' ἢ διέφθαρται βίος.

Καί μοι δοκῶσιν εἰ κατὰ γνώμης φύσιν

Πράσσειν κάκιον· ἐστὶ γὰρ τόγ' εὖ φρονεῖν

Πολλοῖσιν· ἀλλὰ τῇδ' ἀθρητέον τόδε.

Τὰ χρήστ' ἐπισάμεσθα, καὶ γιγνώσκομεν, 385

Οὐκ ἐκπονῶμεν δ'· τῆ μὲν, ἀργίας ὑπο,

Οἷδ' ἡδονὴν προθέεντες ἀντὶ τῆ καλῆ

Ἀλλήν τίν'· εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλαὶ βίῃ,

Μακραὶ τε λίσχαι, καὶ σχολή, τερπνὸν κακόν,

Αἰδώς τε· δισσαῖς δ' εἰσὶν· ἡ μὲν, εἰ κακὴ, 390

Ἡ δ' ἀχθος οἴκων· εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφής,

Οὐκ ἂν δύ' ἦσιν ταῦτ' ἔχοντε γράμματα.

Ταῦτ' εἰς ἐπειδὴ τυγχάνω πρόγονος· ἐγὼ,

Οὐκ ἔσθ' ὅπως Φαρμάκῳ διαφθερεῖν

Ἐμελλον, ὥς τε τῆ παλιν πεισεῖν Φρενῶν, 395

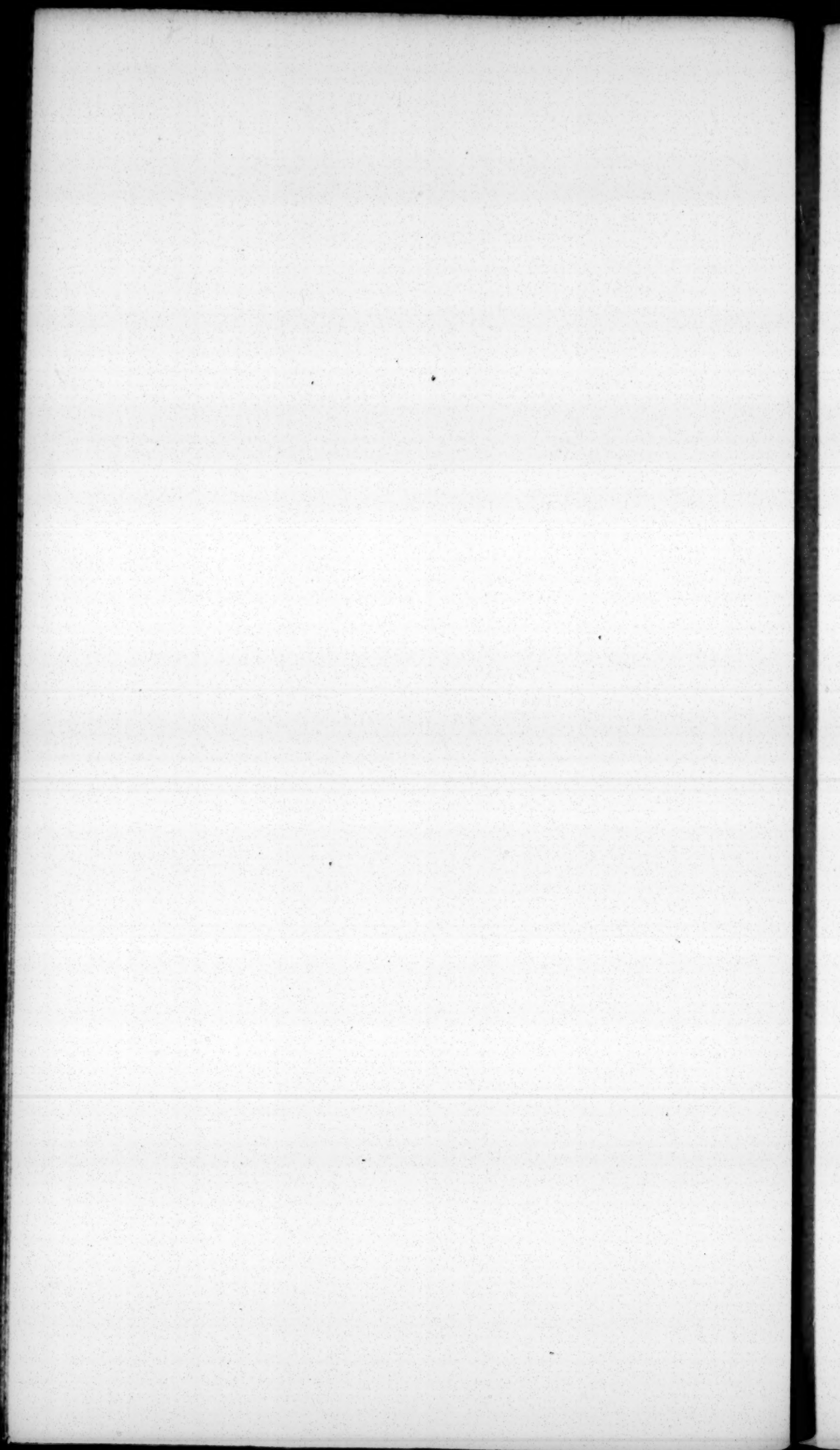
Λέξω δὲ καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς γνώμης ὁδόν.

Ἐπεὶ μ' ἔρωσ' ἔτρωσεν, ἐσκόπευ' ὅπως

Ε

Κάλλισ'

Κάλλισ' ἐνέγκαιμ' αὐτὸν· ἡρξάμην μὲν ἔν
 Εκ τῷδε σιγᾷν τήνδε, καὶ κρύπτειν νόσον.
 Γλώσση γὰρ ἔδεν πῖσόν· ἡ θυραῖα μὲν 400
 Φρονήματ' ἀνδρῶν νεθετεῖν ἐπίσῃαι,
 Αὐτὴ δ' ὑφ' αὐτῆς πλεῖστα κέκληται κακά.
 Τὸ δεύτερον δέ, τὴν ἀνοιαν εὖ φέρειν,
 Τῷ σωφρονεῖν νικῶσα, πρῶτον σάμην.
 Τρίτον δ', ἐπειδὴ τοῖσιν ἐκ ἐξήνυλον 405
 Κύπριν κρατῆσαι, κἀθανεῖν ἔδοξε μοι
 Κράτισον· ἔδεις ἀντερεῖ βελεύμασιν.
 Εμοὶ γὰρ εἴη μήτε λανθάνειν καλὰ,
 Μήτ' αἰσχρὰ δρώσῃ, μάρτυρας πολλὰς ἔχειν.
 Τὸ δ' ἔργον ἤδη, τὴν νόσον τε δυσκλεᾶ· 410
 Γυνή τε πρὸς τοῖσδ' ἔσ' ἐγίγνωσκον καλῶς,
 Μίσσημα πᾶσιν. Ὡς ἔλοιτο παγκάκως
 Ητις πρὸς ἀνδρας ἡρξατ' αἰσχύνειν λέχη
 Πρώτη θυραῖος· ἐκ δὲ γενναίων δόμων
 Τόδ' ἡρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν. 415
 Οταν γὰρ αἰσχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ,
 Η κάρη δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλὰ.
 Μισῶ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,
 Λάθρα δὲ τόλμας ἔ καλὰς κεκλημένας.

Αἰ πῶς ποτ', ὦ Δέσποινα πολὺν Κύπρι, 420

Βλέπεσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν,

Οὐδὲ σκότον φρίσσει τὸν ξυτεργάτην,

Τέρεμνά τ' οἴκων, μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ;

Ἡμᾶς γὰρ αὐτὸ τῆτ' ἀποκτείνει, φίλοι,

Ὡς μή ποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνας' ἀλῶ,

Μὴ παῖδας, ἔς ἔτικτον· ἀλλ' ἐλεύθεροι 426

Παρρησία θάλλοντες, εἰκοῖεν πόλιν

Κλεινῶν Ἀθηνῶν, μηρὸς ἔνεκ' εὐκλεεῖς.

Δελοῖ γὰρ ἄνδρα, καὶν θρασύσπλαγχνός τις ἦ,

Ὅταν ξυνειδῇ μηρὸς ἢ πατρὸς κακά. 430

Μόνον δὲ τῆτο φάσ' ἀμιλλᾶσθαι βίῳ,

Γνώμην δικαίαν καὶ γαθὴν ὅτῳ παρῇ.

Κακὸς δὲ θνητῶν ἐξέφην' ὅταν τύχη,

Προθεῖς κάτοπλρον, ὥς παρθένω νέᾳ,

Χρόνος· παρ' οἷσι μή ποτ' ὀφθείην ἐγώ. 435

Χο. Φεῦ· Φεῦ· τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχῇ καλόν,

Καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς καρπίζεσθαι.

Τρο. Δέσποινα, ἐμοί τοι συμφορὰ μὲν ἀρτίως

Ἡ σὴ παρέσχε δεινὸν ἐξαίφνης φόβον.

Νῦν δ' ἐνγοῦμαι φαῦλος ἔσα· καὶ βροτοῖς 440

Αἱ δευτεραί πως φρονίδες σοφώτεραι.

Οὐ γὰρ περισσὸν ἔδεν, ἐδ' ἔξω λόγῳ
 Πέπονθας· ὄργαι δ' εἰς σ' ἐπέσκηψαν θεῶς.
 Ἐρῶς· τί τῆτο θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν.
 Κάππειτ' ἔρωτος ἔνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; 445
 Οὐκ ἄράνγ' εἰ δέ τοις ἔρῳσι τῶν πέλας,
 Οσοι τε μέλλουσ', εἰ θανεῖν αὐτὸς χρεῖον.
 Κύπρις γὰρ εἰ Φορηλός, ἦν πολλὴ ρυή.
 Ἡ τὸν μὲν εἰκονθ', ἡσυχῇ μετέρχεται.
 Ον δ' ἂν περισσὸν, καὶ φρονεῖνθ' εὖρη μέγα,
 Τῆτον λαβῆσα, πῶς δοκεῖς, καθύβρισε. 451
 Φοιτᾷ δ' ἂν αἰθέρ'· ἔστι δ' ἐν θαλασσίῳ
 Κλύδωνι Κύπρις· πάντῃα δ' ἐκ ταύτης ἔφυ.
 Ἡ δ' ἔστιν ἡ σπείρῃσα, καὶ διδῶσ' ἔρον,
 Οὗ πάντες ἐσμέν οἱ κατὰ χθὸν' ἐκγονοί. 455
 Οσοι μὲν ἄν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων
 ἔχουσιν, αὐτοὶ τ' εἰσὶν ἐν μέσαις αἰεῖ,
 Ἰσασι μὲν Ζεὺς ὡς ποτ' ἠράσθη γάμων
 Σεμέλης· ἴσασι δ' ὡς ἀνὴρ πασέν ποιε
 Ἡ καλλιφεγγὴς Κέφαλον εἰς θεὸς ἔως, 460
 Ἐρῶτος ἔνεκ'· ἀλλ' ὅμως ἐν ἔρανῳ

446 Ε. ex αρα διανοητικῇ interrogativè.

Ναίεσθαι,

2

Ναίεσι καὶ Φεύγεσιν ἐκποδῶν Θεός·
 Στέργεσι δ', οἶμαι, ξυμφορᾷ νικώμεναι.
 Σὺ δ' ἐκ ἀνέξε; χρῆν σ' ἐπὶ ῥήτοισι ἄρα
 Πατέρα φυτεύειν, ἢ πὶ δεσπόταις Θεοῖς 465
 Ἀλλοισιν, εἰ μὴ τέσδε γε σέρξεις νόμους.
 Πόσους δοκεῖς δὴ κάρτ' ἔχοντας εὖ Φρενῶν,
 Νοσῶνθ' ὀρώνας λέκτρα, μὴ δοκεῖν ὀρεῖν;
 Πόσους δὲ παῖσι πατέρας ἡμαρτηκόσι
 Συνεκομίζειν Κύπριν; ἐν σοφοῖσι γὰρ 470
 Τὰδ' ἐσι θνητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλὰ.
 Οὐδ' ἐκπονεῖν τοι χρὴ βίον λίαν βροτῆς·
 Οὐδὲ σέγην γὰρ, ἧς κατ' ἡρεφείς δόμοι,
 Καλῶς ἀκριβώσειαν· εἰς δὲ τὴν τύχην
 Πεσῶσ', ὅσῃν σὺ, πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκεῖς; 475
 Ἀλλ' εἰ τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχεις,
 Ἄνθρωπος ἔσθα, κάρτα γ' εὖ πωράξεις ἄν.
 Ἀλλ', ὦ Φίλη παῖ, λῆγε μὲν κακῶν Φρενῶν,
 Ἀἰξὸν δ' ὑβρίζουσ'. εἰ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις
 Τὰδ' ἐσι, κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν. 480
 Τόλμα δ' ἐρώσα· Θεὸς ἐβλήθη τάδε.
 Νοσῶσα δ', εὖ πως τὴν νόσον καλατρέψα.
 Εἰσὶν δ' ἐπ' ᾧδαι, καὶ λόγοι θελκῆήριοι.

Φανήσεται

Φανήσεται τι τῆσδε φάρμακον νόσῃ.

Ἡ τ' ἄρά γ' οὐδέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἄν, 485

Εἰ μὴ γυναῖκες μηχανάς εὐρήσομεν.

Χο. Φαίδρα, λέγει μὲν ἦδ' ἐ χρησιμώτερα

Πρὸς τὴν παρῆσαν συμφορὰν· αἰνῶ δέ σε

Ὁ δ' αἶνος ἔστος, δυσχερέστερος λόγων 489

Τῶν τῆσδε, καὶ σοὶ μάλλον ἀλγίων κλύειν.

Φαί. Τῆτ' ἔσθ', ὃ θνητῶν εὖ πόλεις οἰκισμένας,

Δόμους τ' ἀπόλλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι.

Οὐ γάρ τι τοῖσιν ὥσ' ἐτερπνὰ δεῖ λέγειν,

Ἀλλ' ἐξ ὅτ' τις εὐκλεὲς γενήσεται.

Τρο. Τί σεμνομυθεῖς; ἔ' λόγων εὐσχημόνων 495

Δεῖ σ', ἀλλὰ τὰνδρὸς· ὥς τάχος διίτ' εἶον

Τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σ' ἔ' λόγον.

Εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μὴ 'πὶ συμφοραῖς βίος

Τοιαῖσδε, σώφρων δ' ἔσ' ἐτύγχανες γυνή,

Οὐκ ἂν ποτ' εὐνῆς ἔνεχ', ἡδονῆς τε σῆς, 500

Προσῆγον ἂν σε δεῦρο· νῦν δ' ἀγῶν μέγας

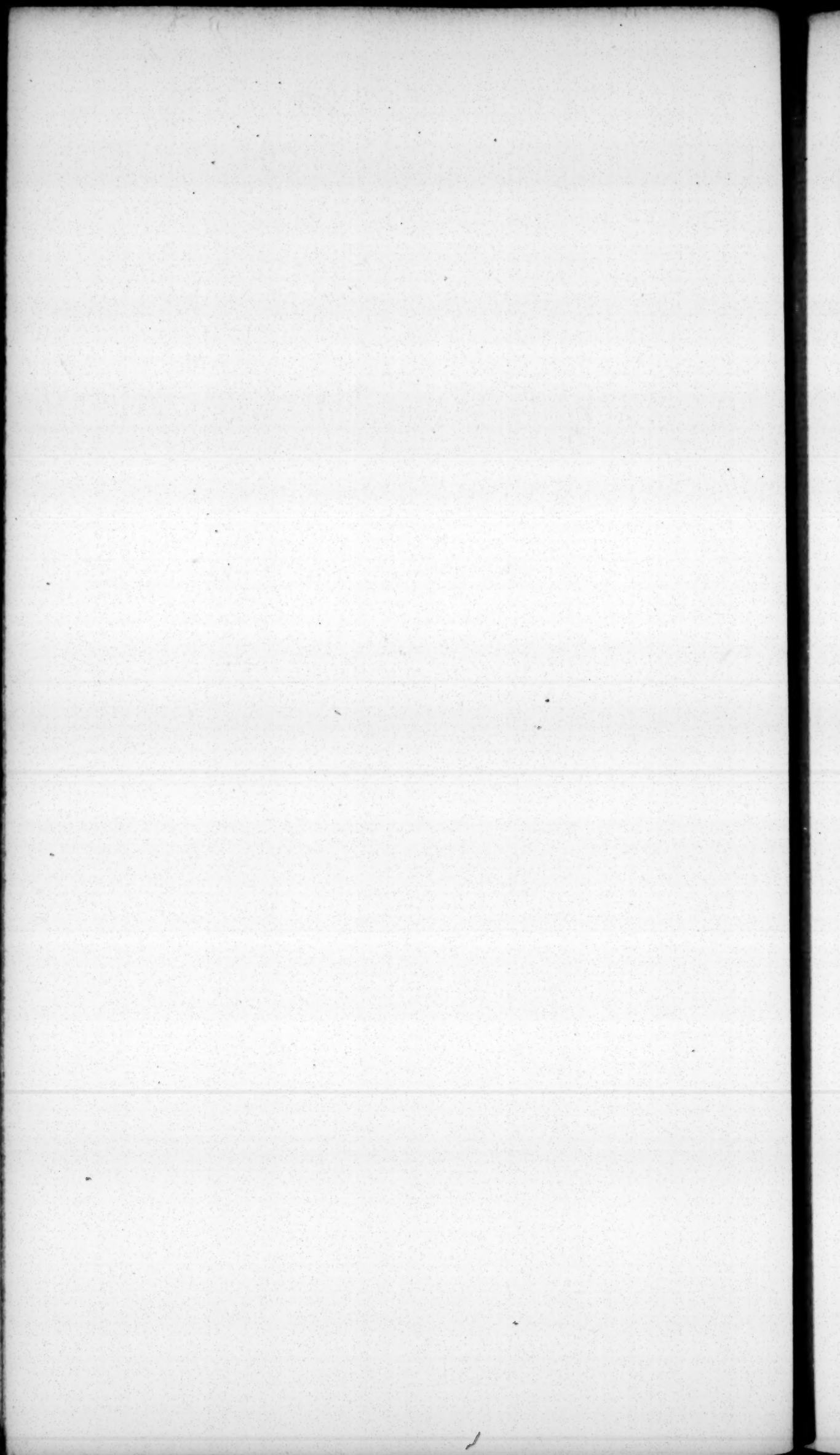
Σῶσαι βίον σὸν, καὶ ἐπίφθονον τόδε.

Φαί. ὦ δεινὰ λέξας· ἔ'χ' ἐσυγκλήσεις σόμα,

Καὶ μὴ μεθήσεις αὐθις αἰσχίσεις λόγους;

Τρο. Αἴσχρ', ἀλλ' ἀμείνω τῶν καλῶν τὰδ' ἐσί σοι.

Κρεῖσσον

Κρεῖσσον δὲ τῆργον, εἵπερ ἐκσώσείε σε, 506
 Ἡ τῆνομ', ὧ σὺ καλῆθαι γαυρημένη.

Φαί. Καὶ μὴ γε πρὸς θεῶν, εὖ λέγεις γὰρ, αἰσχροῦ
 δεῖ,

Πέρα πρὸς τῶνδ', ὥς ὑπεύργασμαι μὲν εὖ
 Ψυχὴν ἔρωι· ταῖσχα δ' ἦν λέγης καλῶς, 510
 Εἰς τῶθ', ὃ φεύγω νῦν, ἀναλωθήσομαι.

Τρο. Εἴ τοι ὀδοί σοι, χρῆν μὲν ἔσ' ἀμαρτάνειν·
 Εἰ δ' ἔν, πῶς μοι· δευτέρα γὰρ ἡ χάρις.
 Ἔστιν κατ' οἴκου φίλῃ μοι θελκλήρια
 Ἐρωτος· ἦλθε δ' ἄρτι μοι γνώμης ἔσω, 515
 Ἀ σ' ἔτ' ἐπ' αἰσχροῖς, ἔτ' ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν,
 Παύσει νόσος τῆσδ' ἦν σὺ μὴ γένη κακή.
 Δεῖ δ' ἐξ ἐκείνων δὴ τι τῶ ποθεμένων
 Σημεῖον, ἢ λόγον τίν', ἢ πέπλων ἄπο
 Λαβεῖν, συνάψαι τ' ἐκ δυοῖν μίαν χάριν. 520

Φαί. Πότερα δὲ, χρυσὸν ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον;

Τρο. Οὐκ οἶδ'. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν βέλτε, τέκνον.

Φαί. Δέδοιχ', ὅπως μοι μὴ λίαν φανῆς σοφῇ.

Τρο. Πάντ' ἂν φοβηθεῖς ἴσθι· δειμαίνεις δὲ τί;

Φαί. Μὴ μοι τι Θησέως τῶνδε μηνύσης τόκῳ. 525

Τρο. Ἐασον ὦ παῖ· ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς.

Μόνον

Μόνον σύ μοι δέσποινα ποντία Κύπρι,
 Συνεργός εἴης· τᾶλλα δ' οἱ ἐγὼ Φρόνῳ,
 Τοῖς ἔνδον ἡμῖν ἀρκέσει λέξαι φίλοις.

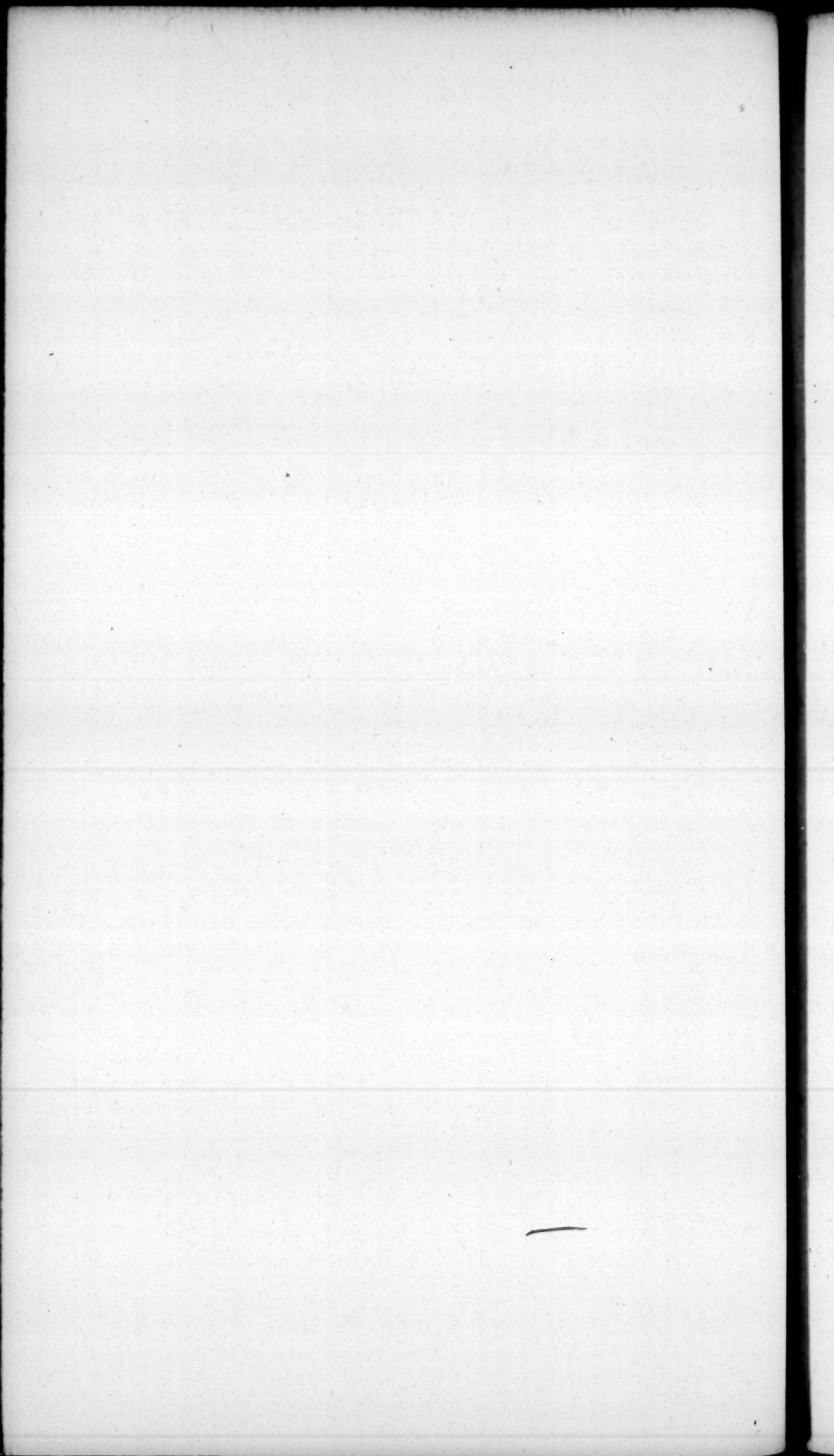
Στροφὴ α'.

Κο. Ἐρως, ἔρως, ὁ κατ' ὀμμάτων
 535 Στάξεις πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν
 Ψυχᾷ χάριν, ὅς ἐπιστραφεύσῃ,
 Μὴ μοι ποτὲ σὺν κακῷ φανείης,
 Μήδ' ἄρρυθμος ἔλθοις.
 Οὔτε γὰρ πυρός, ὃ
 535 τ' ἄσρων ὑπέρβιον βέλος,
 Οἷον τὸ τᾶς Αφροδίτας
 Ἰσθιν ἐκ χερῶν
 Ἐρως ὁ Διὸς παῖς.

Ἀντιστροφὴ α'.

Ἄλλως ἄλλως παρὰ τ' Αλφεῶ,
 540 Φοῖβε τ' ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοισι,
 Βέταν φόνον Ἑλλὰς αἰεξεῖ δή·
 Ἐρωτα δὲ τὸν τύραννον ἀνδρῶν,
 Τὸν τᾶς Αφροδίτας

Φιλτάτων

Φιλτάτων θαλάμων
Κληδέχον, ὃ σεβίζομεν,
Πέρθοντα, καὶ διὰ πάσης
Ιόντα συμφορᾶς
Θνατοῖς, ὅταν ἔλθῃ.

545

Στροφή β'.

Τὰν μὲν Οἰχαλία
Πῶλον, ἄζυγα λέκτρων,
Ανανδρον τὸ πρῖν, καὶ
Ανυμφον, οἴκῳ
Ζεύξας ἀπειρεσίαν δρομάδα
Τὰν ναῖδ' ὅπως τε βᾶκχαν,
Σὴν αἵματι, σὺν καπνῷ,
Φονίοις θ' ὑμεναίοις,
Ἀλκμήνας τόκῳ Κύπρις ἐξέδακεν.
Ὡ τλαῖμον ὑμεναίων.

550

555

Ἀντιστροφή β'.

Ὡ Θήβας ἱερὸν
Τείχος, ὃ σόμα Δίρκας,

560

555. F. τιν' αἶδος ὡς βᾶκχαν.

F

Συνείποιτ'

Συνείποιτ' ἄν οἶον

Α Κύπρις ἔρπει.

Βροντᾷ γὰρ ἀμφιπύρρῳ, τοκάδα

Τὰν διογόνοιο βᾶκχῃ

563

Νυμβευσάμεναν, πότην

Φονίῳ καλεῦνασε.

Δεινὰ γὰρ τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ· μέλισσα

Δ' οἷα τις πεπότηται.

Φαί. Σιγήσατ' ὦ γυναῖκες· ἐξαιργάσμεθα. 570

Χο. Τί δ' ἐστὶ, Φαίδρα, δεινὸν ἐν δόμοισι σοῖς;

Φαί. Εὔσχετ' αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω.

Χο. Σιγῶ· τὸ μέντοι Φροῖμιον κακὸν τόδε.

Φαί. Ἰὼ μοι αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·

Ὡ δυσάλανα τῶν ἐμῶν παθημάτων.

575

Χο. Τίνα θροεῖς αὐδᾶν;

Τίνα βοᾷς λόγον;

Ενεπε τίς φοβεῖ σε

Φήμα, γύναι, φρένας ἐπίσσυλος;

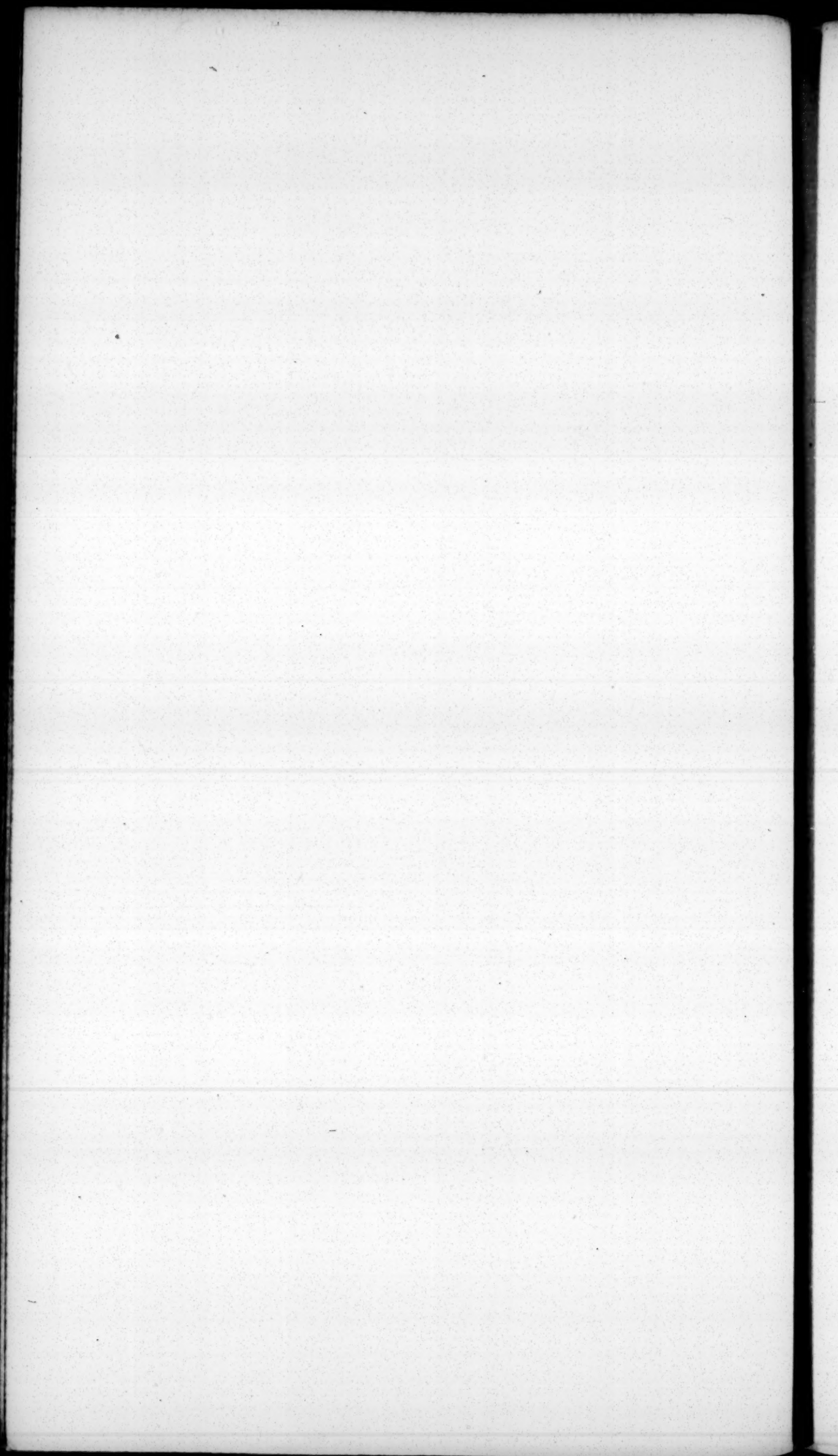
Φαί. Απωλόμεσθα· ταῖσδ' ἐπισᾶσαι πύλαις,

Ακῶσθ' οἶον κέλαδος ἐν δόμοις πωτνεῖ. 581

Χο. Σὺ παρὰ κλῆθρα· σοὶ

Μέλει πομπήμα

Φάτις

Φάτις δωμάτων.

Ενεπε δ' ἔννεπέ μοι

585

Τί ποτ' ἔβα κακόν.

Φαί. Ο τῆς Φιλίππε παῖς ἀμαζόνος βοᾷ
 Ἰππόλυτος, αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακά.

Χο. Ἰαχὰν μὲν κλύω,

Σαφεῖς δ' ἐκ ἔχω

590

Γεγωνεῖν ὅπῃ

Διὰ πύλας ἔμολεν,

Εμολέ σοι βοά.

Φαί. Καὶ μὲν σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστριαν,
 Τὴν δεσπότη προδῆσαν ἐξαυδᾷ λέχος. 595

Χο. Ω μοι ἐγὼ κακῶν.

Προδεδοσαι φίλα.

Τί σοι μήσομαι; τὰ

Κρυπλὰ γὰρ πέφηνε, διὰ δ' ὄλλυσται.

Φαί. Αἴ· αἴ· ἔ· ἔ· Χ. πρόδοτος ἐκ φίλων. 600

Φαί. Απώλεσέν μ' εἰπῆσα συμφορὰς ἐμὰς,
 Φίλως, καλῶς δ' ἐ, τήνδ' ἰωμένη νόσον.

Χο. Πῶς ἔν; τί δράσεις, ὦ παῖς; ἀμήχανα;

Φαί. Οὐκ οἶδα, πλὴν ἐν· καλθανεῖν ὅσον τάχος·

591 F. δια.

F 2

Τῶν

Τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον. 605

Ιππ. Ω γαῖα μήτηρ, ἥλῃς τ' ἀναπλῦχαι,
Οἷων λόγων ἄρρητον εἰσήκυσ' ὄπα.

Τρο. Σίγησον, ὦ παῖ, πρὶν τιν' αἰσθῆσθαι βοῆς.

Ιππ. Οὐκ ἔς' ἀκέστας δειν' ὅπως σιγήσομαι.

Τρο. Ναὶ πρὸς σέ τῆς σῆς δεξιᾶς εὐωλένης. 610

Ιππ. Οὐ μὴ προσοίσης χεῖρα, μὴ δ' ἄψῃ πέπλων.

Τρο. Ω πρὸς σέ γονάτων, μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ.

Ιππ. Τί δ' εἶπερ, ὥς φῆς μηδὲν εἶρηκας κακόν;

Τρο. Ο μῦθος, ὦ παῖ, κοινὸς ἔδαμῶς ὄδε.

Ιππ. Τά τοι κάλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν. 615

Τρο. Ω τέκνον, ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς.

Ιππ. Η γλῶσσο' ὁμώμοχ', ἥ δὲ φῆν' ἀνώμοτος.

Τρο. Ω παῖ, τί δράσεις; σὺς φίλους διεργάσῃ;

Ιππ. Απέπλυσ'· ἔδεις ἄδικος ἔστι μοι φίλος.

Τρο. Σύγγνωθ'· ἀμαρτρεῖν εἰκὸς ἀνθρώπους, τέκνον.

Ιππ. Ω ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸς 621

Γυναῖκας εἰς φῶς ἥλῃς καλῶκισας;

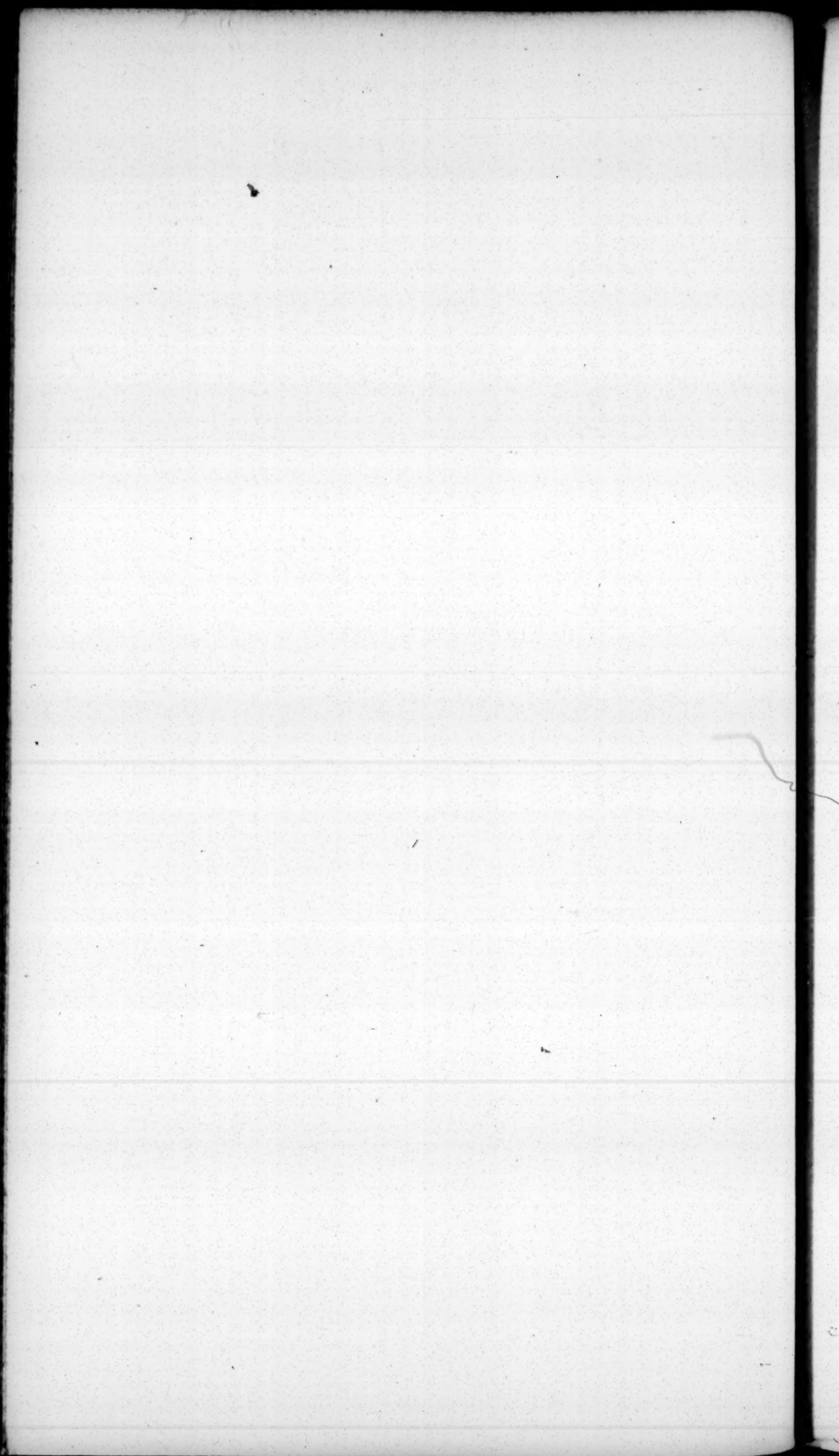
Εἰ γὰρ βρότειον ἤθελες σπεῖραι γένος,

Οὐκ ἐκ γυναικῶν χρὴν παρασχέσθαι τόδε.

Αλλ' ἀνιθένης σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτὸς 625

Ἡ χαλκόν, ἢ σίδηρον, ἢ χρυσὸν βάρος,

Παίδων,

Παιδων τρίασθαι σπέρμα, τῷ τιμήματι
 Τῆς ἀξίας ἕκασον· ἐν δὲ δώμασι
 Ναίειν ἐλευθέροισι, θηλειῶν ἄτερ.
 Νῦν δ' εἰς δόμους μὲν πρῶτον ἄξεσθαι κακὸν
 Μέλλοντες, ὄλβον δωμάτων ἐκτίνομεν. 631
 Τέτρω δὲ δῆλον, ὡς γυνὴ κακὸν μέγα.
 Προσθεῖς γὰρ ὁ σπείρας τε καὶ θρέψας παλῆς
 Φερνάς, ἀπώκισ', ὡς ἀπαλλαχθῇ κακῷ.
 Ο δ' αὖ λαβὼν ἀτηρὸν εἰς δόμους φυλὸν 635
 Γέγηθε, κόσμον προσιθεῖς ἀγάλλματι
 Καλὸν κακίσω· καὶ πέπλοισιν ἐκπονεῖ,
 Δύσηνος, ὄλβον δωμάτων ὑπεξελαίν.
 Ἐχει δ' ἀνάγκην, ὥς κηδεύσας καλοῖς 639
 Γαμβροῖσι, χαίρων σῶζεσθαι πικρὸν λέχος.
 Ἡ χρηστὰ λέκτρα, πνευθεὺς δ' ἀνωφελεῖς
 Λαβὼν, πῖεζι τὰγαθῷ τὸ δυσυχές.
 Ρᾶσον δ' ὅτω τὸ μηδὲν, ἀλλ' ἀνωφελές
 Εὐηθία κατ' οἶκον ἵδρυσθαι γυνή.
 Σοφὴν δὲ μισῶ· μὴ γὰρ ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις 645
 Εἴη φρονέουσα πλεῖον, ἢ γυναῖκα χρῆ.
 Τὸ γὰρ πανῆργον μᾶλλον ἐντίκει Κύπρις
 Ἐν ταῖς σοφαῖσιν· ἢ δ' ἀμήχανος γυνή

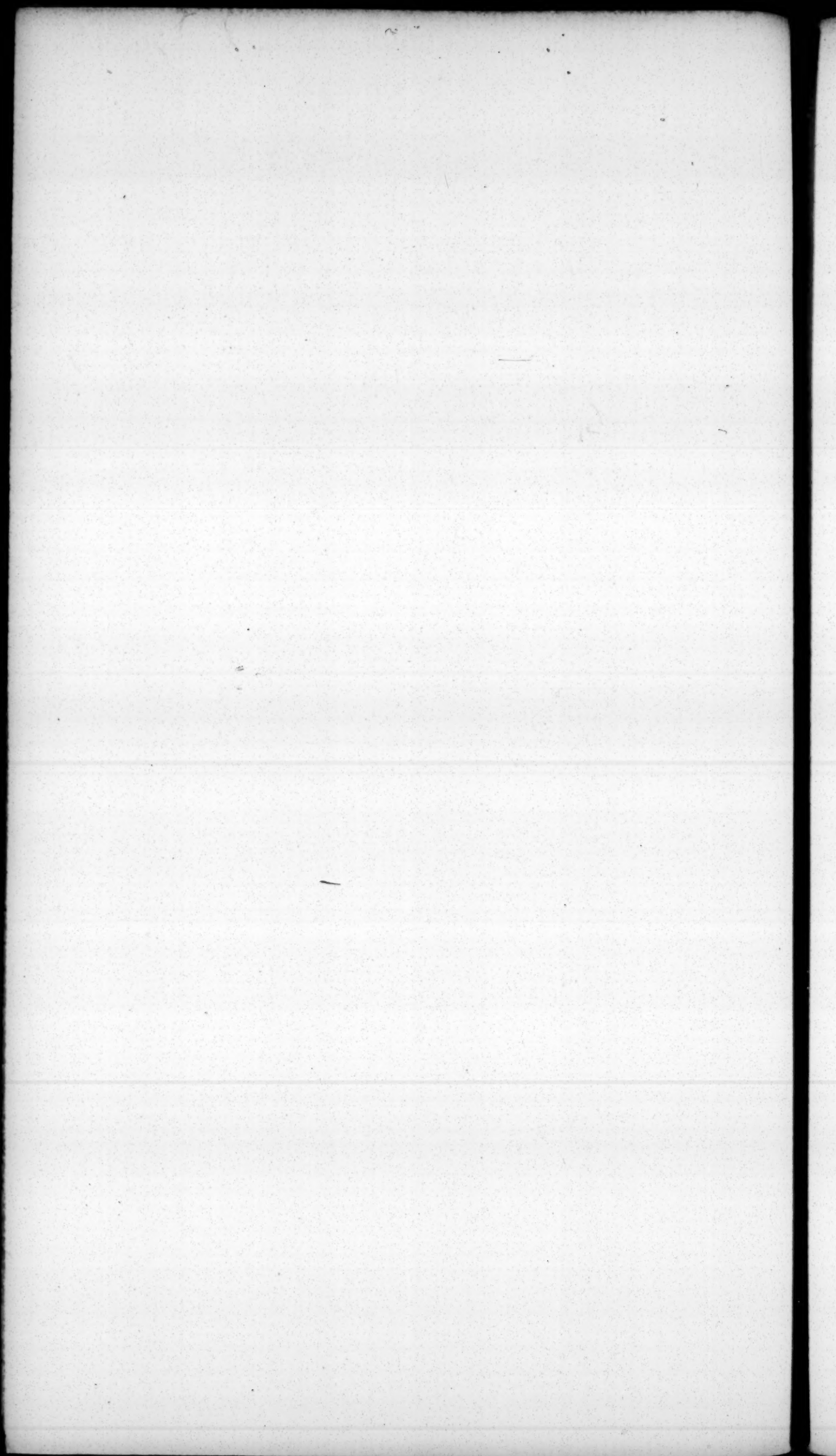
Γνώμη

- Γνώμη βραχείας μωρίαν ἀφῆρέθη.
 Χρῆν δ' εἰς γυναῖκας πρὸς πολὺν μὲν ἔπερᾶν,
 Ἄφθογγα δ' αὐταῖς συγκαλοικίζειν δάκη 651
 Θηρῶν, ἵν' εἶχον μὴ δὲ προσφωνεῖν τινα,
 Μήτ' ἐξ ἐκείνης φθέγμα δέξασθαι πάλιν.
 Νῦν δ' αἱ μὲν, ἔνδον δρῶσιν αἱ κακαὶ κακὰ
 Βαλεύματ'· ἔξω δ' ἐκφέρουσι πρὸς πολλοί. 655
 Ὡς καὶ σύ γ' ἡμῖν πατρός, ὦ κακὸν κάρα,
 Λέκτρων ἀθίκλων ἦλθες εἰς συναλλαγάς.
 Ἀ γὰρ ῥυθλοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι,
 Εἰς ὧτα κλύζων· πῶς ἂν ἔν εἴην κακός,
 Ὃς εἰδ' ἀκέσας τοιάδ', ἀγνεύειν δοκῶ; 660
 Εὖ δ' ἴσθι, τέρμον σ' εὐσεβὲς σώζει, γύναι.
 Εἰ μὴ γὰρ ὄρκοις θεῶν ἀφρακλὸς εὐρέθην,
 Οὐκ ἂν ποτ' ἔσχον μὴ τάδ' ἐξεῖπείν πατρί.
 Νῦν δ' ἐκ δόμων μὲν ἔσ' ἂν ἐκδημος χθονὸς
 Θησεύς, ἄπειμι· σίγα δ' ἐξομεν σόμα. 665
 Θεάσομαι δὲ σὺν πατρός μολὼν ποδὶ,
 Πῶς νιν προσόψει καὶ σὺ, καὶ δέσποινα σή.
 Τῆς σῆς δὲ τόλμης εἴσομαι γεγευμένος.
 Ολοισθε· μισῶν δ' ἔ ποτ' ἐμπλησθήσομαι

662 F. ἤρεθην Pierfon.

664 F. εἰς ἂν ἡ κἀδημος Dawes.

Γυναῖκας,

Γυναῖκας, εἰδ' εἰ φησί τις μ' αἰεὶ λέγειν. 670
 Αἰεὶ γὰρ ἦν πως εἰσὶ σᾶνκεῖναι κακαί.
 Ἡ νῦν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδάξάτω,
 Ἡ καὶ μ' ἑάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν αἰεὶ.

Ἀντιστροφῇ.

Χό. Τάλανες, ὦ κακοτυχεῖς
 Γυναικῶν πότμοι, τίνα νῦν ἢ 675
 Τέχνην ἔχομεν, ἢ λόγον,
 Σφαλεῖσθαι κάθαρμα λύσειν λόγῳ;

Φαί. Εὐτύχομεν δίκας,
 Ω γὰρ, καὶ φῶς.
 Πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας; 680
 Πῶς δὲ κρίψω, φίλαι, πῆμα;
 Τίς ἂν θεῶς ἀρωγὸς, ἢ τίς ἂν βροτῶν
 Πάρεδρος, ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων
 Φανείη; τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθος
 Πάρον, δυσεκπέρατον ἔρχεται βίῃ. 685
 Κακοτυχεσάτα γυναικῶ ἐγώ.

Χό. Φεῦ· Φεῦ· πέπρακται, καὶ καλῶρθωνται τέχναι,
 Δέσποινα, τῆς σῆς προσπόλε· κακῶς δ' ἔχει.

Φαί. Ω παγκακίση, καὶ φίλων διαφθορά, 690
 Οἴ.

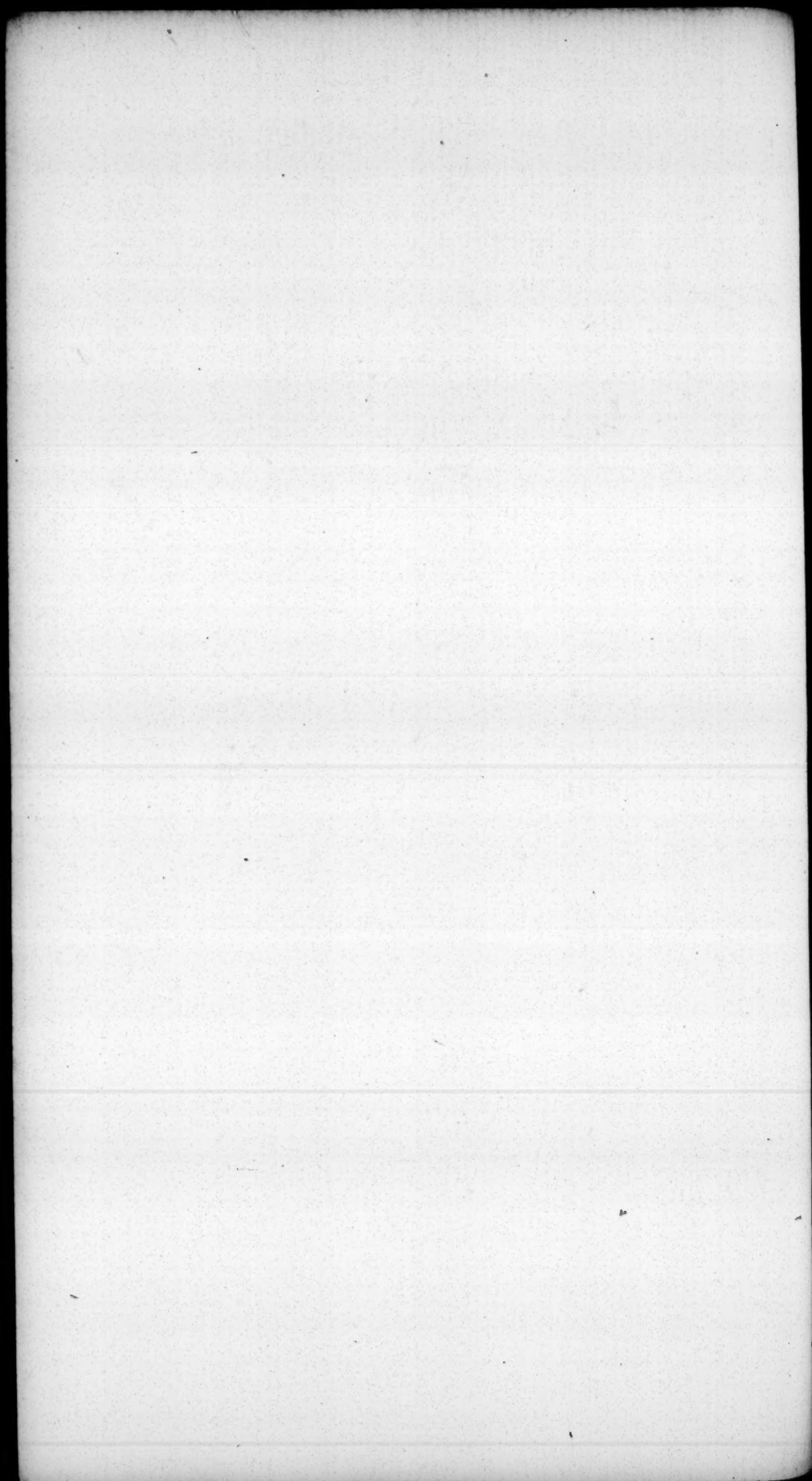
Οἷ' εἰργάσω με; Ζεὺς σ' ὁ γεννῆτωρ ἐμὸς,
 Πρόρριζον ἐκλήριψεν, ἑτάσας πυρί.
 Οὐκ εἶπον; ἔσῃς πρᾶνοησάμην φρένας,
 Σιγᾶν ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι;
 Σὺ δ' ἔκ ἀνέσχε· τοιγὰρ ἔκ' ἐτ' εὐκλεεῖς 695
 Θανέμεθ'· ἀλλὰ δεῖ με δὴ καινῶν λόγων.
 Οὗτος γὰρ ὀργῇ συλβηγμένος φρένας,
 Ἐρεῖ καθ' ἡμῶν πατρὸς σὰς ἀμαρτίας,
 Ἐρεῖ δὲ Πιτθεῖ, τῷ γέροντι συμφορὰς,
 Πλήσει τε πᾶσαν γαῖαν αἰσχίστων λόγων. 700
 Ολοιο καὶ σὺ, χ' ὥς τις ἄκοντας φίλος
 Πρόθυμός ἐστι μὴ καλῶς εὐεργεῖν.
 Τρο. Δέσποιν', ἔχεις μὲν τὰ μὰ μέμψασθαι κακά.
 Τὸ γὰρ δάκνόν σε τὴν διάγνωσιν κραλεῖ.
 Ἐχω δὲ καὶ γὰρ πρὸς τὰδ', εἰ δέξῃ, λέγειν. 705
 Ἐθρεψά σ' εὖνυς τ' εἰμί· τῆς νόσερ δέ σοι
 Ζηῆσσα φάρμαχ' εὖρον ἔχ' ἂ' βεβλόμην.
 Εἰ δ' εὖ γ' ἔπραξα, κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ᾦν.
 Πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκλήμεθα.
 Φαί. Ἡ γὰρ δίκαια τὰῦτα καὶ ξαρκεντά μοι, 710
 Τρώσασαν ἡμᾶς, εἴτα συγχωρεῖν λόγοις;
 Τρο. Μακρήγορ' ἐμὲν· ἔκ' ἐσωφρόνεν ἐγώ.

Αλλ

2

1

—

Αλλ' ἔστι καὶ τῶνδ' ὥς σωθῆναι, τέκνον.

Φαί. Παῦσαι λέγεσθαι· καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἔκαλῶς
Παρήνεσας μοι, καὶ πεχίρησας κακά. 715

Αλλ' ἐκ ποδῶν ἀπελθε, καὶ στυγερῆς πύρι
Φρόντιζ'· ἐγὼ γὰρ τὰρὰ θήσομαι καλῶς.

Υμεῖς δὲ παῖδες εὐγενεῖς Τροϊζήνιαι,
Τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαίεμνῃ,
Σιγῇ καλύπτειν, ἃ νῦν εἰσηκέσασθε. 720

Χο. Ομνυμι σεμνὴν Ἀρτεμιν Διὸς κόρην,
Μηδὲν κακῶν σῶν ἐς Φάος δείξειν πόλλε.

Φαί. Καλῶς ἐλέξαθ'· ἐν δὲ πρόσρεπ' ἐγὼ
Εὐρημα δὴ τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω,
Ὡς' εὐκλεᾶ μὲν παῖσι προσθεῖναι βίον, 725
Αὐτὴ τ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπρωκότα.
Οὐ γάρ ποτ' αἰσχυρῶ γε Κρησίης δόμους,
Οὐδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι
Αἰσχυροῖς ἐπ' ἔργοις, ἔνεκα ψυχῆς μιᾶς.

Χο. Μέλλει δὲ δὴ τι δρᾶν ἀνήκεστον κακόν; 730

Φαί. Θανεῖν ὅπως δέ, τῷτ' ἐγὼ βελεύσομαι.

Χο. Εὐφημος ἴσθι. Φ. καὶ σύ γ' εὖ με νυθέτει.
Εγὼ δὲ Κύπριν, ἥπερ ἐξόλλυσί με,
Ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ,

G

Τέρψω.

Τέρψω· πικρὸν δ' ἔρωτος ἠτληθήσομαι. 735
 Ἀτὰρ κακόν γε χ' ἀτέρως γενήσομαι·
 Θανῶσ', ἵν' εἰδῇ μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
 Ὑψηλὸς εἶναι· τῆς νόστος δὲ τῆσδ' ἐμοι
 Κοινῇ μελασχών, σωφρονεῖν μαθήσεται.

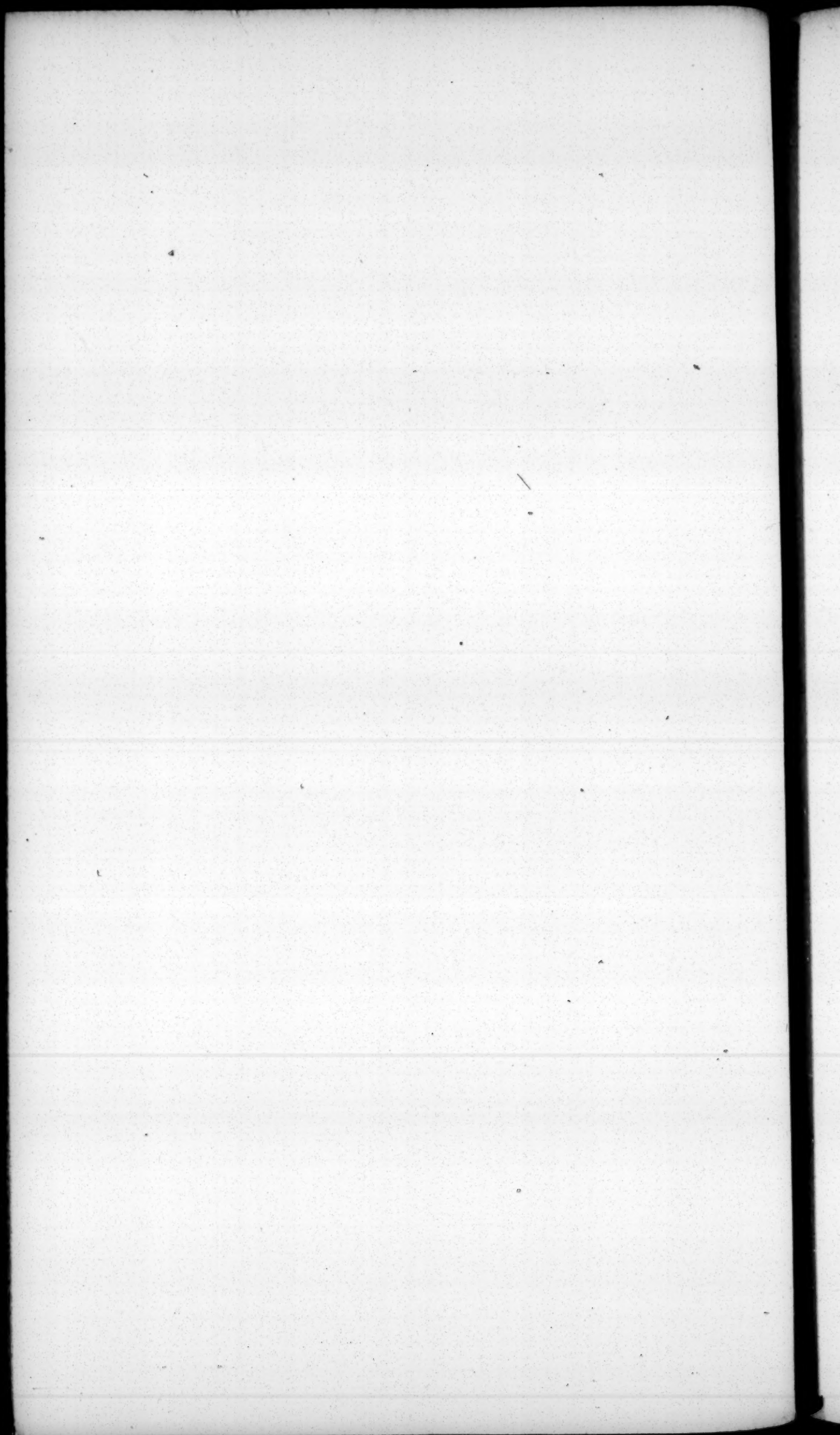
Στροφὴ α'.

Χο.· Ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν, 740
 Ἴνα με πλεῖσσαν ὄρνιν
 Θεὸς ἐν πλοαῖσι
 Ἀγέλαισι θείῃ·
 Ἀρθείην δ' ἐπὶ πόντιον
 Κύμα τὰς Ἀδριηνᾶς
 Ἀκτᾶς, Ἡριδανῆ θ' ὕδαρ·
 Ἐνθα πορφυρὸν σαλάσσεσιν
 Εἰς οἶδμα πατρὸς τριτάλαιναι
 Κόραι, Φαέθοντος οἴκῳ, δακρύων
 Τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγὰς. 745

Ἀντιστροφὴ α'.

Ἐσπερίδων δ' ἐπὶ μηλόσπορον ἀκλῆν
 Ἀνύσαιμι τᾶν αἰοιδᾶν,
 Ἴν' ὁ ποντομέδων

Πορφύρεας

Πορφυρέας λίμνης
 Ναύταις ἔκ ἔθ' ὁδὸν νέμει, 755
 Σεμνὸν τέρμονα κυρῶν
 Οὐρανῷ, τὸν Ἀτλας ἔχει,
 Κρήναί τ' ἀμβρόσιαι χέονται
 Ζηνὸς μελάρων παρὰ κοίταις,
 Ἰν' ὀλβιόδωρος αὖξει Ζαθέα 760
 Χθῶν εὐδαιμονίαν θεοῖς.

Στροφὴ β'.

Ω λευκόπτερε Κρησία
 Πορθμὶς, ἃ διὰ πόντιον
 Κύμ' ἀλίκλιντον ἄλμας
 Επόρευσας ἐμὰν ἄνασσαν 765
 Ολβίων ἀπ' οἴκων
 Κακονυμφόλ' ἄταν ὄνασιν.
 Ἡ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων,
 Ἡ Κρησίας ἐκ γᾶς, δύσορνις
 Ἐπ' ἄλο κλεινὰς Αθήνας, Μυ- 770
 νυχίς δ' ἐπ' ἀκταῖς ἐκδήσαντο
 Πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς,
 Ἐπ' ἀπείρῃ τε γᾶς ἔβασαν.

Ἀντιστροφὴ β'.

L. 617

Ἀνθ' ὧν ἔχ' ὁσίων ἐρώ-
των δεινᾷ Φρένας Αφροδί-
τας νόσῳ κατεκλάσθη.

775

Χαλεπᾷ δ' ὑπέρανλος ἔσα
Συμφορᾷ, τεράμνων

Ἀπὸ νυμφιδίων κρεμασόν

Αἰψέαι ἀμφὶ βρόχον

780

Λευκᾷ καθάρμόζουσα δέρει,

Δαίμονα συγνὸν καλαϊδεσθεῖ-

σα, τάν τ' εὐδοξον ἀνθαισθημένα

Φάμαν, ἀπαλλάσσοσά

Τ' ἀλγεινὸν φρενῶν ἐρώλα.

785

Θερ. Ιε'. Ιε'.

Βοηδρομεῖτε, πάντες οἱ πέλας δόμων.

Εν ἀγχόναϊς δέσποινα Θησέως δάμαρ.

Χο. Φεῦ· Φεῦ· πέπρακται βασιλὶς ἔκετ' ἔστι δὴ

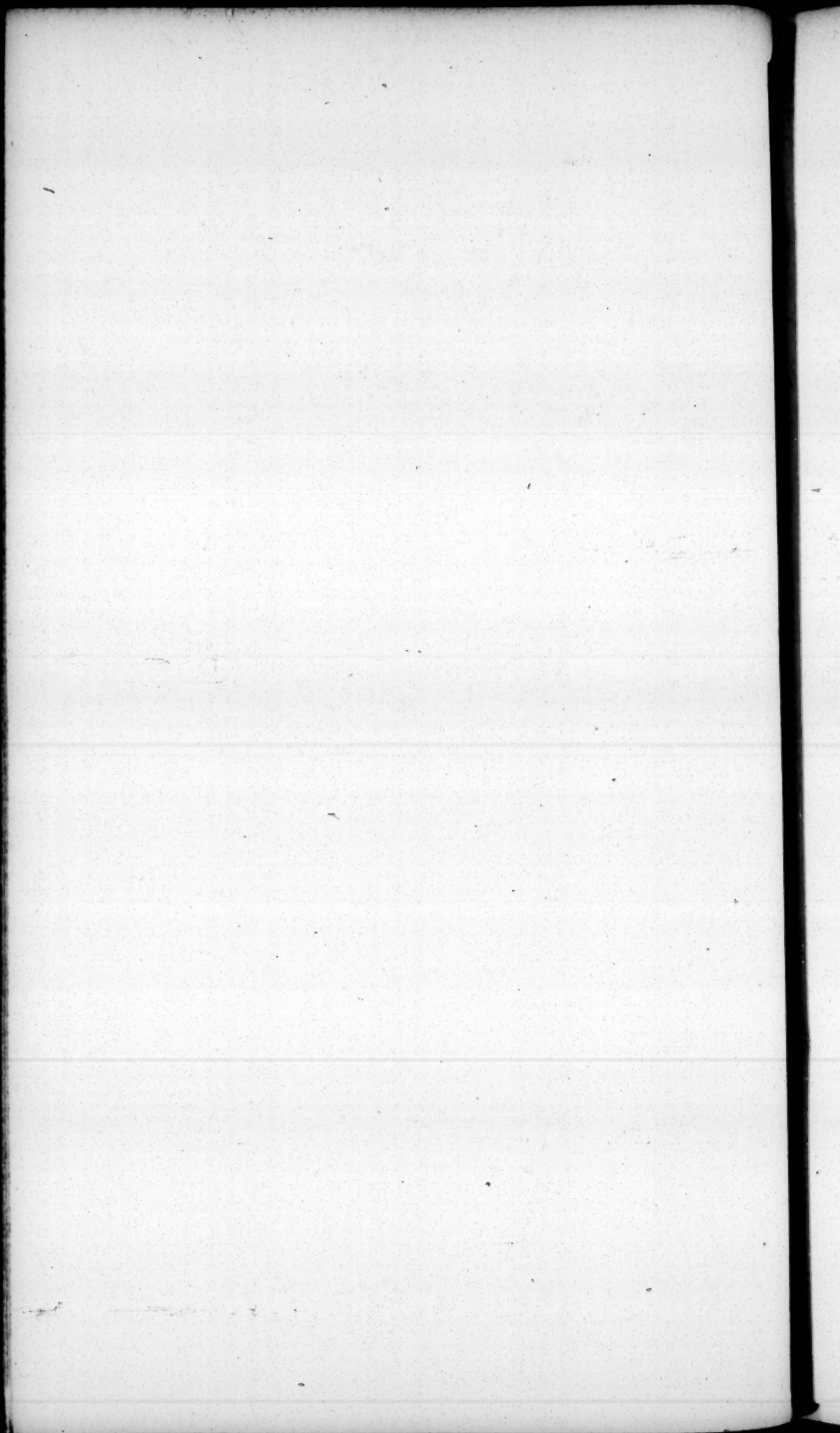
Γυνή, κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἥρτημένη. 790

Θερ. Οὐ σπεύσεται; ἔκ οἷσσι τις ἀμφιδέξιοι

Σίδηρον, ᾧ τόδ' ἄμμα λύσομέν δέρης;

Ημι. Φίλαι, τί δρωμεν; ἢ δοκεῖ περὶν δέμας,

Δύσαί,

- Λῦσαί τ' ἀνάσσαν ἐξ ἐπισπασῶν βρόχων;
 Ημι. Τί δ'; ὃ πάρεϊσι πρόσπολοι νεανίαι; 795
 Τὸ πολλὰ πράσσειν ἐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίῃ.
 Θερ.. Ορθώσατ' ἐκλείνοντες ἀθλίον νέκυν.
 Πικρὸν τόδ' οἰκέρημα δεσπόταις ἐμοῖς.
 Χο. Ολωλεν ἡ δύσηνος, ὡς κλύω, γυνή.
 Ἡδὴ γὰρ ὡς νεκρὸν νιν ἐκλείνῃσι δῆ. 800
 Θη. Γυναῖκες, ἴτε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;
 Ἡχὼ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο.
 Οὐ γάρ τι μ' ὡς θεωρὸν ἀξιοῖ δόμος,
 Πύλας ἀνοίξας εὐφρόνως προσεννέπειν.
 Μῶν Πιθέως τι γῆρας εἰργασαί νεον; 805
 Πρόσω μὲν ἤδη βίος· ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἂν
 Λυπηρὸς ἡμῖν τῆσδ' ἂν ἐκλίποι δόμος.
 Χο. Οὐκ εἰς γέροντας ἦδε σοι τείνει τύχη,
 Θησεῦ· νέοι θανόντες ἀλγυνῶσί σε.
 Θη. Οἵμοι· τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος; 810
 Χο. Ζῶσιν, θανέσης μῆρὸς ὡς ἀλγιστά σοι.
 Θη. Τί φῆς; ὅλωλεν ἄλοχος; ἐκ τίνος τύχης;
 Χο. Βρόχον κρεμασὸν ἀγχόνης ἀνήψατο.
 Θη. Λύπη παχυνθεῖς, ἡ πὸ συμφορᾶς τινός;
 Χο. Τασσέτον ἴσμεν· ἄρτι γὰρ καὶ γὰρ δόμος, 815
 Θησεῦ,

Θησεῦ, πᾶρειμι, σῶν κακῶν πενθήτρια.

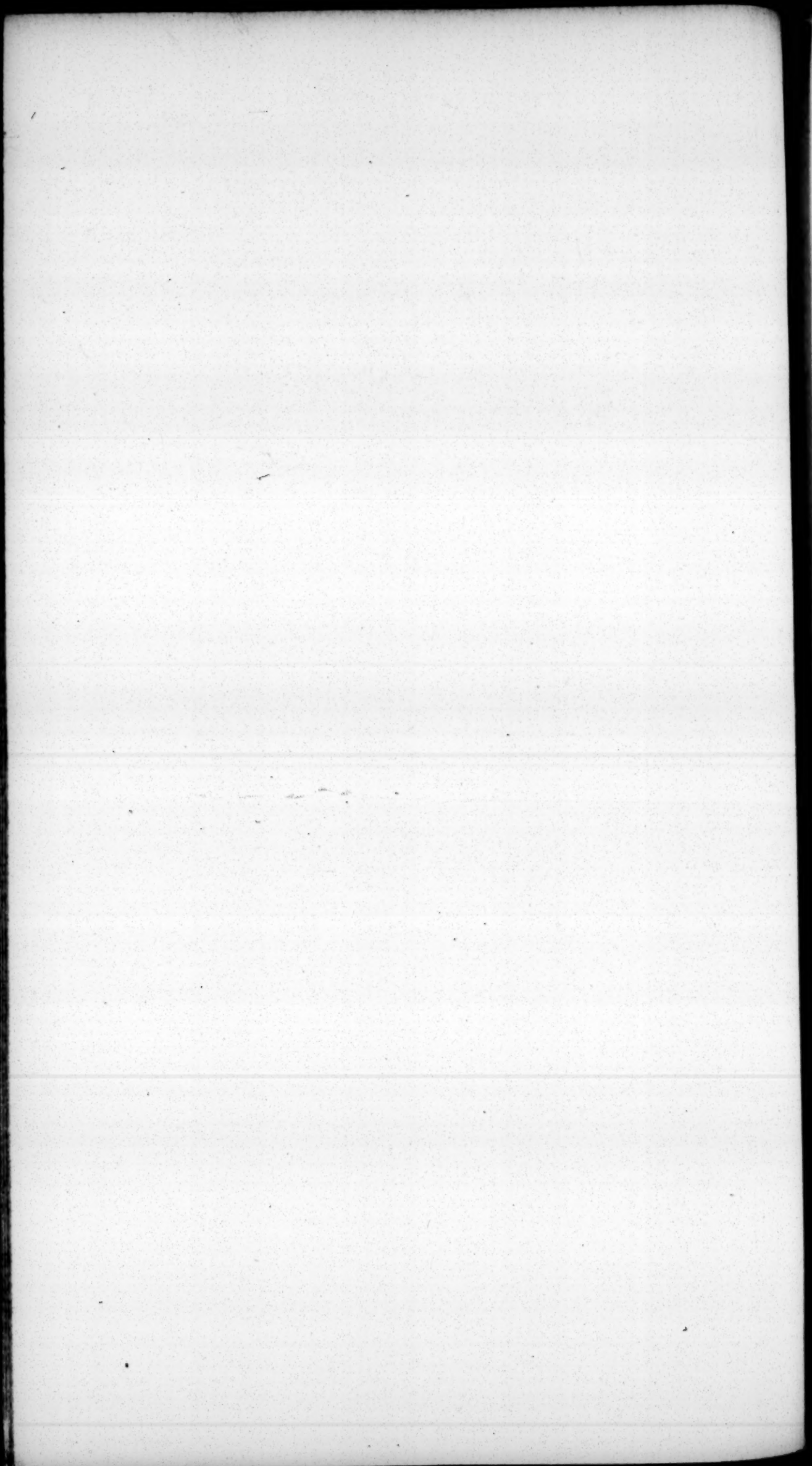
Θη. Αἴ· αἴ· τί δῆτα τοῖσδ' ἀνέτεμμαι κᾶρα
Πλεκῳῖσι φύλλοις, δυσυχῆς θρωρός ὦν;
Χαλᾶτε κλῆθρα πρόσπολοι πυλωμάτων.
Εκλύσαθ' ἄρμυς, ὥς ἴδω δυσδαίμονα 820
Γυναικός, ἣ με καλθανῆσ' ἀπώλεσεν.

Χο. Ἰῶ· Ἰῶ· τάλαινα, μελέων κακῶν
Επαθες· εἰργάσω
Τροῦτον, ὥς τε τῆσδε συγχέαι δόμους.
(Αἴ αἴ τάλμας, 825
Ω βιαίως θανῆσ',
Ληοσίῳ τε συμφορᾷ)
Σᾶ χερὸς πάλαισμα μελέας.

Τίς ἄρα σὰν τάλαιναν ἁμαυροῖ ζῶάν;
Θη. Ω μοι ἐγὼ παθέων, ὦν ἔπαθον, ὦ τάλας.
Τὰ κᾶκισ' ἐμῶν κακῶν· ὦ τύχα, 831
Ὡς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεσάθης,
Κηλὶς ἄφρατος, ἐξ ἀλαστόρων τινός,
Καλακονὰ μὲν ἔν, ἀβίωτος βίος.
Κακῶν δ' ὁ τάλας πέλαιγος εἰσορῶ 835
Τροῦτον, ὥς τε μή ποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν,

829 F. ὥς ἰδω πικραν θιαν.

Μῆδ'

Μῆδ' ἐκπερᾶσαι κύμα τῆσδε συμφορᾶς.

Εκλύεθ' ἄρμυς, ὡς ἴδω πικρὰν θείαν.

Τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σέθεν

Βαρύπολμον, τλήμον, προσαυδῶν τύχῃ;

Ορνις γὰρ ὥς τις ἐκ χειρῶν ἄφαντος εἶ, 841

Πῆδημ' ἐς ἄδ' κραιπνὸν ὀρμήσασά μοι.

Αἶ· αἶ· αἶ· αἶ· μέλεα μέλεα τέδε πάθη.

Πρόσωθεν δὲ πόθεν ἀνακομίζομαι

Τύχαν, δαιμόνων ἀμπλακίαισι 845

Τῶν πάροιθ' ἐν τινος.

Χο. Οὐ σοὶ τὰδ, ὦ ἄναξ, ἦλθε δὴ μόνω κακά·

Πολλῶν μετ' ἄλλων ὤλεσας κεδνὸν λέχος.

Θη. Τὸ κατὰ γὰρ θελω, τὸ κατὰ γὰρ κénéφας,

Μεσοικεῖν σκότῳ θανάων ὁ τλήμων, 850

Τῆς σῆς σεσηθεῖς φιλόατης ὀμιλίας·

Ἀπώλεσας γὰρ μᾶλλον, ἢ κατέφθισο.

Τίνος δὴ κλύω; πόθεν θανάσιμος τύχα,

Γύναι, σὰν ἔβα τάλαιναν καρδίαν;

Εἴποι τις ἂν τὸ τραχὲν, ἢ μάτην ὄχλον 855

Στέγει τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν;

Ἰὼ μοι μοι σέθεν· μέλεος,

§38. F. delendus est hic versus.

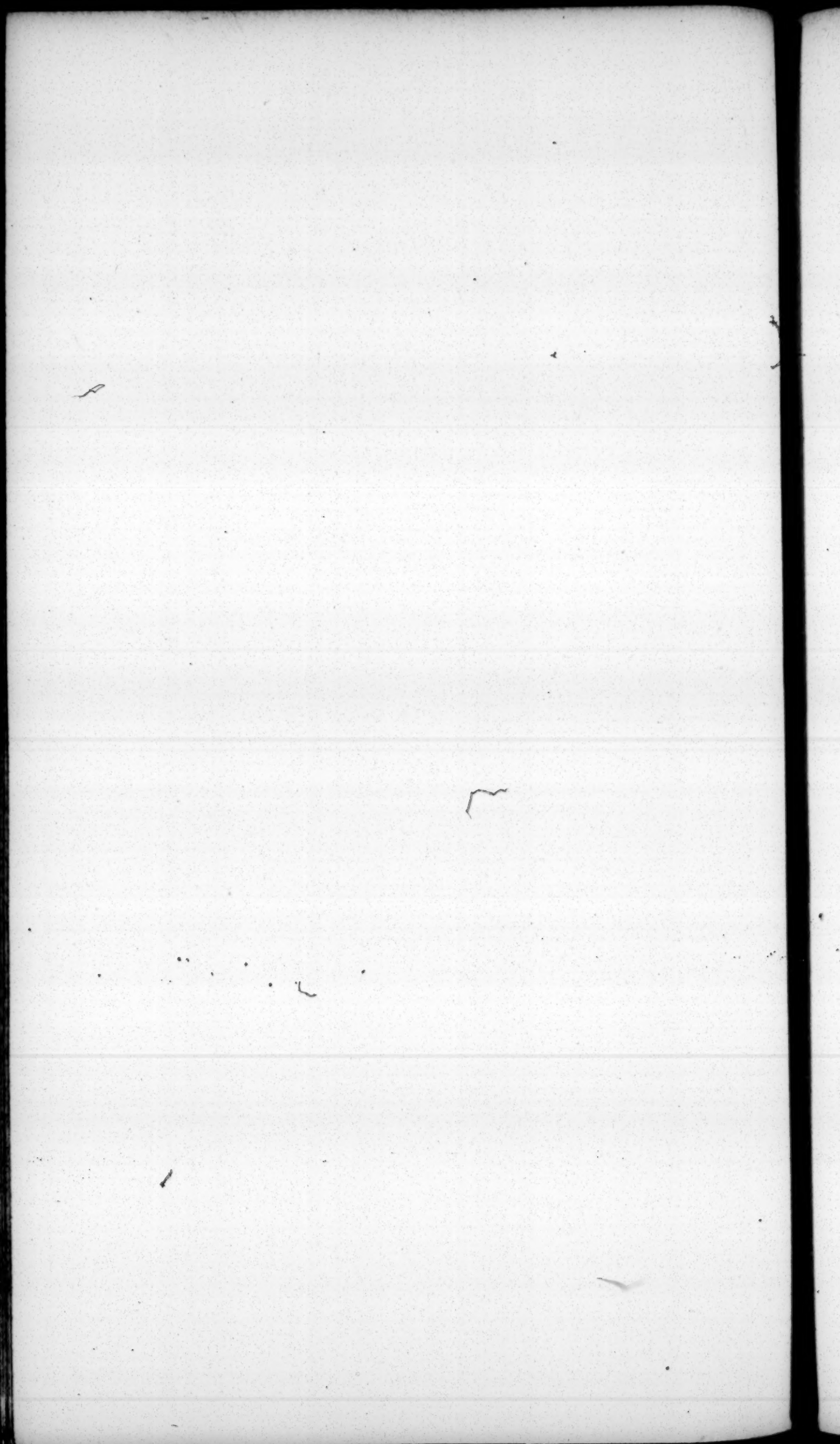
Οἶον

Οἶον εἶδον ἄλγος δόμων,
 Οὐ τληλὸν, εἰδὲ ρητόν· ἀλλ' ἀπωλόμαν.
 Ἐρημος οἶκος, καὶ τέκν' ὀρφανεύειαι. 866
 Χο. Ἐλιπες, ἔλιπες, ὦ Φίλα γυναικῶν,
 Ἀριστα θ', ὅποσας ἐφορᾷ
 Φέγγος ἀελίε τε,
 Καὶ νυκτὸς ἀστερωπὸς σελάνε.
 Ἰὼ τάλας· ὦ τάλας· ὅσον κακὸν ἔχει δόμος·
 Δάκρυσί με βλέφαρα 866
 Καταχυθέντα τέγγεαι σᾶ τύχαι.
 Τὸ δ' ἐπὶ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλαι.
 Οη. Εα· εἶα·
 Τὶ δὴ πῶθ' ἦδε δέλτος ἐκ Φίλης χειρὸς 870
 Ἡρηνμένη, θέλει τί σημᾶναι νέον;
 Ἀλλ' ἢ λέχῃς μοι καὶ τέκνων ἐπισολὰς
 Ἐγραψεν ἡ δύστηνος ἐξαίεμένη;
 Θάρσει, τάλαινα· λέκτρα γὰρ τὰ Θησέως
 Οὐκ ἔστι, δῶμά θ', ἥτις εἴσεισιν γυνή. 873
 Καὶ μὴν τόποι γε σφενδόνης χρυσηλάτῃ
 Τῆς ἐκ ἔτ' ἔσῃς τῆσδε, προσσαίνεσί με.
 Φέρ' ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων,
 Ἴδω τί λέξαι δέλτος ἦδε μοι θέλει.

Χο. Φεῦ·

3

2

- Χο. Φεῦ· Φεῦ· τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐκδοχαῖς 880
 Επεισφέρει θεὸς κακόν· ἐμοὶ μὲν ἔν
 Αβίωτος βίη τύχα πρὸς τὸ κρανθέν
 Εἴη τυχεῖν· ὀλομένους γὰρ, ἔκείτ' ὄντας λέγω.
 Φεῦ Φεῦ τῶν ἐμῶν τυράννων δόμους.
 Ω δαῖμον, εἴπως ἐστὶ, μὴ σφήλης δόμους. 885
 Αἰτεμένης δὲ κλυθί μιν· πρὸς γὰρ τινος
 Οἰωνὸν ὥς· μάντις εἰσορῶ κακῶ.
 Θη. Οἵ μοι· τόδ' οἷον ἄλλο πρὸς κακῶ κακόν,
 Οὐ τλήθον, ἔδδ' ἐλελήθον· ὦ τάλας ἐγώ.
 Χο. Τί χρῆμα; λέξον, εἴ τι μοι λόγος μέτα. 890
 Θη. Βοᾷ βοᾷ δέλητος ἄλαστα· πῶς φύγω
 Βάρος κακῶν; ἀπὸ γὰρ ὀλόμενος οἵχομαι.
 Οἷον οἷον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος
 Φθεγγόμενον τλήμων.
 Χο. Αἱ· αἱ· κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον. 895
 Θη. Τόδε μὲν ἐκ ἔτι στόματός ἐν πύλαι,
 Καθέξω δυσεκπέρατον ὄλοον ὄλοον
 Κακόν· ὦ πόλις, πόλις,
 Ἰππόλυτος εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη Σιγείν
 Βίη, τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμι' ἀτιμάσας. 900
 Ἀλλ' ὦ πάτερ Πόσειδον, ἅς ἐμοὶ πόσι

Αράς ὑπέσχεσθαι τρεῖς, μιᾷ κατέργασαι
 Τέτων ἐμὸν παῖδ'· ἡμέραν δὲ μὴ φύγοι
 Τήνδ', εἴπερ ἡμῖν ὥπασας σαφεῖς ἀράς.

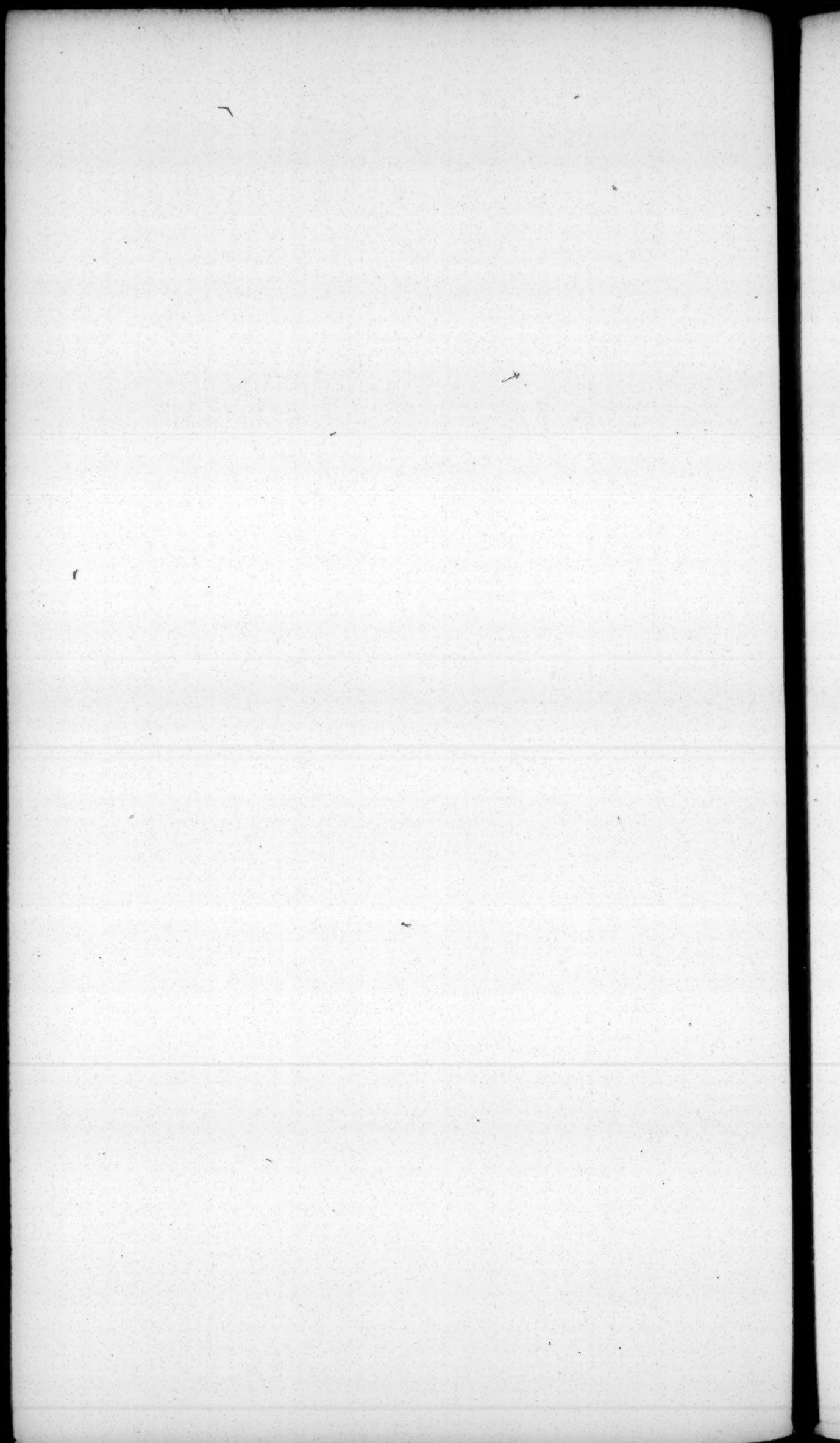
Χο. Ἀναξ, ἀπεύχεσθαι ταῦτα πρὸς Θεῶν πάλιν. 905
 Γνώσῃ γὰρ αὖθις ἀμπλακῶν· ἐμοὶ πιθεῖ.

Θη. Οὐκ ἔστι καὶ πρὸς γ' ἐξελῶ σφετῆσδε γῆς.
 Δυσὸν δὲ μοίραιν θάλερα πεπλήξεται.
 Ἡ γὰρ Ποσειδῶν αὐτὸν εἰς ἄδ' ἀδύμους
 Θανόντα πέμψει τὰς ἐμὰς ἀράς σέβων, 910
 Ἡ τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν, ἀλώμενος
 Ξένῃν ἐπ' αἴαν λυπρὸν ἀντλήσει βίον.

Χο. Καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς παῖς σὸς εἰς καιρὸν παρὰ
 Ἰππόλυτος· ὄργῃς δ' ἐξανεῖς κακῆς, ἄναξ
 Θησεῦ, τὸ λῶσον σοῖσι βέλευσαι δόμοις. 915

Ἰππ. Κραυγῆς ἀκέσας σῆς ἀφικόμην, πάτερ,
 Σπεδῆ· τὸ μὲν τοι πρᾶγμ', ἐφ' ᾧτινι ξένους,
 Οὐκ οἶδα· βελοίμην δ' ἂν ἐκ σέθεν κλύειν.
 Εἰ τί χρεῖμα; σὴν δάμαρθ' ὄρω, πάτερ,
 Νεκρὸν· μεγίστη θάύμαλ' ὅδ' ἄξιον. 920
 Ἡν ἀρτίως ἔλειπον· ἡ φάος τόδε
 Οὐπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο.

Τί χρεῖμα πάσχει; τῷ τρόπῳ διόλλυται;
 Πάτερ,

Πάτερ, πυθέσθαι βέλομαι σέθεν πάρα.
 Σιγᾶς; σιωπῆς δ' ἔδεν ἔργον ἐν κακοῖς. 925
 Ἡ γὰρ ποθέσσει πάντα καρδία κλύειν,
 Κῆν τοῖς κακοῖσι λίχνος ἔσ' ἀλίσκεται.
 Οὐ μὲν φίλος γε, καὶ μᾶλλον ἢ φίλος,
 Κρύπτειν δίκαιον σὰς, πάτερ, δυσπραξίας.

Θη. Ω πόλλ' ἀμαρτάνοντες ἄνθρωποι μάτην, 930
 Τί δὴ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκει,
 Καὶ πάντα μηχανᾶσθε, καὶ ξευρίσκετε,
 Ἐν δ' ἐκ ἐπίσασθ', ἔδδ' δὴ θηράσθε πω,
 Φρονεῖν διδάσκειν, οἷσιν ἐκ ἔνεσι νῆς;

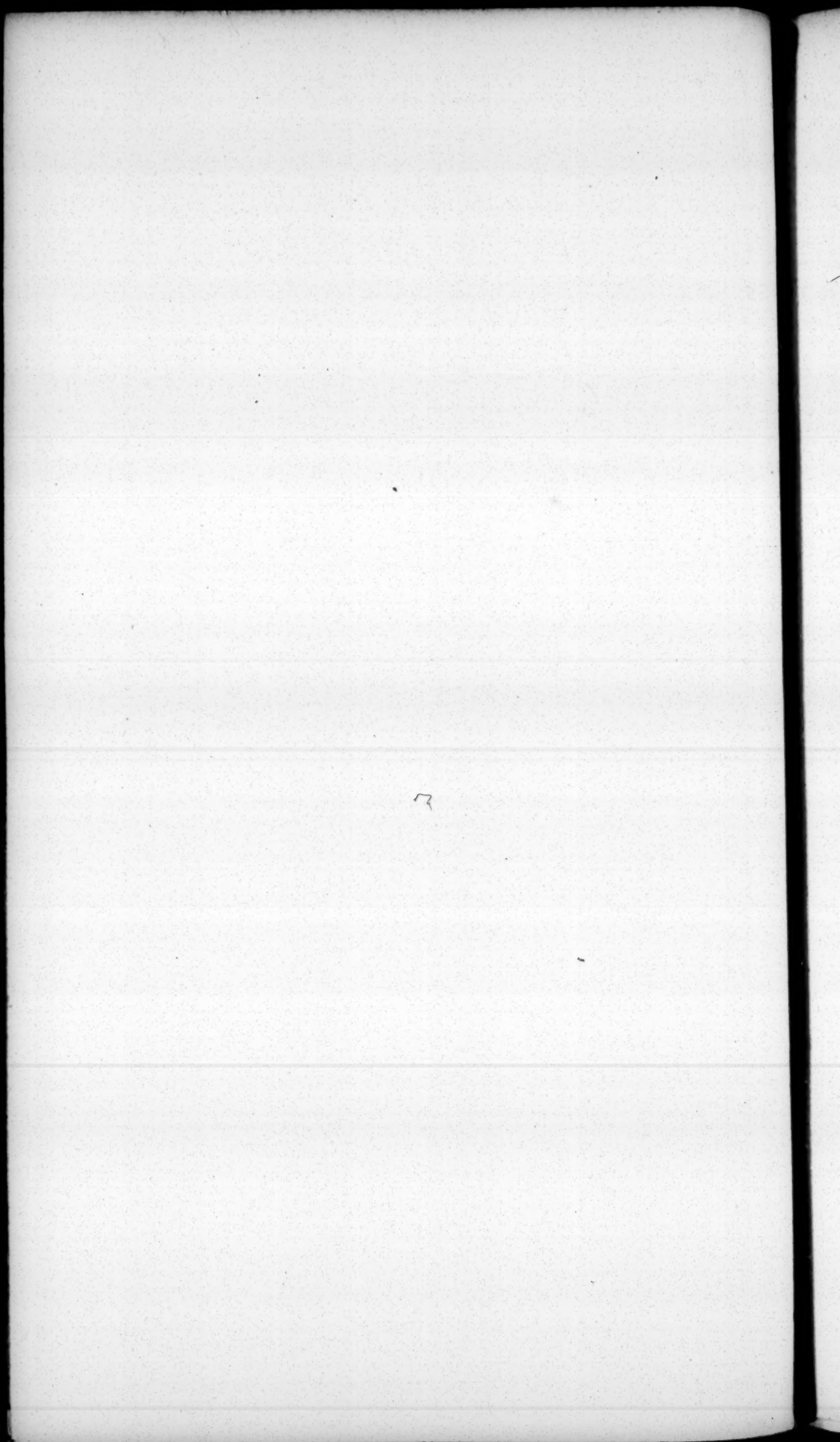
Ιππ. Δεινὸν σοφιστὴν εἶπας, ὅσις εὖ Φρονεῖν 935
 Τὸς μὴ Φρονέοντας δυνατὸς ἔσ' ἀναγκάσαι.
 Ἀλλ' ἐ γὰρ ἐν δέοντι λεπτεργεῖς, πάτερ.
 Δέδοικα μὴ σε γλώσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς.

Θη. Φεῦ χρὴν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον
 Σαφές τι κεῖσθαι, καὶ διάγνωσιν Φρενῶν, 940
 Ὅσις τ' ἀληθὴς ἐσιν, ὅς τε μὴ φίλος.
 Δισσὰς δὲ φωνὰς πάντας ἀνθρώποις ἔχειν,
 Τὴν μὲν, δικαίαν, τὴν δ', ὅπως εἰτύγχανεν.
 Ὡς ἡ Φρονέσσει τὰδ' ἐκ' ἐξηλέγχεται
 Πρὸς τῆς δικαίας, καὶ ἂν ἡπαλῶμεθα. 945

Η 2

Ιππ. Ἀλλ'

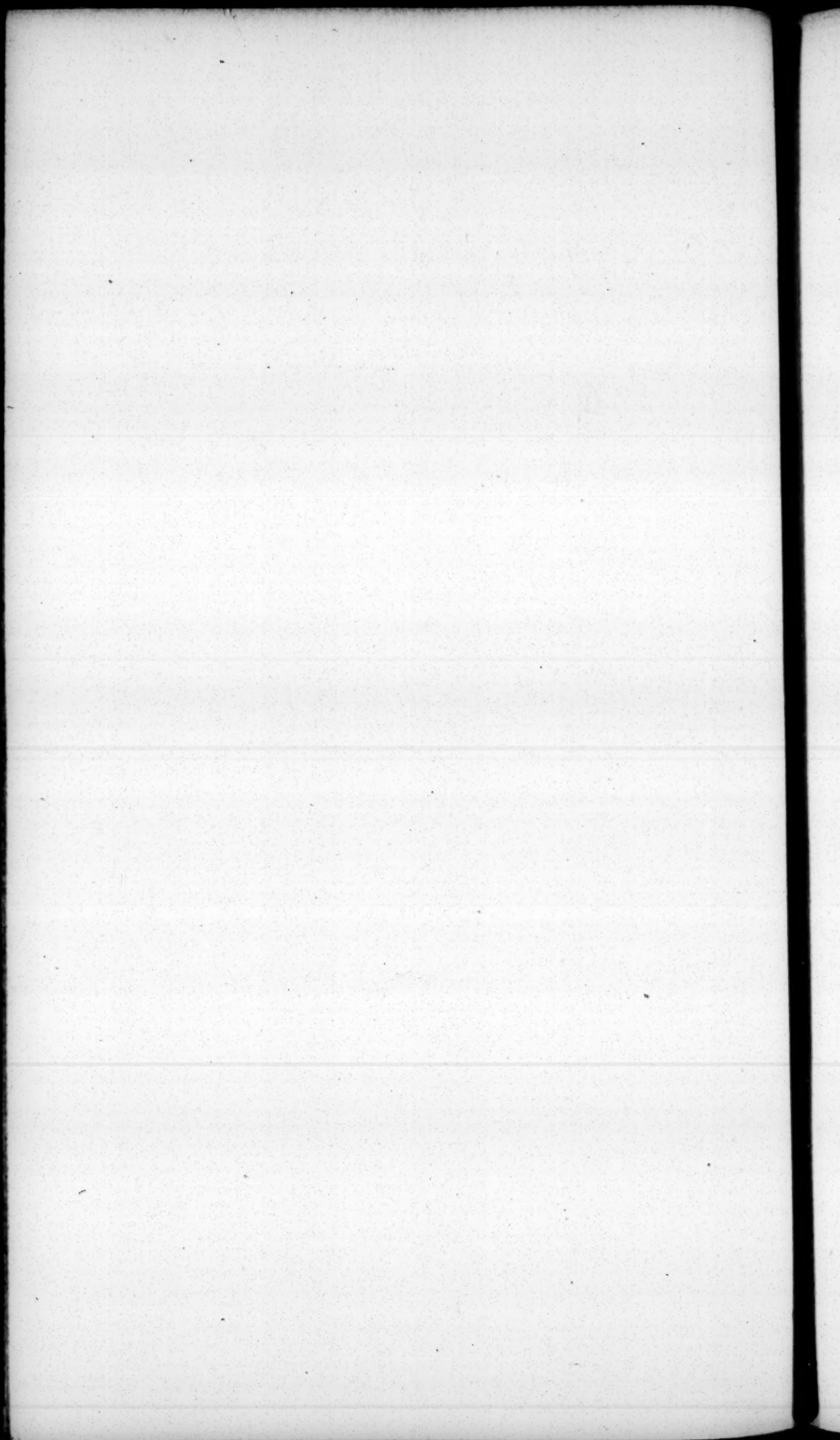
Ιππ. Αλλ' εἴ τις εἰς σὸν ἔς με διαβαλὼν ἔχει
 Φίλων, νοσῶμεν δ' ἔδδ' ὄντες αἴτιοι.
 Εκ τοι πάπληγμαι· σοι γὰρ ἐκπλήσσοσί μ' ἐ
 Λόγοι, παραλλάσσοντες ἔξεδροι Φρενῶν.
 Θη. Φεῦ τῆς βροτείας, ποῖ προδῆσθαι, Φρενός;
 Τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται; 951
 Εἰ γὰρ κατ' ἀνδρὸς βίοτον ἐξογκώσεται,
 Ο δ' ὕπερος τ' ἔπρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν
 Πανῆργος ἔσται, θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ
 Ἀλλην δέησει γαῖαν, ἢ χωρήσεται 955
 Τὸς μὴ δικαίους καὶ κακὸς πεφυκότας.
 Σκέψασθε δ' εἰς τόνδ', ὅσις ἐξ ἐμῆ γεγώς,
 Ηισχυνε τὰμὰ λέκτρα, καὶ ξελέγχεται
 Πρὸς τῆς θανάσης ἐμφανῶς κάκιστος ὢν.
 Δείξον δ' ἐπειδὴ γ' εἰς μίαν μ' ἐλήλυθας, 960
 Τὸ σὸν πρόσωπον δεῦρ' ἐναντίον παλρί.
 Σὺ δὲ θεοῖσιν ὡς περισσὸς ὢν ἀνὴρ
 Εἴη; σὺ σόφρων καὶ κακῶν ἀκήρατος;
 Οὐκ ἂν παύσῃς τοῖσι σοῖς κόμποις ἐγὼ,
 Θεοῖσι προσθεῖς ἀμαθίαν φρονεῖν κακῶς. 965
 Ἦδη νῦν αὖχει, καὶ δι' ἀψύχου βορᾶς
 Σίτοις καπήλευ'. Ορφέα τ' ἀνακτ' ἔχων,
 Βάκχευε,

Βάκχευε, πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὸς·
 Ἐπεὶ γ' ἐλήφθης· τὸς δὲ τοιῆτας ἐγὼ,
 Φεύγειν προφωνῶ πᾶσι· θηρεύεσι γὰρ 970
 Σεμνοῖς λόγοισιν, αἰσχροὶ μηχανώμενοι.
 Τέθνηκεν ἦδε· τὸτό σ' ἐκσώζειν δοκεῖς;
 Ἐν τῷδ' ἀλίσκη πλεῖστον, ὧ κακίσε σύ.
 Ποῖοι γὰρ ὄρκοι κρείσσονες; τίνες λόγοι
 Τῆσδ' ἂν γένοιτ' ἂν, ὥς σ' αἰτίαν φυγεῖν;
 Μισεῖν σε φήσεις τήνδε, καὶ τὸ δὴ νόθον 976
 Τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι;
 Κακὴν ἄρ' αὐτὴν ἔμπορον βίβ λέγεις,
 Εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλῳτ' ὤλεσεν.
 Ἀλλ' ὥς τὸ μῶρον ἀνδράσιν μὲν ἔ' ἐνι, 980
 Γυναιξὶ δ' ἐμπέφυκεν; οἷδ' ἐγὼ νέες
 Οὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεσέρες,
 Ὅταν ταράξῃ Κύπρις ἡβῶσαν φρένα.
 Τὸ δ' ἄρσεν αὐτὸς ὠφελεῖ προσκείμενον·
 Νῦν ἔν, τί ταῦτα σοῖς ἀμιλλῶμαι λόγοις,
 Νεκρὸ παρόντος μάρτυρος σαφεσάτε; 986
 Εξέρρε γαίης τῆσδ' ὅσον τάχος φυγᾶς·
 Καὶ μήτ' Αθήνας τὰς θεοδμήτας μόλης,
 Μήτ' εἰς ὅρας γῆς, ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ·

Εἰ

- Εἰ γὰρ παθὼν γε σὲ τὰδ' ἡσσηθήσομαι, 998
 Οὐ μαρτυρήσει μ' ἴσθμιος Σίννις ποτὲ
 Κτανεῖν ἑαυτὸν, ἀλλὰ κομπάζειν μάτην·
 Οὐδ' αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες
 Φήσασι πέτραι τοῖς κηκοῖς μ' εἶναι βαρύν.
 Χο. Οὐκ οἶδ' ὅπως εἴποιμ' ἂν εὐτυχεῖν τινα 999
 Θνητῶν· τὰ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν.
 Ιππ. Πάτερ, μένος μὲν, ξύσασίς τε σῶν Φρενῶν,
 Δεινὴ· τὸ μένοι προῶγμ' ἔχον καλὰς λόγους,
 Εἴ τις διαπλῦξειεν, ἔ' καλὸν τόδε.
 Εγὼ δ' ἀκομψος εἰς ὄχλον δῆναι λόγον, 1000
 Εἰς ἡλικας δὲ κωλίγους σοφώτερος·
 ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'· οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς
 Φαῦλοι, παρ' ὄχλῳ μεσικώτεροι λέγουν.
 Ὅμως δ' ἀνάγκη συμφορᾶς ἀφικμένης,
 Γλῶσσαν μ' ἀφεῖναι· πρῶτα δ' ἄρξομαι λέ-
 γειν,
 Οθεν μ' ὑπῆλθες πρότερον ὡς διαφθερῶν, 1006
 Κἄκ ἀντιλέξοντ'· εἰσορᾶς φάος τόδε,
 Καὶ γαῖαν; ἐν τοῖσδ' ἔκ' ἔνест' ἀνὴρ ἐμῆ,
 Οὐδ' ἦν σὺ μὴ φῆς σωφρονέστερος γεγώς.
 Ἐπίσταμαι γὰρ πρῶτα μὲν θεὸς σέβειν, 1010
 Φίλοις

Φίλοις τε χρῆσθαι μὴ δίκειν πειρωμένοις,
 Ἀλλ' οἷσιν αἰδῶς, μήτ' ἀπαγγέλλειν κακὰ,
 Μήτ' ἀνθυπεργεῖν αἰσχροῖς τοῖσι χρωμένοις.
 Οὐκ ἐγγελασῆς τῶν ὁμιλόντων, πάτερ,
 Ἀλλ' αὐτὸς ἔπαρξαι, καγγυὲς ὦν, φίλοις.
 Ἐνὸς δ' ἄθικτος, ὥς με νῦν ἐλεῖν δοκεῖς. 1016
 Λέχθεις γὰρ εἰς τόδ' ἡμέρας ἀγνὸν δέμας·
 Κῆκ οἶδα πρᾶξις τήνδε, πλὴν λόγῳ κλύων,
 Γραφῇ τε λεύστων· ἔδὲ ταῦτα γὰρ σκοπεῖν
 Πρόθυμός εἰμι, παρθένον ψυχὴν ἔχων. 1020
 Καὶ δὴ τὸ σῶφρον τέμνον ἔπειθει σ' ἴσως.
 Δεῖ δὴ σε δεῖξαι τῷ τρόπῳ διεφθάρη.
 Πότερα, τὸ τῆσδε σώμ' ἐκαλλισεύειο
 Πασῶν γυναικῶν, ἢ σὸν οἰκήσειν δόμον,
 Εγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν, ἐπήλπισα; 1025
 Μάταιος αἶρ' ἦν, ἔδαμ' μὲν ἔν φρονέων.
 Ἀλλ' ὥς τυραννεῖν ἠδὲ τοῖσι σώφροσιν;
 Ηκιστὰ γ', εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορες
 Θνητῶν, ὅσοισιν ἀνδάνει, μοναρχία.
 Ἐγὼ δ' ἀγῶνας μὲν κρατεῖν ἑλληκικῆς 1030
 Πρῶτος θέλοιμ' ἂν, ἐν πόλει δὲ δεύτερος
 Σὺν τοῖς ἀρίστοις εὐτύχεϊν αἰεὶ φίλοις.

Πράσσειν

Πράσσειν γὰρ εὖ πάρεσι· κίνδυνος δ' ἀπὼν
Κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν.

Εν δ' ἐλέκλει τῶν ἐμῶν, τὰ δ' ἄλλ' ἔχεις.

Εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι μάρτυς οἶός εἰμ' ἐγὼ, 1036

Καὶ τῆσδ' ὀρώσης φέγγος ἠγωνιζόμεν,

Εργοῖς ἂν εἶδες τὲς κακὰς διεξιῶν.

Νῦν δ' ὀρκιὸν σοὶ Ζῆνα, καὶ πῆδον χθονὸς

Ομνυμι, τῶν σῶν μήποθ' ἄψασθαι γάμων 1040

Μῆδ' ἂν θελῆσαι, μῆδ' ἂν ἔννοϊαν λαβεῖν.

Ἦτ' ἄρ' ὀλοίμην ἀκλεῆς, ἀνώνυμος,

Ἀπολις, ἀοικος, Φυγὰς ἀλιτεύων χθόνα,

Καὶ μήτε πόντος, μήτε γῆ δεξαίῳ μ8

Σάρκας θανόντος, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ· 1043

Εἰ δ' ἦδ' ἐδειμαίνεσθ' ἀπώλεσεν βίον,

Οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ γὰρ εὖ θέμις λέγειν πέρα.

Εσωφρόνησεν, εἴη ἔχουσα σωφρονεῖν.

Ἡμεῖς δ' ἔχοντες, εὖ καλῶς ἐχρώμεθα.

Χο. Ἀρκῆσαν εἵπας αἰτίας ἀποστροφῇν, 1050

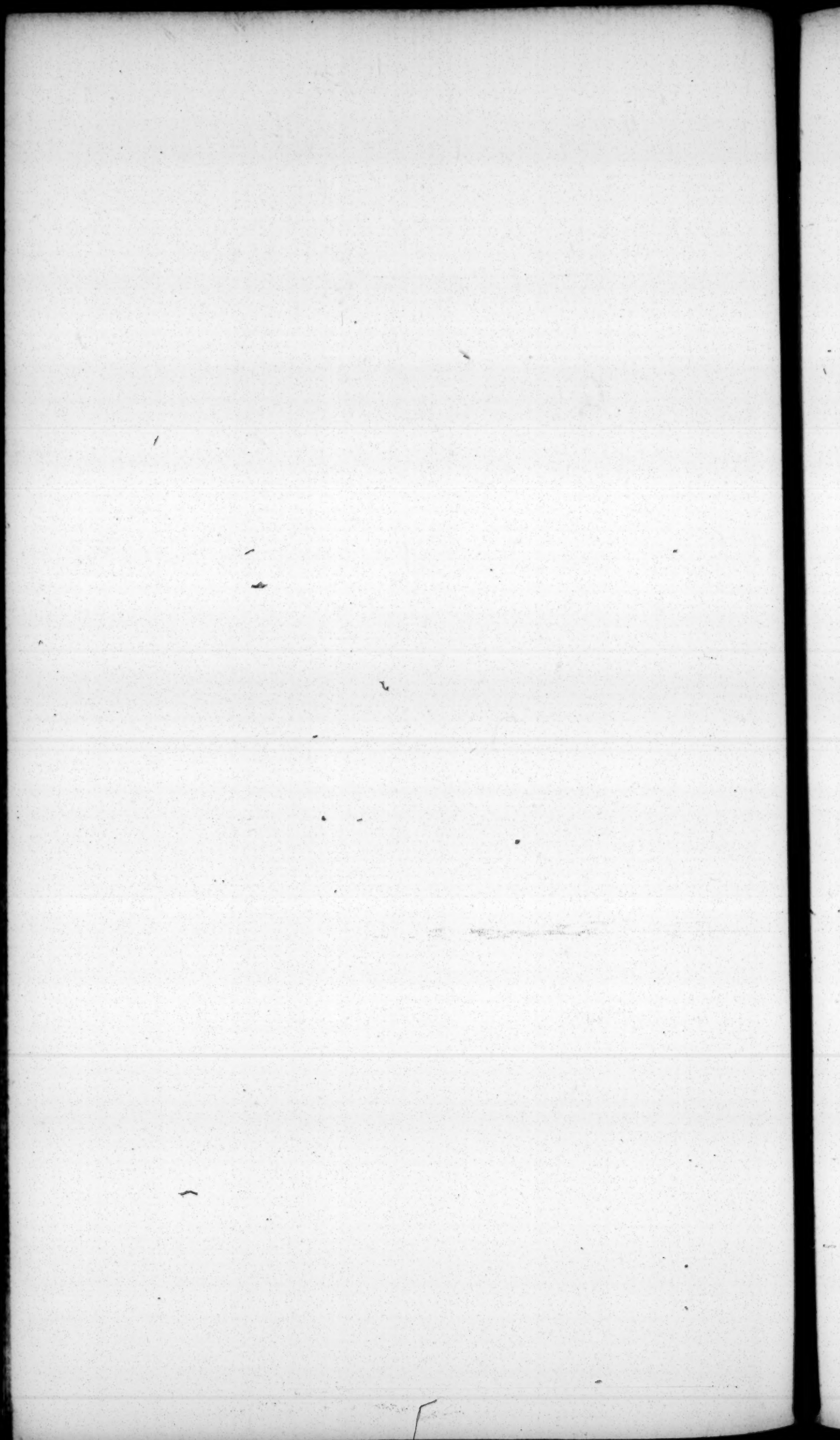
Ορκὲς παρασχῶν, τίςιν εὖ σμικρὰν, θεῶν.

Θη. Ἀρ' ἐκ ἐπιδός καὶ γόης πέφυκ' ὅδε,

Ὅς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐοργησίᾳ

Ψυχὴν κρᾷήσειν, τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας;

Ἰππ. Καὶ

Ιππ. Καὶ σὲ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω, πα-
τερ· 1055

Εἰ γὰρ σὺ μὲν παῖς ἦσθ', ἐγὼ δὲ σὸς πατήρ,
Εκλείναί τοι σ' ἄν' κ' Φυγαῖς ἐζημίειν,
Εἴπερ γυναικὸς ἡξίως ἐμῆς διγυῖν.

Θη. Ὡς ἄξιον τοδ' εἶπας, ἔχ' ἔτιω θανῇ.
Ὡσπερ σὺ σαυτῷ τόνδε πρῆθηκας νόμον. 1060
Ταχὺς γὰρ ἄδης ῥᾶτος ἀνδρὶ δυσυχεῖ.
Ἀλλ' ἐκ πατρώας Φυγᾶς ἀλγυνὸν χθονός,
Ξένην ἐπ' αἴαν λυπρὸν ἀντλήσεις βίον.
Μισθὸς γάρ ἐστιν ἔτος ἀνδρὶ δυσσεβεῖ.

Ιππ. Οἵμοι· τί δράσεις; ἔδ' ἐμνηστὴν χρόνον 1065
Δέξῃ καθ' ἡμῶν, ἀλλὰ μ' ἐξελάς χθονός;

Θη. Πέραν γε πόνου, τερμόνων τ' ἀτλαντικῶν,
Εἴ πως δυναίμην· ὥς σὸν ἐχθαίρω κάρα.

Ιππ. Οὐδ' ὄρκον, ἔδ' ἐπίσιν, ἔδ' ἐμάντεων
Φήμας ἐλέγξας, ἀκρίδον ἐκβαλεῖς με γῆς; 1070

Φη. Ἡ δέλτος ἦδε, κλῆρον ἔδ' δεδεγμένη,
Κατηγορεῖ σὲ πῖσά· τὲς δ' ὑπὲρ κάρα
Φοιῶντας ὄρις πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.

Ιππ. ὦ θεοί, τί δῆτα τέμνον ἔλυσαι σόμα,
Ὅστις γ' ὑφ' ὑμῶν ἔς σέβω, διόλλυμαι; 1075

Οὐ δῆτα· πάντως ἔπιθοίμ' ἂν οἷς με δεῖ,
Μάτην δ' ἂν ὄρκος συγχέαιμ' ἔς ὤμοσα.

Θη. Οἶμοι· τὸ σεμνὸν ὥς μ' αποκλειεῖ τὸ σόν·
Οὐκ εἴ παρῶας ἐκτὸς ὡς τάχιστα γῆς;

Ιππ. Ποῖ δῆτα τλήμων τρέψομαι; τίνος ξένων 1080
Δόμους ἔσειμι τῇδ' ἐπ' αἰτία Φυγών;

Θη. Οσὶς γυναικῶν λυμεῶνας ἤδελοι
Ξένους κομίζων, καὶ ξυνοικέρας κακῶν.

Ιππ. Αἶ· αἶ· πρὸς ἥπαρ δακρύων τ' ἐγγὺς τόδε,
Εἰ δὴ κακός γε φαίνομαι, δοκῶ τέ σοι. 1083

Θη. Τότε σενάζειν καὶ προγιγνώσκειν ἐχρῆν,
Οτ' εἰς παρῶαν ἄλοχον ὑβρίζειν ἔτλης.

Ιππ. Ω δώματ', εἴθε φθέγμα γηρύσαισθέ μοι,
Καὶ μαρτυρήσαιτ' εἰ κακός πέφυκ' ἀνὴρ.

Θη. Εἰς τὰς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις; σαφῶς
Τόδ' ἔργον, ἔλεγον, σε μηνύει κακόν. 1091

Ιππ. Φεῦ·

Εἴθ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν ἐναντίον
Στάωνθ', ὡς ἐδάκρυσ', οἷα πάσχομεν κακά.

Θη. Πολλῷ γε μᾶλλον σαυτὸν ἥσκησας σέβειν,
Ἡ τὰς τεκόντας ὅσιν δρᾶν, δίκαιος ὢν. 1096

Ιππ. Ω δυσάλαινα μήτερ, ὦ πικραὶ γοναί,

Μηδεῖς

7

7

Μηδεὶς ποτ' εἴη τὴν ἐμῶν φίλων νόθος.

Θη. Οὐχ ἔλξεται αὐτὸν δμῶες; ἐκ ἀκέρει
Πάλαι ξενῆσθαι τόνδε πρὸννέποντά με; 1100

Ιππ. Κλαίων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμῷ γε θίξεταί.
Σὺ δ' αὐτὸς, εἴ σοι θυμὸς, ἐξώθει χθονός.

Θη. Δράσω τὰδ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσῃ λόγοις.
Οὐ γὰρ τις οἴκλος σῆς μ' ὑπέρχεται Φυγῆς.

Ιππ. Ἀρῆεν, ὡς ἔοικεν· ὦ τάλας ἐγώ. 1105

Ὡς οἶδα μὲν ταῦτ', οἶδα δ' ἔχ' ὅπως φράσω.

ὦ Φιλτάτῃ μοι δαιμόνων Λητῆς κόρα,

Σύνθακε, συγκύναγε, φευξόμεσθα δὴ

Κλεινὰς Αθήνας· ἀλλὰ χαιρέτω πόλις,

Καὶ γαῖ' Ἐρεχθέως· ὦ πῶδον Τροϊζήνιον, 1110

Ὡς ἐγκαθησθῶν πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα,

Χαῖρ' ὕστατον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι.

Ἰτ' ὦ νέοι μοι τῆσδε γῆς ὀμήλικες,

Προσεῖπαθ' ἡμᾶς, καὶ τροπέμψατε χθονός,

Ὡς ἔ ποτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον 1115

Ὡψεσθε, κεί μὴ ταῦτ' ἐμῷ δοκεῖ πάρι.

Στροφὴ ἁ.

Χο. Ἡ μέγα μοι τὰ θεῶν

Μελεδήμαθ', ὅταν φρένας ἔλθῃ,

Ι 2

Λύπας

Λύπας παραιρεῖ·

Εὐνεσιν δὲ τιν' ἐλπίδι κεύθων

1129

Δείπομαι, ἐν τε τύχαις θνατῶν,

Καὶ ἐν ἔργοισι λεύστων.

Ἀλλὰ γὰρ ἄλλοτ' ἀμείβεσθαι·

Μετὰ δ' ἴσθαι ἀνδράσιν αἰῶν

Πολυπλάνητος αἰεὶ.

1125

Ἀντιστροφὴ α'.

Εἴθε μοι εὐξαμένα

Θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι,

Τύχαν μετ' ὄλβου,

Καὶ ἀκηράτον ἄλγεσι θυμόν·

Δόξα δὲ μήτ' ἀτρεκῆς, μήτ' αὖ

1139

Παράσημος ἐνείη·

Ράδια δ' ἤθεα τὸν αὖριον

Μεταβαλλομένα χρόνον αἰεὶ

Βίον συνευτυχοίην.

Στροφὴ β'.

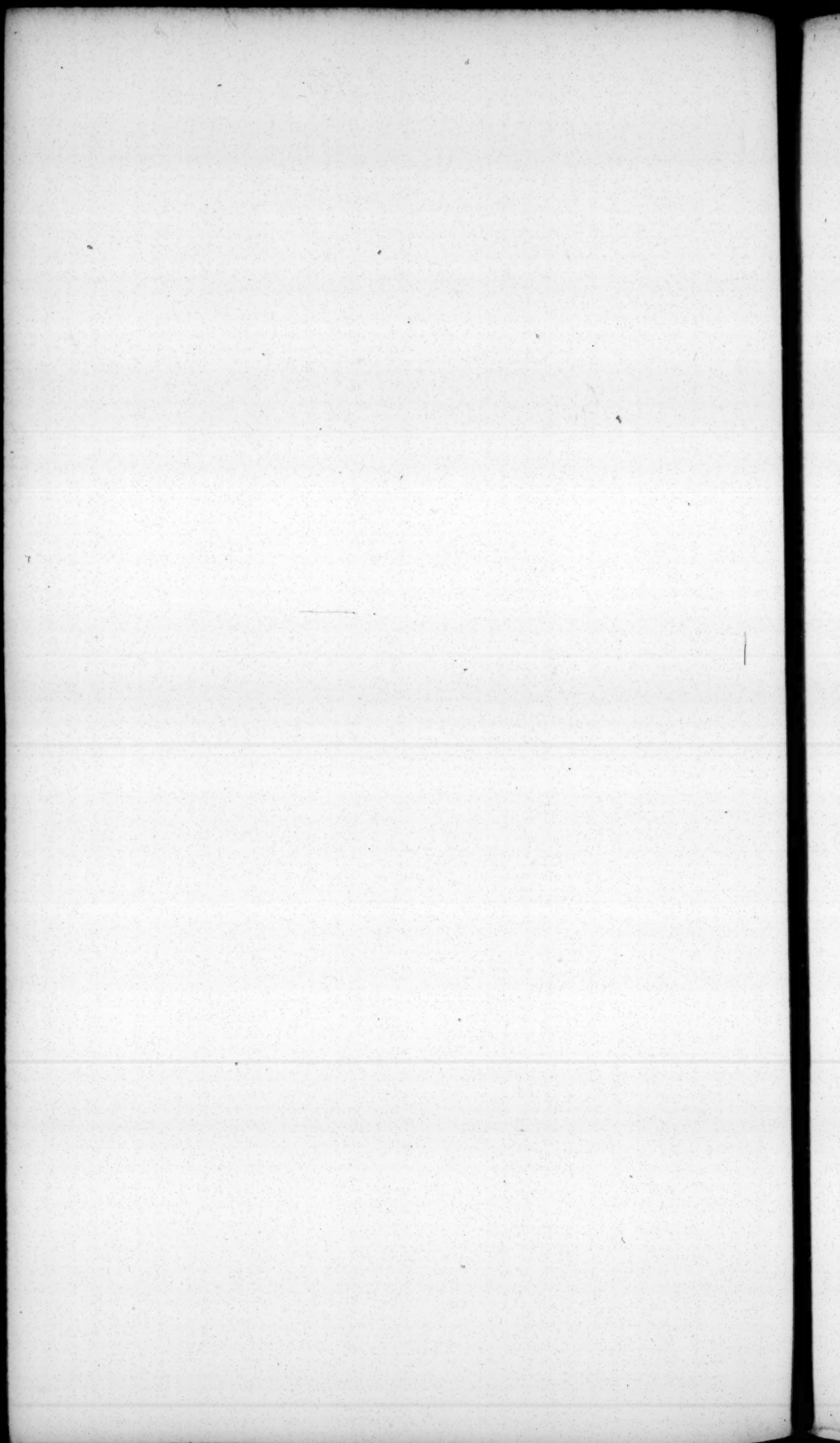
Οὐκέτι γὰρ καθαρὰν

1135

Φρέν' ἔχω· παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω·

Ἐπεὶ τὸν ἐλλαντίας

Φανερώ-

Φανερῶτατον ἄσέρι' Ἀθήνας
Εἶδομεν εἶδομεν ἐκ πατρὸς ὀργαῖς

Ἀλλαν ἐπ' αἶαν ἰέμενον.

1140

Ὡ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτῆς,

Δρυμός τ' ὄρειος, ὅθι κυνῶν

Ὡκυπόδων ἐπέβα

Θεᾶς μέτα, θῆρας ἐναίρων

Δίκλυναν ἀμφὶ σεμνάν.

1145

Ἀλίσροφη β'.

Οὐκ ἔτι συζυγίαν

Πῶλων Εὐεῖαν ἐπιβάσῃ,

Τὸν ἀμφὶ λίμνας τρόχον

Κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππους.

Μῆσα δ' αὖπνος ὑπ' ἀντυγι χορδαῖν

1150

Λήξει πατρῶον ἀνὰ δόμον.

Ἀσέφανοι δὲ κόρας ἀνάπαυλαι

Λατῆς βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν

Νυμφίδια δ' ἀπόλω-

λε λέχη Φυγαῖ σᾶ,

1155

Δεκλρων ἀμιλλα κέραις.

1149 F. γυμναδὸς ἵππων.

Εγώ

Επωδός.

Εγὼ δὲ σᾶ δυσυχία

Δάκρυσι διοίσω

Πότμον ἄπολμον· ὦ τάλαινα

Μᾶτερ, ἔτεκες ἀνόνηλα. Φεῦ·

1160

Μανίω θεοῖσιν·

Ἰὼ ἰὼ συζυγίαι Χάριες,

Τί τὸν τάλαν' ἐκ παλῶας γᾶς

Οὐδὲν ἄτας αἴτιον,

Πέμπετ' ἐ τῶνδ' ἀπ' οἴκων.

1165

Ἡμι. Καὶ μὲν ὁπαδὸν Ἰππολύτῃ τόνδ' εἰσορῶ

Σπυδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὀρμώμενον.

Αγ. Ποῖ γῆς ἀνακτῆ τῆσδε Θεσέα μολῶν

Εὐρημ' ἂν, ὦ γυναῖκες; εἴπερ ἴσε, μοι

Οἷ

Σημήνατ'· ἄρα τῶνδε δωμάτων ἔσω;

1170

Χο. Ο δ' αὐτὸς ἔξω δωμάτων πορεύεται.

Αγ. Θεσεῦ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον

Σοὶ, καὶ πολίταις, οἳ τ' Ἀθηναίων πόλιν

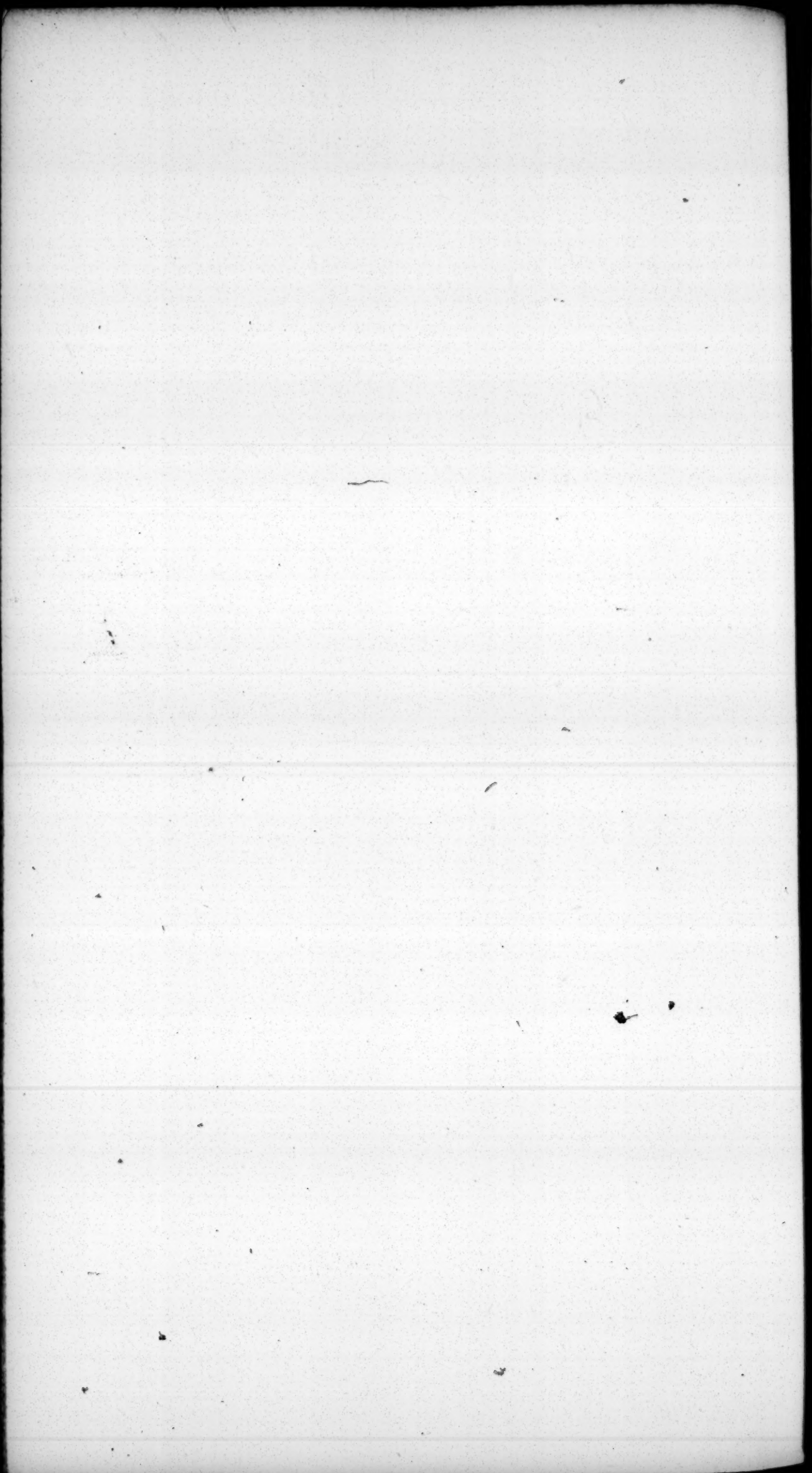
Ναῖσσι, καὶ γῆς τέρμονας Τροϊζηνίας.

Θη. Τί δ' ἔσι; μῶν τις συμφορὰ νεώτερᾳ

1175

Δισσὰς καλεῖληφ' ἀσυγείτυνας πόλεις;

Αγ. Ἰππό-

- Αγ. Ἰππόλυτος ἐκ ἑτ' ἔστιν, ὡς εἰπεῖν ἔπος.
Δέδορκε μέντοι Φῶς ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς.
- Θη. Πρὸς τῆ; δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος,
Οἷα καλῆσ' αὖτις ἄλοχον, ὡς πατὴρ, βίαι; 1180
- Αγ. Οἰκέϊος αὐτὸν ὤλεσ' ἀρμάτων ὄχος,
Αραὶ τε τῆ σῆ σόμας, ἅς σὺ σῶ πατρὶ,
Πόντε κρέοντι, παιδὸς ἠράσω πένε.
- Θη. Ω θεοί, Πόσειδόν θ', ὡς ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς πατήρ,
Ορθῶς ἀκέσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων. 1185
Πῶς καὶ διώλετ', εἰπέ· τῷ τρόπῳ δίκης
Ἐπαισεν αὐτὸν ῥόπῳ αἰσχύναντά με;
- Αγ. Ἡμεῖς μὲν ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλαιας,
Ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας,
Κλαίοντες ἦλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων, 1190
Ὡς ἐκ ἑτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀναστρέψοι πόδα
Ἰππόλυτος, ἐκ σῆ τλήμονας Φυγὰς ἔχων.
Ὅδ' ἦλθε ταυτὸν δακρύων φέρων μέλος
Ἡμῖν ἐπ' ἀκταῖς· μυρία δ' ὀπισθόπτε
Φίλων ἅμ' ἔσειχ' ἠλίκων ὀμήγυρις. 1195
Χρόνῳ δὲ δὴ ποτ' εἶπ' ἀπαλλαχθεὶς γόων,
Τὶ ταῦτ' ἀλύω; πεισέον πατὴρ λόγους·
Ἐπύνηθ' ἵππεσ' ἄρμασι ζυγὴφόρους,

Δμῶες·

Δμῶες· πόλις γὰρ ἔκ' ἔστιν ἡδε μοι.
 Τὺνθένδε μέντοι πᾶς ἀνὴρ ἠπεύγετο· 1200
 Καὶ θᾶσσον ἢ λέγοι τις, ἐξηρῆσθαι
 Πῶλως παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐσησάμεν·
 Μάρπῃ δὲ χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἀνιυγος,
 Αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν ἀρμόσας πόδας·
 Καὶ πρῶτα μὲν θεοῖς εἶπ' ἀναπλῦξας χέρας,
 Ζεῦ, μηκέτ' εἶην, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ· 1206
 Αἰσθοίῃο δ' ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει παλῆρ,
 Ἦτοι θανόντας, ἢ φάος δέδορκότας·
 Καὶν τῷδ' ἐπῆγε κέντρον εἰς χεῖρας λαβῶν
 Πῶλοις ὁμαρτῇ· πρόσπολοι δ' ὑφ' ἄρματος
 Πέλας χαλινῶν εἰπόμεσθα δεσπότη· 1211
 Τὴν εὐθὺς Ἀργεὺς κἀπιδαυρίας ὁδόν·
 Ἐπεὶ δ' ἔρημον χῶρον εἰσεβάλλομεν,
 Ακλὴ τις ἐστὶ τ' ἐπέκεινα τῆσδε γῆς,
 Πρὸς πόντον ἡδε κειμένη Σαρωνικόν· 1215
 Εὐθέν τις ἤχῳ, χθόνιος ὡς βροντῇ Διός,
 Βαρὺν βρόμον μεθῆκε, φρικώδη κλύειν·
 Ορθὸν τε κρατ' ἐσησαν, ἔς τ' εἰς ἔρανόν·
 Ἴπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεανικὸς,
 Πόθεν πῶτ' εἴη φθόγγος· εἰς δ' ἀλιρρόθης 1220
 Ἀκταῖς

5

6

7

Ἀκλᾶς ἀποβλέψαντες, ἱερὸν εἶδομεν
 Κῦμ' ἔρανῳ στήριζον· ὡς' ἀφηρέθη
 Σκείρωνος ἀκλᾶς ὄμμα τέμον· εἰσορᾶν·
 Ἐκρυπτε δ' ἰσθμὸν, καὶ πέτραν Ἀσκληπιῶ·
 Κάππειτ' ἀνοιδῆσάν τε, καὶ πέριξ ἀφρὸν 1225
 Πολὺν καχλαζόν πονλίῳ φύσῃματι,
 Χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς, ἔ· τέθριππος ἦν ὄχος·
 Αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι, καὶ τρικυμία,
 Κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον, ἄγριον τέρας·
 Οὐ πᾶσα μὲν χθὼν φθέγματος πλῆρῃμένη,
 Φρικῶδες ἀντεφθέγγετ'· εἰσορῶσι δέ, 1231
 Κρεῖσσον θάμα δεργμάτων ἐφαίνετο.
 Εὐθύς δὲ πῶλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος·
 Καὶ δεσπότης μὲν ἵππικοῖς ἐν ἡθεσι
 Πολὺς ξυνοικῶν, ἥρπασ' ἡνίας χερσίν· 1235
 Ἐλκεῖ δέ, κώπην, ὥς· ναυβάτης ἀνὴρ,
 Ἰμᾶσιν εἰς τ' ἐπισθεν ἀρτήσας δέμας·
 Αἶ δ' ἐνδακῆσαι σόμια πυριγενῇ γνάθοις,
 Βία φέρουσιν, ἔ· τε ναυκλήρ· χερὸς,
 Οὐθ' ἵπποδέσμων, ἔ· τε κολλητῶν ὄχων 1240
 Μετάσφρεσαι· κεί· μὲν εἰς τὰ μαλθακά

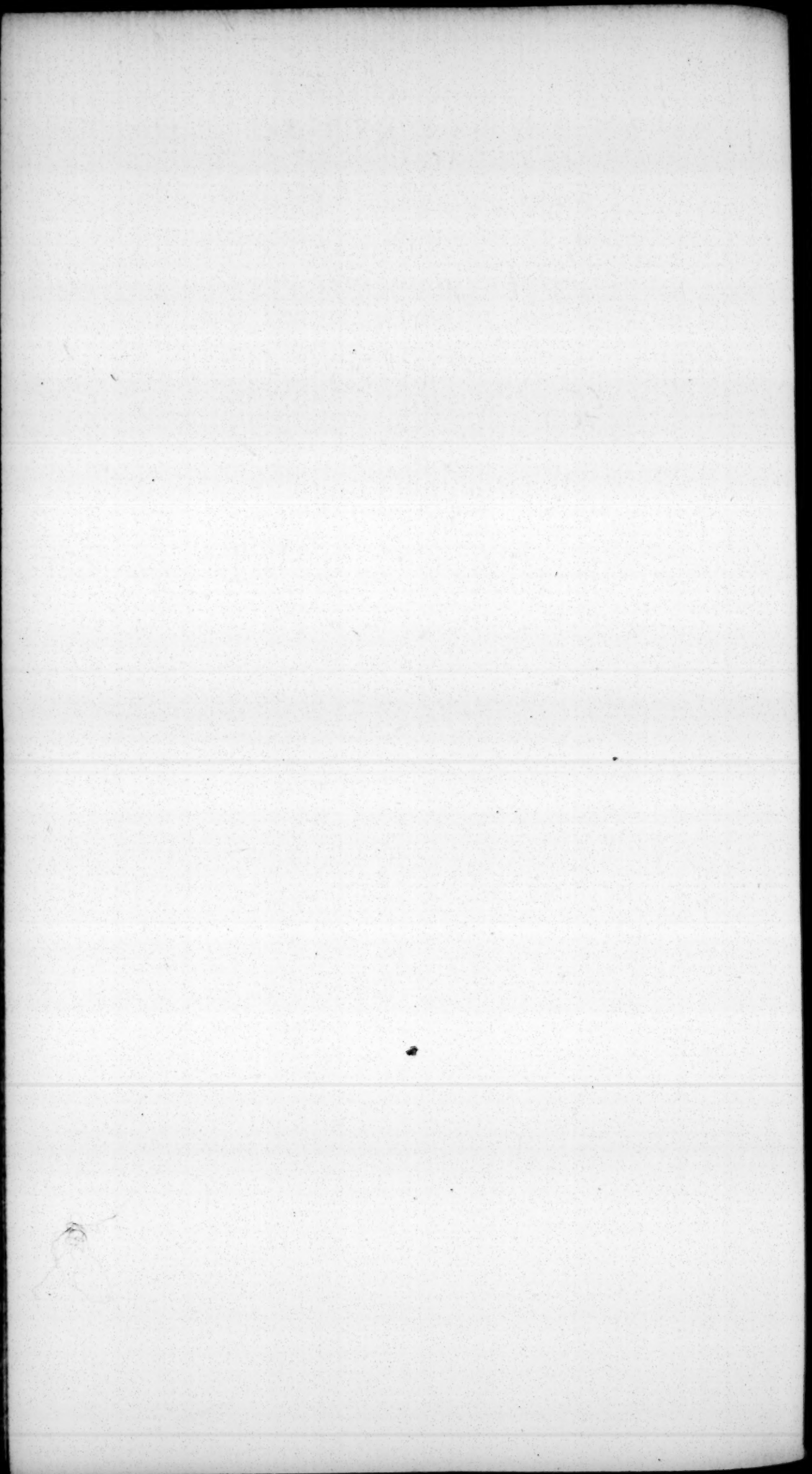
1232. F. φθιγμάτων.

Κ

Γαίᾳς

Γαίας ἔχων οἴηκας ἰθύνοι δρόμον,
 Πρὸ φαίνεται εἰς τῷμπροσθεν, ὥς' ἀναστρέφειν
 Ταῦρος φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον.
 Εἰ δ' εἰς πέτρας φέροινη μαργώσαι φρένας,
 Σιγῇ πελάζων, ἀντύγι ξυνείπειο 1246
 Εἰς τῷθ', ἕως ἔσφηλε, κἀνεχαίτισεν,
 Αἰψίδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος.
 Σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα· σύριγγές τ' ἄνω
 Τροχῶν ἐπήδων, ἀξόνων τ' ἐνήλατα. 1250
 Αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἠνίασιν ἐμπλακείς,
 Δεσμὸν δυσεξήνυτον ἔλκεται δεθείς.
 Σποδόμενος μὲν πρὸς πέτρας φίλον κάρα,
 Θραύων δὲ σάρκας, δεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύειν.
 Στῆτ', ὡ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι,
 Μὴ μ' ἐξαλείψῃ· ὡ πατρὸς τάλαιν' ἀρά. 1256
 Τίς ἀνδρ' ἄριστον βέλεται σῶσαι παρών;
 Πολλοὶ δὲ βεληθέντες, ὑτέρῳ ποδὶ
 Ελειπόμεσθα· χ' ὡ μὲν, ἐκ δεσμῶν λυθείς
 Τμητῶν ἱμάντων, ἐκάτοιδ' ὅτῳ τρόπῳ 1260
 Πίπτει, βραχὺν δὴ βίοτον ἐμπνέων ἔτι.
 Ἴπποι δ' ἐκρυφθεν, καὶ τὸ δύσηνον κάρα
 Ταύρε, λεπαίᾳς ἐκάτοιδ' ὅπερ χθονός.

Δῆλος

Δῖλος μὲν ἔν ἔγωγε σῶν δόμων, ἄναξ,
 Ατὰρ τοσῶτον γ' εἰ δυνήσομαι πόλλε 1265
 Τὸν σὸν πιθέσθαι παῖδ', ὅπως ἐστὶν κακὸς.
 Οὐδ' εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθείη γένος,
 Καὶ τὴν ἐν Ἰδῇ γραμμάτων πλήσειέ τις
 Πεύκην, ἐπεὶ μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι.

Χο. Αἴ· αἴ· κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν. 1270
 Οὐδ' ἔστι μοίρας τῷ χρεῶν τ' ἀπαλλαγὴ.

Θη. Μίσει μὲν ἀνδρὸς τῷ πεπονθότος τάδε,
 Λόγοισιν ἦσθην τοῖσδε· νῦν δ' αἰδέμενος
 Θεός τ', ἐκείνόν θ', ἔνεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμῷ,
 Οἷθ' ἠδομαι τοῖσδ', ἔτ' ἐπάχθομαι κακοῖς.

Αγ. Πῶς ἔν κομίζεις, ἢ τί χρὴ τὸν ἄθλιον 1276
 Δράσαντας ἡμᾶς, σῇ χαρίζεσθαι φρενί;
 Φρόντιζ· ἐμοῖς δὲ χρώμενος βελεύμασιν,
 Οὐκ ὦμὸς εἰς σὸν παῖδα δυσυχῶντ' ἔσθι.

Θη. Κομίζετ' αὐτὸν, ὡς ἰδὼν ἐν ὄμμασι 1280
 Τὸν τᾶμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χράναι λέχη,
 Λόγοις ἐλέγξω, δαιμόνων τε συμφοραῖς.

Χο. Σὺ τὰν θεῶν ἀκαμπτον φρένα
 Καὶ βροτῶν ἄγεις, Κύπρι· σὺν
 Δ' ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβαλὼν 1285

Ωκυτάτῳ πτερῶ·
 Ποτᾶται δ' ἐπὶ γαῖαν, εὐάχνητόν
 Θ' ἄλμυρόν ἐπὶ πόντον.
 Θέλγει δ' ἔρως, ὃ μαινομένα κραδίᾳ
 Πτανὸς ἐφορμάτει,
 Χρυσοφαῆς, φύσιν
 Ορεσκάων σκυλάκων,
 Πελαγίων θ', ὅσα τε γὰρ τρέφει.
 Τὰν ἄλιος αἰθόμενος δέρκεται,
 Ἄνδρας τε· συμπάντων δέ
 Βασιληίδα τιμᾶν, Κύπρι,
 Τῶνδε μόνᾳ κρατύνεις.

1290

1295

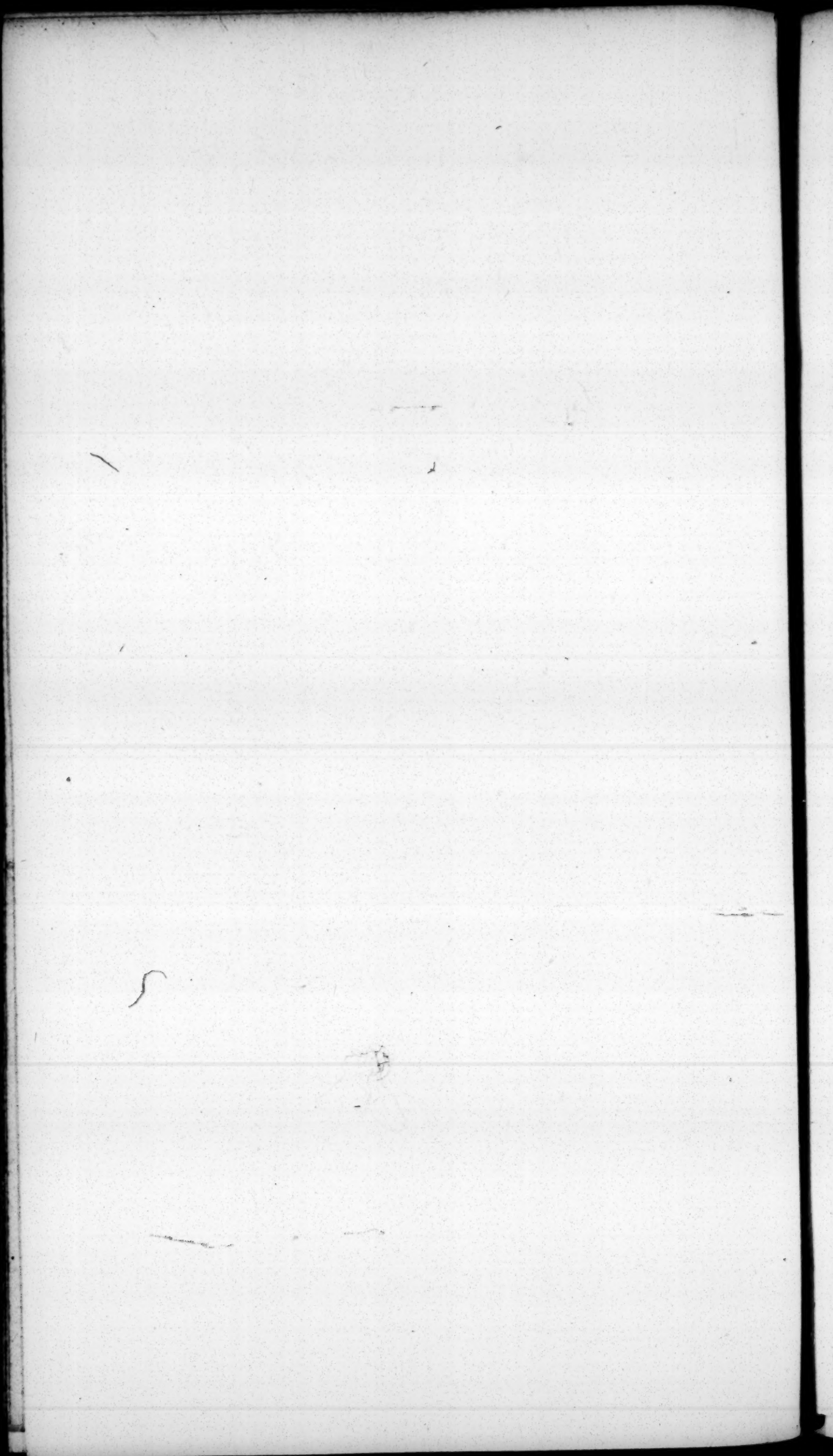
Ἀναπαιῖτοι.

Ἀρ. Σὲ τὸν εὐπαλρίδαν Αἰγέως κέλομαι
 Παῖδ' ἐπακῆσαι.
 Λητῆς δὲ κόρη σ' Ἀρτεμις αὐδᾶ.
 Θησεῦ, τί τάλας τοῖσδε συνήδη,
 Παῖδ' ἔχ' ὅσῳ σὸν ἀποκλείνας,
 Ψευδέσι μύθοις ἀλόχῃ πεισθεῖς
 Ἀφανῇ; Φανεράν δ' ἔσχες ἄταν.
 Πῶς ἔχ' ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις

1300

1305

Δέμας

Δέμας αἰσχυνθείς,

Ἡ πτηνὸς ἄνω μεταβάς βίαντον,

Πήμαλος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχεις;

Ὡς ἐν τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔσσι

Κτητὸν βιότῃ μέρος ἐστίν.

1310

Ἀκρὲ Θησεῦ, σῶν κακῶν καλᾶσασιν.

Καίτοι προκόψω γ' ἔδην, ἀλγυνῶ δέ σε.

Ἀλλ' εἰς τόδ' ἤλθον, παίδος ἐκδείξαι φρένα

Τῆ σὲ δικαίαν, ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνοι.

Καὶ σῆς γυναικὸς οἴτρον, ἢ τρόπον τινὰ 1315

Γενναιότηλα· τῆς γὰρ ἐχθίστης θεῶν

Ἡμῖν, ὅσαισι παρθένειος ἡδονή,

Δηχθεῖσα κένηροις, παίδος ἡράσθη σέθεν.

Γνώμη δὲ νικᾷν τὴν Κύπριν πειρωμένη,

Τροφῆ διώλετ' ἔχ' ἐκῆσα μηχαναῖς, 1320

Ἡ σὼ δὲ ὄρκων παιδὶ σημαίνει νόσον.

Ὅδ' ὥσπερ ἦν δίκαιον, ἔκ' ἐφείπεθ

Λόγοισι· ἔδ' αὖ πρὸς σέθεν κακόμενος,

Ὀρκων ἀφείλε πῖσιν, εὐσεβὲς γεγώς.

Ἡδ' εἰς ἔλεγχον μὴ πᾶσι φοβεμένη, 1325

Ψευδεῖς γραφαὶς ἔγραψε, καὶ διώλεσε

Δόλοισι σὸν παῖδ'· ἀλλ' ὁμῶς ἐπεισέ σε.

1309 F. "γ'.

Θη. Οἶ.

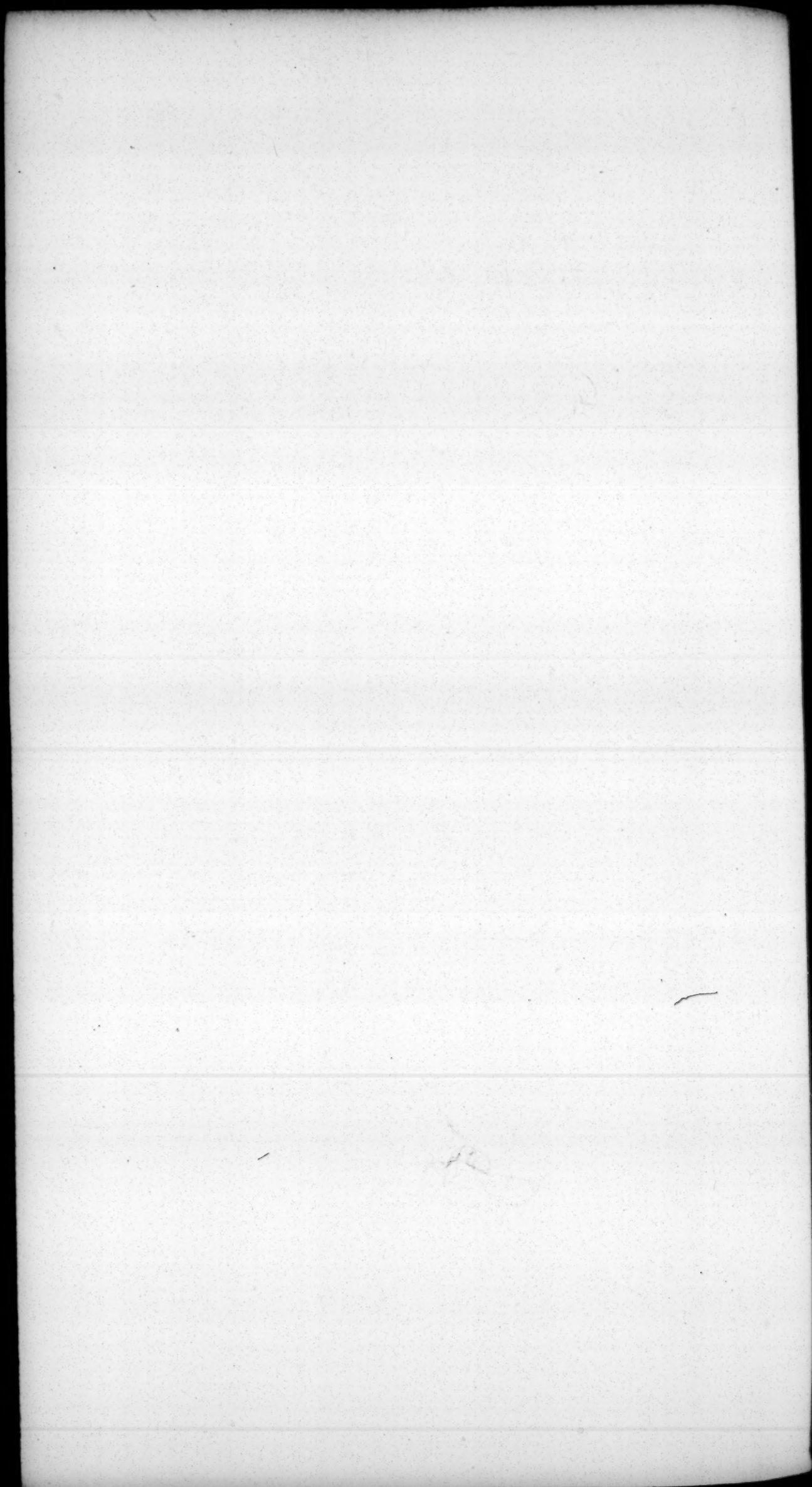
Θη. Οἶμοι.

Αρ. Δάκνει σε, Θησεῦ, μῦθος, ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος,
 Τὺνθενδ' αἰκίσας, ὥς ἂν οἰμώξης πλέον. 1330
 Ἀρ' οἶσθα πατρὸς τρεῖς ἀράς σαφεῖς ἔχων;
 Ὦν τὴν μίαν παρεῖλες, ὦ κάκιστε σὺ,
 Εἰς παῖδα τὸν σὸν, ἐξὸν εἰς ἐχθρόν τινα.
 Πατὴρ μὲν ἔν σοι πόντιος Φρονῶν καλῶς,
 Ἐδωκ' ὅσον περ χρῆν, ἐπέειπερ ἦνεσεν. 1335
 Σὺ δ' ἔν τ' ἐκείνῳ κἂν ἐμοὶ φαίνη κακός,
 Ὅς ἔτε πῖσιν, ἔτε μάντεων ὅπα
 Εμείνας, ἔδ' ἤλεγξας, ἐ χρόνῳ μακρῷ
 Σκέψιν γ' ἐνειμας, ἀλλὰ θᾶσσον ἢ σ' ἐχρῆν,
 Ἀράς ἀφῆκας παῖδι, καὶ καλέκλανε. 1340

Θη. Δέσποιν', ὀλοίμαν. Α. Δεῖν' ἐπραξας. ἀλλ'
 ὅμως

Ετ' ἐστὶ καὶ σοὶ τῶνδε συγγνώμης τυχεῖν.
 Κύπρις γὰρ ἠθέλ' ὥς τε γίγνεσθαι τάδε,
 Πληρῆσα θυμόν· θεοῖσι δ' ὥδ' ἔχει νόμος.
 Οὐδεὶς ἀπαντᾶν βέλειαι προθυμία 1345
 Τῇ τῷ θέλοντος, ἀλλ' ἀφισάμεσθ' αἰεί.
 Επεὶ σάφ' ἴσθι, Ζῆνα μὴ φοβεμένη
 Οὐκ ἂν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ἐγὼ,

Ως

Ως' ἄνδρα πάντων φίλτατον βροτῶν ἐμοὶ
 Θανεῖν ἔασαι· τὴν δὲ σὴν ἀμαρτίαν, 1350
 Τὸ μὴ εἶδέναι μὲν πρῶτον ἐκλύει κακῆς·
 Ἐπειτά δ' ἡ Θανῶσ' ἀνάλωσεν γυνή
 Λόγων ἐλέγχους, ὥς ἐ σὴν πείσαι φρένα.
 Μάλιστ' αὖ νῦν δὴ σοι τὰδ' ἔρρωγεν κακά,
 Λύπη δὲ καὶ μοῖ· τὸς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ 1355
 Θνήσκοντες ἔχαιρσι· τὸς γε μὴν κακῶς,
 Αὐτοῖς τέκνοισι καὶ δόμοις ἐξόλλυμεν.

Ἀναπαιῖτοι.

Χθ. Καὶ μὴν ὁ τάλας ὅδε δὴ σείχεται
 Σαρκας νεαρὰς
 Ξανθὸν τε κᾶρα διωλυμανθείς. 1360
 Ω πόνοσ οἴκων· οἶον ἐκράνθη
 Δίδυμον μελάρθοις.
 Πένθος θεόθεν καταληπτόν.

Ιππ. Αἴ· αἴ· αἴ· αἴ·
 Δύσηνος ἐγὼ πατρός ἐξ ἀδίκου 1365
 Χρησμοῖς ἀδικοῖς διελυμάνθη.
 Απόλωλα τάλας· οἶμοι· οἶμοι·
 Διὰ με κεφαλᾶς αἴσσωσ' ὀδύνη,

Κατά

Κατά δ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος·

Σχῆς, ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσω·

1370

Ε· ἔ

Ω συγνὸν ὄχημ' ἵππειον, ἐμῆς

Βόσκημα χερὸς,

Διά μ' ἔφθειρας, κατὰ τ' ἐκλείνας·

Φεῦ· Φεῦ· πρὸς θεῶν ἀτρέμας, δμῶες,

1375

Χρὸς ἐλκώδεις ἀπλῆσθε χερσίν·

Τίς ἐφέστηκεν δεξιὰ πλεуроῖς;

Πρόσφορά μ' αἵρετε· σύνηνα δ' ἔλκετε

Τὸν κακοδαίμονα, καὶ κατάραιον

Παῖρὸς ἀμπλακία. Ζεῦ, Ζεῦ, τὰδ' ὄρῳ;

Οδ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ, καὶ θεοσέπλῳ,

1381

Οδ' ὁ σωφροσύνη πάντας ὑπερέχων,

Πρῆπτον ἐς αἶδην σείχω, καλᾶκρας

Ολέσας βίον·

Μόχθεις δ' ἄλλως τῆς εὐσεβείας

1385

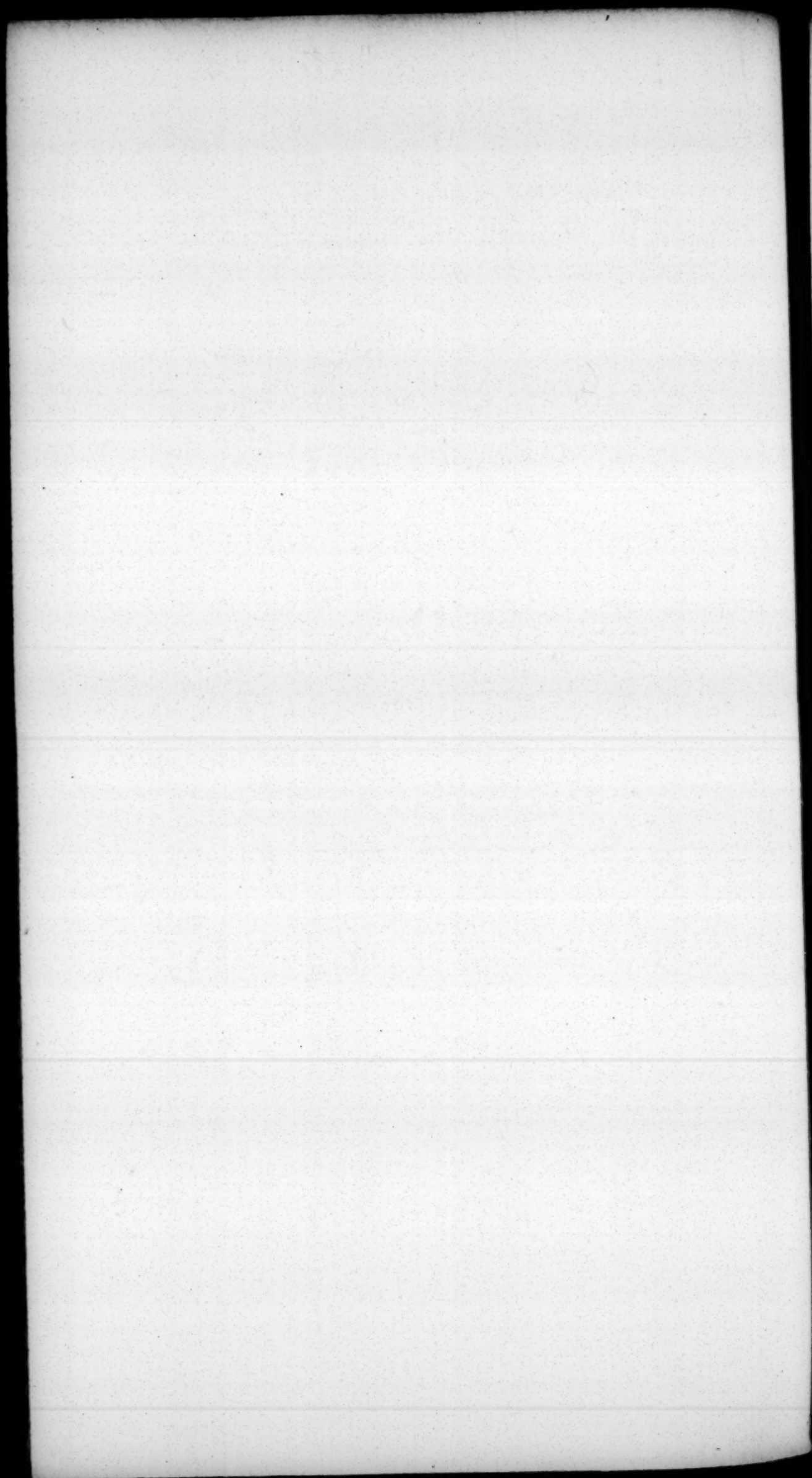
Ἐῖς ἀνθρώπους ἐπόνησα·

Αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·

Καὶ νῦν ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει.

Μέθετέ με τάλανα,

Καὶ

Καί μοι Θάνατος παῖαν ἔλθοι. 1390

Προσάπολλυτέ μ', ὅλλυτε τὸν δυσδαί-
μον· ἀμφιτόμῃ λόγχας ἔραμαι

Διαμοιρᾶσαι,

Διά τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίον.

Ὡ πατρός ἐμῆ δύστηνος ἀρά. 1395

Μιαιφόνων τε συγγόνων,

Παλαιῶν τε προγεννηόρων·

Ἐξορίζεται κακὸν, εἰδὲ μέλλει·

Εμόλε τ' ἐπ' ἐμὲ, τί ποιε, τὸν εἰδὲν

Οὐτ' ἐπαίτιον κακῶν; 1400

Ἰὼ μοι μοι· τί φῶ;

Πῶς δ' ἀπαλλάξω βιοτὰν

Εμὴν τῆδ' ἀναλγήτε πάθος;

Εἴθε με κοιμάσσειε τὸν δυσδαίμονα

Ἀδὲ μέλαινα, νύκτερός τ' ἀνάγκη. 1405

Αρ. Ὡ τλήμον, οἷα συμφορᾷ προσεζύγης;

Τό δ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν διώλεσεν.

Ιππ. Εα.

Ὡ θεῖον ὁδμῆς πνεῦμα· καὶ γὰρ ἐν κακοῖς

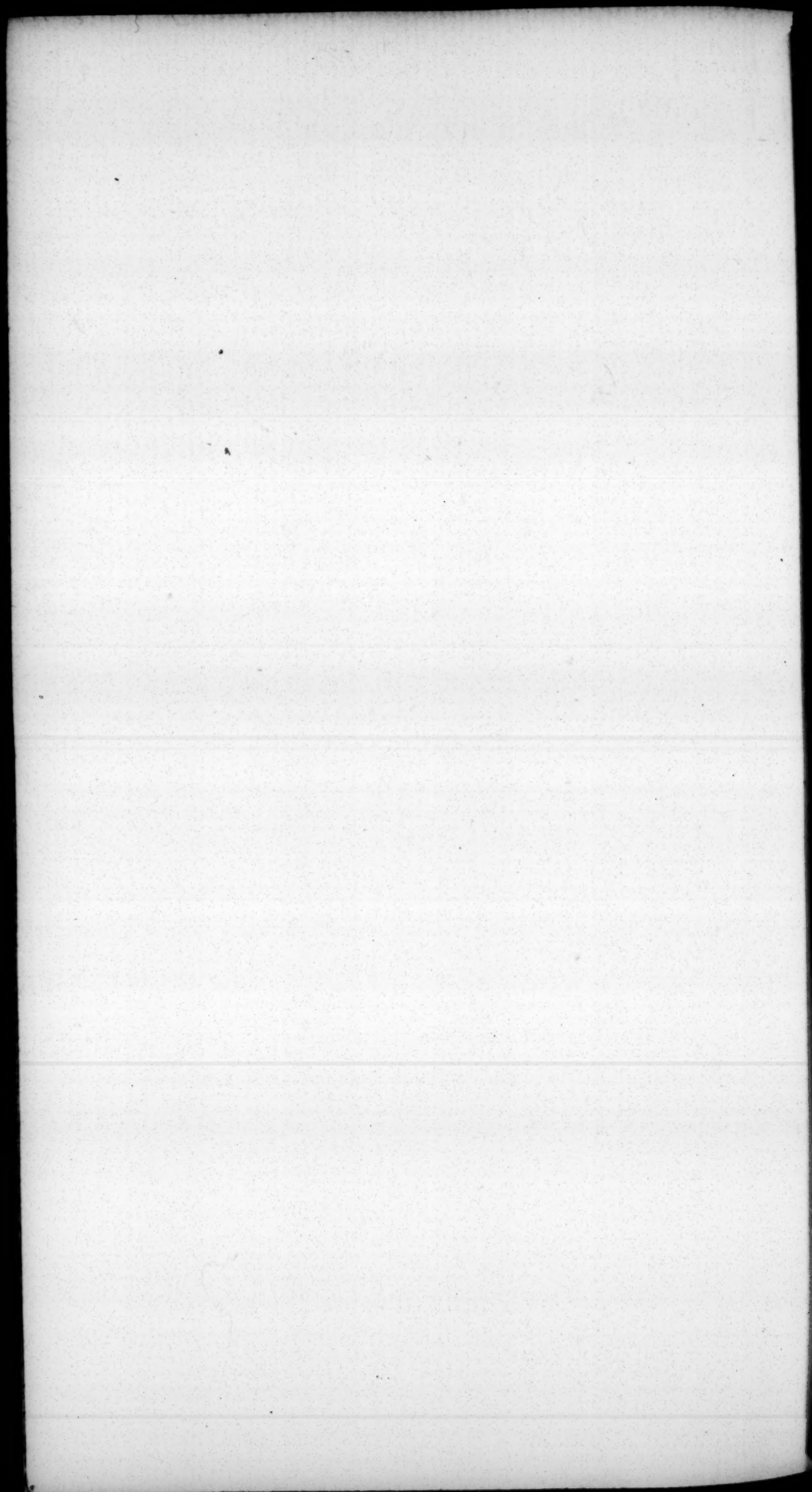
Ὦν, ἥσθόμην σε, καίνεκεφίσθην δέμας. 1410

Ες' ἐν τόποισι τοῖσδε γ' Ἀρβυμῖς θεά.

L

Αρ. Ὡ

- Αρ. Ω τλήμον, ἔσι σοί γε Φιλτάτη Θεῶν.
 Ιππ. Ορᾶς με, δέσποιν', ὡς ἔχω τὸν ἄθλιον;
 Αρ. Ορῶ· κατ' ὅσων δ' εἰς Θέμις βαλεῖν δάκρυ.
 Ιππ. Οὐκ ἔσι σοι κυναγὸς, εἴδ' ὑπὴρέτης. 1415
 Αρ. Οὐ δῆτ'· ἀτὰρ μοι προσφιλὴς γ' ἀπόλλυσται.
 Ιππ. Οὐδ' ἵππονώμας, εἴδ' ἀγαλμάτων φύλαξ.
 Αρ. Κύπρις γὰρ ἡ πανῆργος ᾧδ' ἐμήσατο.
 Ιππ. Ω μοι· φρονῶ δὴ δαίμον', ἥ μ' ἀπώλεσε.
 Αρ. Τιμὴς ἐμέμφθη, σωφρονέντι δ' ἤχθετο. 1420
 Ιππ. Τρεῖς ὄντας ἡμᾶς ᾤλεσεν μια Κύπρις.
 Αρ. Πατέρα τε, καὶ σέ, καὶ τρίτην ξυνάορον.
 Ιππ. Ω μῶξα τοῖνον καὶ πατρὸς δυσπραξίας.
 Αρ. Εξηπαλήθη δαίμονος βελεύμασιν.
 Ιππ. Ω δυσάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς, πάτερ, 1425
 Θη. Ολωλα, τέκνον· εἴδ' μοι χάρις βίε.
 Ιππ. Στένω σε μᾶλλον, ἢ μὲ, τῆς ἀμαρτίας.
 Θη. Εἰ γὰρ γενοίμαν, τέκνον, ἀντὶ σὲ νεκρός.
 Ιππ. Ω δῶρα πατρὸς σὲ Ποσειδῶνος πικρά.
 Θη. Ως μή ποτ' ἐλθεῖν ᾧφελ' εἰς τὸ μὸν σόμα. 1430
 Ιππ. Τί δ'; ἐκλανεσ' ἂν μ', ὡς τότε ἦσθ' ὠργισ-
 μένος.
 Θη. Δόξης γὰρ ἤμεν πρὸς Θεῶν ἐσφαλμένοι.
 Ιππ. Φῶ.

Ιππ. Φεῦ.

Εἴθ' ἦν ἀραῖον δαίμοσι βροτῶν γένος.
 Εασόν· εἰ γὰρ εἰδὲ γῆς ὑπὸ ζῶφον 1435
 Θεῶς ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ παροθυμίας
 Οργαὶ κάλασκήπησιν εἰς τὸ σὸν δέμας,
 Σῆς εὐσεβείας καὶ γαθῆς φρενὸς χάριν.
 Εγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χερὸς,
 Ος ἂν μάλισα φίλῳ κυρῇ βροτῶν, 1440
 Τόξοις ἀφύκτοις τοῖσδε τιμωρήσομαι.
 Σοὶ δ', ὦ ταλαίπωρ, ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν,
 Τιμὰς μεγίστας ἐν πόλει Τροϊζηνίᾳ
 Δώσω· κόραι γὰρ ἄζυγες γάμων πάρος
 Κόμας κερῶναι σοὶ δι' αἰῶνος μακρῶ, 1445
 Πένθη μέγιστα δακρύων καρπύμεναι.
 Αεὶ δὲ μεσοποιὸς εἰς σὲ παρθένων
 Εσαι μέριμνα, καὶ ἀνώνυμος πεσών
 Ερως ὁ Φαίδρας εἰς σὲ σιγηθήσεται.
 Σὺ δ', ὦ γεραιῶ τέκνον Αἰγέως, λάβε 1450
 Σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι, καὶ προσέλκυσαι.
 Λκων γὰρ ὥλεσάς νιν· ἀνθρώποισι δὲ,
 Θεῶν διδόντων, εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν.
 Καὶ σοὶ παραινῶ πατέρα μὴ συγεῖν σέθεν,

Ιππόλυτ' ἔχεις γὰρ μοῖραν, ἣ διεφθάρης 1455
 Καὶ χαῖρ'· ἐμοὶ γὰρ εἰ θέμις φθίξῃς ὄραν,
 Οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς.
 Οῤῥῳ δὲ σ' ἤδη τῷδε πλεονεξίον κακῶ.

Ιππ. Χαίρεσσα καὶ σὺ σεῖχε, παρθέν' ὀλβία.
 Μακρὰν δὲ λείπεις ῥαδίως ὀμιλίαν. 1460
 Λύω δὲ νεῖκος πατρὶ, χρηζέσης σέθεν.
 Καὶ γὰρ πάροιθε σοῖς ἐπειθόμην λόγοις.
 Αἶ· αἶ· κατ' ὅσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος.
 Λαβῶ πάτερ μὲ, καὶ καθόρθωσον δέμας.

Θη. Ωμοὶ τέκνον· τί δράς με τὸν δυσδαίμονα;

Ιππ. Ολωλα· καὶ δὴ νερτέρων ὄρῳ πύλας. 1466

Θη. Ἡ τὴν ἐμὴν ἀναγνον ἐκλιπὼν φρένα;

Ιππ. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῷδ' ἐλευθερῷ φόνε.

Θη. Τί φῆς; ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον;

Ιππ. Τὴν τοξόδαμνον Ἀρβειν μαρτύρομαι. 1470

Θη. Ω φίλῳ, ὥς γενναῖος ἐκφαίνει πατρί;

Ιππ. Ω χαῖρε καὶ σὺ, χαῖρε πολλά μοι, πάτερ.

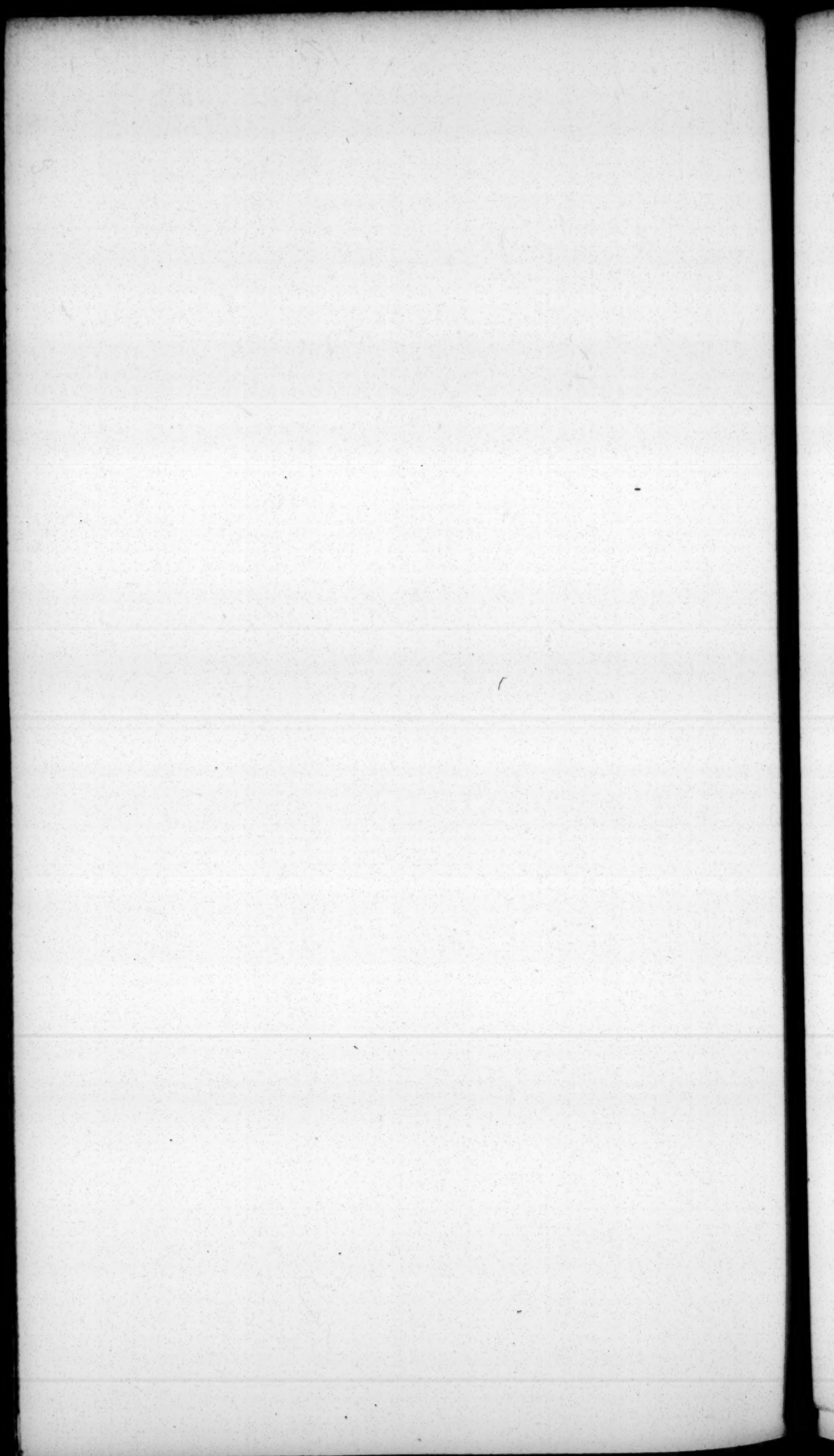
Θη. Ωμοὶ φρενὸς σῆς εὐσεβὲς τε, καὶ γαθῆς.

Ιππ. Τοιῶνδε παίδων γνησίων εὖχῃ τυχεῖν.

Θη. Μὴ νῦν προδῶς με τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει.

Ιππ. Κεκαρτέρηται τᾶμ' ὀλωλα γὰρ, πάτερ. 1476

Κρύψον

Κρύψον δέ με πρόσωπον ὡς τάχος πέπλοις.
 Θη. Ω κλεῖν' Αθηνῶν, Παλλάδος θ' ὀρίσμαια,
 Οἷς σερήσεσθ' ἀνδρός; ὦ τλήμων ἐγὼ,
 Ως πολλὰ, Κύπρι, σῶν κακῶν μεμνήσομαι.

Αναπαισοι.

Χο. Κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις 1481
 ἦλθεν ἀέλπῳς.
 Πολλῶν δακρύων ἔσαι τίτυλος.
 Τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοπενθεῖς
 Φῆμαι μᾶλλον καλέχουσιν. 1485

Τ Ε Λ Ο Σ.

SYLLABUS ABBREVIATIONUM
in notis sequentibus.

A. Liber MS. Bibliothecæ Regiæ Parisiensis No 2712.
Codex optimus et vetustissimus quem maximè secutus sum.

B. MS. ejusdem Bibliothecæ No. 2713. Vetustus et bonæ Notæ.

Cott. Cottoniani Variæ Lectiones.

D. MS. Bibliothecæ Reg. Paris. No. 2818.

E. MS. ejusdem Bibliothecæ No. 2888.

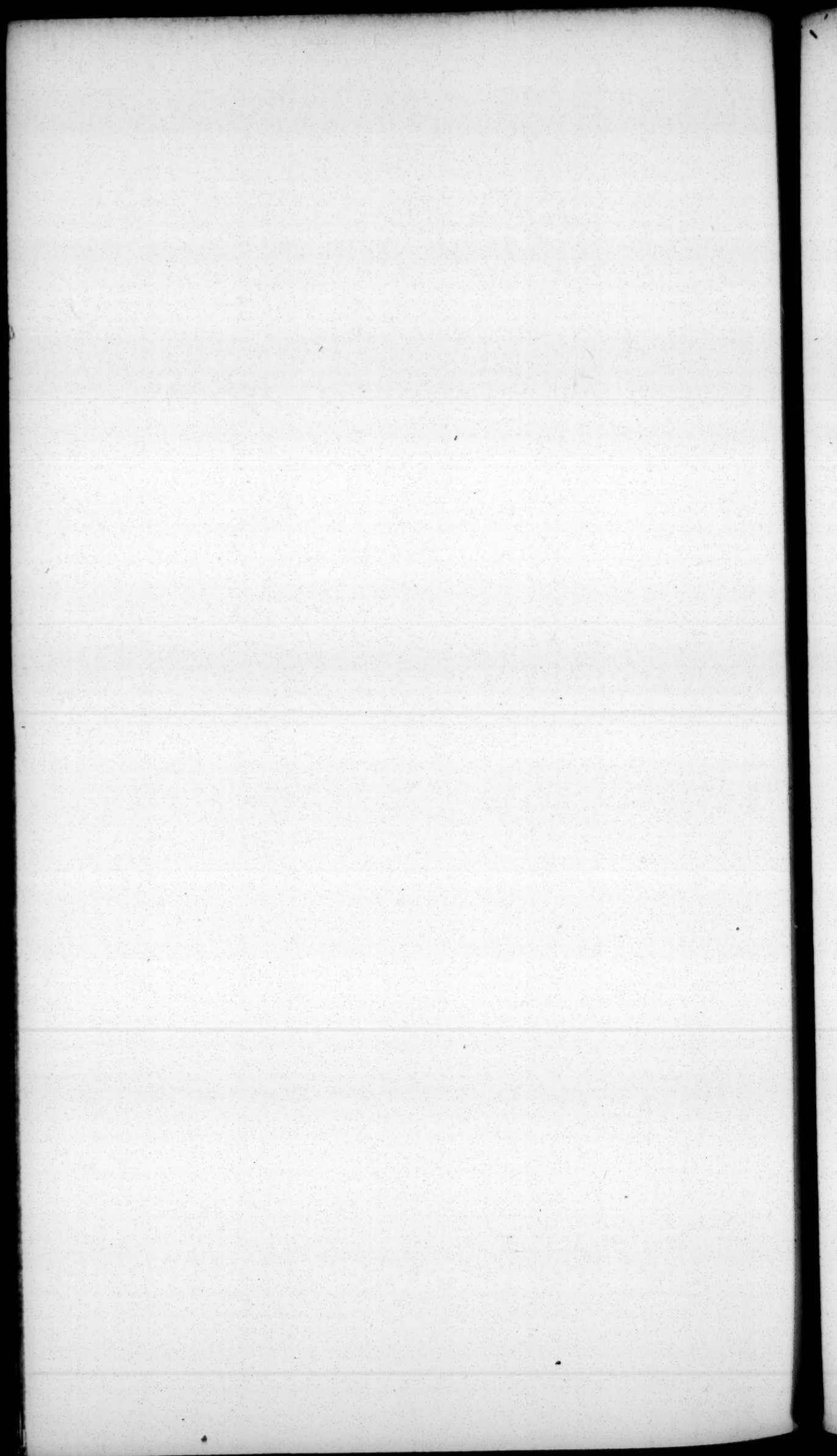
P. Liber impressus ejusdem Bibliothecæ, collatus cum MSo. usque ad finem Iphigeniæ posterioris. Primæ paginae Chr. Puteani nomen inscribitur.

Ed. Lasc. Editio vetus, literis majusculis Florentiæ impressa, et a Jano Lascari, ut fama fert, procurata.

Ald. Editio Aldina. 1503.

Fl. Editio Metus Literis majusculis Florentiæ impressa.

Reliquæ Editiones vel expressere Aldinam, vel ex conjecturâ immutavere.

NOTÆ

IN

HIPPOLYTUM.

LECTOREM, ad hujus fabulæ cognitionem festinanti, non inutile erit in limine præmonere Hippolyti mores, quales ab Euripide depinguntur, non cujusvis Juventis esse, sed ejus qui a natura sobrius et temperans, sanctissimè ut a Pittheo (v. 11.) educatus erat, deinde autem severissimæ Philosophiæ, nempe Orphicæ, se addixerat, planèque amore ejus et admiratione flagrabat: unde nonnunquam Virtutem ipsam, ultra quam satis est, sectari videtur. Quod eò minùs in Juvene mirandum est, quia experienciâ constat istam ætatem ad omne studium quo delectatur sive laudandum sit sive improbandum ardore et entusiasmo quodam ferri.

Erunt fortasse qui ex probrosâ Hippolyti in fœminas oratione, v. 621 et seq. feritatis eum et inhumanitatis arguant. Quos secum reputare oportet, quis animus, qui sensus debuerint esse hominis sanctissimè educati, virtutemque impensè colentis, cùm ad tam impurum impiumque facinus invitaretur. Nonne enim excusari debet, si quid tali occasione et a tali viro, iracundè intemperanterque profunditur?

Quæri potest, annon Fabula venustior fuisset, si Hippolytus non ut Philosophiæ cultor acerrimus, nec tam severis moribus, sed velut aliquis e Grege, depictus esset. Mihi sanè aliter videtur. Scopus fabulæ est Hippolyti infortuniis, falso adulterii crimine interempti, miseratione ciere. Major autem haud dubiè misratio est, quo magis Hippolytus ab illâ impuritatis labe et naturâ et vitæ instituto distabat.

1. πολλὴ κέκλημαι. Idem est quod πολλὸν κέκλημαι. καλῶς δὲ rectè dicitur vid. Supplic. v. 628. Electr. v. 566. Quod moneo, ne quis legendum putet κεκλησμαι ἀ κλήζω celebroy.

18. ἱξαιρεῖ. Sic Ion. v. 1063. καὶ συνεξαίρει δόμαν. Malè olim ἱξαιρεῖ.

19. προσπισών.

19. προσπισῶν. Memoratur Cyri τὸ σκυλακῶδες ἐν τῷ πᾶσι προσπίπτειν. *quod more catulorum omnibus properè accurreret.* Xenoph. Cyrop. Lib. I. Hinc προσπισῶν non ineptè interpretis *alacriter et propè se applicans.*

20. μὲν γ' ἔν ἐ. MSS. A, B, D, μὲν ἰὺν ἐ. Lib. P. μὲν ἔν ἐ. MS. E. et Lasc. τέτοις μὲν ἔν ἐ.

24. Similem Syntaxeos Enallagen vid. Phœniss. v. 296. Iph. in Taur. v. 703. Ion. v. 946. indicante Barnesio partim hic partim ad Phœniss. v. 296.

30. κατόψιον γῆς τῆςδε. Sensus est: *unde conspici possit hæc regio.*

31. ἱγκαθείσατο. Ita MSS. A, E, Cott. Lib. P. et Fl. ut emendaverat Dawesius p. 60. vid. ipso citante Pind. Pyth. IV. v. 363. Ed. Ald. ἱγκαθείσατο. Rectè porro statuit Valckenaerius V. Cl. ἱγκαθείσατο dativum vel subjectum vel subauditum postulare. An legendum, ναόν Κυπρίδος καθείσατο. Tale templum in Acropoli revera extitisse graves sunt, Valckenaerio jam citati, Auctores Diod. Sic. Lib. IV. c. 62. Asclepiades apud Scholiasten Homeri ad Odysf. λ. 320. De Cupidinis simulacro non item constat.

33. ὀνόμαζεν. Optimè Valckenaerius in literis ante aliquot annos ad me datis ὀνομάσουσιν. vid. Iph. in Taur. v. 1457. Nec malè Jortinus: "Phædra amorem suum studiosè celabat." Itaque puto legendum ὀνομάσουσιν. τὸ λοιπὸν videtur postulare verbum futuri temporis. Sic Med. 1394. Androm. 1262. Iphig. Taur. 1469. Rhœf. 971. Cyclop. 709. Helen. 1694. Herc. F. 1333.

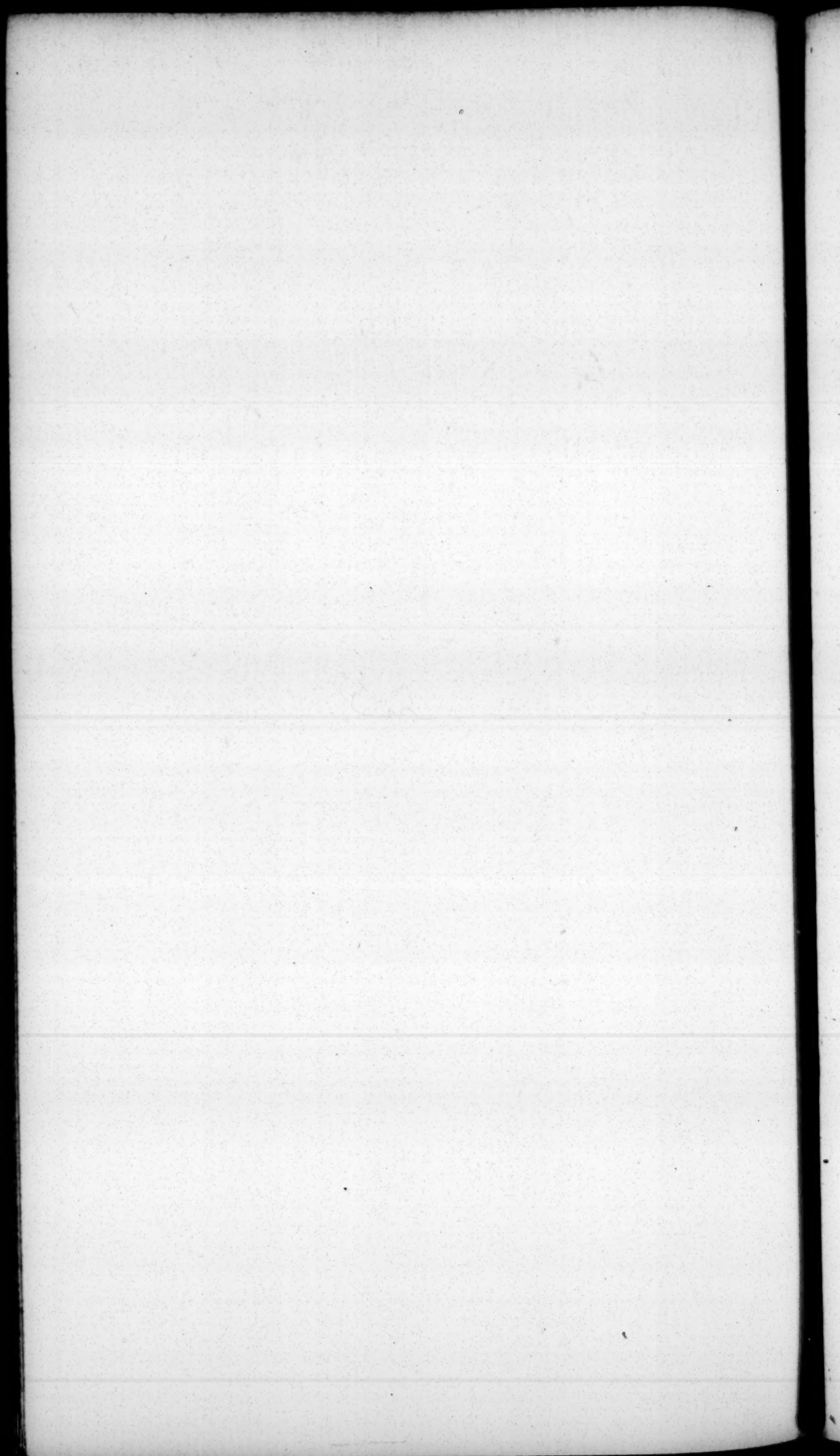
34. λείπει. Ita MSS. A, B, D, et Cott. ut emendaverat etiam Pierseus. Cæteri cum Ed. Lasc. λίποι. Vulgò λίπει.

35. αἵματος Παλλαντιδῶν. Historiæ meminit Pausanias p. 20. l. 2. Ed. Sylburg.

38. κακπεπληγμένη. MS. Cott. καμπεπληγμένη. Vulgatam firmat Med. v. 8. et Antiopæ fragm. v. 87. Nec malim καὶ πεπληγμένη, quod de Phædrâ, vel incipiente ejus amore, dici potuisset.

43. πολεμίον πεφυκότα. MSS. A, B, D. πολέμιον νεανίαν.

48. κακόν.

48. καλὸν. MS. E. Lib. P. et Lasc. καλὸν, ut emendandum censet Marklandus. Mihi vulgata potior videtur. Si καλὸν recipitur, delendæ erunt voces μὴ ἔ. Alioqui dicet Venus, se Phædræ decus non majoris facere, quàm Hippolytum inultum relinquere: quod admodum ineptum est. Deinde, cùm propriè dicantur προτιμᾶσθαι quæ bona sunt, habet quiddam exquisitioris elegantiae contrarius verbi usus sc. cùm προτιμᾶσθαι dicuntur mala. vid. Æsch. Agam. v. 1424. Eumenid. v. 643 et 744. Aristoph. Ran. p. 155. Nostrium Alcestitid. v. 774.

49. τὸ μὴ ἔ. Lib. P. et Lasc. τὸ μὴ ἔ.

53. τόπον. Ita MSS. A, B. Cott. Lib. P. et Lasc. Cæteri δόμων. Utrumque agnoscit Scholiastes. Scenam fabulæ extra domum esse patet ex v. 172 et 180.

57. τὴ. Ita MS. E, Lib. P. et Fl. Cæteri, ut vulgò M.

58. Grex Servorum, qui hîc Hippolytum comitatur, non est Chorus, qui dicitur, Fabulæ. Is enim ex Fœminis Trœzeniis constat, ut videbimus infra v. 121. et seq. Neque rectè fecerunt, qui his, venatoribus dico, nomen chori tribuerunt: Scenam enim, ni fallor, calcabant, cùm Chorus in proscenio semper constitutus esset.

Docet Scholiastes, hujus hymni initium, quod in vulgatis ab Hippolyto enunciatur, servis ejus olim attributum esse. Defendi id potest ex Phœniss. v. 1388. Sed alterum, meo judicio, æquè commodum est, unde non dubitavi retinere.

60. Deest Ἄρτεμιν in MS. A. et Lasc.

64. Deest χαῖρέ μοι in MSS. A, B, D, E, et Lasc.

67. Ita cum Editis plerisque MSS. D, E. In Ed. Lasc. erat ἂ μέγαν κατ' ἔρανὸν ναῖεις, cui in ultimâ voce consentiunt MSS. A, B, et Lib. P. Verum puto καίεις, nam in vulgatâ invenusta Personarum conversio est. Verè judicat Valckenaerius V. Cl. minùs commodè cum αὐλὰν epithetum εὐπατέρειαν conjungi. Unde emendat:

Ἄ μέγαν κατ' ἔρανὸν
Ναῖεις εὐπατέρειά γ' αὐλὰν
Ζαῖδες, πολύχρυσος οἶκος.

M

Mihi

Mihi præstare videbatur: εὐπατέρεια φυλαὶ vel εὐπατέρεια φυλὰ reliquis, ut vulgantur, manentibus.

70. Hippolyti ῥήσις non a v. 73. inchoatur in MSS. A, B, D. Vulgatam retineo quia res in æquilibrio esse videtur. Cum eâ faciunt MS. E, et Lib. P.

73. Ex his versibus nascitur Titulus Tragediæ Ἰππόλυτος Στεφανήφορος, quem, Latine citatum, sæpe legimus *Hippolytus Coronatus*: dubito an rectè et verè; hoc saltem loco. Nam coronam hanc non in capite *gestasse*, sed in manibus *tulisse* videtur Hippolytus, quam vel impositurus erat *statuæ* (v. 116.) Dianæ, vel certè Numini ejus dedicaturus: dicit enim v. 81. χρυσίας κόμης Ἀναδῆμα δίδαι. Proinde non *coronatus* sed *coronam ferens* Hippolytus videtur, scil. Dianæ; ut illa apud Ovidium *Metam. IX, 336.*

Venerat huc Dryope—

—Nymphis LATURA CORONAM.

Markland.

Hunc morem tangit Noster infra v. 1152. Tibullus *Lib. I. Eleg. L v. 17.*

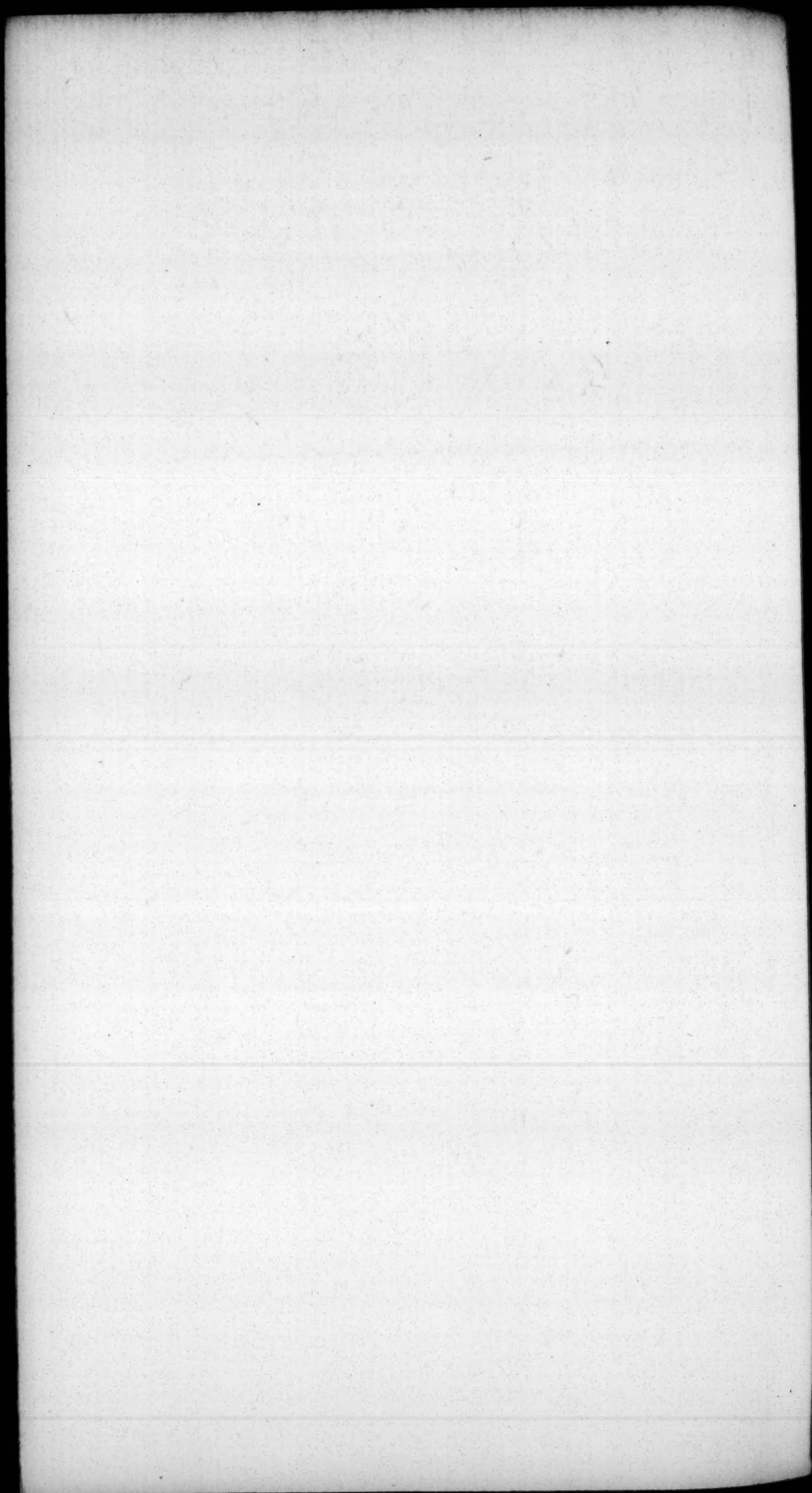
76. Religio erat Veteribus prata Diis consecrata falce tondere. Unde Stratonicus in *Antholog. H. Steph. p. 419.* Πανὶ τέμενός dedicans:

Βόσκει δ', ἔφη, χαίρων τὰ σὰ ποίμνια, καὶ σέο χάριν
Δέρκεο, τῇν χάλκῳ μνηκίτι τεμνομένην.

Inde et Hesychius: ἀδρέπανον, ἄδρεπλον, θεοῖς ἀνακειμένον. Σοφοκλῆς. An et huc pertinet ἀτόμος λείμων? *Trachin. 203.*

78. Pro Αἰδῶς Viri Eruditi magno consensu reponunt Ἔως. Ego persuaderè mihi nequeo rorem aerium, quo terras humectat Lucifer, ποταμίαν δρόσον a Poetâ vocatum esse. Nec juvat Homerus, *auram frigidam a fluviiis matutino tempore spirare* docens. *Odyss. E. 469.* Quis enim a tali Aurâ hortos aut prata, ali, foveri, nutriri dixit? Nihil igitur Auroræ aut Lucifero cum rore fluviali. Si quæris, cur Aquæ potissimum fluvialis mentio hic facta sit; respondeo, ad laudem prati hujus imprimis facere, quod talibus Aquis, quippe omnium maximè perennibus, irrigari solitum sit, neque adeo

in

in siccitatis periculum venire potuerit. Deinde si τέμενος Dianæ, quod puto, depingere voluit, nescio annon religio fuerit Deorum lucos et agros ullo alio aquæ genere rigare; quandoquidem Plato studiosè præcipit ad lucos Deorum deducendos esse rivos. de Legibus Lib. IV. p. 861. Ed. Ficin. Constat certè Aquam fluvialem, ut reliquis omnibus, si marinam excipias, sanctiorem, in lustrationibus præcipuè adhibitam, vid. Alcest. 157. Nostri Electr. 799. Soph. Oed. Tyr. 1250. Ovid. Fast. II. 46. Causam hujus moris non ineptam fugerit Aristides Orat. in Neptun. quòd nempe θεῖας πηγὰς καὶ ποτάμους ἐνόμιζον οἱ παῖδες — καὶ ἔτι γε νάματα.

Quomodo vero Αἰδὼς pratum hoc ἐκῆπευε? An αἰδὼς interpretabimur *Religio cultorum*, quibus semper cura erat aquæ fluminæ derivatione arborum graminisque virori prospicere? In eâ olim sententiâ fui. Nunc Euripidem scripsisse puto non Αἰδὼς sed Ναιὰς.

Ναιὰς δὲ ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις.

Irrigandi prati, quod Dianæ consecratum erat, cui aptiùs officium deleges quàm Naiadi, fluviorum et fontium Deæ, cui et vinculum quoddam consuetudinis cum Dianâ intercessit, siquidem Ovidius de Salmacide non dubitat dicere Metam. IV. 304?

Solaque Naiadum celeri non nota Diana.

80. εἰληχεν. Annotatur in libro Scaligeri εἰληχον, quod Barneſius illo, ut videtur, auctore in contextum admisit. Si exemplum attulissent verbi εἰλήχω, valde probarem. Imò ne nunc quidem improbo, cum εἰλήχω eâdem Analogiâ ab εἰλήχα fluat, quâ ἐςέχω ab ἔσηκα et κεκλήγω a κέκληγα.

ibid. τὰ πάντ' ἄει. MSS. A, B. τὰ πάνθ' ὅμως. MS. D. ὅμῃ.

81. δρέπασθαι. MS. B. in margine γρ. ἔπασθαι.

86. αὐδὴν. Ita MSS. A, D, E, Lib. P. et Lasc. Cæteri αὐδῆς.

87. ἡρέξάμην. Exc. Flor. ἡυξάμην.

88. Sensus est: *Rex, nam Dominus quidem nemo præter Deos vocandus est.* Significat Auctor non tantum esse naturâ inter Homines discrimen, ut alius ab alio Dominus vocari

debeat. * *Αἰαντες* autem audire solebant præter Reges etiam Regum cognati. vid. Soph. Oed. Tyr. v. 85. et Isocratem in Euagorâ.

100. Furia a Græcis per Euphemismum *σίμναι διαί* dictæ sunt. vid. Hesychium in *Σίμναι διαί*. Atque huc fortasse respicit Hippolyti monitio: *cave, ne quid inconsultum dicas*. Furias enim nominare nefas erat. Orest. v. 409.

106. *νυκτὶ θαυμασὸς* est *qui colitur noctu*; quæ significatio verbi *θαυμάζειν* in his fabulis sæpissimè occurrit. Markland. Exempla vide Electr. v. 522. Med. v. 1153.

115. Non absurdum foret legere, ut emendavit Nobilis quidam Amicus meus:

τὸς νέος γὰρ ἔμμητιον

Φρονέοντας ἔτως————

Sed cum sic relinquatur clausula obscura ὡς πρέπει δέλοις λέγειν, malim hoc modo:

τὸς νέος γὰρ ἔμμητιον

Φρονέοντας ἔ τὼς ὡς πρέπει δέλοις λέγειν.

ἔ τὼς, *non ita*, i. e. non eo modo sentientes, quem servo dicere decorum esset, vel, eo modo sentientes, quem servus vero nomine appellare non debet. τὼς pro ἔτως etiam Lexicæ agnoscunt.

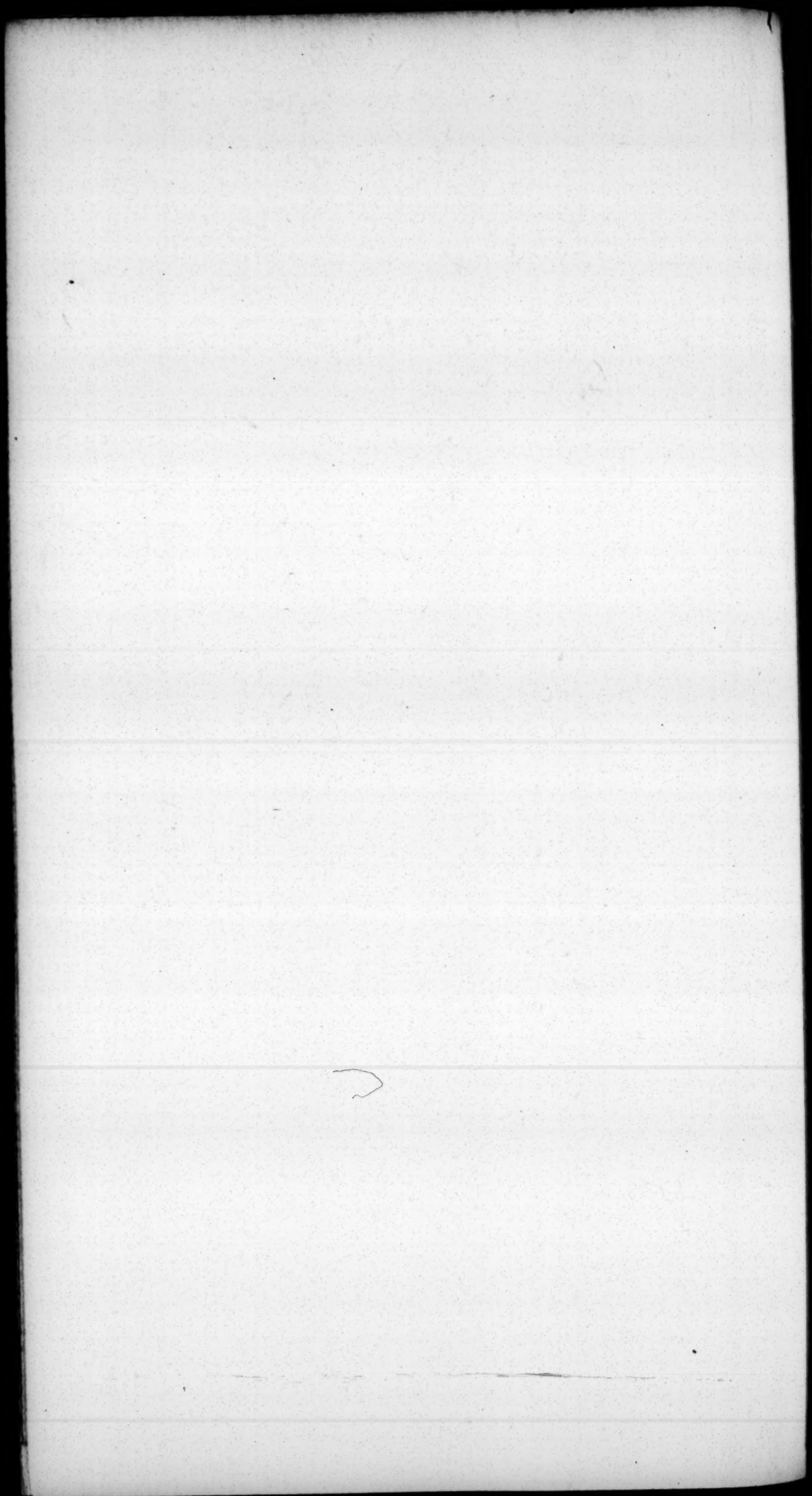
116. *προσευξόμεθα*. Ita Exc. Flor. Ed. Ald. et reliqui MSS. *προσευχόμεθα*.

118. MSo A debetur σ', quod pro vulgato γ' reposui. Utrumque omittunt B et Lib. P. Porro pro *ἔστονον* MSS. A, B, D, *εὐτονον*.

119. *τέτῃ*. Ed. Lasc. et MSS. E, G. *τέτων*.

121. Quæritur, utrum genitivus *ὠκεάνη* ab ὕδωρ an a *πίτρα* regatur. Mihi prior ratio placet, tum quia ὕδωρ *ῥάξασα*, cum ab *ὠκεάνη* distrahitur, frigidiusculum fit: tum quia nulla omnino causa est cur rupem in viciniâ Trœzenis sitam *ὠκεάνη πίτραν* vocatam fuisse credamus, nisi forte Oceani nomine mare Ægæum aliquando insignitum fuerit, quod nondum comperi factum esse.

Supereft.

Supereſt ut quæramus, quid ſignificare debeat ὠκεῖαν ὕδωρ. Aquam marinam minimè hîc convenire, utpote veſtibus lavandis ineptam, jam olim ex Plutarcho (Sympoſ. Probl. Lib. I. c. 9.) animadvertiſſe debui. An igitur cum Homerus auctor ſit, fontes omnes ab Oceano originem trahere, poeta per ὠκεῖαν ὕδωρ nihil aliud quam *aquam fontanâ* intellexit, eâque phraſi adhibitâ ſignificare voluit, parum vel nihil hunc fontem aquis cœleſtibus debere? Sic certè interpretatur unus ex Scholiaſtis, cui non invitus accedo.

125. τόθι. Ita MSS. D, E, et Ed. Laſc. Cæteri ὅθι, quod retinet Valckenaerius.

ibid. πορφύρεα φάρια. Hæc cum a Regibus et Magnatibus ferè geſtat ſunt, dignitatis aliquid inde narrationi accedit, facile alioqui faſtidium creaturæ. Confer Helen. v. 181.

128. ἐπὶ νῶτα πέτρας ἐθαλίη. Videtur hoc ad purpuratum maximè veſtium lotionem pertinere. Pollux. Lib. I. ſect. 42. χαίρει δὲ ἡλὶς ὁμιλεῖα τῆς πορφύρας ἢ βάφης. vide et Helen. v. 181, 2.

129. ὅθεν μοι. Metrum poſtulare videtur ἐνθεν ἄμιν.

130. πρῶτα. Scholiaſtes, πρῶτον.

ibid. διſποῖναι. MS. A, διſποίνας.

141. ἔνθιος. i. e. morbo a Diis immiſſo laborans. De hiſ Vêterum Superſtitionibus legi poteſt initium libri περὶ ἱερῶν νόσων inter opera Hippocratis. Vide et Med. v. 1172.

146. Δίκτυναν. Cretenſium propriè numen erat, cui apud cæteros Græcos reſpondet Diana. vid. Palæphat. Incred. c. 31. Diodor. Sic. Lib. 5. c. 76.

148. Locus perquam impeditus ſic mihi reſtitui poſſe videtur:

Φοιτᾷ γὰρ καὶ διὰ λίμνας,
Χέρσον δ' —

Vadit enim huc et illuc per maria et per terram. λίμνας accusativo plurali a λίμνη mare: de quo uſu vocis vide ad Hec. 446. Troad. 446. χέρσον conſtanter ſervant MSS. neque opus cum Scaligero emendare χέρσα. Hactenus terram et maria nominare contentus, ſpecialiter jam loca designat, et propemodum

dum etiam depingit, in quibus versari solita sit Dea. Lego utique

— ὑπὲρ ξυλόχους,
Δίαις τ' ἐν νοτίαις ἄλμας.

Per saltus, et in vorticibus humidis Sali, ὑπὲρ ξυλόχους, ut ὑπὲρ ἀγρίαν ὕλαν. Soph. Oed. Tyr. 485.

150. δίαις ἰνοτίαις. Ita MSS. A, B, D. Ed. Ald. δίαισι νοτίας. Ed. Lasc. δίαισιν νοτίας.

151. ἢ πόσιν. Metro satisfeceris, legendo Πόσιν ἢ.

153. ποιμαίνει. Ita olim scriptum fuisse rectè ex Scholiastæ interpretatione colligit Canterus. Eadem metaphora est, quā βηκολεῖσθαι pro ἀπατᾶσθαι dicunt Græci. Vide Hesychium in βηκολέμαι, βηκολυμένας, βηκολῦντες, βηκολῶν.

154. Regitur τῶν λεχίων a κρυπῖᾳ, tanquam esset κρυφὰ τῶν σῶν λεχίων. Quippe suspicio Chori in Theseum cadit, non in Phædrum; eum cum pellice consuevisse, non Phædrum cum adultero.

157. Legendum cum Heathio Λιμένα τόνδ', et in Strophâ metri causa ἀνιέροις.

160. δέδεται. MS. A, aliam lectionem agnoscit, nempe δέ-
δοσαι. Porro in MSo B. ita scribitur εὐναία δέδεται ψυχᾷ fu-
perscripto ψυχάν, in D. εὐναίῳ δέδεται ψυχάν.

161. δυστρόπῳ. Lib. P. et Ed. Lasc. δυστρόφῳ; sed placet vulgata, ut magis metaphorica.

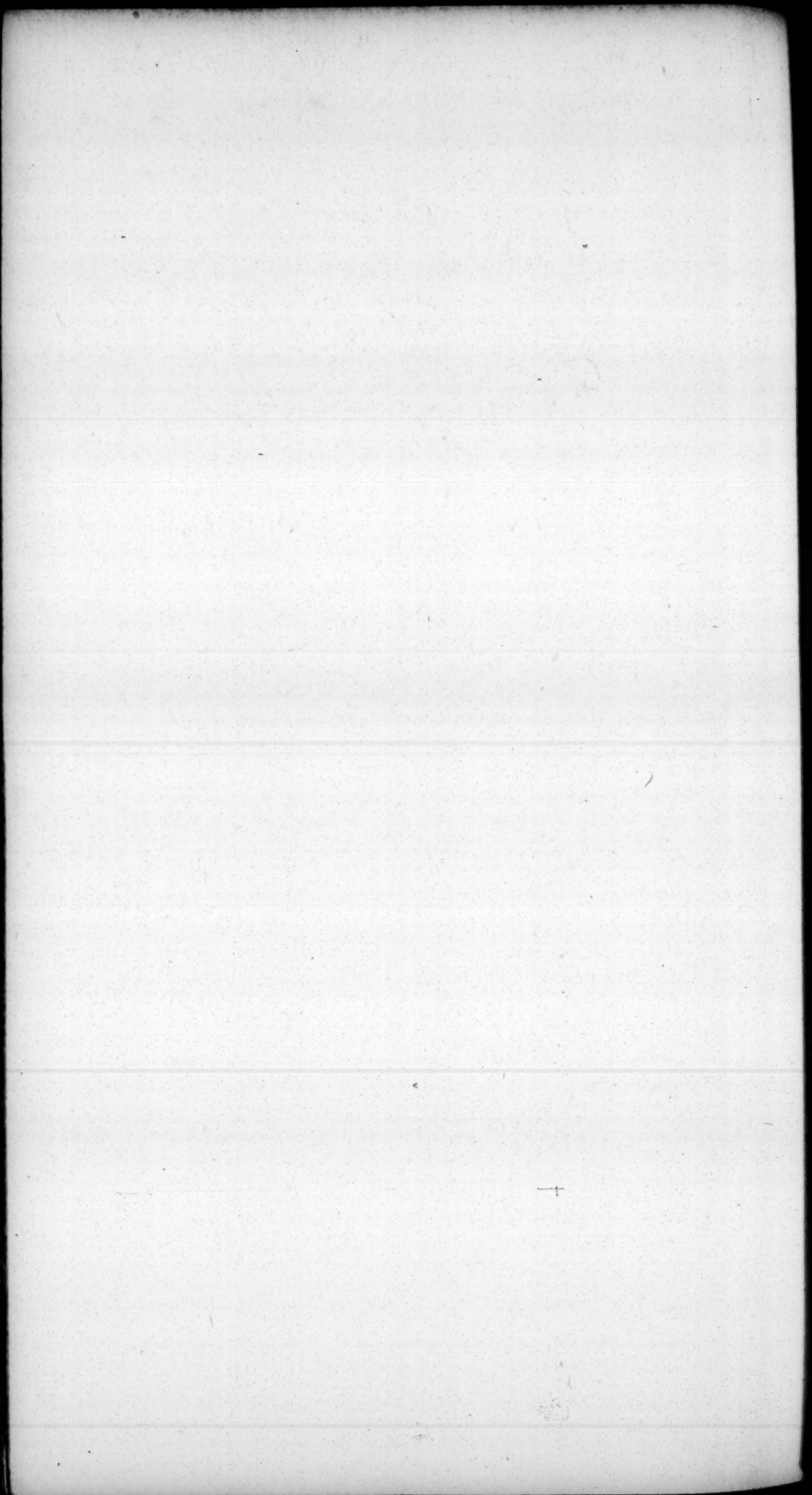
164. ἀφροσύνας. Virgines depravationi mentis obnoxias esse testatur Hippocrates in tractatulo περὶ παρθενίων. Quod et mulieribus quoque non rarò accidit menstruis vel lochiis subsistentibus. Atque huc quidem respexisse puto Aucto-
rem. Nonnulli olim, teste Scholiaste, δυσφροσύνας legerunt. Marklandus dubitat, an non legendum sit ἀφροσύνας.

173. αὐξάνεται. Ita Parisiens. omn. F. et Ed. Lasc. ut Canterus quoque emendaverat. Vulgò αὐξεται.

187. συνάπτεται. Pro συνάπτεται. Sic συνάπτεται Æschyl. Perf. 888.

193. ἀμπίσχων. Ita MSS. A, D, Fl, et Ed. Lasc. Vulgò ἀμπισχόν.

195. Agnoscitur

196. Agnoscitur alia lectio cū in MSS. tūm in Ed. Lasc. nempe ταῦθ' ὅτι, pro τῷδ' ὅτι.

197. ἐκ ἀπόδειξις. Conjunctim accipienda sunt, quasi esset κάλυψιν.

199. αἴρειται. Ita Parisiens. omn. Ed. Lasc. et Schol. Vulgò ἄραται.

200. φίλαι. Exc. Flor. φίλων.

202. μοι. Ita Lib. P. et Lasc. Vulgò μῦ.

203. ὦμοις. Ita MSS. omn. et Ed. Lasc. Vulgò οἶμοις, quod fortasse non deterius.

206. μετὰ θ' ἡσυχίας. Ita MSS. Paris. et Ed. Lasc. ut jam Barnesius, Scaligero auctore. Vulgò μεθ' ἡσυχίας.

211. πόμ' ἀρυσάιμαν. Marklandus propter metrum πώμ', Sed ἀρύομαι antepenultimam ancipitem habet. Statyll. Flaccus Antholog. H. Steph. p. 88.

α. Σιγήσας ἀρύσαι. β. τίνος ἔνεκα; α. μήκετ' ἀρύε. Apud Nonnum quoque pluribus in locis productam inveni.

216. μαρίας ἑποχόν. i. e. μάρινον. Non dissimilis apud Sophoclem vocis ἐπιβαίνειν usus est: Oed. Colon. v. 180.

ἐν δὲ εὐσεβείας

ἐπιβαίνοντες, τὸ μὲν εἰπόμεν—

Vide Eustath. in Homer. p. 210 Ed. Rom.

220, 1. Mutandæ sunt sedes horum Anapæstorum et scribendum:

πρὸς θεῶν, ἔραμαι κυσὶ θυῶξαι
βαλίσαις ἐλάφοις ἐγχριπτομένα
καὶ παρὰ—

Vide Plutarch. de Adulat. et Amic. discrim. p. 52. B. Ed. Xyland. Markland. Meo judicio, parū interest.

223. ὄρπαν'. Dativi est et in constructione ἐπίλογχον sequitur. λόγχη, unde ἐπίλογχον, propriè cuspis est. Xenophon εἶχον δὲ καὶ δόρυ ὡς πεντεκαίδεκα πηχῶν μίαν λόγχην ἔχον. p. 338. vid. et p. 352. Ed. Par. Sensus est: *gestans in manu telum (vel cuspidem) Thessalum hastili infixum.*

226. μελέτης MS. A. μελέτη. Lego τὴν κυνηγεσίαν δαὶ σοὶ μελέτης; ubi δαὶ *quæso* valet ut Hecub. v. 1256. Helen. v. 1266.

1266.. Constructionem tuetur Homerus Iliad φ'. v. 360. τὴ μοι ἱρίδος ναὶ ἀρώγης; In quo videtur Ellipsis esse vocis προσήκειν. Xenophon; ἐδὲ ὡς ἡμῖν προσήκει οὔτε πλεημόνης πάτερ, ἔτε μήθης. p. 97.

230. δίσποιν' ἀλίας. Ita MSS. A, Cott. Flor. Ed. Lasc. δίσποιν' ἀδίας. ἄλια λίμνη potest esse simpliciter pelegus ut Hom. Odyss. γ'. v. 1. Troad. v. 446. Videndum tamen annon locum respiciat de quo sic Pausanias in descriptione Troezenis: ἔτος τῇ Σαρωνίδι τὸ ἱερὸν Ἀρτεμίδι ὑποδομῆσιν ἐπὶ θαλάσῃ τελευτῶδει, καὶ ἐπιπολῆς μᾶλλον, ὥς καὶ Φοιβαία λίμνη διὰ τῆτο ἐκαλεῖτο. et paullò post; ἐκπέσοιτα δὲ τὸν νέκρον κατὰ τὴν Φοιβαίαν λίμνην εἰς τὸ ἄλσος τῆς Ἀρτεμίδος, ἔκτος τῇ ἱερῇ περιβόλῃ θάπτουσι, ταὶ λίμνην ἀπὸ τῆς Σαρωνίδας τὴν ταύτην θαλάσσαν καλεῖσι ἀντὶ Φοιβαίας p. 73. Ed. Sylb. Vulgò δίσποινα θίας.

233. De Venetis vide præter Scholiasten, Homerum Il. β'. v. 852. Strabon. p. 543. C, D. Ed. Casaub.

Ibid. δαμαλιζομένα. Ita MS. E, Lib. P. et Ed. Lasc. Vulgò δαμαζομένα. Exc. Flor. θανμαζομένα.

234. παράφρον. Legendum cum Valckenaerio παράφρον γ'.

238. Opinio Veterum erat, omnes mentis depravationes a Diis originem habere, sed pro ratione insultus alios aliis auctores esse. Vide Librum περὶ ἱερῆς νέσε. Verum cum Phædra partim venationis studio teneretur, partim in gymnasio litorali versari cuperet, incertum esse dicit Nutrix, dignumque quod divinatione quæretur, a quo potissimum Deorum ipsi immissa esset insania.

239. ὅσις σε. Ita MS. E; Lib. P. et Ed. Lasc. quod verum esse ex Notâ præcedenti patebit. MS. A, ὅσις τε. MS. D. τίς σε. Vulgò ὡς τίς σε.

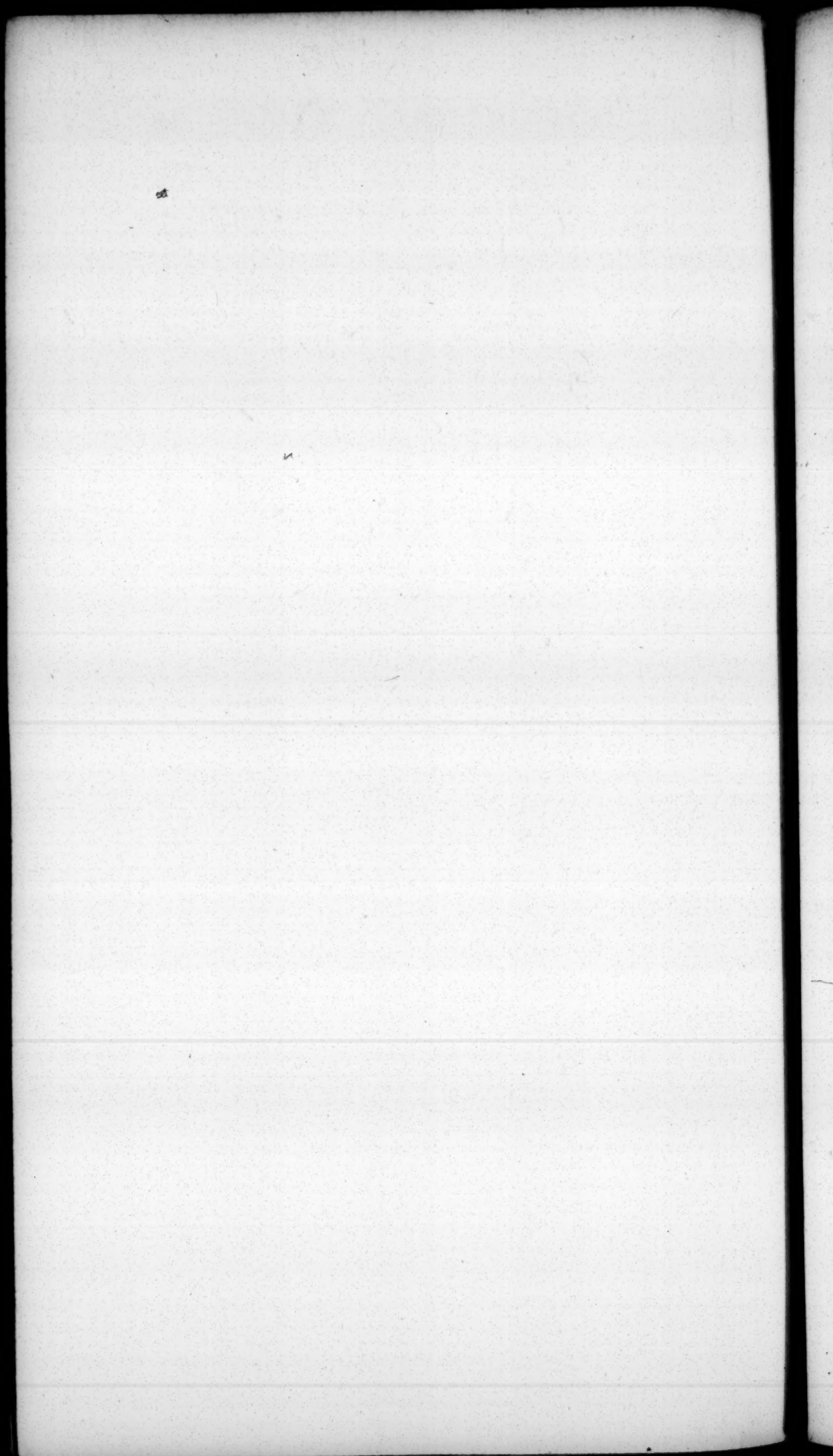
ib. ἀνασειράζει. Actio est eorum, qui loris equos retrahunt;

254. Sequor conjecturam Summi Viri Richardi Bentleii (in Dissertatōne de Epist. Phalar. propositam) accedente MSS. A, B, P, et Flor. auctoritate. Vulgò πόλλα διδάσκει γὰρ μὲν ὁ πολὺς βίος.

255. Plutarchus Op. Mor. p. 165. Ed. Steph. ita citat,

χρὴ γὰρ μετρίαν εἰς ἀλλήλους
φιλίαν διατὸς ἀνατείνασθαι;

καὶ

καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μύελον ψυχῆς
εὐλυτα δ' εἶναι θάλητρα φρέων

266. Deest γ' in Parisiens. omn. et Ed. Lasc. Delendum quoque censet Cl. Marklandus.

275. ἡκεις. MS. D. ἡκει, quod agnoscit etiam Scholiastes.

278. ἄτης. Victorius Var. Lect. Lib. 13. c. 17. pro ἄτης reponit ἄσης. Malè: primam enim correptam habet, ut docet Pierfonus ad Mœridem. Sed hoc animadveterat jam antea Muretus, unde, in Variis Lectionibus emendat, inverso verborum ordine ἄσης ὑπ'. ἄση Græcis idem est quod λύπη, i. e. mœror, tristitia. Quamobrem, si hæc lectio recipere-
tur, non satis differret ἄσης ὑπ', ab eo quod sequitur θανῆν περιωμένη. Itaque cum Pierfiono ἄτης retineo, et ἄτη, quod revera non en genericum est, quamvis calamitatem vel ma-
lum significans, ad præsentem Phædræ calamitatem restringo: ut si Latinè diceret:

Num a vi mali an mori cupiens?

Vox *mali*, utcunque generica sit, significat *hujus mali* quo nunc laborat.

279. Legendum, ni fallor:

ἄδηλ' ἀσιτεῖ δ' εἰς ἀπόσασιν βίῃ.

Sensus est: *Causam inediae hujus ignoramus, illud interea cer-
tum est, illam usque ad vitæ extinctionem a cibo abstinere.* ἄδη-
λα in plurali, ut paullò antea ἄσημα.

286. εἰς πάντ'. MS3. B, D. εἰς πᾶν.

290. ἀλλ' ὃ φίλη παῖ. MSS. omnes, Ed. Lasc. et Schol. ἄγ' ὃ φίλη παῖ.

291. λαθώμεθ'. Exc. Flor. λάθωμεν.

295. ἀπορρήτων κακῶν. Intellige morbos[muliebres. Dionys. Halicarn. τὴν νόσον αἰ γυναῖκες ἀπορρήτων ἀνθρώποις ἡτιῶντο εἶναι.

296. συγκαθίσταναι. Eadem formâ Homerus Il. 4. v. 684. εἶσι καὶ οἶδε τὰ δ' εἶπεν. iterumque τ. v. 140. δῶρα δ' ἐγὼν [ἔδε πάντα παρὰσχειν. MSS. A, E. Lib. P. Exc. Flor. et Ed. Lasc. συγκαθίσταναι. MSS. B, D, συγκαθίσταται. Porro pro νόσον Ed. Lasc. νόσων.

N

298. ἰατροῖς.

298. ἱατροῖς. Lib. P. ἱατρῶ.

304. τῷ πρίν. Ita lego ex Scaligeri conjecturâ. Confirmat Scholiastæ interpretatio. Editi et MSS. omnes τῶν πρίν.

305. ἐτίγγεθ'. Ita Parisiens. omn. et Exc. Flor. Vulgò ἐθίγγεθ', quæ scriptura memoratur in MSS. A, B.

308. δόμων. MS. A, θρόνων, quod fortasse melius.

318. φέρις. MS. A, φόρις.

320. ἱπακλῆ πημονῆς. Cujusmodi erat illud piaculum, quod Thyestes, nolens insciusque, procurante Atreo, admisit.

326. ἐν δὲ σοὶ λελείψομαι. i. e. si proposito mihi cadere necesse est, id non meâ negligentia fiet, sed tuâ potiùs obstinatione. Duportus et Scaliger legendum censent οὐδὲ σὺ λελείψομαι. quibus assentitur Cl. Marklandus.

328. σὺν γι. MSS. B, D, τῶνδε.

331. ὀλῆ. An legendum ὀλεῖς occides. Sic occides sæpe rogando, Horat. Epod. XIV.

333. MSS. et Editi omnes ἰσθλῶν αἰσχροῦ. Sed in MS. B superscriptum est αἰσχροῦ ἰσθλὰ ut edidi, eamque lectionem agnoscit Scholiastes. Nondum tamen omne sublatum est vitium. Quippe articulus τῶν, quando nulla αἰσχροῦ quorumcunque mentio præcessit, orationem turbat. Mihi Auctor scripsisse videtur:

Ἄκη γὰρ αἰσχροῦ, ἰσθλὰ μηχανώμεθα.

Honestam enim machinamur, turpium remedium. In quo minor laus est, quàm si hoc idem virtutis amore faceret. Ἄκη, quum casu in ix depravatum esset, Librarii articulum, metri fulciendi causâ, de suo addiderunt.

335. δεξίαν τ' ἐμὴν. Ita rectè Exc. Fl. vid. R. Dawes. Miscell. Crit. p. 238. Vulgò δεξίας τ' ἐμῆς.

348. ἄ μ' ἐχρῆν. Ita MSS. et Edd. Veteres. Barnesius Scaligero auctore ἄ ν' μ' ἐχρῆν.

350. ἐράω vix unquam accusativum subiectum habet, faltem rei amatæ. Malim igitur;

τί τῷθ' ὃ δὴ λέγεις ἐν ἀνθρώποις ἐρᾶν;

Nec valdè diversa est, quanquam diversa Reiskii conjectura:

352. θάτερον.

5

352. θατέρω. i. e. *non dulce experta sumus sed arumnosum.*
ut θάτερον in malam partem accipiatur.

358. Pro εισορῶ Scaliger εισορῶν, nisi forte scribere voluit εισορᾶν.

365. Hic Mulieres, ex quibus Chorus constat, aliæ alias alloquuntur.

368. φίλαν καὶ αλύσαι φρένα. Ita Exc. Flor. MS. A. et Ed. Laic. φιλίαν καὶ ανύσαι φρενῶν. MS. B. φιλίαν καὶ αλύσαι φρένα superscripto ῶν. MS. D. φιλίαν καὶ αλύσαι φρένα. MS. E. et Lib. P. φίλαν κατανύσαι φρενῶν. Ed. Ald. φίλαν καὶ αλύσαι φρενῶν. Verum puto.

ὀλοίμαν ἔγωγε, πρὶν σ' ἂν δίκαν
καὶ αλύσαι φρενῶν.

δίκαν φρενῶν *probitatem animi*. Sic δικάϊας φρένας Herc. Fur. v. 210. δικάϊαν πραιπιδων Pindarus Pyth. 4. Strophe 13. κα-
τακλύσαι autem eleganter dicitur pro διαφθεῖραι. Plutarch. in
Demosthene p. 1562. Ed. Steph. ἐπίβαλος τῷ χρυσίῳ γιγνώσκει
καὶ κατακλεησμένος. Sic et apud eundem Op. Mor. p. 15.
τὸν αὐτὸν τρόπον ψυχὴν βαπτίζεται.

372. ὃ πόνοι τρίφονες βρότης. Sophocles Trachin. v. 119.

ἔτω δὲ τὸν Καδμῶγενῃ
τρέφει· τὸ δ' αὖξει βίότη
πολύπονον—

Idem apud Stabæum p. 355. Ed. Grot.

βόσκει δὲ, τὰς μὲν μοῖρα δυσμερίας·
τὰς δ' ἄλλας ἡμῶν.

Philemon apud eundem p. 281.

τὸν μόμιον ὄντα καὶ κακὴ τύχη τρέφει.

374. Legendum videtur, ut versus ἀντιτοίχῳ v. 683. re-
spondeat;

τίς σ' ὃ παλαμῆριος ὅδε χρόνος μίμνει.—
πάρειδρος ἢ ξυνάορος ἀδίκων ἐργῶν.—Antistr.

Sed et pro χρόνος legendum fortasse πόνος.

375. Deest δόμοις in MSo E, et Ed. Lasc.

376. ἄσημα δ' ἐκ ἐτ' ἔστιν. Melius forte cum præcedentibus cohæreret ἄσημα δ' ἐισίτ' ἔστιν.

Ibid. οἱ φθίνει τύχα. Lego, οἱ τείνει τύχα. Philostrat. de vitâ Apoll. Tyran. VII. c. 5. ξυίνει τε οἱ τείνει ταῦτα.

279. Hefychius προνώπιον, τὸ προκειμένον, οἷον πρόθυρον.

380. Irridet Aristophanes Equit. v. 1287.

ἢ πολλάκις ἐντυχίαισι
φροντίσ. συγ-γενήμαι.

Apertiùs verò in Ranis p. 167. Ed. Bas.

Ἡδὴ πότε ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα.

382. ἢ κατὰ γνώμης φύσιν. i. e. non secundum naturalem animi constitutionem, tum enim omnes desipere necesse esset; nunc multi sunt qui rectè sapiunt. Eodem modo de amore argumentatur Araspas apud Xenophon. Cyropæd. οἷσι γὰρ ἔκατον εἶναι καλλὸς ἀνθρώπων ἀναγκάζειν τὸν μὴ βελομένον πρᾶττειν παρὰ τὸ βέλτιστον; εἰ μέντοι τῷτο, ἴφη, οὕτως ἐπιφύκει, πάντας αὖ ἐναγκάζειν ὁμοίως. et quæ sequuntur. vid. Lib. 5. in initio.

384. τῶδε. Ita Parisiens. omn. et Ed. Lasc. Vulgò τὰδε.

386. MS. E, Lib, et Ed. Lasc. κ' ἐκ ἐκποιῶμεν.

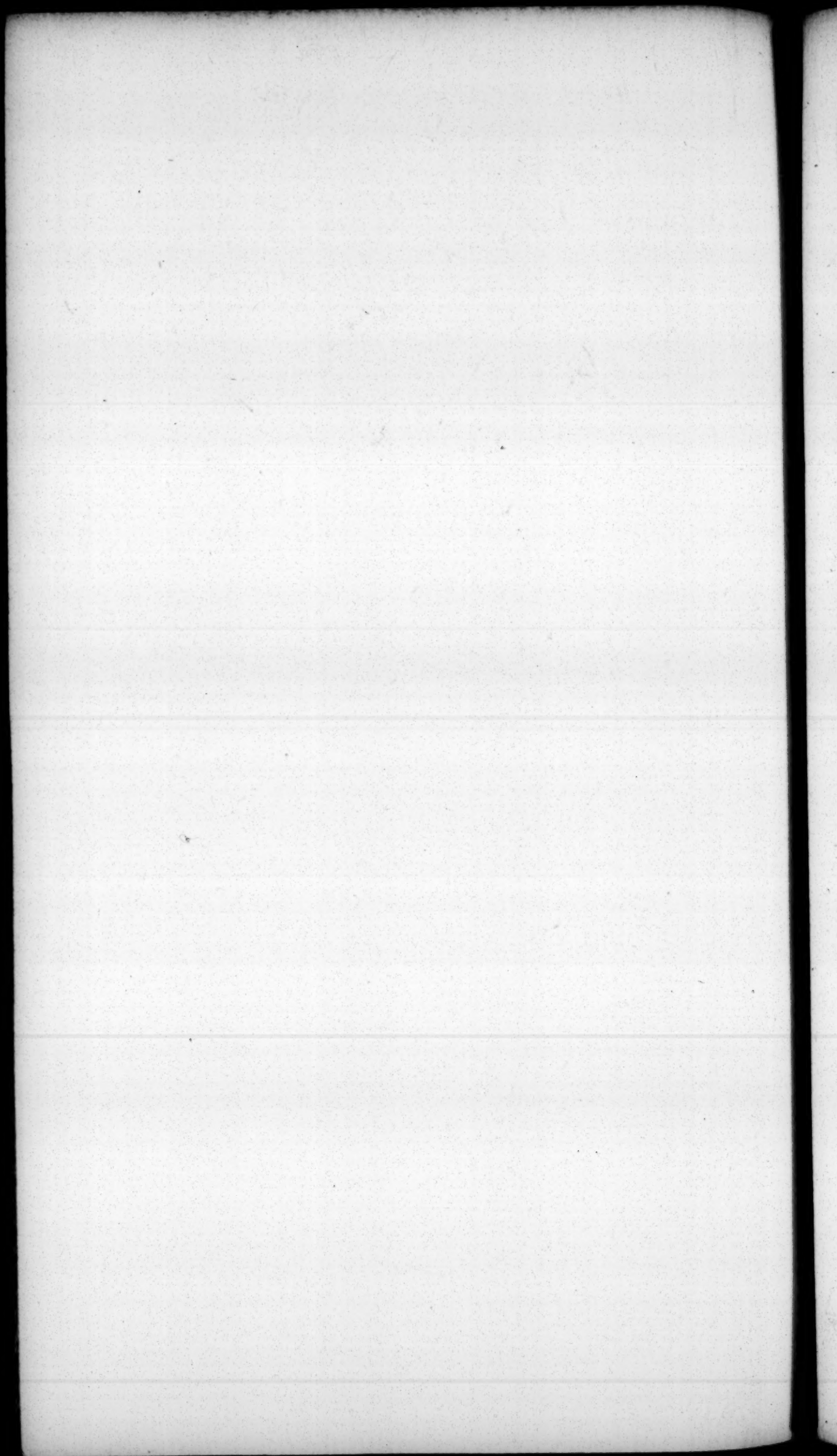
388. πολλαὶ βίαι. Legendum forte σπιλοὶ βίαι. Docent Interpretes Hefychii σπιλας esse τὰς ὑφαλες πετρας. Aptissimè ergo iis comparantur Voluptates.

390. Citat Barnesius in hanc sententiam Il. 24. v. 44. Eustathium in locum. et Hesiod. Op. et Dies v. 315. Quibus addi potest ipsius Euripidis gnome in fragmentis Erechthei ap. Clem. Alexandr. p. 741. Ed. Sylb. Locum hunc a Plutarcho citari (v. de virtute Morali p. 798. Ed. Steph. notat Cl. Marklandus.

391. Cur ἄχθος οἴκων? Credo quia multi propter falsum pudorem nimis lautè et sumptuosè vivunt.

392. γράμματα. MSS. A, B. πράγματα, uti ex conjecturâ reponit Cl. Marklandus, hoc nempe sensu; if we clearly understood the proper occasions and opportunities of each, the two,

as

as having the same business, wou'd be but one. i. e. si perspectum haberemus, quæ utrique harum idonea sit tempestas, non jam diversæ essent, idem officium habentes. Mihi verior videtur esse vulgata. Quod enim secundum eam dicit Phædra, res diversas iisdem literis. i. e. eadem voce aliquando significari, id a multis Veterum animadversum videmus. vid. Platon. p. 941. A. Ed. Ficin. Senecam de Benefic. Lib. 2. c. 34. Lucianum in Ἐρωτες bis. Plutarchum περὶ δυσωπίας p. 940. Ed. Steph. Imò Chrysippus de hoc ipso argumento disputationem edidit teste Varrone de L. L. lib. 8. Quam autem causam hujus ὁμωνυμίας in versu præcedenti proponit, eam sic accipio; si perspicuum esset, ubi verecundia locum haberet, malus iste pudor vel non esset, vel tantum a verecundiâ nomine differret, quantum et naturâ et cogitatione disjungitur.

393. πρόγνῃς. Ita MS. A. Cæteri, ut vulgò, φρόνῃς.

396. φρενῶν a τῆς παλιν regitur. Sensus est *ad contrariam sententiam delabi*.

400. γλώτῃ γὰρ ἔδην πρὶν. Eadem orationis forma in fragmento Sophoclis apud Stobæum p. 355. ὁρῶν δὲ πρὶν ἔδην.

410. ἦδῃ. Ita MSS. A. B. In priore superscriptum inveni ἀντὶ τῆς ἡδῆ. vid. Pierson. ad Mæridem v. ἦδῃ et Dawes. Miscellan. Critic. p. 232. cujus observatio egregiè hinc confirmatur. Vulgò ἡδεῖν. Verto: *noveram opus istud, morbumque infamem esse, et præterea sciebam me mulierem esse, genus omnibus invisum et suspectum*. Odium virorum in sexum muliebrem, utcumque id nostris moribus mirum videatur, multis in locis ab Euripide tangitur. vid. infra v. 677. Med. v. 428. Ion. v. 411. et v. 1110. denique fragmentum apud Stobæum p. 289. Ed. Grot.

424. ἀποκτείνει. Ita MS. A, Lib. P. et Ed. Lasc. Exc. Flor. ἀποκτεῖναι. Cæteri ut vulgò, ἀποκτενεῖ.

426. ἰλευθείς. Ita MSS. A, D, Lib. P. et Ed. Lasc. Vulgò ἰλευθείως.

431. ἀμιλλᾶσθαι βίῳ. An legendum ἀμ' ὀλλυσθαι βίῳ, *si mul' perdi cum vitâ*, i. e. ante mortem non perdi. Solam virtutem

virtutem dicit, quia divitiæ, principatus, et alia quæcunque bona non rarò ante mortem amittuntur.

432. ὅταν. Apud Stobæum est ὅταν. p. 365. Ed. Grot.

433. ὅταν τύχη, *quum fors tulerit*, ut Iph. Taur. 722. Noster in fragmento apud Plutarchum de serâ Numinis vindictâ.

434. προθεῖς. Ita MSS. A, B, D. Lib. P. et Ed. Lasc. Vulgò προσθεῖς. Neque hoc tamen penitus mihi satisfacit. Legendum forte :

προτεθεῖς, κάτοπλον ὥστε παρθένω νεία.

Ibid. παρθένω νεία. Ita MS. A, cujus lectio a Scholiastâ etiam commemoratur. Cæteri, ut vulgò, πάρθενος νεία.

436. MS. E. Lib. P. et Ed. Lasc. ἀπανταχῇ.

437. καρπίζεται. Ita MSS. A, B, D. et Exc. Flor. Vulgò νομίζεται.

446. ἐκ ἄρα γ' ἔδει. MSS. A, B, D, E, Exc. Flor. et Ed. Lasc. ἐτ' ἄρα γ' ἔδει. Scaliger ἐκ ἄρα νῦν δει. quod Cl. Marklando jure non satisfacit. Legendum videtur ἐκ ἄρα γ' ἥδου, *non igitur lætum est*, i. e. non in lætitiâ cedit. Soph. Oed. Colon. v. 617.

ἀλλ', ἔ γάρ αὐδᾷ ἥδου τᾷκίνητ' ἔπη.

vide etiam Iph. in Aul. v. 929. 30. ubi ἥδου et χρήσιμον tanquam synonyma habet Noster. Herodotus II. 47. ἔ μοι ἡδιόν ἐστι λίγειν, quod ab eo mutuatur Aristides Orat. in Minervam.

448. φορητὸν pro φορητός. Stobæus Serm. 61. p. 386. quod multò elegantius est. Markland.

454. διδῶσ' ἱeron. Scaliger διδῶσα εἶν.

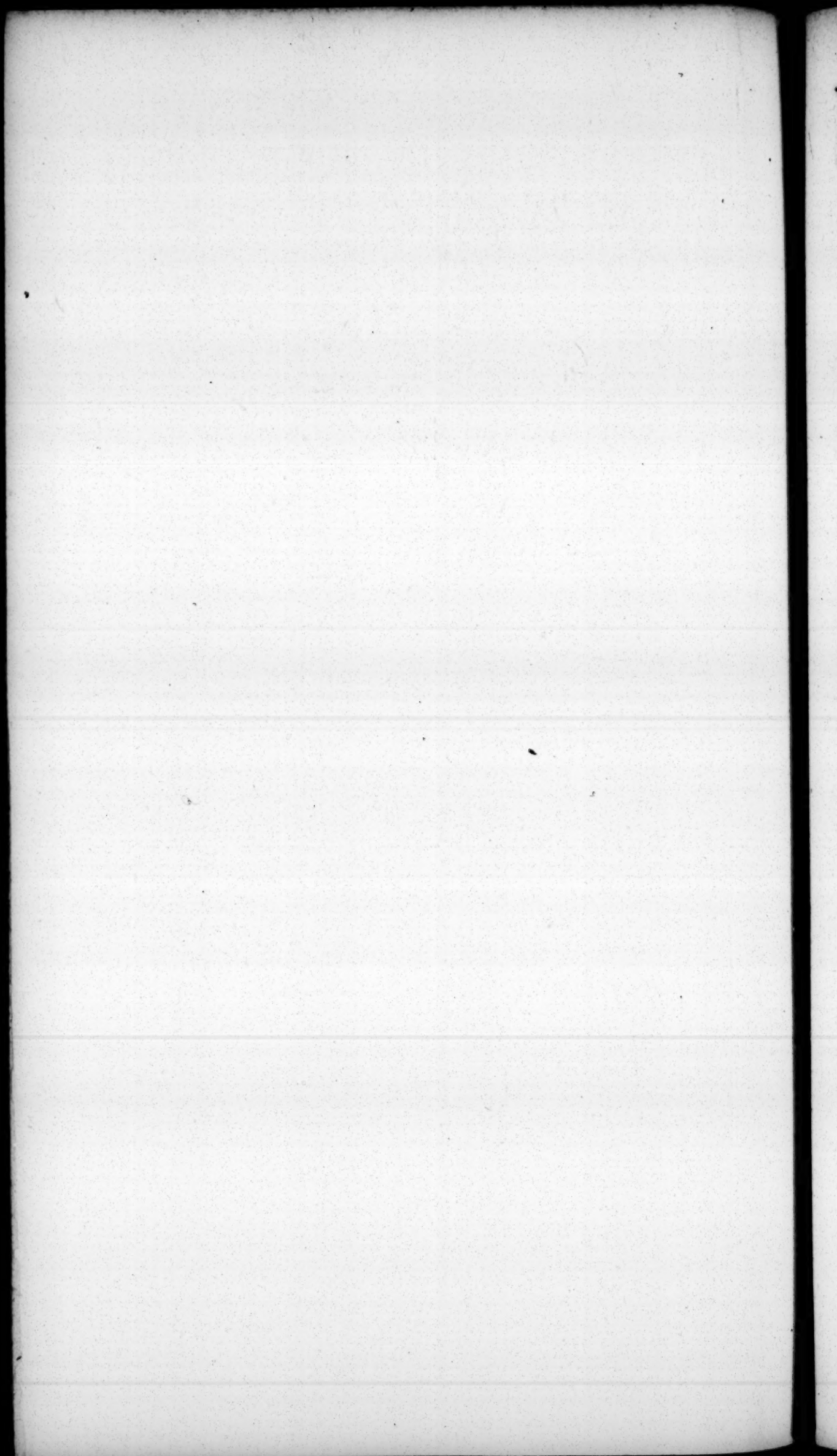
455. ἔκγονοι. Ed. Ald. et nonnulli etiam MSS. ἔγγονοι.

466. εἰρξίς. Ita MS. A. et Exc. Flor. Cæteri, ut vulgò, εἰργίς.

470. συνεκκομίζιν. Confer Orest. 685.

437. ἥς κατηρίφεις. Sic Anacreon κατηρίφεις ἀγάθων apud Athenæum p. 12. A.

474. καλῶς

474. καλῶς ἀκριβώσιαι· καλῶς frigidissimum est. Legerē soleo κάνοις ἀκριβώσιαι. Nam sub voce καλῶς delitescere vel κάνοις, val κάων vel κάνοσι· minimè dubito, cum ex sensu, tum ex Scholiaste. Markland. Non displiceret καλῶς ἀκριβέσ' αἴιν. Αἴιν pro αἴν. Æschyl. Agam. v. 900.

475. πῶς. Lego σῶς. ἀπλᾶίςως βέλει παραδράμειν. Schol. Idem.

Ibid. δοκίς. Ita MSS. D, E, Lib. P. et Ed. Lasc. Vulgò δοκοίς.

476. ἔχεις. Ita MS. A, Lib. P. Exc. Flor. et Ed. Lasc. Vulgò ἔχοις.

479. λῆξόν δ'. Ita Parisiens. omn. et Ed. Lasc. Vulgò λῆξον δ'.

483, 4. Meas aures offendit horum versuum asyndeton. Forte verum fuerit ;

εἰσὶν δ' ἰπῳδαί, καὶ λόγος θελητήριος
φανήσεται τις, τῆσδε φάρμακον ἴσεν.

485. Emendat Reiskius ἢ παῦρα γ' ὁδί τ' ἄνδρες——sed bene vulgatam tuetur Valckenaerius.

496. ὡς τάχος. Ita MS. A. Vulgò εἰς τάχος.

ibid. διῖςέον. Ita ex Scholiaste Edd. recentiores, nec variant MSS. Ed. Ald. διοῖςέον. Sensus est : *quam citissimè experiundum est*, quo res evasura sit, *de tui morbi statu* τὸν εὐθὺν i. e. τὸν ἀλήθην) λόγον proferentes atque Hippolyto rem declarantes. Nec aliter intelligit Scholiastes. In hâc autem constructione subaudiendum erit ἡμῖν pro διῖςέον, ad ἡμῖν verò referendum ἐξείποντας, usu neque novo neque ineleganti, ut docebit Cl. Forsterus in Indice Idiotismorum ad Platonem v, Accusativus. Marklandus interpretatur : *Dispiciendum tibi est, quid intersit inter eos, qui oppositè ad rerum tuarum statum loquuntur, et eos, qui nihil ad rem* : Chorum sc. innuens. Idem cum priori clausulâ ὡς τάχος connectit ; ἀλλὰ τ' ἄνδρες ὡς τάχος. Utrumque, meo iudicio, infeliciter.

492. σώφρων δ' ἔσ' ἐτύγγαις γύνη. Verte : *et nisi esses pudica mulier*. Nam si μὴ supplendum est ex versu proximè antece-

antecedenti. Markland. Malim, cum paullò inveniustior sit Ellipsis :

τοιαῖσδ', αἰσίφρων δ' ἔσ' ἐτύγχανε γύνη.

Si vita tibi in discrimen ex tali de non veniret ; esses autem imprudens mulier.

501. προσήγον. Scaliger προσήγον, quod sanè melius videtur.

503. συγκλήσεις. Ita MS. A. Cæteri, cum Editi, tum etiam Scripti, συγλείσεις. Scribi autem solet apud Euripidē κλήω, κλήσω, non κλείω, κλείσω.

512. Locum sic interpretor : *Quoniam tibi ita visum est, mittam ultra dicere. Oportuit quidem te non a spe potiundi Hippolyti decidere : Sin ita tibi constitutum est, audi me : nam hanc mihi secundam præstitura es gratiam. ἀμαρτάνειν, ut ἀμαρτάνω et ἀμαρτάνει Androm. v. 374.*

515. γνώμης. Ed. Lasc. γνώμην.

519. Legebat Marklandus ἡ πλόκον τίν', ἡ πέπλων ἀπο : confirmabat autem ex hoc Luciani loco ; διήσει δέ τι αὐτῇ τῷ αἰδρός εἶναι, οἷον ἱμάτια, ἡ κρηπίδας, ἡ ὀλίγας τῶν τρίχων, ἡ τι τῶν τοιούτων. vid. Dialog. Melissæ et Bacchidis p. 524. Ed. Græv.

520. συνάψαι ἐκ δυοῖν. Par consuetudo, quanquam in diversâ re, Arabum : ἵππετα λάβων ἐκ τῷ ἱματίῳ ἑκατέρω προκύνῃ — apud Herodot. Lib. III. c. 8.

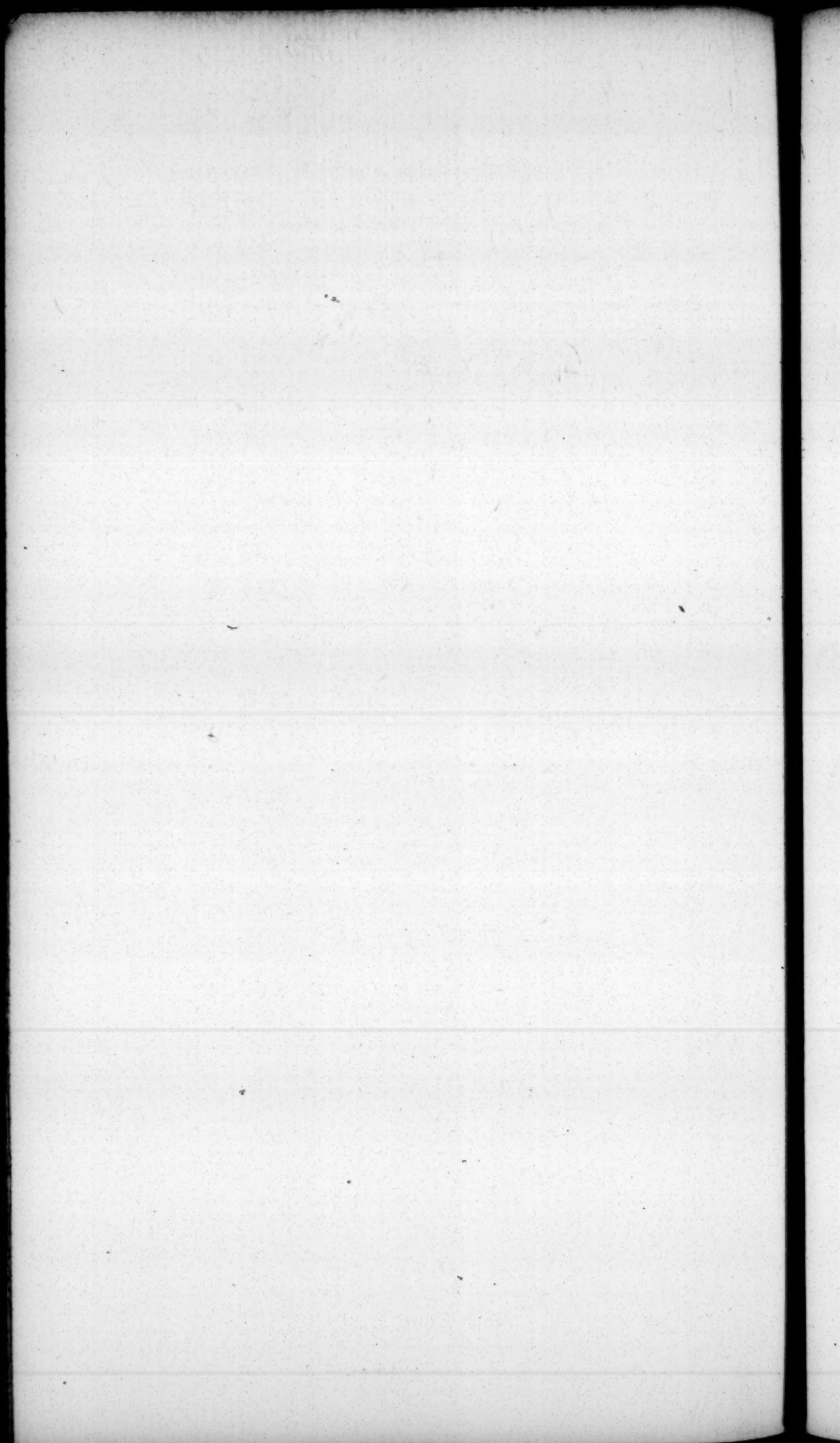
524. πάντ' ἂν φοβηθεῖσ' ἴσθι. i. e. scito Te, si de hac re trepida es, nihil non fuisse formidaturam. Pleniùs in Rheseo v. 80. πάντ' ἂν φοβηθεῖσ' ἴσθι δειμαίνων τόδε.

525. τόκω. MSS. Cott. E, et Lib. τέκνω.

530. ὁ. MS. E. Lib. P. et Ed. Lasc. ὁς. Ita etiam Scaliger ex conjecturâ. Exc. Flor. ἔρον, ἔρον, ὁς.

532. MSS. B, D, ψυχαῖς χάριν, οἷς ἐπιστρατεύσης.

536. Siderum vel folis vim incusabant veteres, si quis ex animis repente concidisset. Quod etiam Homerus allegoricè respexisse videtur, cum Patroclum ab Apolline interemptum tradit. De hujusmodi casu luculentum Antipatri Epigramma

ma est in Anthologiâ novâ p. 83. Ed. Resk. Hesychius ἀστροβόληται, οἱ ὑπὸ τῆ κυνὸς βαλλόμενοι. Ad hanc etiam opinionem alludit nomen apud Latinos *sideratorum*. Hoc videtur esse ἄσρων βέλος, quod hic memorat Euripides. De fulmine tamen interpretatur Valckenaerius, non sine veri specie.

539. Ἔρως, ὁ Διὸς παῖς. Cupidinem Jovis filium vulgò non invenias. Virgilius tamen in Ciri;

— *Malus ille Puer, quem nec sua fletere Mater
Iratum poiuit, quem nec Pater atque Avus idem
Jupiter* —

Lactant. Institut. I, 17. *Venus genuit ex Jove Cupidinem.* Sed et Jupiter apud Appuleium. Miles. Lib. VI. Cupidinem alloquens; *licet tu, Domine fili, &c.*

540. Deest δὲ in MSS. A, B, D, E, et Ed. Lasc. Legendum videtur, ut versus ἀντιοίχῳ respondeat, αὐξάνει δὲ.

509. ὅταν ἔλθῃ. Homines exitio dat Amor non quandoque venerit, sed quum favierit, i. e. ὅταν ἀνθῇ. Sic Sophocles ἤνθηκεν νόσος Trachin. 1108. μανίας ἄνθος ibid. 1017. μανίας ἀνθρὸν μένος Antig. 972. Æschylus, πάθος ἀνθῇ. Choeph. 1009.

550. Οἰχαλία. Ita MSS. A, Cott. cum Ed. Lasc. et Ald. Vulgò malè Οἰχαλίαν.

553. οἴκων. MS. Cotton. οἴκω.

555. Deest τὰν in MSS. A, B, D, et Ed. Lasc. MS. E, τὰν αἰδ'. Exc. Flor. αἰδαν, omisso, τὰν. Emendaveram olim;

— οἴκω
ζεύξας ἀπειρεσίαν δρομάδα
τὴν αἰδος ὥς βακχαν.

Secundùm quod dicitur Venus Furiam quandam incitatissimam, tanquam Ditis Baccham, Ioles domo conjunxisse. Nunc a Valckenaerio admonitus, locum accuratiùs excussi, unde nata est suspicio etiam vocem ἀπειρεσίαν Librariis deberi; Auctorem enim scripsisse;

οἴκων
 ζεύξας ἀτρεῖα συνδρομάδ' ἄ-
 ταν, αἶδος ὥς βακχαν.

οἴκων ἔτη est Numen maleficum, Ate dictum, quod Euryti domum vexabat, simile illi quod Pelopidis tot calamitates invexit, de quo Æschyl. Agam. v. 1578. et seq. Confer. etiam Nostri Andromach. v. 103. Aten igitur domesticam junxit Venus, sed cui? Nimirum Iolæ. Junxit autem *perpetuam et indefessam sociam* (ἀτρεῖα συνδρομάδα) ut quæ prius domui et Urbi paternæ causa excidii fuerat, eadem Herculem dominum captiva pessumdaret. Ditis Baccha, quod ego hic contendo de Atâ dicendum esse, duobus aliis in locis Euripidis occurrit; primò, Hecub. v. 1076. de captivis Trojanis, quarum ope Polymnestoris liberi interempti sunt; deinde verò Herc. Fur. v. 1122. de ipso Hercule, propriæ uxoris et liberorum occifore. Ubi sic legendum;

ἢ μνησθ' ἄδ' βακχος εἴ, φράσαιμιν ἄν.

Siquidem non amplius Ditis famulus es, dicam.

Hoc nescio an Canterus viderit; præter ipsum certè nemo. Simillima huic locutio est Ælian. Var. Hist. III. 9. Ubi amore correptos Ἔρωτος Βάκχης vocat. Vox συνδρομάς extat Iph. in Taur. v. 423. Theocrit. Idyll. XIII. v. 22.

563. ἔρπει. Scaliger ἔρπει.

565. διογόνοιο. Idem Scaliger διογόνοιο.

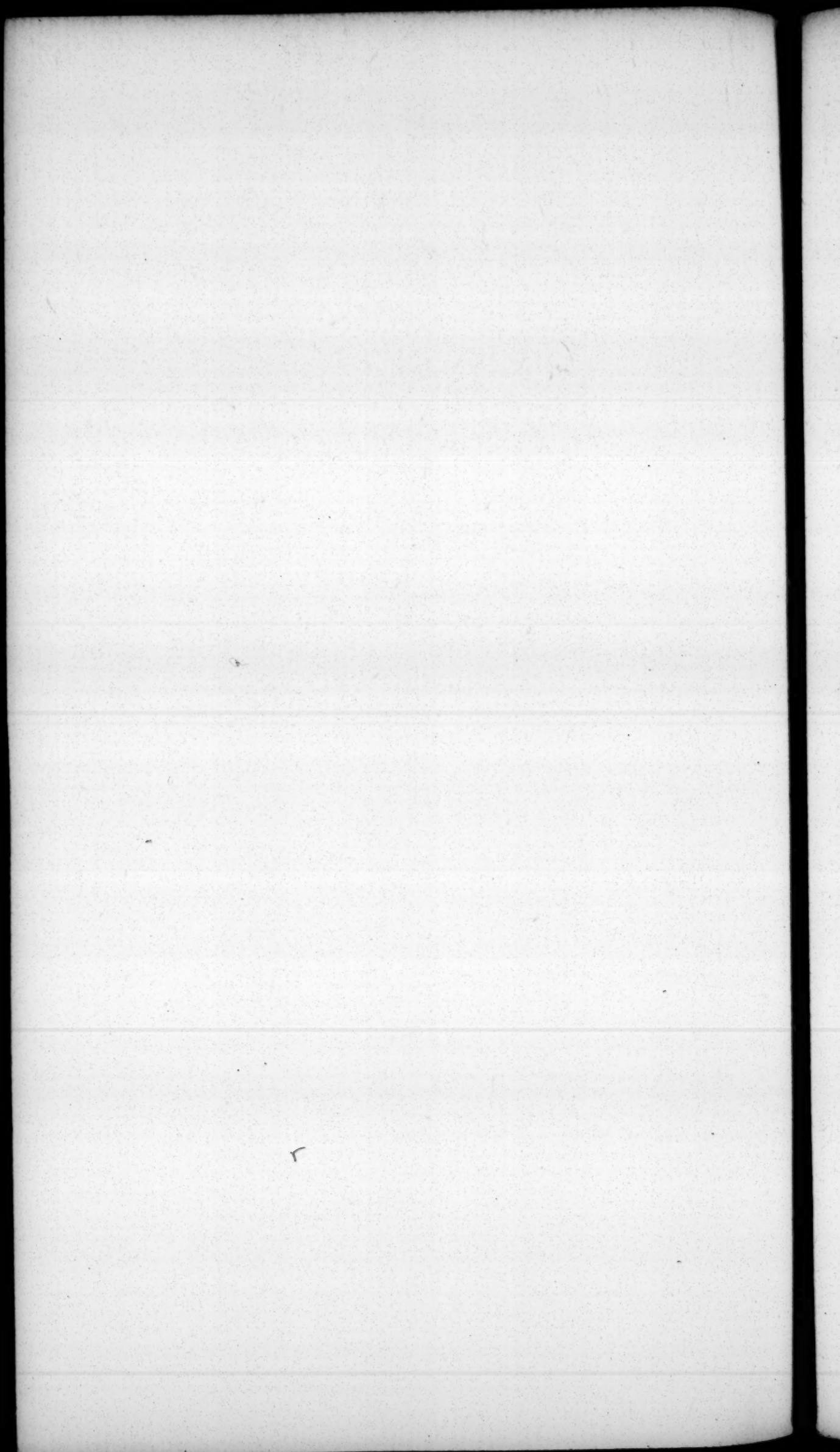
567. κατιύνασε metro Strophici non respondet. Legendum puto κατιέμασε a δμάω per syncopen pro δαμάω. Sic Homerus: χάλιπος δὲ ἐ δίσμος ἰδάμνα. Il. V. 391. Soph. Antigon. v. 838. πύτρανα βλάσα δάπασιν. Marklândo placet, κατιύνασε, *admonuit*.

568. δεινὰ. Ita Scholiastes MS. A. δεινὰ γὰρ πάντα γ' ἐπιπίπτει. MS. B. δεινὰ γὰρ πάντ' ἐπιπνί. Exc. Flor. δεινὸς γὰρ πάντα γι πίπτει. Vulgò δεινόν, in reliquis ut edidi.

569. πιπτόταλαι. Malim προπτόταλαν. *Omnia adhalat, et tum, velut Apes, provolat. i. e. abit.*

572. MS. E, τῶν ἔσωθεν ὥς μάθω. Sed rectè se habet vulgata vid. 879.

576. Hæc

576. Hæc ἀσμάτια malè in vulgatis signantur. Προῶδος dicendum est, quod ex hoc versu cum tribus sequentibus constat. Strophe incipit a v. 582. Antistrophe a v. 589. Epodos denique a v. 596.

582. Chorus Veterum non in scenâ constitutus erat, sed Orchestrâ. Pollux Lib. IV. sect. 123. σκῆνη μὲν ὑποκρίτων ἴδιον, ἥ δὲ ὀρχήστρα τῷ χορῷ. Situs autem Orchestræ multò depressior erat quàm Scenæ. Id. ibid. sect. 127. εἰσιλθοῦντες δὲ κατὰ τὴν ὀρχήστραν, ἐπὶ τὴν σκῆνην διὰ κλιμάκων ἀναβαίνουσι. Unde sequitur etiam Chori stationem ante scenam fuisse; alioqui a spectatoribus conspici non potuisset. Hinc intelligimus cur Phædræ dicat Chorus, σὺ παρὰ κλῆθεα, tu ad portum es. In proximis unam literulam mutaverim;

— σοὶ
μῶλε πομπίμα
φάτις δωμάτων.

μῶλε φάτις ut infra ἔμολε βόα v. 593. In MSO A non μῶλε, sed μίλε scribitur.

590. σαφεῖς. MS. B. σαφῶς, ut et Exe. Flor.

591. ὅπα. MS. B, D. ὅπα. Adscribitur autem hæc notula in priori: γράφεται χάρις τῷ ι, καὶ φάσι συναίρειν εἶναι τῷ, ὁποῖα. ὅπα pro ὁποῖα neutro plurali extat apud Pindarum Olymp. 10. Antistroph. 1. iterumque Epod. 3. Sic et Homerus ὁμῇ et ὁμῆν non semel habet, pro ὁμοίῃ et ὁμοίην. Neque dubito, his perpensis, quin ὅπα hîc, ex mente Veterum Criticorum pro ὁποῖα positum sit. γεγῶνεν valet εἶπεν, sed improprie, ut ἔρπειν quod pro εἶναι frequentatur. vid. Rhés. 270. γεγῶνω pro simplici loquor habet et Sophocles Oed. Col. 212. vide etiam Æschyl. Prometh. 819.

598. μῆσομαι. MS. A, μνήσομαι.

599. πείφει. Barnesius, errore typographico, πείφει.

602. MS. E, Lib. P. et Ed. Lasc. φιλῶς μὲν, ἔ καλῶς δ' ἰωμένη νόσον.

610. MS. E, Lib. P. Edd. Lasc. et Ald. δεξιᾶς τ': unde suspicatur Cl. Marklandus intercidiſſe substantivum, quale esset. Ναὶ πρὸς σὲ ΓΕΝΥΟΣ δεξιᾶς τ' εὐωλύνει.

611. προσοίσης. MSS. B, D, προσοίση.

619. ἔσι. MS. E, et Ed. Lasc. ἔσαι.

626. M. A. ἡ χρύσον, ἡ σίδηρον, ἡ χαλκὴν βάρος. Exc. Flor. χαλκὴν βάρος, in reliquis autem cum MS. A, consentiunt.

631. ἐκτίνομεν. Lege propter metrum ἐκτίομεν. Pierfona placet ἐκπίνομεν.

633. καὶ θρίψας. MSS. B, D. καὶ κηρίψας.

635. φυτὸν. Ita MSS. A, B, D, Reliqui, ut vulgò, κακὸν.

639. κηδεύσας γαμβροῖς. Usitata constructio. Sic κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσι in fragmento Thyestæ apud Stobæum p. 375. Ed. Grot.

646. χεῖν. Ita MS. A. Vulgò χεῖν.

647. πανῆργον. MSS. A, B, D, et Exc. Flor. κακῆργον.

652. δάκη Θηρῶν. Oppianus: Παρδαλίων γαῖης ὅλοον δάκος. Halieut. V. 30.

653. ἐκείνη. MSS. B, D, Lib. P. Exc. Flor. et Ed. Lasc. ἐκείνῃ.

658. ἑξομόρξομαι. Alexander Ætolus apud Parthenium c. 14.

Κρήναις καὶ ποτάμοις νίψετ' αἰετὶς ἔπος.

Ut hic Hippolytus aures, ita oculos, fædo inquinatos spectaculo, abluendos censuit Minerva apud Statium. Theb. VIII. 765.

*Nec prius astra subit, quam mystica lampas et insons
Ilissos multâ purgavit lumina lymphâ.*

659. πῶς ἂν ἔν. Scaliger πῶς ἂν ἔκ.

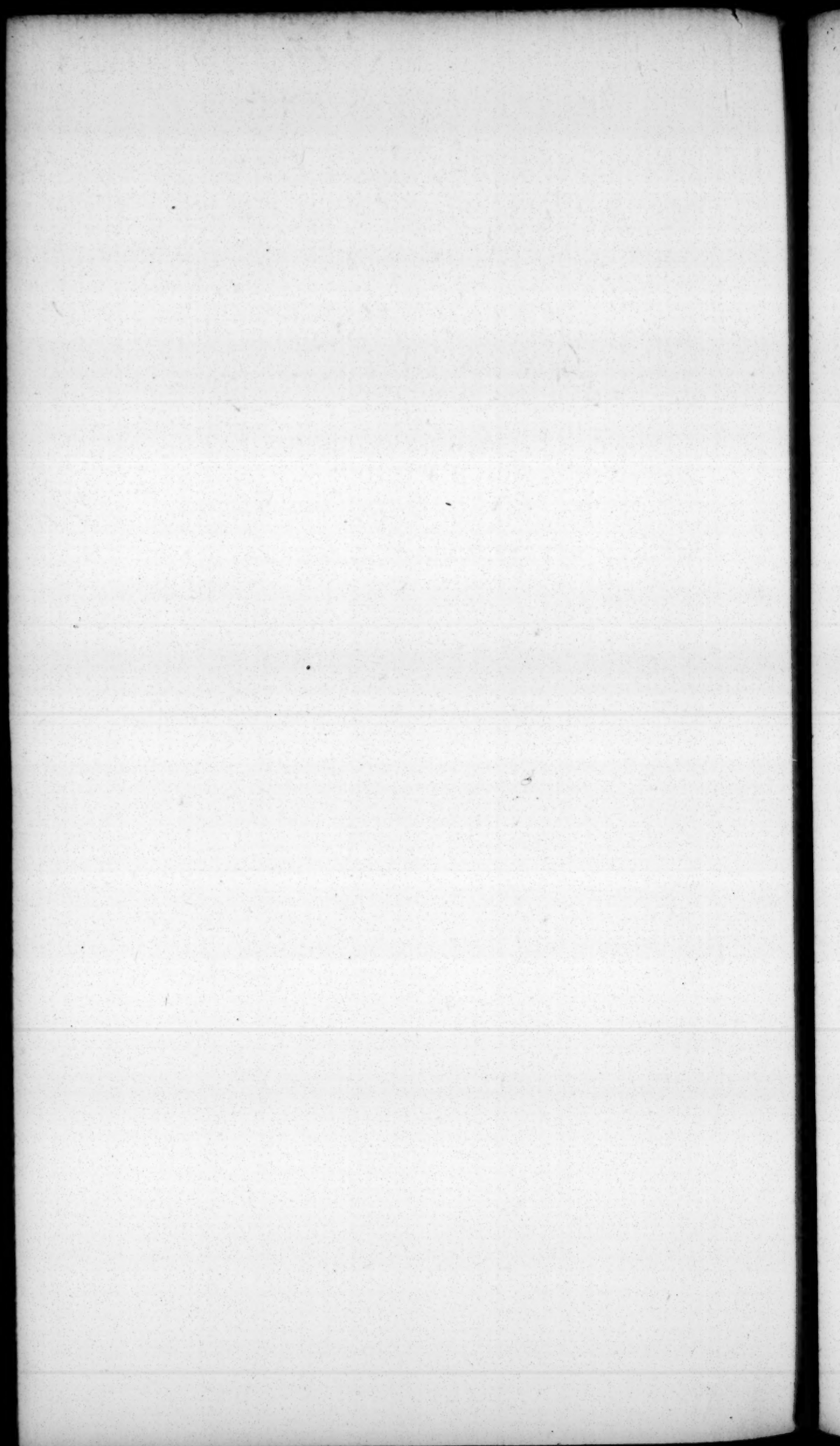
Ibid. κακὸς. Supple πρᾶξαι vel ὥς πρᾶξαι, cui respondet ἀκύνσας in versu sequenti. Markland.

662. εὐρίθην. Legendum cum Pierfona et Marklando Viris Clariss. ἡρίθην.

664. Legendum cum Virg. Clariss. R. Dawesio ἰς τ' ἂν ἡ ἀδημος χθονός.

665. ἑξομον. MS. D, ἑξομαι.

666. πατρὸς.

666. πατρός. Ita MSS. A, B, E, Lib. P. et Ed. Lasc. Vulgò πατρί. Scaliger πατρί συμμόλων.

669. ὀλοισθε. Apud Stobæum Tit. 73. ὀλλυσθε legitur et in v. 671. οὕτως pro ὅν πῶς.

670. λέγειν sc. κακῶς, quæ vox petenda est ex voce κακαί: Hoc usitatum est. Markland.

676. λόγον. MS. A, λόγος MS. B, λόγος, superscripto δε.

677. κάθαμμα λύειν proverbialis locutio est. Suidas κάθαμμα λύεις. ἐπὶ τῶν δυσλειτουργούντων τι λύειν ἐπιχειρούντων.

ibid. MSS. λόγων et λόγος agnoscunt: nonnulli etiam pro λύσειν, λύσιν. Legendum haud dubiè vel λύσαι, vel λύειν.

678. ἰτύχομεν. MS. E, Lib. et Ed. Lasc. ἔτυχον.

680. ἐξαλίξω. MS. A. ἐξαλείξω. Forte pro ἐξαλείψω.

681. Legendum, metri gratiâ, ut monet Cl. Marklandus;

πῶς δὲ πῆμα κρύψω, φίλαι.

683. πάρεδρος. MS. D, πάρεργος.

ibid. Pro ξυιργός an legendum metri gratiâ ξυνάορος. Convenit certè vox. vid. Orest. 767.

685. δυσεκπέρατον Ita MSS. A, D, E, Ed. Lasc. et Schol. Vulgò δυσεκπέρατον.

Ibid. βίε. MSS. Cott. E, et Ed. Lasc. βίον MS. A, βίε, superscripto ον. Constructio videtur esse: τὸ γὰρ πάθος βίε παρ' ἡμῖν παρὸν.

689. Phædrum διαποιόνων antea vocaverat Chorus v. 130. ne quis existimet hoc nutrici tantum convenire.

690. διαφορεῖ. Ita bene Valckenaerius ex Paris. et Flor. Ed. Ald. διαφορὰ.

691, 2. Extant uti edidi in Parisiens. omn. et Ed. Lasc. Eodem modo legit Scholiastes. Vulgò, Ζεὺς δ' et in versu frequenti ἐκτρίψει σ'.

697. συνιεθηγμένος. Eleganter Pierfonus apud Valckenaer. ἔν τεθηγμένος.

698. σὰς ἀμαρτίας. Ita MS. A, Vulgò τὰς.

699. Deest.

699. Deest hic versus in MS. A. Idem in versu sequenti δι.

707. ζητῶσα φάρμαχ' εὔρον. Ita Parisiens. omn. et Ed. Lasc. Vulgò ζητῶσα γ' εὔρον φάρμαχ'.

708. ἔπραξα. Scholiastes ἔπραττον.

709. πρὸς τὰς τύχας. Verto: *pro rerum exitu*. Sic Helen. v. 329. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάσμα, τὲς γόμης τ' ἔχει.

ibid. κερτήμεθα. Hoc verbum, nomine virtutis aut vitii subjecto, non significat, quod putaret aliquis, virtutem ipsam aut vitium possidere, sed tantum famam et opinionem ejus. Sic Iph. in Taur. v. 682.

καὶ δειλίαν γὰρ κακὴν κερτήσομαι.

Helen. v. 1106.

σύ θ' ἢ πὶ τῷ μὲν κάλλος ἐκθήσω γάμῳ.

His positis, locum sic interpretor; *prudentiam sortiti putamur vel aliquam vel nullam pro rei cujusque exitu*.

720. καλύπτειν. Ita MSS. A, et Exc. Flor. MSS. B, D, καλύψειν. Reliqui, ut vulgò, καλύψαθ'.

723. προτρέπωσ'. MS. B. προτρέπωσ', superscripto primæ syllabæ σ' MS. D. προστρέπωσ'. MS. E. προστρέπω σ'. Clausulam sic interpretor; *Ego autem rogans te (προτρέπωσα) ut juramenti sic religione te obstringeres, habeo consilium quoddam infortuniis hisce inventum atque excogitatum (εὑρημα τῆσδε συμφορᾶς) quod et mihi et liberis meis usui futurum est*.

726. αὐτὴ τ'. Ita Parisiens. omn. cum Edd. Lasc. et Ald. Vulgò αὐτὴ δ',

731. τῦτ' ἐγὼ. Ita MSS. A, B, D, cum Exc. Flor. ut Canterus quoque emendaverat. Legebatur enim antea, ἐγὼ τῦτο.

732. Forte—καὶ σύ γ' εὔ με καθίτις,
ἐγὼ δὲ Κύπρις—

Nisi præstet—καὶ σύ μὴ με καθίτις. Markland.

740. ἡλιβάτοις. Interpres *excalsis*. Præstitisset *immensis, ingentibus*. Sic Stesichorus, Hesychio teste, τάρταρον ἡλίβατον dixit,

dixit, idemque Epitheton Q. Smyrnæus galeæ, et muso tribuit Lib. VII. navi quoque Lib. XI. Adde Oppiani Hali-
lieut. III. 171. V. 66. Hesiod. Theog. 483. ἄνθρωποι ἐν ἡλιβά-
τῳ. De voto Chori conferri potest Soph. Trachin. v. 970.
Psalm. LV. 6. Solent autem aves peregrè abituræ, de qui-
bus hic cogitasse videtur, in cavernis rupium congregari.

743. Ed. Ald. πῶλιναῖς. Lib. P. Ed. Lasc. πῶλιναῖσιν MS.
E. πῶλιναῖσι γρ. πῶλιωμέναις. Forte verum fuerit ;

Θεὸς ἐν πολυπλάν-
οις ἀγλαῖς θείη.

Alioqui πῶλιναῖς, præcedente πλεῖσσαν, tautologiam sapit.
Vide et notam præcedentem.

747. πορφύρεον. Ita MSS. B, D, E, Exc. Flor. et Lib. P.
Ed. Ald. πόρφυρον. Scaliger πορφύρεον. Emendat Marklan-
dus ;

ἐνθά τε πορφύρεον γαλάσσεον
εἰς οἶδμα———

Notatque ex Iph. in Aul. v. 1494. Hom. Il. β'. 594. ex-
pletivum τὲ post ἵνα ἐνθά, adverbia loci, poni solere.

749. τριτάλαιναι. MSS. A, B, D, Exc. Flor. Lib. P. et
Ed. Lasc. τάλαιναι. MS. E. τὲ τάλαιναι.

751. Hesperidum litus Euripides nec in mari Mediterra-
neo, ut Lucanus Lib. 9. nec omnino in Africâ collocat, sed
ipso in Oceano, ut Pherecydes apud Scholiast. Apollon.
Rhod. Lib. IV. v. 1396. Patet hoc ex versibus mox sequen-
tibus, ubi affirmat nullam illuc navigantibus viam esse, ulti-
mum enim navigationum terminum esse Montem Atlantem,
qui, ut ex Maximo Tyrio discimus, in orâ Africæ occidentali
situs est. Insulas, ni fallor, easdem intelligit, quas in vitâ
Sertorii memorat Plutarchus, quarum descriptione adeo de-
lectatus est Dux ille fortissimus, ut ibi, habitandi causâ pro-
ficisci cogitaret. Forte et Horatius eodem respexit Epod.
16. v. 42. Utriusque certè descriptio optimè convenit cum
iis, quæ ab Euripide de his insulis traduntur.

ibid. ἐπὶ—ἄκταν Ἀνύσαιμι. Sic Soph. Trachin. v. 669.
πάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε. Lucian. in Toxar. Tom. II. p. 68.
Sed. Græv. ἐτίλειπεν εἰς Σκύθας. Id. Hermotim. Tom. I. p. 558.

ἀπὸ

ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἰνδὸς τελεῖν. sc. ὁδόν. Ex Marklandi Notā ad Supplic. v. 1142.

752. τᾶν ἀοιδᾶν. Verto: *cantatricum*. Apollon. Rhod. Lib. 4.

— ἀμφὶ δὲ νύμφαι
Ἔσπερίδες ποικιλύον, ἐφίμερον αἰδῶσαι.

756. Pro κυρῶν MSS. A, B. et Exc. Flor. ναίων ut et MS. B. superscripto tamen κυρῶν. Lego.

σεμνὸν τέρμονα κυρῶν
ἔρανθ' τό γ' Ἀτλας ὀχεῖ,

Venerandum cæli terminum statuens eam partem quam Atlas sustinet. i. e. quod ultra Atlantem cæli est nemini spectandum concedens. Cum enim priscis temporibus paucissimi ultra Atlantem navigarent, ulteriora a plerisque inaccessa esse credebantur: ideoque, ut Veterum ferebat superstitio, ad Cœlestium ditionem pertinere. Albinovanus apud Senecam Suaforiâ I.

Dii revocant rerumque vêtant cognoscere finem
Mortales oculos: aliena quid æquora remis
Et sacras violamus aquas, Divûmque quietas
Turbamus sedes?—Confer Tacit. Germ. c. 34.

760. αὔξει. Ita Parisiens. omn. Exc. Flor. et Ed. Lasc. ut Canterus quoque emendaverat. Vulgò ἄξει.

768. ἢ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων. *Vel utrobique malè ominata fuit, vel certè a parte Cretæ,* tum cum *Athenas advolavit.*

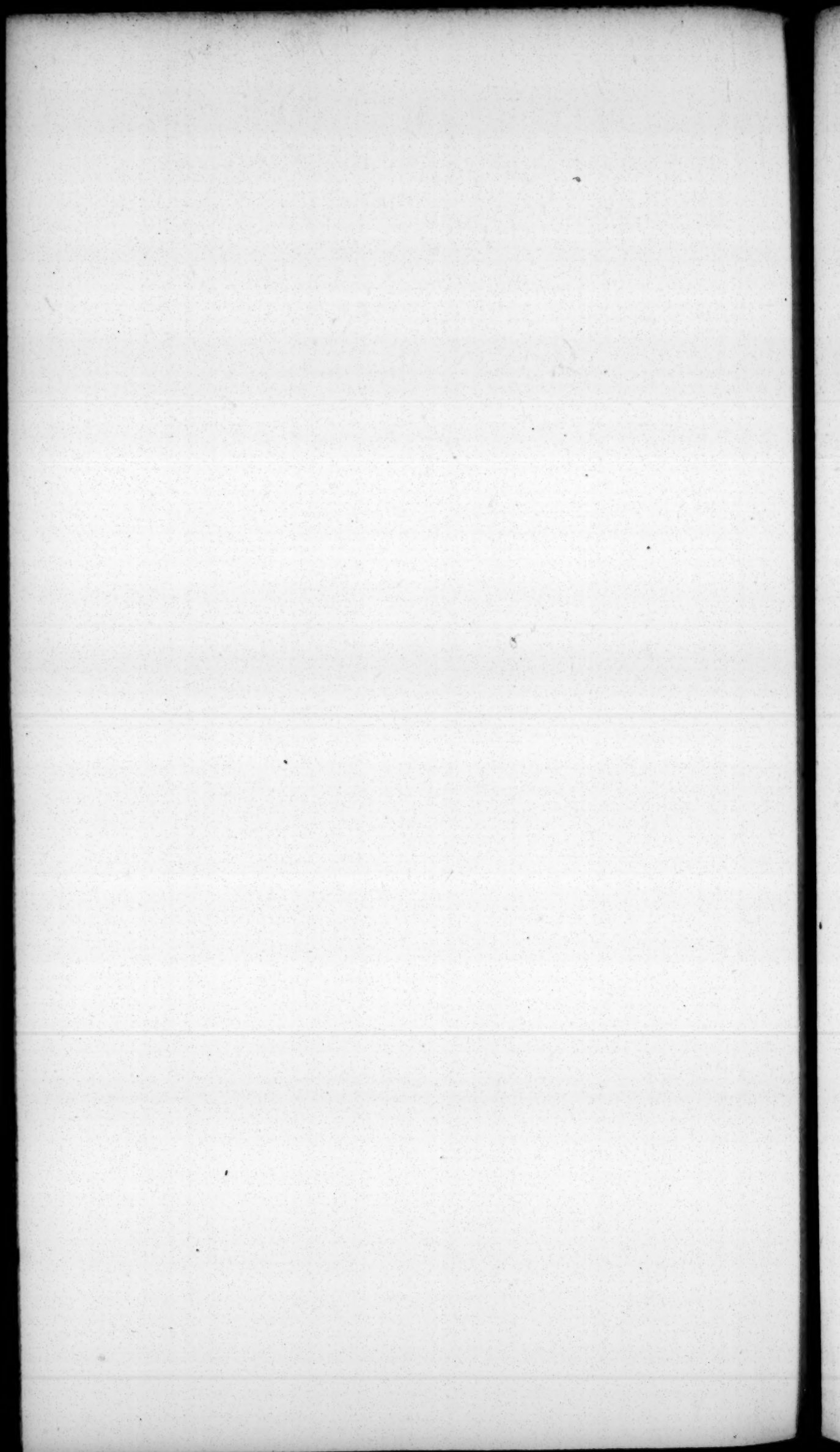
770. ἑπλάτο. MSS. A, B, D, et Exc. Fl. ἑπλάτ' ἐπὶ.

771. δ' ἀκταῖσιν. Ita edi oportuit ex MSS. A, B, D, et Exc. Flor. MS. E, δ' ἐπ' ἀκταῖσιν. Vulgatam δ' ἐπ' ἀκταῖς nollem hîc propagatam.

ibid. ἐκδήσαντο. Scaliger ἐκδήσαντο, uti edidit illo auctore Barnesius.

772. πλεκτὰς πλισμάτων ἀρχὰς. *tortas funium extremitates.* Sic vertendum: non, *contorta initia*: sic ὁθόνη τέσσαρον ἀρχαῖς Actor. X. 11. Philo Vit. Mos. p. 434. Ed. Turneb. δοκίδος—ἥς τὰς ἀρχὰς. Plutarchus Vit. Cic. ad finem, τὰς τῶν μηρυμάτων ἀρχὰς *florum extremitates.* Markland.

773. Forte

773. Forte del. *ἐπ'*. Vide Antistrophen. Explicationis gratiâ hoc *ἐπ'* scriptum videtur. Markland. Antistrophe alio modo juvanda est, ut suo loco docebo. Neque Viro Doctissimo assentiri possum, præpositionem *ἐπ'* superfluum esse, aut rectè sine eâ sententiam procedere.

776. *κατεκλέσθη*. Legendum puto *κατεκλέσθη*, quod quidem indicare videtur vox *ἐπεράνιλος*, quæ mox sequitur. Vide etiam supra ad v. 369.

780. Ed. Lasc. et MS. E. *βρόχον ἀμφι*.

781. Rectè Marklandus; pro *δείρα* scrib. *δείρα* ut Strophico suo respondeat.

783. Ut Strophico respondeat scribendum videtur *σὲ τὰν εὐδοξον θ' αἰρεμένα*, vel *εὐδοξον* cum Vet. Edit. Markland. Leniori medelâ locum persanari posse puto. Quid enim si legamus;

Δαίμονα θυγὸν κατεκλέσθη
σα τε, τὰς τ' εὐδοξον ἀνθαιρεμέ-
να φάμαν, ἀπαλλάσσει-
σά τ' ἀλγυνὸν φρενῶν ἔρυστα.

786. Apparet ex his versibus Chorum nihil aliud expectasse, nisi ut Phædra mortem sibi conscisceret. Cur igitur non impedire cōnabatur; Rationem quidem nullam video; tantum video similem Euripidis et Xenophontis causam esse. Apud hunc enim Nutrix Pantheam a simili proposito nec vi nec ope aliorum advocandâ, sed precibus tantum avertere tentat; quæ postquam frustra fuerant, lacrymans confidet, nec ultra Dominæ voluntati obstitit.

787. *δόμων*. Memoratur et alia lectio in MSS. nempe *δόμων*.

796. *βίς*. Ed. Lasc. *βίς*. MS. E, et Lib. P. utramque lectionem agnoscunt.

797. *ἄγ*. Ita Ed. Ald. Melius Lib. P. *Θε*. præfigit. Pro *ἐκτείνοντες*. MS. D. *οἰκτείνοντες*. Deinde pro *νέκυν* Lib. P. *νέκρον*.

801. Lego et distingo;

γυναῖκες, ἴσ' τις πότε ἐν δόμοις βόη
ἤχοι βαρεῖα προσπόλων μ' ἀφικίλο;

P

Constructio

Constructio est; τίς πότε ἐν δόμοις βόη προσπόλων ἡχοῖ βαρεῖα μὲν ἀφίκετο; Marklandus interrogationis notam in fine primi versûs non mutat: reliqua sic legit;

ἡχὼ βαρεῖα προσπόλων μὲν ἀφίκετο.
ἐδ' ἄρτι μὲν ὡς θεωρὸν ———

Mihi in hac emendatione desiderari videtur ὡς vel γὰρ, ad versum ἡχὼ βαρεῖα cum præcedenti connectendum.

807. ἐκλίποι. Ita MSS. B, D, E, Lib. P. et Ed. Lasc. Vulgò ἐκλίπη.

815. δόμοις. Ita Exc. Flor. Vulgò δόμους.

820. MS. B. ἀρμὲς γρ. ὀρμὲς.

Ibid. ὡς ἴδω δυσδαίμονα. Ita Ed. Ald. MS. Flor. ὡς ἴδω τὸν δαίμονα. MS. E. ὡς ἴδω τὸν δυσδαίμονα. δαίμων solemniter a Græcis de rebus vel prosperis vel adversis adhibetur, rariùs multò de spectaculo tristi, quale esset Phædræ suspendio necatæ. Unicum, quod novi, exemplum est Soph. Oed. Col. v. 77.

ἐπειπὲρ εἰ
γυναῖος, ὡς ἴδοιτι, πλὴν τῷ δαίμονος.

Potes etiam δαίμονα simpliciter *letum* interpretari ex Homer. Il. 9. v. 166.

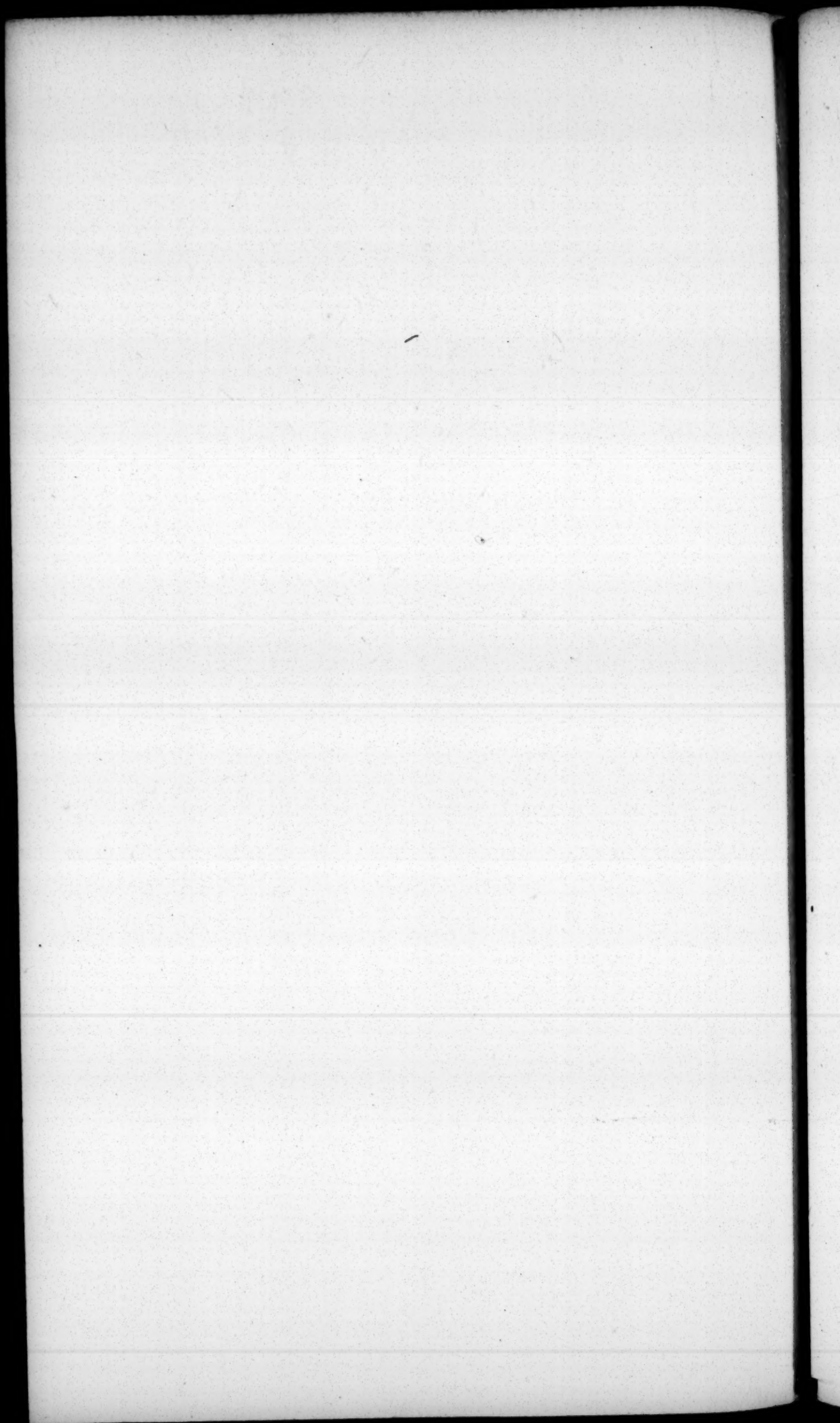
——— παρὸς τοι δαίμονα δῶσω.

Hinc non malè defendi potest Codicis Florentini lectio. Verùm cum idem versus, paucis mutatis, infra occurrat, sc. post. 9. 836, ubi sensus nihil simile postulat, non possum non suspicari, διττογραφίαν hujus versûs esse, quod ibi legitur, quam lector aliquis vulgatà emendatiorem esse animadvertens, in imâ paginâ adscripsit, sequentes autem librarii eo in loco retinuerunt. Certè, si huc transferretur commodum sensum faceret;

ἐκλύσαθ' ἀρμὲς, ὡς ἴδω πίκραν θάνατον
γυναικὸς, ἣ με καίθαν' ἀπώλεσεν.

821. MS. Paris. νέκρον γυναικὸς, ἣ θανῶσα μὲν ἀπώλεσεν, teste Valckenaerio in notis.

829. τίς

829. τίς. Nec Chorus nec Theseus ignorabat Phædræ propriâ manu periisse. Pro τίς legebam τίς, quod nunc repudio. Neque enim honestum esset Choro, causam, quam optimè sciebat, sciscitari. Forte verum fuerit;

ἄτις ἄρα σὰν τάλαιναν ἀμανροῖ ζῶαν.

ἄτις, ut sæpe, pro ἄ.

830. τάλας. Ita MS. E, Lib. P. et Ed. Lasc. MS. A, ὧ πόλις. Vulgò ὧ τάλαινα.

831. κάκις. MSS. A, B, μάκις. ut et Exc. Flor.

832. ἐπισάθης. Eleganter Valckenaerius ἐπισάθη.

833. ἄφρατος. *insperata, improvisa*. MS. D, ἄφρακτος.

834. καλακονὰ. Ita Scholiastes, qui etiam testatur scriptum fuisse καλακονῶ. Vulgò καλακονᾶ. Hesychius καλακονὰ, διαφθορά. Sensus est; *labes improvisa*—*imo verò exitium, vita non vivenda*. μὲν ἔ, ut Soph. Philoctet. v. 1422. Scaliger tamen μέ νυν.

838. Dixi de hoc versu supra ad v. 819.

840. τύχῳ. i. e. σκόπῳ. *Verum attingam*. Sic Æschyl. Chæph. v. 12.

ἢ πατρὲ τῷ μῶ τάσδ' ἐπιικάσας τύχῳ
χόας φερῶσας——

842. κραιπνὸν. Ita MSS. A, B, D, Exc. Flor. Lib. P. Ed. Lasc. et Scholiastes. Vulgò πικρὸν.

843. τάδε πάθη. Ita MSS. A, B, D, E, Exc. Fl. et Ed. Lasc. Vulgò πάθη τάδε.

853. τίνος δὴ κλύω. Ita MS. E, et Ed. Lasc. Reliqui δὴ omittunt.

854. MS. A, ἐπίθα. Exc. Flor. ἐπίθαν τάλαινα.

856. γίγνι. Ita MS. Cott. Lib. P. Ed. Lasc. et puto Scholiastes. MS. A, γύγνι. Vulgò γίγοι.

861. Choro non convenit, ὧ φίλα γυναικῶν, fortè nec ἄριστα, cum Phædræ morbum tam bene sciret. Continuanda igitur

hæc cum Theseo oratio, cujus finis sic fortè emendandus est;

ἔρημον οἶκον καὶ τέκν' ὄρφαν' εὐνέτα
ἔλιπες, ἔλιπες

Terminationes *ος* et *ων* in MSS. per figla plerumque scribuntur, unde facile fuit alterum pro altero substituere.

864. Luna quomodo ἀστερωπὸς dici possit non exputo. An legendum:

καὶ νυκτὸς ἀστερωπῶ σιλάναι.

Et *noctis astriferæ nitorcs*. Nam σιλάναι in plurali de quovis genere luminum adhibuisse videntur. Hesychius: σιλαῖναι, λαμπράδες.

865. Præfigitur persona Semichori in MS. Cott. Lib. P. et Ed. Lasc. Sed Chori ῥήσις est, non Semichori.

870. Non penitus satisfacit hæc distinctio. Repetitum autem in eodem commate τί orationem turbaret. An legendum;

τί δὴ ποθ' ἦδ' εἰλτος ἐν φίλῃς χερσὶ
Ἥρῃ μὲν δίδει; τί σημαίνει νέον;

881. κακὸν. Edd. Ald. et Lasc. κακῶν.

ibid. μὲν ἔν. Forte μὲν ἂν——εἴη ubi ἂν εἴη erit ut Alcest. 227. Markland.

883. λέγω est *existimo, reputo*: ut centies in Euripide et aliis bonis scriptoribus Herodoto, Sophocle &c. ita Actor. IV. 32. εἰλεγει ἴδιον εἶναι. Markland.

887. δὲ. Ita MSS. A, B, et Ed. Lasc. ubi Barnesius ex Canteri conjecturâ edidit, Edd. Veteres γὰρ. Scaliger δ' ἀρ'.

888. εἰσορῶ. Legendum puto; ὀρρωδῶ *horresco, ut augures horrescere solent ad malum augurium*.

891. πᾶ φύγω. Ita Valckenaerius ex Parisiens. Ed. Ald. πᾶ φύγω.

903. φύγοι. Ita MSS. A, B, Cott. E. Lib. P. et Ed. Lasc. Agnoscit quoque MS. D. Vulgò φύγη.

917. ἐφ' ᾧ τινι νῦν γίνεαι. Ita Edd. plerique, sed νῦν omit-
tunt MSS. A, D, E, et Ed. Lasc.

921. ἔλειπον· ἢ φάος τόδε. Ita MS. A. Cæteri, ut vulgò.
ἔλειπον εἰς φάος τόδε. Scaliger ὡς φάος.

925. Hic versus post v. 927. ponendus est ut opinor;
Markland.

926. Hæc πολυπράγμονος, non Juvenis Patrem amantis de-
scriptio est. Legendum forte:

Ἡ γὰρ ποθεῖ σὰ πάντα καρδία κλύειν.

930. Lego;

ὃ πόλλα μαθηάνοις ἀνθρώποι μάτην.

Sensus et Scholiastes verum monstrant. Vid. etiam *Hecub.*
v. 814. Markland.

933. ἐδ' ἰθιράσασθαι πω. MS. E, Lib. P. et Ed. Lasc.
ἐδ' ἰθι δὴ θηρᾶσθαι πω.

936. ἀναγκάσαι. Ita MSS. A, B, E, Lib. P. et Ed. Lasc.
Editi plerique ἀναγκάζειν.

937. Lego;

ἀλλ' (ὃ γὰρ ἐν δίοσι λιπύργειν) πάτερ.

Vulgò λιπύργειν: quod falsum est. Non enim Theseus erat,
sed ipse Hippolytus, qui cavillabatur. ἐν δίοσι sc. ἔστ. vid.
Orest. 212. Medeam 1288. Alcest. 819. Markland.

938. ὑπερβάλη i. e. ut opinor, *modum excedat vel deliret*
propter calamitates. JORTIN. Aristoteli τὰ ὑπερβάλλοντα
sunt *nimia*. Sic Ethic. Nic. 11. 2 τὰ ὑπερβάλλοντα γυμνάσια,
καὶ τὰ ἐλλείποντα φθείρει τὴν ἰσχύιν. Confer et Alcest. 1098.

946. ἀλλ' ἢ τις. Ita Scholiastes, probante Marklando, cu-
jus sententiæ nunc accedo. Idem rectè notam interrogatio-
nis post φίλων ponit.

952. βίοντον. Ita Parisiens. omn. Ed. Lasc. et Scholiastes
alter. Vulgò βίοντος. Pro κατ' ἀνδρὸς Scaliger κατ' ἄνδρα *vir-
tutem*.

959. καὶ

956. καὶ κακὲς. Placet conjectura, quam memini me in Marklandi Schedis vidisse sc. καὶ κακὲς, i. e. καὶ ἀκακὲς.

960. ἐηλυθας. Lego ἐηλυθα, ut dicat Theseus non sibi jam metuendum esse, ne ex Hippolyti aspectu piaculum contraheret, cum ex Phædra cadavere prius contraxisset. Impiorum aspectum et alloquium piaculo habitum esse colligi potest ex Herc. Fur. v. 1209 et 1233.

965. ἀμαθίαν. Malim ἀμαθίᾳ φρονεῖν κακῶς, ut præ imperitiâ male sentiant.

968. σίτοις καπῆλει. Lego ἥθους καπῆλει *indolem tuam adultera*, ut melior, quàm reverà est, videatur. ἥθους singulari pro *indole* habet Plutarchus Op. Mor. p. 252. quin et alii, nî fallor.

969. πόλλων γραμμάτων. Lego πολλῶν γραμμάτων *librorum canorum* i. e. priscorum. Marklando placebat φαύλων.

972. ἐκώζειν. Ita MS. A Exc. Flor. ἐκώσαι. Cæteri, ut vulgò, ἐκώσειν.

976. μισεῖν σε φήσεις. Ita rectè Barnesius ex Scholiaste, jubente Cantero: confirmant MSS. B, E, Lib. P. et Ed. Lasc. Vulgò μισεῖν γε φήσεις.

977. γησίοισι. Ita Parisiens. omn. et Ed. Lasc. ut Barnesius quoque edidit ex conjecturâ Canteri. Editi Veteres γησίοις σὺ.

979. τὰ φίλτατ'. i. e. *Vitam*, ut bene docet Valckenaerius ex Alcest. 340.

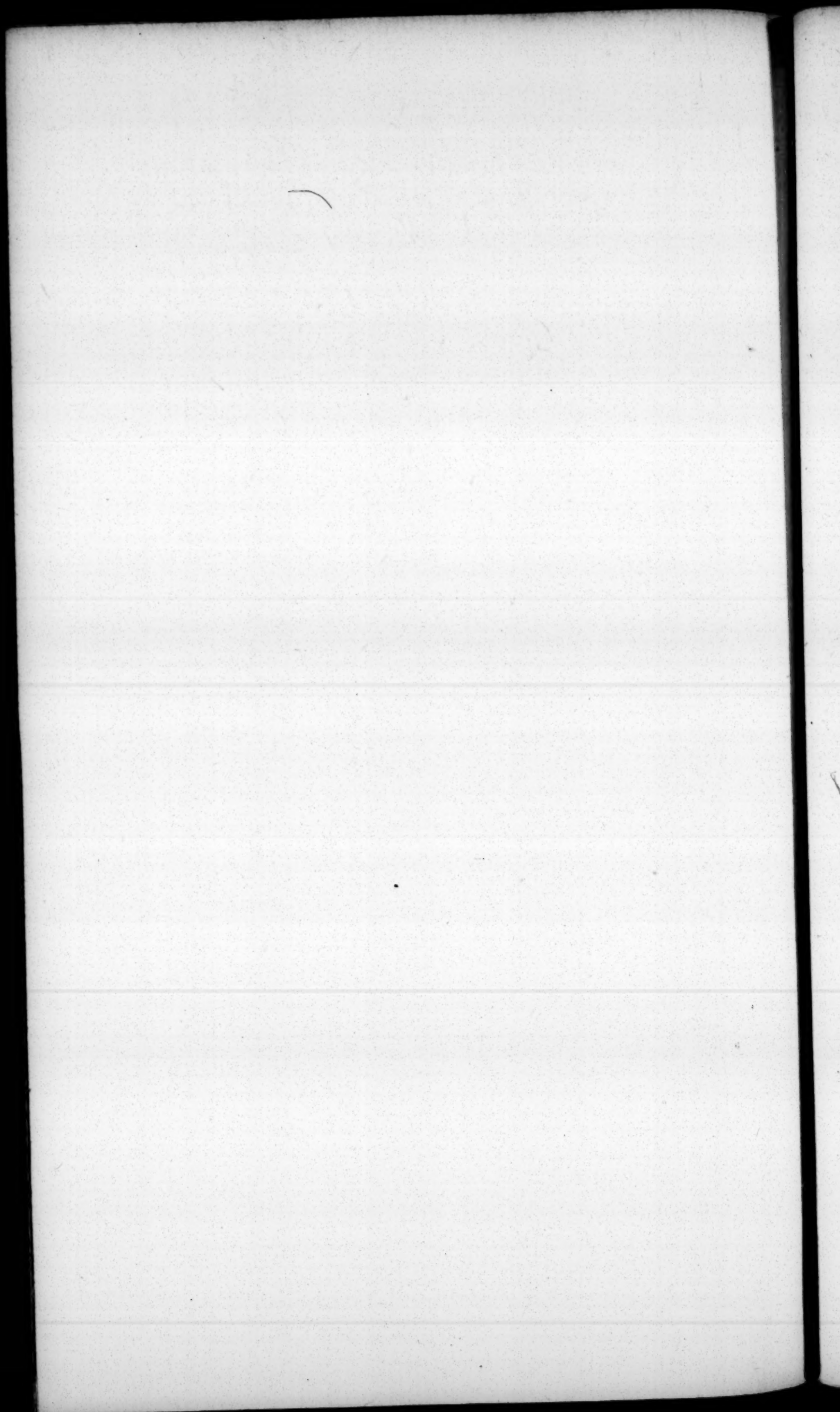
384. προσκείμενον. Confer. Rhéf. 107. 162. 266. Nec nolim tamen προσχημένον, i. e. προφασιζόμενον, a προϊσχομαι.

985. τί ἐν. Parisiens. omn. Exc. Fl. Ed. Lasc. et Scholiastes, νῦν ἐν. Mihi vulgata præstare videtur, νῦν autem nihil aliud esse, quàm διτλογραφία particulæ ἐν.

998. καλὰς λόγους. Ita MSS. A, B. Cæteri ut vulgò πολλὰς λόγους.

1001, καλίγας. Ita Parisiens. omn. et Ed. Lasc. ut conjecerat Æm. Portus. Vulgò καλίγα.

1006. πρῶτα

1006. *πρώτον*. Ita MSS. Flor. et Paris. optimus. Ed. Ald. *πρότερον*.

1007. Magis perspicuum fuisset, ὡς διαφθερῶν οὐκ ἀντιλή-
ξοντ'. Markland.

1011. *μὴ δίκειν πειρωμένοις*. Frigida, si quid video, locu-
tio. Legendum forte, *μὴ δίκων πειρωμένοις malorum omnino
rudibus*.

1016. *ἐλαῖν*. MS. E. Lib. P. et Ed. Lasc. *ἔχιν*.

1021. *καὶ δὴ*. Ita MSS. A, B, et Exc. Fl. Cæteri *εἰ δὴ*.

1022. *διφθάρην*. Ita Parisiens. omn. et Exc. Flor. Ed. Lasc. *διφξάρην*. Sed eleganter dicitur *φύσις*, vel *ἀρέτη*, vel *σωφροσύνη* cujusvis διαφθείρεσθαι vid. supra v. 394. Quare vulgatam retineo. Marklandus alterum probat.

1024. *οἰκήσειν*. Ita MSS. A, B, E, Lib. P. et Ed. Lasc. Vulgò *οἰκῆσαι*.

1026. Pro *ἐδάμῃ* scribo *κ' ἐδάμῃ* et *φρενῶν* pro *φρονῶν*. Scholia-
stæ explicat per *ἐδάμῃ φρονησέως*. Sic. *ἐδάμῃ γῆς*. Sopho-
cles Electr. 392. *πῆ ποτ' εἰ φρενῶν*; Markland. Ed. Lasc. *ὁ
φρονῶν*.

1027. Sequor Marklandum interrogationis notam, quæ
in vulgatis *σώφροσι* sequitur, post *ἡδὺ* ponentem.

ibid. MS. E, et Lib. P. *διφθορᾶν*.

1038. *εἶδες*. Reiskius non malè, *εἴλεις*.

1041. *ἀν' ἔννοιαν*. Ita Parisiens. omn. Exc. Fl. et Ed. Lasc. Ed. Aldina *εἰς ἔννοιαν*, unde Barnesius *εἰς ἔννοιαν*.

1042. *ἦτ' ἄρ' ὀλοίμην*. Ita Parisiens. omn. et Fl. Vulgò,
ἦτ' ἀν' γ' ὀλοίμην. Scholiaſtes *ἦ τ' ἄρα γ' ὀλοίμην*.

1043. *ἀλήτης*, unde *ἀλητεύω*, est, *erro*, qui *buc illuc vaga-
tur*; *ἀλίτης* autem, unde *ἀλίτευω*, *aebulo*. Lego igitur *ἀλη-
τεύων* cum Lib. P. pro vulgato *ἀλιτεύων*. De constructione
vid. ad Iph. in Taur. 1115. Helen. 1126.

1047. *ὁ πῆρα θέμις λέγειν*. Ita Paris. Opt. MSS. B, D, et
Fl. *ὁ θέμις πῆρα λέγειν*. Ad. Ald. *ὁ θέμις λέγειν πῆρα*.

1048. MS.

1048. MS. A, *ἰσωφρόνησε δ'*. MS. D, in margine *ἰχυσσά γε. ἰκῆσα*. Postremum hoc etsi in mentem venerit Cl. Marklando, ei tamen conjecturæ non admodum sese ait confidere. Mihi verbum *σωφρονεῖν* duplici sensu hic adhibitum esse videtur; quod mirari non debemus, cum ex præcedenti clausulâ appareat Hippolytum ænigmaticè loqui voluisse: cui proposito quid accommodatius, quàm talis ambiguitas? Sed hi duo sensus qui fuerunt? *ἰσωφρόνησει* interpretor, *prudenter, callidè se gessit*. Sic *σώφρων* Theognidi est *vir sapiens et cordatus* v. 431; et v. 497. denique v. 661. Astutia autem Phædræ in eo spectata est, quod cum pessimam causam haberet, effecerat tamen ut et pudica ipsa videretur, et formæ suæ contemptorem ulcisceretur. Quod sequitur *σωφρονεῖν* pudicitiam, qui usitatio sensus est, significat. His autem positis existit non indigna Euripide sententia; *Illa quidem, cum pudicè non posset, prudenter tamen egit: Ego verò contrariâ sorte usus sum; pudicus quum essem, prudentiâ consiliisque minimè valui.*

1049. *ἰχρώμεθα*. MS. Cott. *ἐκτώμεθα*.

1052. *ἰπῶδες ἔ γένος*. Ita ex optimo Paris. Valckenaerius. Ed. Ald. *ἰπῶδες καὶ γόνος*. Pollicebatur hoc hominum genus se μεταποιεῖν τὰ εἰμαρμένα. Philostrat. Vit. Apollon. Lib. V. c. 4.

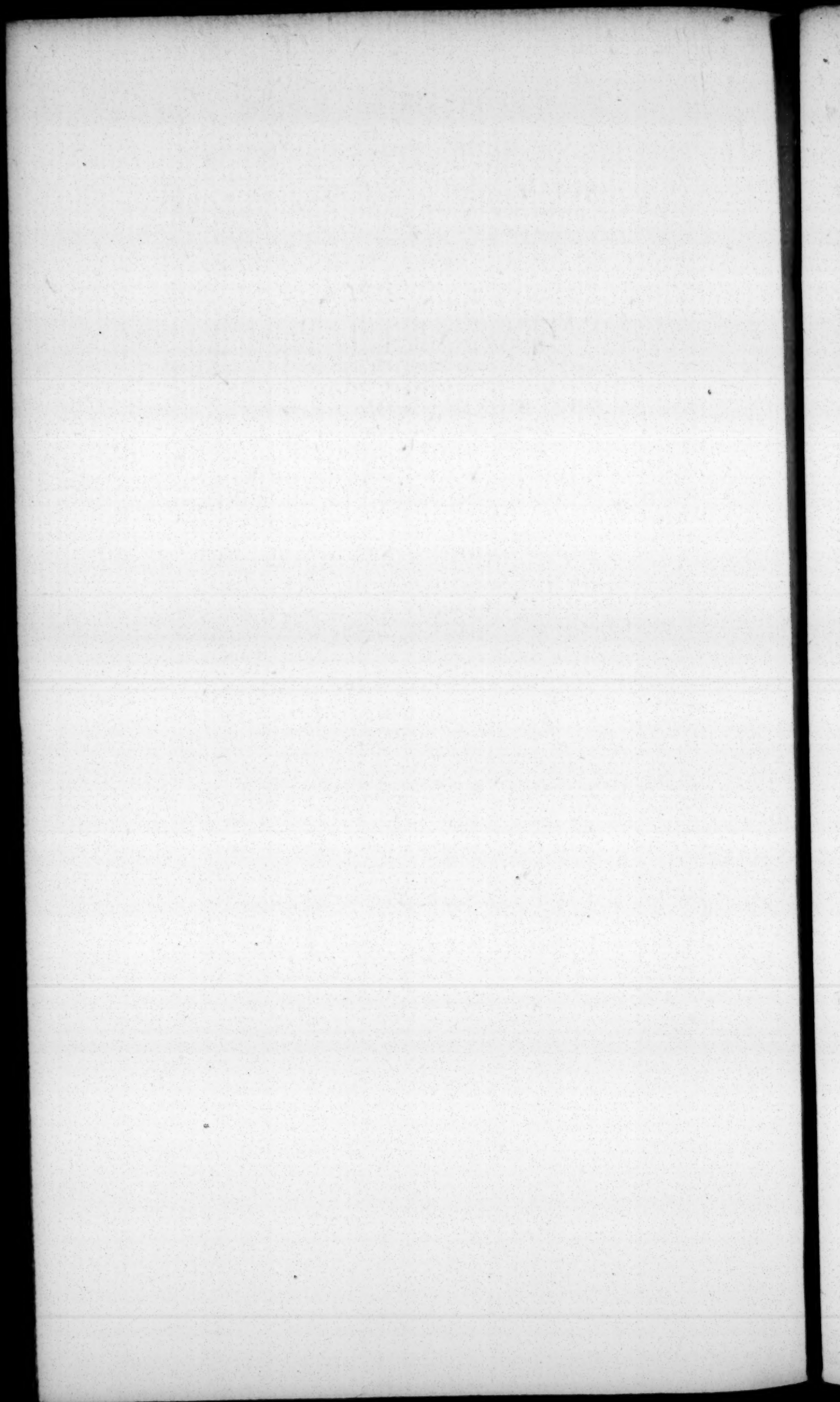
1053. *εὐοργησία*. Ita MS. A, et ni fallor, Scholiastes: exponit enim per *παραστῆτι* Exc. Fl. *εὐεργισία*. Cæteri, ut vulgò, *εὐορκησία*. quæ vox alibi vix extat. *εὐοργησίαν* vide Bacch. v. 641.

1057. An legendum, *εἰ γὰρ σὺ ΜΟΥ παῖς*—pro *ME'N*. Markland.

1062. *ἀλιτεύων*. Scribendum *ἀλητεύων*. Vide supra ad v. 1043.

1067. *τερμόνων τ' Ἀτλαντίκων*. Ita MSS. A, B, et Exc. Flor. vid. supra v. 756. Cæteri, ut vulgò, *καὶ τόπων Ἀτλαντίκων*, quod defendi posset ex Æschyl. Prom. v. 348. Pers. v. 447. v. 722. et v. 798. Eumenid. v. 292.

1072. *κλῆρον ἔ διδύμειν*. non admittens nullum locum relinquens

quæri vatum tabellis. κληροι quid sint docebit Valckenaerius ad Phœniss. 835.

1079. ἐκτός, ὡς τάχιστα, γῆς. Ita MSS. A, B, D. Exc. Fl. et Ed. Lasc. ut Barnesius quoque edidit ex Canteri conjecturâ. Cæteri ὡς τάχιστα γῆς ἐκτός.

1083. ξυνοικέρες κακῶν quid sit, nondum excogitare potui. An legendum:

Ὅστις γυναικῶν λυμεῖνας ἤδεται
εἷς κομίζων δι' ξυνοικέρες καλῶν.

ut constructio sit λυμεῖνας γυναικῶν καλῶν corruptores mulierum venustarum.

1084. Αἶ, αἶ. πρὸς ἧπαρ. Desiderari verbum opinatur Valckenaerius, adeoque legendum Δύει πρὸς ἧπαρ.

1085. κακός τι. MSS. A, B, D, Exc. Fl. et Ed. Lasc. κακός γι. Sed ferri potest vulgata, modò φαίνομαι interpretemur denuncior, deferor ut malus.

1086. προγιγνώσκειν quid hic faciat, non assequor. Forte ἀπογιγνώσκειν σ' ἐχρῆν. Tunc gemere te et spem abjicere oportebat σ' quod in vulgatis deest, suppeditant MSS. A, B, et Exc. Fl.

1088. γηρύσαισθε. Ita MS. E, et Lib. P. MS. A, Exc. Fl. et Ed. Lasc. γηρύσεισθε. MSS. B, D, et Ed. Ald. γηρύσοισθε. Versu sequenti MSS. B, D, Exc. Fl. et Ed. Lasc. μαρτυρήσιν. MS. A, μαρτυρήσατ'. Ed. Ald. MS. E, et Lib. P. μαρτυρήσαιν'.

1091. Legendum cum Scholiaste et distinguendum opinor:

————— μάρτυρας φύγεις; σοφῶς
τὸ δ' ἔργον —————

Non τὸδ' ἔργον. Markland.

ibid. Scholiastæ lectionem exhibet MS. D. agnoscit MS. B.

1093. Apparet ex Thesei responso v. 1095. Orphicæ Philotophiæ præceptum fuisse, velut postea Pythagoricæ,
Q seipsam

seipsum venerari ; i. e. animum et conscientiam suam, tanquam numen aliquod suspicere. Forte et in Orphicis Libris scriptum fuit, multò majorem et efficaciorē hanc venerationem futuram si animus non intus in corpore habitaret, sed extra id, ubi spectari posset. Certè ad tale aliquid alludere videtur hæc Hippolyti ῥῆσις : *Utinam meipsum* (i. e. Animum meum) *ex opposito stantem intueri possem ; quippe lacrymis nunc fortunam meam desleo*, quod tunc fortasse non facerem. Lacrymas mulieribus convenire non viris, minimèque omnium Philosophis, docet Cicero Tuscul. Quæst. Lib. 3. c. 21. in quo capite multa sunt hunc locum illustrantia.

1096. δίκαιος ὧν significat *cum hoc deberes facere*, non *justè*, ut Interpretes. Markland. cujus notam vid. ad Supplic. v. 186. Ed. Lond.

1113. προσφθίγγομαι. Errori Typographico debetur προσφθίγξομαι, quod habet Barnesius.

1120. Ordo potest esse : κεύθων δὲ ξύνεσιν τίνα λείπομαι ἑλπίδι. *retinens verò sensum (vel perceptionem) aliquem, spe destitutor.* Malim tamen legere ἑλπίδ' ἰχνεύων *spe investigans.*

1123. ἄλλοθεν. Ita Exc. Flor. Cæteri, ut vulgò, ἄλλοτ' quod metro adversatur.

1129. ἀκήρατον. Ita MS. A. Vulgò ἀγήραον. Exc. Flor. ἀκήρατον ἀλγεσθαι.

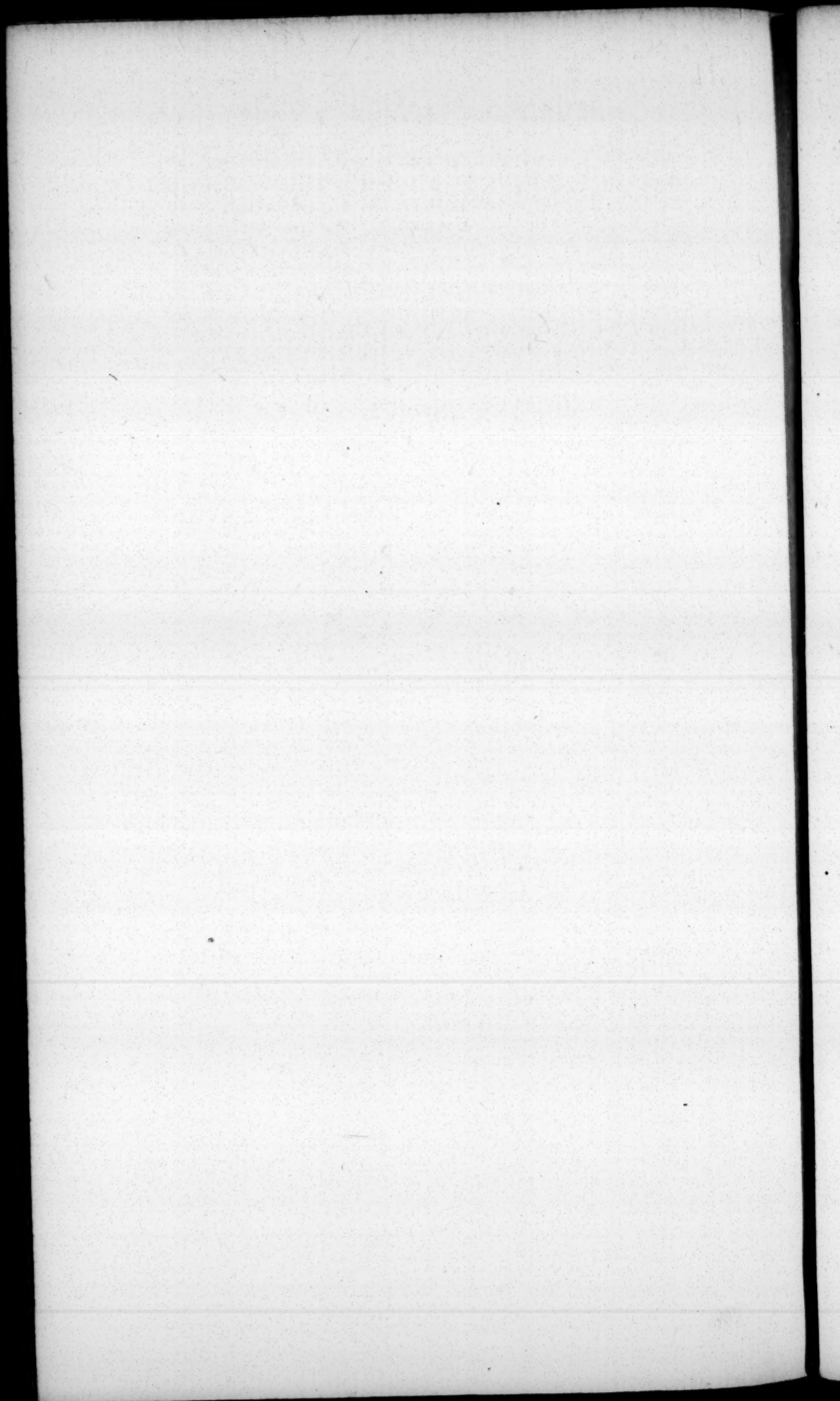
1132. Non cupiebat, credo, Chorus, crastino quoque die, i. e. quotidie. mores mutare. Multò sapientius esset eos, quoties tempestivum esset, reformare. Neque dubito eam mentem Euripidis fuisse, legendumque proinde ;

ῥαδία δ' ἤθια τὸν ὥριον
μεταβαλλομένα χρόνον αἰεὶ.

Extat χρόνος ὥριος Antholog. Lib. II. p. 179.

——— ὅτ' ἐν χρόνος ὥριος ἡμῖν
πάντα χυδὴν ἔσω, ψάλμος, ἔρως, προπόσεις.

Ellipticè autem dicitur τὸν ὥριον χρόνον pro κατὰ τὸν ὥριον χρόνον. Sic κραλαῖς καύματος ὤραν. apud Athenæum Lib. III. p.

125. C. ἱερεῖα τὲ παμπλήθῃ θύουσι ταύτην τὴν ἡμέραν Lib. IV. p.
 139. F. ἤρξαντο τὴν αὐτὴν ὥρην Hippocrat. Epidem. Lib. I.
 Constitut. 3. et statim; ὑπέστρεψεν ἀμφοτέροισι τὴν αὐτὴν ὥρην.

1136. Parùm venustè procedere mihi videtur oratio: *video insperatum quid, quia video*———Neque multum adjuveris, literas separando, ut sit:

———παρὰ δ' ἐλπίδ' ἢ λείσσω.

Fortè igitur legendum: παρὰ δ' ἐλπίδ' ἀλύσσω et inopinatò contristor. Hesychius: ἀλύσσοις, ἀδημονῶντες, ἢ δυσφορῶντες MS. A. Lib. P. Exc. Fl. et Ed. Lasc. παρ' ἐλπίδα λείσσω.

1145. Sententiam turbat vox θεῶς, haud dubiè superflua, cum statim sequatur Διόλυναν ἀμφὶ σεμνὰν. Fortè verum fuerit ἔθας μέτα, *quæ solitus est cum canibus velocibus lustrare.*

1147. πῶλων Ἐνιτᾶν. vide supra ad v. 233.

1148. ἀμφὶ λίμνας. vide supra ad v. 230.

1149. γυμνάδας ἵππους. Legendum, quod et Reiskius vidit, γυμνάδος ἵππων. Singulare pro plurali ut πῶλον Phœniss. 820. φῶτα Soph. Antig. 108. Plura vide ad Supplic. 377. Heraclid. 807. infra 1269.

1151. αὔπνος *insomnis, nocturna*. Sic νυκτίλαλος κιθάρᾳ in Epigr. Antipatri Sidonii. Anthol. H. Steph. 277. παννύχιος κρέσι———χίλυν. ibid. p. 276.

1150. αὐτυγε. Primario sensu quamvis curvaturam significare videtur. Q. Calaber. Lib. I.

———ἐαλίγκινον αὐτυγι μήτης,
 ἢ δ' ὑπὲρ ὠκεῖαν οἰο βαθυρροῖα ἀντελλῆσιν
 ἡμῖσι πεπληθυῖα περὶ γναμπήσι κεραιῆς.

Hic jugum citharæ intelligendum est. Constructio est; αὔπνος δὲ χορδᾶν μεῖσα λήξει ὑπ' αὐτυγε. Pro χορδᾶν MSS. B, D, χορδαῖς.

1153. ἀνὰ χλόαν. MS. E, Lib. P. et Ed. Lasc. ἀν' ὕλαν.

1154, 5. Hi versūs corruptissimi sunt et sine codicibus, utpote mutili, vix restituendi. Markland. Exc. Fl. delent λέχην v. 1155, quo sublato rectè procedit sententia; melius tamen processura, si sic defectum suppleveris:

Q 2

ἀπόλω-

ἀπόλα-

λιν Εὐπαλρίσ' ἄρετι φυχῶ σᾶ.

Εὐπαλρίς extat Soph. Electr. 1087.

1157. λίκτρων ἄμιλλα. Lib. P. λίκτρ' ἀνάμιλλα.

ibid. κούραις. Ita MS. B. et Exc. Fl. Cæteri κόραις.

1162. συζυγίαι. Si vera lectio est, formatur ut ὑπεζύγιος, συζυγίαι χάριτες verto: *gratia et favor conjugalis*.

1180. ὡς πατρὸς. Ed. Ald. ἐκ πατρὸς.

1182. τῷ σὺ γόμαλος. Ita MSS. A, D, E, Exc. Fl. et Lib. P. ut Barnesius quoque edidit ex Canteri conjecturâ. Editi Veteres τῷ omittunt.

1184. Πόσειδόν θ'. Ita MS. A. et Lib. In Ed. Ald. deest θ'. Post ὀρθῶς distinguendum esse bene monuit Marklandus ex Alcest. 647.

1187. ῥόπλον. Sic ab Archilocho vocatum est lignum aliquod in decipulâ, a quo animali intrantia opprimuntur. vid. Scholiastem Aristoph. ad Acharn. v. 687. exscriptum a Suidâ v. σκανδάληθρα. Etymolog. M p. 715. Quo sensu vocem et hic accipiendam esse judicat Valckenaerius.

1191. ἀνασρέφοι. Ita MSS. B, D. MS. E, Lib. P. et Ed. Lasc. ἀνασρέψι. Vulgò ἀνασρέφοι.

1192. τλήμονας. Eleganter sanè MS. Par. ἐκ σὺ τλήμονος, quod meritò vulgatæ anteposit Valckenaerius.

1194. μυρία δ'. Lib. P. et Ed. Lasc. μυρίων δ'.

1197. ἀπαλλαχθεῖς. MS. D, ἀποπλαγχεῖς.

1198. ἐντύνειθ' Exc. Fl. ἐντύνειθ'.

1201. λέγοι. Ita MSS. A, E, Exc. Fl. Lib. P. et Ed. Lasc. Vulgò λέγει.

1204. Hippolytum, mānum habenis admoventem, tum demum calceps induentem aut mutantem fingi, absurdū aliquid habet. Meritò igitur Scholiastes, eumque eo Eustathius et Valckenaerius ἀγύλας accipiunt de loco quodam currūs. ἔθρα τὴν σάσιν ἔχει ὁ ἡνίοχος. Talis loci, a reliquis Poetis nuf-
pīam

<

3

piam commemorati, solus Nonnus mentionem fecisse videtur Lib. XXXVII. p. 619.

Ἄρμαλις ὕψι βέβηκε, καὶ ἵχθυον ἄρμαλι πῆξας..

Hic si pro ἄρμαλι legeris ἐμβάδι, locus bonam sententiam dabit, et huic nostro ferè gemellus erit. Hesychius: Ἐμβάς.—μέρος τι τῆς χιλώνης. Idem alibi; Χελώνη, ὑποπόδιον. Pro αὐταῖσιν, quod meo iudicio friget, lubens legerim, ξισαῖς ἐν ἀρβύλαισιν. vid. ad Rhef. v. 373.

ibid. πόδας. Ita MS. E, Lib. P. et Ed. Lasc. Cæteri πόδα.

1210. MS. E, Lib. P. ἐφ' ἄρματος.

1216. Opinor ἥδη pro ἥδη, Usitatus Pleonasmus. vid. Androm. 412. Supplic. 21. 364. Orest. 74. Med. 358 Sic Latinis *ille*—Markland. Sed præstat ἥδη. Sic Strabo Lib. V. Αἰσεργία δὲ καὶ Ἀλίφαι ἥδη Σαμνίτικαι πόλεις εἴσι. et alibi sæpe.

1217. βρόντη Διὸς. Ita lego monte Cl. Marklando, ex MSS. A, B, D, Exc. Fl. Lib. P. et Ed. Lasc. Sic Ζῆνος βρόντη Odyss. γ. v. 121. Vulgò φώνη Διὸς. Quæri deinde potest utrum χθόνιος cum ἥχῳ construendum sit, an cum βρόντῃ. Prior ratio clarior est, et Marklando placet. Alteri contra favet χθόνιους βροντήμασι apud Æschylum Prometh. v. 992. χθονίας βρόντας in fine Avium Aristoph. βρόντη ἐκ γῆς Philostr. Vit. Apoll. Tyran. IV. c. 11. χθόνια βρόντη apud Agathiam Scholast. p. 145. præ omnibus verò locus simillimus in Nostri Electrà. v. 753.

1219. φόβος νεανικὸς est *timor ingens, validus*. Sic τραύμασι νεανικοῖς Plut. Vit, p. 191. ἐδύνας νεανικὰς. p. 1810. βλάβαι νεανικαὶ καὶ πόνοι Op. Mor. P. 1745.

1222. ὥστ'. Ita MS. B, Exc. Fl. et Ed. Lasc. ut Barnesius edidit, monente Scaligero. Cæteri ὥς.

1232. Valckenarium V. Cl. ad Phæn. v. 896. meritò offendit δεργμάτων, cui non rectè opponitur θεῖμα, cum ipsa δεργματα pars spectaculi sive θεάματος fuerint. Emendat igitur δειμάτων *spectaculum tetrius timore visum est*. Et sic legisse

gisse Senecam credibile est ex Hippolyto ejus v. 1032. Mihi nihilominus præstare videtur *φθιγμάτων*:

κρεῖσσον δίαμα φθιγμάτων ἐφαίνετο.

i. e. *Spectaculum adeo terrificum erat, ut etiam sonitum superare videretur.*

1237. *Habenis corpus pone alligans.* Ita vertendum, modo verè conjecerit Heathius, Hippolytum habenas circa proprium corpus complicavisse, atque eò spectare *ἐμπλακείς* et *δίσμον*, v. 1251. 2.

1250. *ἐπὴδων.* Ita Parisiens. omn. et Ed. Lasc. ut Pierfonus quoque emendaverat. Vulgò *ἐπιπῆδων.*

1232. *δυσεξήνυσον.* Ita ex Heathii conjecturâ legendum. vid. Odyss. ω'. v. 111. Heraclid. v. 961. Ed. Ald. et MSS. *δυσεξήνυλον.*

1253. *πρὸς αἰτέρας.* Ita MSS. A, D, E, Lib. P. et Ed. Lasc. MS. B. et Exc. Fl. *πρὸς αἰτέραις.* Ed. Ald. *πρὶν.* (f. pro *περὶ*) *αἰτέρας.*

1261. *βράχυν δὴ βίον.* Ita MSS. A, B, MS. E. et Ed. Lasc. *βράχυν δὴ βίον.* Utramque particulum omittunt MS. D, Lib. P. et Edd. plerique. Barnesius *βράχυν ἀν βίον* ex conjecturâ.

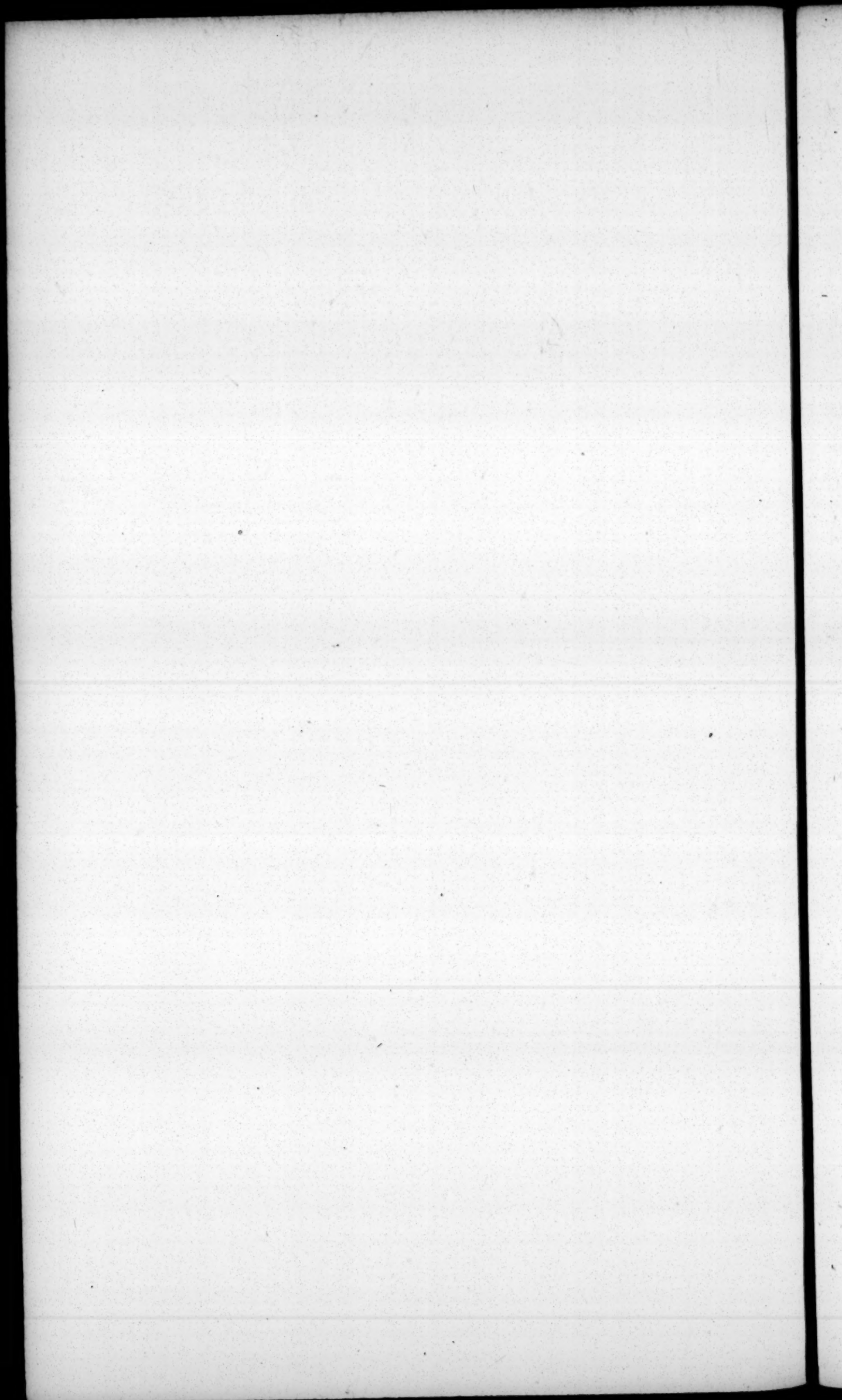
1262. *τίρας.* Ita MSS. A. et Fl. Ed. Ald. *κάρτα.*

1263. *ὅπως.* Ita MSS. A, E. Lib. P. et Ed. Lasc. Ed. Ald. *ὅπως.*

1265. *τοσῶτον γ'.* Ita Valckenaerius ex Paris. et Fl. Vulgò *τοσῶτον.*

1269. *τὴν—πυύκην.* Singularis pro plurali. Sic *ἰχθυος ἀγρευτήρες* Theocrit. Idyll. XXI. v. 6. *αὐτομάτην τὴν πλίνθον.* Themist. Orat. X. vid. et notata ad Supplic. v. 379. Heraclid. v. 810. Nec penitus tamen damnum, si quis intelligere malit celebrem illam piceam, cujus meminit Strabo Lib. XIII. cujus etiam descriptionem et mensuram literis consignatam reliquerat Attalus Pergami Rex; quo tempore quo plethra et quindecim cubitos altitudinis habuisse dicitur.

1275. *ἐπάχθα.*

1275. ἐπάχθομαι. Ita MSS. A, B, D, ut eximie coniecit Pierfonus. Vulgò ἀπέχθομαι.

1276. Distinguendum cum Marklando;

αὖς ἔν; κομίζειν, ἢ τί χρὴ τὸν ἄθλιον
δράσαντας ἡμᾶς——

1289. ἔρω. Ed. Lasc. ἔρος.

ibid. μαινομένα κραδία. Exc. Fl. μαινομένα καρδία, et mox πανός.

1290. ἰφορμάσει. MSS. D, E, Lib. P. Ed. Lasc. et Scholiastes ἰφορμάση.

1291. χρυσοφάνης. Ed. Lasc. χρυσοφάνης.

1294. ἄλιος αἰθόμενος. Sic Quintus Calaber Lib. II. αἰθόμενων ἔδος ἄστρων. MSS. A. et Fl. αἰθόμεναν.

1300. αὐδῶ. Ita Valckenaerius ex Fl. Ed. Ald. et plerique MSS. αὐδᾶ.

1301. συνήδη. Eleganter Valckenaerius σὺ γ' ἤδη.

1303. ἀλόχευ πεισθεῖς. Ita MSS. A, B, D. Vulgò πεισθεῖς ἀλόχευ.

1304. ἴσχεις. MS. E. et Lib. P. ἔχεις. Exc. Fl. φευκτίαν δ' εἰλ' ἄταν. Marklando placebat φαίφα δ' ἴσχεις ἄταν. cui favet Troad. v. 530.

1305. πῶς δ' ἔχ. Ita Valckenaerius ex Flor. In Ed. Ald. deest δ'.

1308. ἀνέχεις. MS. A. ἀνέχεις γρ. ἀπείχεις.

1309. ὥς ἐν γ' ἀγαθοῖς. Ita lego ex conjecturâ. MSS. A. et Exc. Flor. ὥς ἐν τ' ἀγαθοῖς. MSS. B, D. et Scholiastes ὥς ἐν ἀγαθοῖς. Vulgò malè, ὥς τοῖς ἀγαθοῖς.

1313. οἷς τόδ' Scholiastes, ὥς τόδ'.

1314. θάνη. Ita MSS. B, D, et Fl. Ed. Ald. θάνατ.

1317. παρθένειος. Non deterius foret παρθενείας virginitalis.

1322. ὥσπερ ἦν δίκαιον. MS. ὥσπερ ὦν δίκαιος. Ed. Lasc. ὥσπερ ἔν δίκαιον.

ibid. ἐφείπειλο.

ibid. ἰφείπειλο. Ita MS. A. et sic v. 293. Cæteri ἰφίσπειλο.

1330. οἰμώξης. Ita Parisiens. omn. et Ed. Lasc. Vulgò οἰμώξη.

1339. σκήψιν γ' ἔνειμας. Paris. opt. et Flor. σκήψιν πάρεσ-
χης.

1349. βροτῶν ἱμοὶ. Ita MSS. A, B, uti Scaliger emenda-
verat. Ed. Ald. φίλτατον ἱμοὶ βροτῶν unde Barnesius φίλτατος
γ' ἱμοὶ βροτῶν.

1352. ἱππεῖλα δ'. Ita MS. E, Lib. P. et Ed. Lasc. Vulgò ἱππεῖτά γ'.

1353. λόγων ἐλέγχους. MSS. A, E, Lib. P. et Ed. Lasc.
λόγοις ἐλέγχουσ'.

ibid. Latinè diceremus; *ut ne persuaderent*. Sic Androm.
80.

Γίγων ἐκείνος, ὥς σ' ὠφελίῳ παρῶν.

1354. μέν νῦν σοι. Ita MSS. A, B, D et Exc. Fl. Vulgò
νῦν σοι παρ. MS. E, Lib. P. et Ed. Lasc. νῦν δὴ σοι.

1359. νεαράς dissyllabum est in pronunciatione quasi esset
ναράς. Markland.

1361. οἷον ἐκράνθη. Ita MSS. A. et Fl. Cæteri, ut vulgò
οἷος.

1363. Lego:

πένθος θεῶθεν καίασκηπλόν

Luētus divinitus cum impetu decidens.

Non καίασκηπλόν. Sic v. 1437. Θεῶς---ὄργον καίασκήπῃσι---
et ita sæpe. Markland. Emendationi huic non obstat, quod
fortè aliquis obstare crederet, vocalis α ante duos consonan-
tes σκ correpta. Sic enim Hesiod. Op. et D. v. 237.

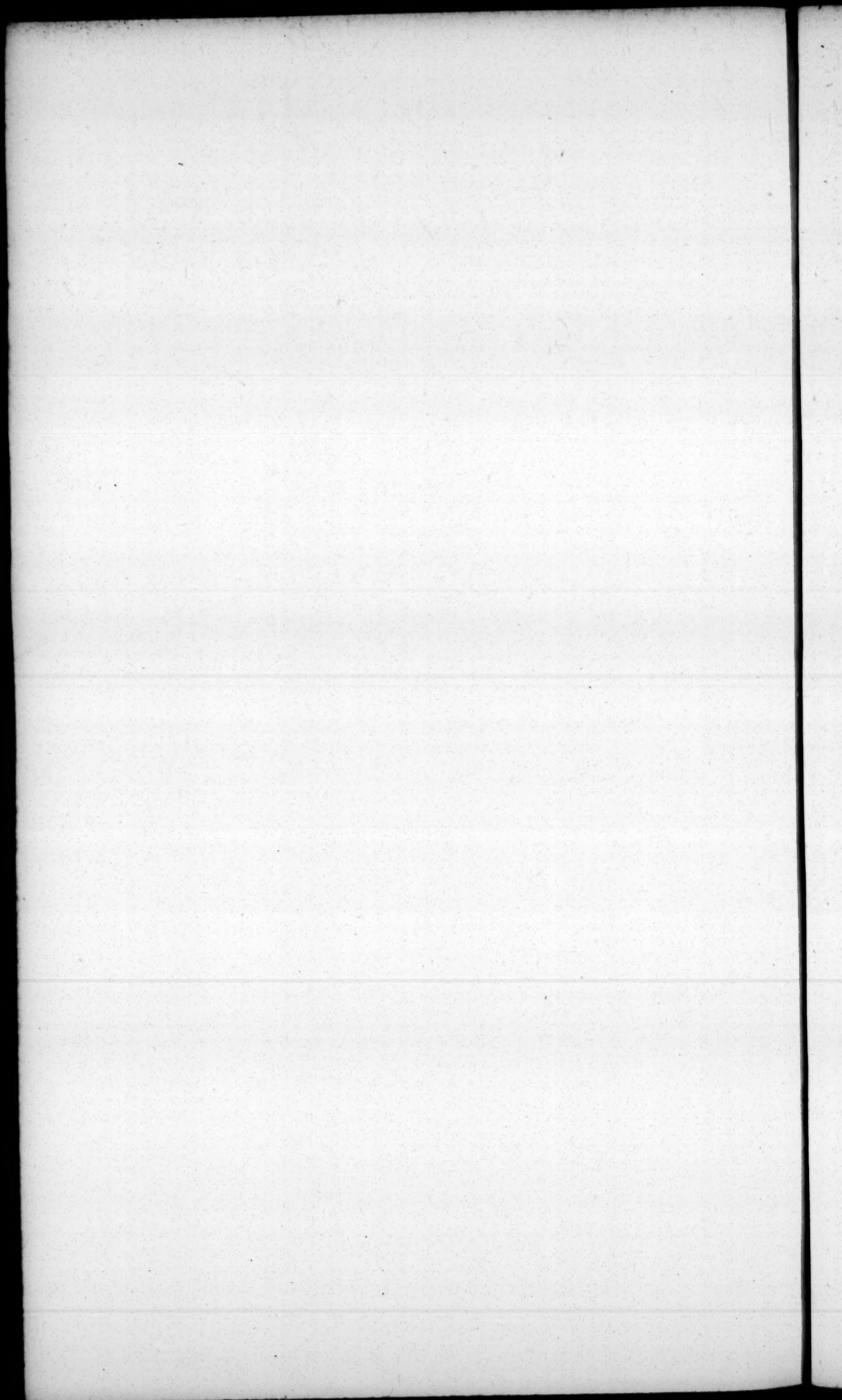
εἷη πείραϊν τὲ σκίη---

Noster Ion. v. 1198.

οἶνηρὰ σκεύη μικρά---

1369. κατὰ δ'. Ita MSS. A, et Fl. MS. E. et Ed. Lasc.
κατὰ τ. Vulgò κατὰ γ'.

1375. ἀτρέμας,

1375. ἀτρέμας, δμῶις. Ita MSS. D, E, et Ed. Lasc. Vulgò δμῶις, ἀτρέμας.

1383. κατάκρας. MSS. A, Cott. D, Exc. Fl. et Ed. Lasc. κατὰ γᾶς. MS. E. κατὰ γᾶν. MS. B. κατὰ γᾶς. γρ. κατὰκρας. Lib. P. κατὰ γᾶς et a correctore κατὰ γᾶν.

1389. μίθετέ με τάλανα. MSS. A, B, D, μίθετέ με τάλαν. MS. E, μίθετε τὸν τάλανα. Exc. Fl. ut edidi. Cæteri ut vulgò μίθετέ τάλανα.

1392. Cl. Marklandus, qui Anapæsticum Systema ad v. 1394. continuari censet; pro δυσδαίμον' legit δυσδαίμονα μ' i literas α μ' propter sequens αμ a scribâ omittas fuisse existimans.

1396. Μιαιφόνων. Post proximum [Παλαίων] collocandum esse hunc versum rectè viderunt Reiskius et Heathius. Sed neque hunc fugit intelligi hîc Pelopis, a quo Theseus originem duxit (Med. 684.) posteros, Atreum sc. et Thyesten.

1403. ἀναλήτης. Legendum ἀναλήτης *immedicabilis*, modò vox extet.

1406. συνιζύγης. Ita MSS. A, Cott. D, Exc. Fl. et Ed. Lasc. Ed. Ald. προσιζύγης.

1409. ὃ θῖον ὁδμῆς συνεύμα. vid. Æsch. Prom. v. 115. Ovid. Fast. Lib. 5. v. 375.

1410. ὃ ἡθόμην σε. MS. ὡς ἡσθόμην σε. quod ferri potest, ut καὶ in καίνεκεφίσθην *statim*, *illicò*, significet.

1411. τύποισι. Ita MS. A. Cæteri, ut vulgò, δόμοισι.

1416. ἀτάρ μοι προσφιλῆς γ' ἀπόλλυσαι. Ita MSS. A, B, MS. D. ἀτάρ μοι προσφιλῆς γ' ἀπώλεισεν. Exc. Fl. ἀτάρ μοι προσφιλῆς τ' ἀπόλλυσαι. Vulgò, ἀτάρ τοι δύσποτμός γ' ἀπόλλυσαι.

1420. τιμῆς. Malim cum Reiskio τιμῆς σ'.

1421. Ed. Ald. ὤλεις, ἥσθημαι. Κύπρις. MS. E, Lib. P. et Ed. Lasc. ὤλισεν μία Κύπρις. Quod ædi, conjectura est Valckenærij.

1434. ἀραῖον. Activè accipiendum puto ut Iph. Taur. 785. Æschyl. Agam. 245. Nec est quod aliquis novam aut lectionem aut explicationem quærat, utcunque ab Hippolyti toties prædicatâ pietate (vid. v. 1011, 1382, 1439.) abhorre hic versus videatur. Idem quippe Hippolytus Venerem, ipsâ teste v. 13. pessimam Deorum satis insolenter vocare solitus erat. Nondum solvere videtur v. 104. Valckenaerius emendat: εἴτ' ἤν—*Siccine verò mortale genus Diis erat execrabile?*

1435. ζῶφον. MSS. A, B, ζῶφον. Pro ὅ quod præbet Paris. opt. Ed. Ald. ἐδὲ.

1437. καλασκήψουσιν. Exc. Fl. καλασκήψουσιν, ut et MSS. A, D.

1440. ἄλλον. Rectè de Adonide intelligit Muretus, citans Apollodori Librum tertium. vid. Var. Lect. 5. c. 7.

ibid. κυρῆ. Ita MSS. A, B, D, Lib. P. et Ed. Lasc. Vulgò κύρσι.

1445. κόμας κερῶνται. Idem tradunt Valckenaerio etiam citati Pausan. p. 64. l. 41. Auctor de Deâ Syriâ Tom. III. p. 489.

1446. καρπέμεναι. Legendum haud dubiè cum Valckenaerio καρπεμένῳ, distinctione etiam mutatâ;

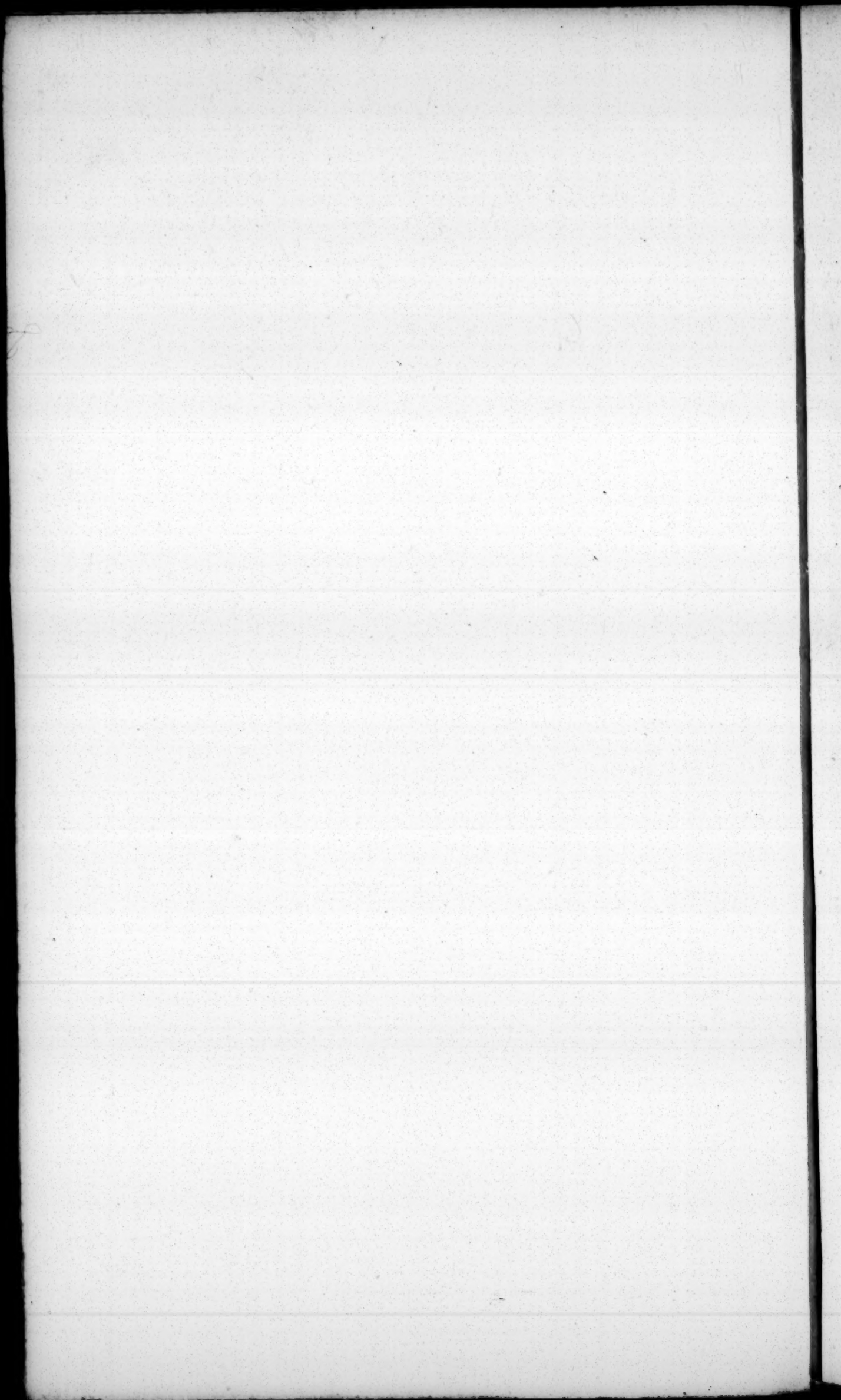
κόμας κερῶνται σοι, δι' αἰῶνος μακρῶ
πένθη μέγιστα δακρύων καρπεμένῳ.

1451. ἀγκάλησι. Ionicum hoc est: Atticum ἀγκάλασι. Et sciscunt quidem Viri Eruditissimi Ionismum non posse admitti in Scriptore Attico: vide Bentleium Emend. in Menand. et Philem. Reliq. p. 6, 91. et passim. Sed aliter se habere multis exemplis probabo alibi. Markland.

ibid. προσέλκυσον. MS. E, Lib. P. et Ed. Lasc. προσέλκυσον.

1456. φθιτὰς. MS. A, et Exc. Fl. νέκρας. quod melius videtur. De cadaveribus enim loquitur. Alioqui φθιτοὶ sunt mortui Supplic. v. 78.

1460. λείπεις

1460. λείποις. Ita Edd. recent. nec dissentiunt MSS. E. et Fl. Cæteri cum Edd. Lasc. et Ald. λείπεις, quod haud dubiè deterius.

1467. φρένα. Exc. Fl. χίρα. MSS. B, D, χίρα γε. φρένα.

1468. φόνε. Exc. Fl. φόνε.

1469. ἀφίης. MSS. A, B, D, et Exc. Fl. ἀφήσεις.

1478. Ἀθηναίων. MSS. A, B, D, Ἀθηναί.

Exitum minùs luctuosum habuisset hæc Tragœdia, si Diana promisisset se, Æsculapii ope, Hippolytum in vitam revocaturam atque inter Semideos collocaturam. Fabulam de Hippolyto Æsculapii ope in vitam revocato Latini Poetæ Virgilius, Ovidius, et alii ex Græcis Scriptoribus proculdubio hauserunt. JORTIN. Verè conjecit Vir Doctissimus: vide Auctores citatos a Fabrico ad Sext. Empiric, Lib. I. c. 12. quibus adde Apollodor. Lib. III. c. 10.

NOT RECORDED

1960-1961
1961-1962
1962-1963
1963-1964
1964-1965
1965-1966
1966-1967
1967-1968
1968-1969
1969-1970
1970-1971
1971-1972
1972-1973
1973-1974
1974-1975
1975-1976
1976-1977
1977-1978
1978-1979
1979-1980
1980-1981
1981-1982
1982-1983
1983-1984
1984-1985
1985-1986
1986-1987
1987-1988
1988-1989
1989-1990
1990-1991
1991-1992
1992-1993
1993-1994
1994-1995
1995-1996
1996-1997
1997-1998
1998-1999
1999-2000
2000-2001
2001-2002
2002-2003
2003-2004
2004-2005
2005-2006
2006-2007
2007-2008
2008-2009
2009-2010
2010-2011
2011-2012
2012-2013
2013-2014
2014-2015
2015-2016
2016-2017
2017-2018
2018-2019
2019-2020
2020-2021
2021-2022
2022-2023
2023-2024
2024-2025
2025-2026
2026-2027
2027-2028
2028-2029
2029-2030
2030-2031
2031-2032
2032-2033
2033-2034
2034-2035
2035-2036
2036-2037
2037-2038
2038-2039
2039-2040
2040-2041
2041-2042
2042-2043
2043-2044
2044-2045
2045-2046
2046-2047
2047-2048
2048-2049
2049-2050
2050-2051
2051-2052
2052-2053
2053-2054
2054-2055
2055-2056
2056-2057
2057-2058
2058-2059
2059-2060
2060-2061
2061-2062
2062-2063
2063-2064
2064-2065
2065-2066
2066-2067
2067-2068
2068-2069
2069-2070
2070-2071
2071-2072
2072-2073
2073-2074
2074-2075
2075-2076
2076-2077
2077-2078
2078-2079
2079-2080
2080-2081
2081-2082
2082-2083
2083-2084
2084-2085
2085-2086
2086-2087
2087-2088
2088-2089
2089-2090
2090-2091
2091-2092
2092-2093
2093-2094
2094-2095
2095-2096
2096-2097
2097-2098
2098-2099
2099-2100
2100-2101
2101-2102
2102-2103
2103-2104
2104-2105
2105-2106
2106-2107
2107-2108
2108-2109
2109-2110
2110-2111
2111-2112
2112-2113
2113-2114
2114-2115
2115-2116
2116-2117
2117-2118
2118-2119
2119-2120
2120-2121
2121-2122
2122-2123
2123-2124
2124-2125
2125-2126
2126-2127
2127-2128
2128-2129
2129-2130
2130-2131
2131-2132
2132-2133
2133-2134
2134-2135
2135-2136
2136-2137
2137-2138
2138-2139
2139-2140
2140-2141
2141-2142
2142-2143
2143-2144
2144-2145
2145-2146
2146-2147
2147-2148
2148-2149
2149-2150
2150-2151
2151-2152
2152-2153
2153-2154
2154-2155
2155-2156
2156-2157
2157-2158
2158-2159
2159-2160
2160-2161
2161-2162
2162-2163
2163-2164
2164-2165
2165-2166
2166-2167
2167-2168
2168-2169
2169-2170
2170-2171
2171-2172
2172-2173
2173-2174
2174-2175
2175-2176
2176-2177
2177-2178
2178-2179
2179-2180
2180-2181
2181-2182
2182-2183
2183-2184
2184-2185
2185-2186
2186-2187
2187-2188
2188-2189
2189-2190
2190-2191
2191-2192
2192-2193
2193-2194
2194-2195
2195-2196
2196-2197
2197-2198
2198-2199
2199-2200
2200-2201
2201-2202
2202-2203
2203-2204
2204-2205
2205-2206
2206-2207
2207-2208
2208-2209
2209-2210
2210-2211
2211-2212
2212-2213
2213-2214
2214-2215
2215-2216
2216-2217
2217-2218
2218-2219
2219-2220
2220-2221
2221-2222
2222-2223
2223-2224
2224-2225
2225-2226
2226-2227
2227-2228
2228-2229
2229-2230
2230-2231
2231-2232
2232-2233
2233-2234
2234-2235
2235-2236
2236-2237
2237-2238
2238-2239
2239-2240
2240-2241
2241-2242
2242-2243
2243-2244
2244-2245
2245-2246
2246-2247
2247-2248
2248-2249
2249-2250
2250-2251
2251-2252
2252-2253
2253-2254
2254-2255
2255-2256
2256-2257
2257-2258
2258-2259
2259-2260
2260-2261
2261-2262
2262-2263
2263-2264
2264-2265
2265-2266
2266-2267
2267-2268
2268-2269
2269-2270
2270-2271
2271-2272
2272-2273
2273-2274
2274-2275
2275-2276
2276-2277
2277-2278
2278-2279
2279-2280
2280-2281
2281-2282
2282-2283
2283-2284
2284-2285
2285-2286
2286-2287
2287-2288
2288-2289
2289-2290
2290-2291
2291-2292
2292-2293
2293-2294
2294-2295
2295-2296
2296-2297
2297-2298
2298-2299
2299-2300
2300-2301
2301-2302
2302-2303
2303-2304
2304-2305
2305-2306
2306-2307
2307-2308
2308-2309
2309-2310
2310-2311
2311-2312
2312-2313
2313-2314
2314-2315
2315-2316
2316-2317
2317-2318
2318-2319
2319-2320
2320-2321
2321-2322
2322-2323
2323-2324
2324-2325
2325-2326
2326-2327
2327-2328
2328-2329
2329-2330
2330-2331
2331-2332
23

10. The following is a list of the names of the persons who have been appointed to the various committees of the Board of Directors of the City of New York, for the year 1901:

1944-1945

1950

1944

1. The first part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".

11

